

බුද්ධිජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 2 (2)

විනය පිටකයෙහි

02 වන ග්‍රන්ථය

(ඒතිය භාගය)

පාවිනතිය පාලී

ලබ්‍යා බොධි මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලබ්‍යා රාමනුජන්ද්‍රාචාර්ය මහානායකධුරන්ධර
විද්‍යාවිඤ්චා, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාවායඪ
ඉදුරුවේ උනකරානන්ද, භික්ෂු
මහාඤ්චරියන්වහන්සේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සමපාදක මණ්ඩලය විසින්
සංශෝධිත වූ

ශ්‍රී බු. ව. 2549
රාජ්‍ය ව. 2005

Buddha Jayanti Tripitaka Series- Volume 2 (ii)

The Second Book in the
Vinaya-Pitaka

2

PĀCITTIYAPĀLI (II)

With the Sinhala translation by

Venerable Vidyāvisārada Pandita

Induruwe Uttarānanda

Mahānāyaka Thera of
Sri Lanka Ramañña Nikāya

Revised and edited by

The Editorial Board of

The Thripitaka Translation Committee

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්තව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුතා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්භත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්තව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සඵඤ්ඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ වීත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවණයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දඳෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මමනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිඵ් විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සවිඥා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:28 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

විනයපිටකෙ
පාවිතනියපාලී
හි කච්ඡනී විභජෙගා

විනයපිටකයෙහි
පාවිතනියපාලී
හි කච්ඡනී විභජිගය

**“කථාගතපසුවේදිනො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යාත්මකාය, තිකතිපාත - භරණිවග්ග, 9 සූත්‍රය)

ප මු න CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
ප්‍රසතාවනා	xvii-xxxii
සංවිකෘත නිරූපණය	xxxiii
පාළි භෝධිය	xxxv
පාවිකෘත පාළි - භික්ෂුනීවිභවන විසය සූචිය	xxxvii-xxxx
පෙළ හා පරිච්ඡේදය	2-383
ගාථාදීපාද - අනුකතමණිකා	—
සංඥානාම - අනුකතමණිකා	385
විමසයපදනු කතමණිකා	387-392
ඉඤ්ඤානාම නිරූපණය	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඝාජනියට ඇතුළත් විනයපිටකයෙහි ග්‍රන්ථ පඤ්චකයෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවිතනියපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්තී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි දු දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණි. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡේද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මහත් වූ යන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ෂුවිභවය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි 'භික්ෂුවිභවය' බැසගෙන සිටියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි දු ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨානරාත්‍රසාරයෙන් දැනගැනී වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - "බුද්ධං පච්චකාමී" යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ජට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද "පච්චාච්චකාමී" යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිභවයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි "පච්චකාමී" යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 970 පිට - "නිමකතිතෙ නිමකතිතසංඝඤ්ඤා" යනාදි වාකාප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශිෂ්‍යාපදනාරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ජට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨානර වශයෙන් යොදා ගුම්භ. 284 පිට - ගබ්භිනිවුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: "තෙන ධො පන සමයෙන භික්ෂුවිභවො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති" යනාදි පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල "තා පිණ්ඩාය වරනති" යි බහුවචන නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා "සා පිණ්ඩාය වරති" යි එකවචන නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතසථාන සලකන්නේ මැනවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායකපදප්‍රාප්ත විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාවාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දහිධාන මහාසථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂායෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවිතනියපාළි භික්ෂුවිභවය ද වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි බහුශ්‍රැත මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ශබ්දසූචි ආදිය ද සම්පාදනය කොට අප ගේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවිතනියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමහ.

මෙ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිහ. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උදෙසාගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සුධිත් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයට රැදහවලූ වෙහෙස නො බලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක වාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඊ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, තිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිහ. පයඝාජනිශාසනප්‍රවේනික වූ කුශල හේතුයෙන් හැම දෙන සුඛභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේවගට, ශාසනොදයකාරී,
ලඞුගම ලඞිකානන්ද
මහානායකස්ථවිර

1981 අගෝස්තුමස 22 දින
ත්‍රිපිටක කායඝාලයේ දී යෑ.
115, විජයාරාම මාවත,
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසථිවරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දුපරිවෙණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාවායඪී, කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණලක්ඛායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රචචනෝදය පරිවෙණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලබ්‍රම ශ්‍රී ලක්ඛානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍ය සභායෙහි මහානායක සථිවරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධම් පීඨාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී අනුනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරභම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථිවරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ඛාර නායක සථිවරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධම්පීඨයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාවායඪී, ශාසත්‍රාවායඪී, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානන්ද සථිවරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගවුටේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍ය නායක සථිවරයන් වහන්සේ.

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභියමාවාරික වූත් ආදිබ්‍රහ්මවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයෙහි පැවසෙන බව දතයුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡි - පවිත්‍රී දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදත් මහවග - සුඵවග දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදත් අධිශීලයට අයත්බව මැනැවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරික විසින් ද කොටසක් වාරික විසින් ද පිරියයුතු කු යි සකල විනය පිටකය ම මුලින් කී පරිදි ලෝකික ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලය ද වාරික - වාරික විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදී. මෙහි වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දූය කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිකනනි වරිච්චා පරිපුරෙතබ්බ සිලං" යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දූය නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිකනනි වරිච්චා අකරණෙන පරිපුරෙතබ්බ සිලං" යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලය අධිසිල නමින් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදී. "සඤ්ඤාපපධානං පාතිමෝක්‍ෂසංචරසිලං" යනු කී හෙයින් ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලයත් "සතිපපධානං ඉන්ද්‍රියසංචරසිලං" යනු කී හෙයින් සිතිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංචර ශීලයත් "වීරියපපධානං ආර්ථවපාරිසුද්ධිසිලං" යනු කී හෙයින් වීර්ය ප්‍රධාන කොට ඇති ආර්ථ වපාරිසුද්ධිශීලයත් "පඤ්ඤාපපධානං පච්චයසනතියසිකසිලං" යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසනතියශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සතර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවාද භීතියෙන් මුදලන බැවින් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂසංචරශීලය ම බව ධම්මවිනයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභවයන් භික්‍ෂුණි සුත්තවිභවය විභවයන් යන උභතොවිභවය ම සුත්තවිභවය නාම යෙකුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුදුප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභවය නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයන් විභවය සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියන් ඉක ම සුත්තවිභවය යැ යි දත යුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභවය පාරාජික පාළි - පාවිතනිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකෙකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදී ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙළින් බෙද අර්ථ විවරණය කරනලදු වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පද-භාජනියන් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභවය නාමය පාරාජික පාළියට හා පාවිතනිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සධ්‍යාදියෙස - අනියත - නියසංගතිය විසින් සිකපදයෝ නවසාලිස් කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලිසෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභවයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු උභවයට ඇතුළත් පාවිතනිය - පාවිදෙසනිය - සෙවිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තෑ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණි විභවයට

ඇතුළත් පාරාජික - සබ්බාදියෙස - නිසසංඝිය - පාවිත්තිය - පාවිදෙසනීය - සෙවිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුඤ්චිභවයට අයත් වෙයි. භ්‍රන්ථ විසින් පාවිත්තියපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නයින් විමසන විට සුඤ්චිභවය උභතො විභවය නම් වෙයි. "සුඤ්චිභවෙහි පදභාජනීයෙ" යනු චිකාගතවචන බැවින් පදභාජනීයට පමණක් ද සුඤ්චිභවය යනු බැව්හර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබෙදීම කොට ඇති බැවින් පදභාජනීයට ඒ නාමය ද ගැළපෙන බව පැනෙයි. උභතො විභවය පරියාපනන සිකපද සියල්ල ම බුද්ධප්‍රඥප්ත හෙයින් සෙකඛ පණ්ණාසික නම්නුදු හඳුන්වත්. මෙහි භික්ෂිය යුතු බැවින් සිකයම සෙකඛ නම්. ඒ සෙකඛ සංඛ්‍යාත ශික්ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකඛ පණ්ණාසික නමු. "සබ්බාපි උභතො විභවයපරියාපනනා සිකඛාපද පණ්ණාසික සෙකඛපණ්ණාසිකී වුත්තාති ගහෙතබ්බා" යනු එහෙයින් කියන ලදී;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුඤ්චිභවයෙහි ලා පනවා සප්තාසනි වදළ ආපක්ඛ සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යෑ සබ්බාදියෙස යෑ පුලලවච ය යෑ පාවිත්තිය යෑ පාවිදෙසනීය යෑ දුක්කට යෑ දුඛ්‍යාසිත යි. මෙහි පාරාජිකාපක්ඛය පළමුවැන්න යි. මේ ආපත්ති සතෙහි පාරාජික නම් පරාජිත වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. "පාරාජිකොති පරාජිකො පරාජයං ආපනෙනා" යනු අභිකථාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිකො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිද්ධ යි. පරා උපසර්ගයෙහි ප කාරයට අකාරයට වෘද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්මාදියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශාබ්දිකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවිනි. ශික්ෂාපදවාචක වූ ද ආපත්තිවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කතීකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිද්ධවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපක්ඛ - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පැනෙයි. "අට්ඨානමෙතං ආනන්ද අනවකායො යං තථාගතො වජ්ජිනං වා වජ්ජිපුත්තකානං වා කාරණා සාවකානං පාරාජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං සමුභනෙය්‍යා" යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. "ආපක්ඛිං ඤං භිනඛු ආපනෙනා පාරාජිකං" යන තන්හි මෙන් ආපක්ඛයෙහි පවතී. "න මයං පාරාජිකා, යො අවහට්ඨො යො පාරාජිකො" යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපත්ති - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යෑ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි "යො තං අතික්කමති තං පරාජෙති තස්මා පාරාජිකනති වුට්ඨති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යෑයි කියනු ලැබේ. ආපක්ඛය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි "යො නං අප්ඤ්ඤාපජ්ජති තං පරාජෙති, තස්මා පාරාජිකනති වුට්ඨති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ ඇවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපක්ඛය පාරාජිකා නම් වේ යෑයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි "සුගගලො

1. විමතිවිනෝදනීවකා 482 ඊදුව
 2. විමතිවිනෝදනීවකා 372 ඊදුව
 3. භමන්තසාසාදිකා 185 ඊදුව

යසමා පරාජිතො පරාජයමාපනො, තසමා පාරාජිකොති වුච්ඡති''
 යන්නෙන් ප්‍රකාශිතයි. පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරදවනලද්දේ
 පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි
 කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි දු:

''පාරාජිකනති යං වුතතං තං සුණොති යථාතථං
 වුතො පරදොධා හටොච සඤ්චමා හි නිරධකතො
 සංචායො ච තති. නචී තෙනතං ඉති වුච්ඡති''

යනු වදළහ. ආපක්‍යය පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු
 පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා
 යම් කරුණකින් පරාජිත වේ ද වුත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චයෙන්
 ඉෂට වුයේත් වේ ද පොහෝපවාරණාදි සඛ්‍යකම්යෙන් දුරු කෙළේත්
 වේ ද ඔහු හා එකකමාදිසංචායය නැතිවේත් වෙයි. ඒ කාරණයෙන්
 මේ ආපක්‍යය පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික
 නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු
 මෙහි අදහස යි.

සඛ්‍යාදියෙසාපක්‍යය දෙවැන්නයි. ආපක්‍යයෙන් නැගීසිටීම සඳහා
 මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සඛ්‍යයා කැමති විය යුතු නු යි
 සඛ්‍යාදියෙස නම් වෙයි. ''සඛ්‍යො ආදිභි වෙච සෙසෙච ඉච්ඡිතඛෙඛො
 අසානති සඛ්‍යාදියෙසො'' යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදි. මේ
 අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අර්ථකථාව ''ඉමං ආපක්‍යං
 ආපක්‍යිඤා වුට්ඨාතු කාමසසයනං ආපක්‍යිවුට්ඨානං, තසය ආදිච්ඡි
 වෙච පරිවාසදනාසාය ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣෙ මානතතදාය
 මූලාය පටිකසයනොන චා සහමානතතදනාසාය, අවසානො අඛ්‍යානාසාය ච
 සඛ්‍යො ඉච්ඡිතඛෙඛො'' යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගීසිටුනා
 රිසියහුට යම් ඒ ඇවතින් නැගීසිටීමක් වේ ද, ඒ නැගීසිටුට
 මුල දී ම පිරිවෙස් දීම පිණිස ද මුලින් ගෞ වූ මධ්‍යයෙහි මානත
 දීම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානත දීම පිණිස ද,
 අවසන්හි අඛ්‍යානාය පිණිස ද සඛ්‍යයා කැමැති විය යුත්තේ යි.
 මෙහි ලා එක ද කම්යක් සභුන්ගෙන් වෙන් වූ කළ නො හැකි නු යි
 ආදියෙහි දු ගෞ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතින් නැගී-
 සිටුට සඛ්‍යයා කැමැති වියයුතු මැ යි. එහෙයින් ම ''සඛ්‍යොච තසසා
 ආපක්‍යියා පරිවාසං දෙති, මූලාය පටිකසානි, මානතං දෙති, අඛෙහනි,
 න සඛ්‍යොච න එකපුගගලො, තෙන වුච්ඡති සඛ්‍යාදියෙසොනි'' යනු
 කීහ. සඛ්‍යොච ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි, මුලට ඇදීයි.
 මානත දෙයි. අඛ්‍යානාය කරයි. දෙතුන් නමක්වත් එක් නමක්වත්
 නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සඛ්‍යාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි දු:

''සඛ්‍යාදියෙසොනි යං වුතතං තං සුණොති යථාතථං
 සඛ්‍යොච දෙති පරිවාසං මූලාය පටිකසානි
 මානතං දෙති අඛෙහනි තෙනතං ඉති වුච්ඡති''

යනු වදළහ, සඛ්‍යාදියෙස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි
 එය අසව. සඛ්‍යයා ම පිරිවෙස් ද මුලට ඇදීම ද මානත දීම ද
 අඛ්‍යානාය ද දෙන බැවින් මේ ඇවතට සඛ්‍යාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ
 යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනල සාසාදිකා, 370-71 පිටු
 2. සමන්තපාසාදිකා - 371 පිටුව

දුල්ලවටියාපත්තිය තෙවැන්නයි. දුල්ලවටිය නම් දේශනාගාමීන් ආපණ්ණ අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. “දුල්ලා ව සො අවටියො වෙති දුල්ලවටියො” යනු කම්ධාරය සමාසවාකා බැඳින් දුල්ල වූයේත් හේමනුයි අවටය වූයේත් හේමනුයි දුල්ලවටිය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප වීමෙන් හා පූර්ව ඵකාරයට උභයාරය හුසව වීමෙන් දුල්ලවටිය යනු සිදුයි. මේ ආපත්තිය උභයවිභවයෙහි ගරුකාපත්තීන්ගේ පූර්වභාගයෙහි ද බන්ධනවේද ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

“දුල්ලවටියනම් යං වුතතං තං සුඤ්ඤානී යථාතථං ඵකස්ස මුලෙ යො දෙසෙති යො ච තං පතිගණනම් අවටියො තෙන සමො නඤ්ඤෙනෙතං ඉති වුච්චති”

යන පරිවාරපාළිගාථාවෙන් පවසන අදහස ද මෙහි ලා සැලකිය යුතුයි. දුල්ලවටිය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි ඵය අසව. යමෙක් ඵක් මහණක්හුගේ සමීපයෙහි දෙසා ද යමෙක් ඵය පිළිගනී ද ඵය හා සම වූ දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද ඵහෙයින් මේ ඇවැත දුල්ලවටිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු අදහසයි.

පාවිතියාපත්තිය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවිතිය යන්නෙන් නිසඟිපවිති හා ශුද්ධපවිති අදහස්කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමුකොට නිසදා පසු වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් නිසඟිපවිති නම්. ඵසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් ශුද්ධපවිති නම්. මේ දෙකොටස ම පවිති ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවිතියාපත්තියට ඇතුළත් වෙති. පාවිතිය යන වචනයෙහි “කුසලං ධම්මං පාතෙතීති පාවිතියං” යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නුයි පාවිතිය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

“පාවිතියනම් යං වුතතං තං සුඤ්ඤානී යථාතථං පාතෙති කුසලං ධම්මං අරියමග්ගමපරජකිති විතතසමෙමාහනට්ඨානං තෙනෙතං ඉති වුච්චති”

යන්නෙන් වදළහ. පාවිතියැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි ඵය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නුයි ආර්යමාර්ගය වරදවා නුයි සිත මුළාකරන කරුණක් නුයි මේ ඇවැත පාවිතිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහසයි. උභය විභවයෙහි නිසඟි පවිති නිසක් ද, භික්ෂුවිභවයෙහි ශුද්ධපවිති අනුදෙකක් ද, භික්ෂුණිවිභවයෙහි ශුද්ධපවිති ඵක්සිය හැටහයක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවිතියාපත්තිය නමින් සප්තාපත්තියෙහි ලා සැලකිය යුතුයි.

පාවිදෙසනීයාපත්තිය පස්වැන්නයි. මෙහි පාවිදෙසනීය නම් “පවිදෙසෙතබ්බං පාවිදෙසනීයං” යනු කී හෙයින් ප්‍රතිදෙශනායට යුතු ඇවැතෙකි. “ගාරඤ්ඤා ආවුසො ධම්මං ආපඤ්ඤා අසප්පායං පාවිදෙසනීයං තං පවිදෙසෙමී” යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ ගාරඤ්ඤාපත්තිය පාවිදෙසනීය නමින් ම වදළහ. මේ ආපත්තිය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇඳපෑමෙන් විවරණය කළයුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනැ මෙහෙණක විසින් දුකසේ ලත් බොජුනක් තමා මැ සියතින් පිළිගෙන වළදන මහණහට ගැරභිය යුතු වෙයි. නිමැතුමක් ලත් හෙවල්හි වළදන මහණුන්ගෙන් ඵක් නමක්වත් ඵහි දන්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැති දිළිඳු සෙබ සම්මුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැ දන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නො දන්වා ලත් බොහුක්කන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤන් උදෙසා පනවන ලද භාරයාපනති සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤන් අරභයා පනවා වදල භාරයාපනති අටෙකි. නො නෑ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමායනය කළ ගිනෙල් හෝ තෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දී හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාට්ඨෙසනීයාපනති නමින් වදලහ. මේ ආපකස්ස ද දෙශනාගාමීනී ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්ඛාපකස්ස සවැන්න යි. මෙහි දුක්ඛට නම් “දුට්ඨ කතං දුක්ඛං” යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදල ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කීහ. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්ඛටනති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤානී යථාතටං
 අපරදධං විරුද්ධිඤ්ඤ ඛලිතං යඤ්ඤ දුක්ඛං
 යං මනුසෙසා කරෙ පාපං ආචී වා යදිවා රහො
 දුක්ඛටනති පච්චෙදෙනති තෙනෙනං ඉති වුච්චති.”

දුක්ඛට යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතුපරිදි අසව. බුදුන් වදල පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්ඛට යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්ඛට ය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපච්ඤ්ඤ යැ විනය යැ ඤාන යැ ඤානි යැ පච්ඤ්ඤ යැ යි අවච්චාරුම වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බපයොග දුක්ඛට නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදලු ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුළාව යි. සහපයොග දුක්ඛට නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුළාව යි. මෙහි පච්චි වස්තුවන් දුකුළා වස්තුවන් දෙකම දුකුළාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්ඛට නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවන් ස්පර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. දශවිධ රත්නාදිය වැනි දෑ අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපච්ඤ්ඤ දුක්ඛට නම් බුදුන් විසින් නො කළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දෑ කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දෑ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපත ගැම වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. විනය දුක්ඛට නම් විනයෙහි පනවන ලද දුකුළාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුච්චි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළිගෙන හෝ නොසෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුළාව විනයදුක්ඛට නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්ඛට නම් සබ්බභේදය පිණිස තැත් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට තමා දත් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඥාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පඤ්චමත්තාණකම්පනත්තින් භික්ෂුණින්හට නියමිත මට සමත්තාණකම්පනත්තින් (ඵකොලොස් වැදෑරුම් සමත්තාණකම්පනත්ති) ඥාතිය භූතියෙන් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුන්හට යාවතනියක සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අර්ධ සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණින්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද වණකාළි සිකපදයෙහි ද සමත්තාණකම්පන නියමිත බව අර්ථකරා ටිකාදියෙහිත් දක්වෙයි. පටිසසවදුකකට නම් වස්විසිම ආදියට ප්‍රතිඥා දී ඵය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකුළාව යි. සියලු ම දුකකටයන් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවනට අයත් නො වූ යම් කරුණෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛාසිතාපහතිය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛාසිත නම් ආත්‍රොශ කරන අදහසින් තොර වූ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිටි වචන යි. ඕමසවාද පවිති සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛාසිතය ආත්‍රොශාදියෙන් තොරවූ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පවසන නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාළියෙහි:

“දුඛාසිතනති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤාහි යථාතථං
 දුඛාසිතං දුරාහටං සධිකිලිට්ඨඤ්ච යං පදං
 යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහනති තෙනෙනං ඉති වුච්චති”

යන කී හෙයින් දුඛාසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් ඵය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිටි බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතියෝ ගරහත් නම් තෙල වචනය දුඛාසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛාසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපහති වශයෙන් සත්ක පනවා වදළ බව දහයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සප්තාපති මෑයෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත්ධස සප්තාපතිසත්ක වශයෙන් හදුන්වනු ලැබේ. තුලැයි - දුබැයි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපහතියකට වශයෙන් හදුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොකබපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන භික්ෂුනමක් පරිච්ඡි ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම මුඵමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිච්ඡි ඇවැත් ඡේදාගාමී විසින් ද, සහවෙසෙස් ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ගීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැහී සිටීමට වත්මානත් පුරා ශුඛාත්තයෙහි පිහිටිය හැකිය. ඵහෙයින් සහවෙසෙස් ඇවැත් ව්‍යුච්ඡානගාමී විසින් ද, සෙසු තුලැයි - පවිති - පිළිදෙස්නී - දුකුළා - දුබැයි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපතියට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාවාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. ඵහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දේශනාගාමී විසින් ද විනයෙහි සදහන් වෙයි. මෙසේ සප්තාපහතීන් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසීම දෙකක් සුගත ව්‍යාපෘතියේ පැවතේ. පාමොක්කටුදෙස: ඔව්දපාතිමොක්කටුදෙස යැ ආණාපාතිමොක්කටුදෙස යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔව්දපාතිමොක්කටුදෙසය සර්වඥ බුදුවරයෝ ම උදෙසති. ආණාපාතිමොක්කටුදෙසය භික්ෂු - භික්ෂුණී උභයෝගයට පනවා වදාලන ලද්දකි. මෙහි පාමොක්කටුදෙසය යන්නෙන් ආණාපාතිමොක්කටුදෙසය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්කය වනාහී භික්ෂුප්‍රාතිමොක්කය යැ භික්ෂුණීප්‍රාතිමොක්කය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. භික්ෂුප්‍රාතිමොක්කය නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙස යැ අනියකුද්දෙස යැ විසාරුද්දෙස යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්කය වනාහී නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඛ්‍යාදි-සෙසුද්දෙස යැ විසාරුද්දෙස යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. භික්ෂුණීන්හට අනියතාපක්‍යයක් නැති බැවින් අනියකුද්දෙසය නැතී. පූර්වොක්ත උද්දෙස පක්‍යකය එකක් පාසා මෙහි ලා හඳුන්වනු ලැබේ.

1. නිදනුදෙස නම: නිදනය උදෙසීම යි. "සුණාකු මෙ හතෙත සංඛ්‍යා ... ආවිකතාරිසස එසුභොති. තස්සායසමනෙත පුච්ඡාමී කච්චිසු පරිසුද්ධා දුතියංපි පුච්ඡාමී... තස්මා කුණ්ඨි ඵවමෙතං ධාරයාමී" යැ යි කියා උද්දියා මො ආයස්මන්තො නිදනං" යනාදී ක්‍රමයෙන් අවශේෂය සුභ (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුභ ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැතී.¹ "නිදනං උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං, අයං පඨමො පාමොක්කටුදෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමොක්කොද්දෙසය යි. "සුණාකු මෙ අයො" යනු ආදී කොට ඇති ලෙසින් භික්ෂුණීප්‍රාතිමොක්කයෙහි නිදනුද්දෙසය දතයුතු යි.

2. පාරාජිකුදෙස නම: භික්ෂුවිභවයෙහි වදළ පරිජී සිකපද සතර උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජී උදෙසා අවශේෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාජිකුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං. අයං දුතියො පාමොක්කටු-දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්කොද්දෙසය යි. භික්ෂුණී සඛ්‍යාට පනවන ලද පරිජී අට ඇතුළත් කොට භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්කයෙහි පාරාජිකුද්දෙසය දත යුතු යි.

3. සඛ්‍යාදිසෙසුදෙස නම: භික්ෂුවිභවයෙහි වදළ සභවෙසෙස් සිකපද තෙළෙස උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජී උදෙසා තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් උදෙසා අවශේෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දියිකා තෙරස සඛ්‍යාදිසෙසෙ උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙතබ්බං. අයං තතියො පාමොක්කටුදෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්කො-දෙසය යි. මෙහෙණන්හට පනවා වදළ සභවෙසෙස් සතළොස් ඇතුළත් කොට භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්කයෙහි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙසය දතයුතු යි.

4. අනියකුදෙස නම: භික්ෂුවිභවයෙහි වදළ දෙඅනියත සික-පදයන් උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

සතර පරිච්ඡේදයා තෙලෙස් සභවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අනියතයන් උදෙසා අවශෙසය සුත ඉබ්දයෙන් ඇස්වූ කල්හි අනියතද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දිසිකා තෙරස සඩ්ධාදිසෙසෙ උද්දිසිකා ඥෙ අනියතෙ උද්දිසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං චතුසො පාති-මොක්ඛදෙද්දෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුරී ප්‍රාතිමොක්ඛාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි මේ අනියතොද්දෙසය නැති. අනියත නම:

“අනියතොති යං චුතතං තං සුඤ්ඤානි යථාතථං
 අනියතො න නියතො අනෙකංසිකතං පදං
 තිණ්ණමඤ්ඤතරං යානං අනියතොති පවුච්චති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡේද-සභවෙසෙස්-පච්චි යන ඇවැත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවැත් එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීම යි.

5. විඤ්ඤාදෙද්දෙස නම: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයන් නිදනගන් සතර පරිච්ඡේද තෙලෙස් සභවෙසෙසුන් දෙඅනියතයන් තිස් නිසභිපච්චිතින් දෙඅනු ඉඤ්ඤා පච්චිතින් සතර පිළිදෙස්නීන් සෙබ්බාත් සජ්ඣාධිකරණ සමථයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ඛය විස්තර වශයෙන් උදෙසන ලද්දේ නම වෙයි. “විඤ්ඤාදෙද්දෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්ඤා ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි අනියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම විඤ්ඤාදෙද්දෙසය යි.

මේ විඤ්ඤාදෙද්දෙසයට ඇතුළත් නිසසග්ගිය-සෙබ්බ-අධිකරණසමථ යන වචන පිළිබඳ චිචරණයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසසග්ගිය නම සඛකයාහට හෝ ගණයාහට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ නිසසජනය කළ යුතු බව යි. නිසසග්ගිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමියට නමෙකි. “අථවා නිසසජනං නිසසග්ගියං, පුබ්බභාගෙ කතතබ්බසස විනයකමමසෙසතං නාමං” යනු අච්චාරා-ගතවචන යි. නිසභි වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සඛකයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසසජනය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමිය යි. “නිසසග්ගියමසස අස්චීති නිසසග්ගියමිඳෙවච කීර තං පාවිතකියං” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසසජනය ඡේ ආපකණයට ඇත් නු යි නිසසග්ගිය නම වේ. ඒ කුමක් ද? පච්චි ඇවැත් යි. මෙසේ බලන විට නිසසග්ගිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමියටත් ඉන් නැඟුණු පච්චි ඇවැත්වත් නම වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පච්චි ඇවැත් දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසසග්ගියනති යං චුතතං තං සුඤ්ඤානි යථාතථං
 සඩ්ධිමජෙකි ගණමජෙකි එකකසෙව එකතො
 නිසසජජිකාන දෙසෙති තෙනෙතං ඉති වුච්චති”

යනු වදළ බැවින් යට කී අදහස මෙයින් දැනුණු පැවසෙයි.

සෙවිය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුලු ත්‍රිශීක්ෂා-
 යෙහි හික්වෙන - ශෛක්ෂ පුද්ගලයාහට මේ සෙවිය ධර්මය
 මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
 සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අන් සිකපදයෙක් නැත් මැ යි.
 මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සෙවියනති යං වුක්ඛං තං සුඡොති යථාතථං
 සෙධයා සිකඛමානසස උජුමග්ගානුසාරිනො
 ආදිපෙතං වරණංඤච මුඛං සංයම සංවරො
 සිකඛා එතාදිසි නන්ති තෙනෙතං ඉති වුචචති.”

යනු වදනු. මේ සිකපද රැකීම ශෛක්ෂභාවයට ඉවහල්වන බැවින්
 ද පැවිදි ශෛක්ෂ පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
 බැවින් ද මෙය හා සමාන අන් සිධයෙක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
 සෙකභූමියට ධ්‍යානභූමිය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
 සමාවාරයට ද මේ සෙවියධර්මයේ අතිශයින් උපකාර වෙත් මැ යි.
 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ සෙවියධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
 අනුගමනය කරන ලද්දේ අමුතු ම ක්‍රමයෙකි. වහ්‍යකාන්තකයෙහි
 වදන වත් ද හික්විය යුතු බැවින් සෙවිය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
 ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිවේදනයක් නො කරන ලදී.
 වාග්‍යනය දක්වනු පිණිස ද “යො පන හික්ඛු ඔලමෙධනෙතා
 නිවාසෙයා දුක්ඛං” යි නො වදරා “සිකඛාකරණියා” යනු විසින්
 පාළිය ආරෝපිත යි. පදභාජනියෙහි වනාහි “ආපතති දුක්ඛංසා”
 යනු වදනු බැවින් හැම තන්හි අනාදරිය කරණයෙහි දුක්ඛං යැ යි
 දනුනු යි.¹

අධිකරණසමථ නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසඟුන්හට අවිශේෂයෙන්
 සතරවැදෑරුම් අධිකරණයන් සන්තිදුටීම පිණිස පනවා වදන සන්දෙන යි.
 “වතුබ්බධං අධිකරණං සමෙතනි වුපසමෙතනිති අධිකරණසමථං”
 යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදෑරුම් විවාදදී
 අධිකරණයන් ඔවුන්ගේ කෙරෙත් නු යි ව්‍යුපමෙතනය කෙරෙත් නු යි
 අධිකරණ සමථයේ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
 අමුඛාවිනය යැ පටිඤ්ඤාතකරණය යැ යෙභුයාසිකා යැ තසසපා-
 පියාසිකා යැ තිණවසාරක යැ යන මේ සන්දෙන යි. මෙහි
 සම්මුඛාවිනය නම් සඛ්‍යසම්මුඛතාදී හමුවීම සතරෙකින් ඔවුන්ගේ
 කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශීලවිපක්කයෙකින් වේදනා කරනු
 ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥප්ති වතුර්ථ
 කම්යෙන් සතිවිනය දීමෙන් ඔවුන්ගේ කිරීම යි. අමුඛාවිනය නම්
 උමතු කම්හි යුතු මහණක්සු ඉන් මීදී සැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
 තමා කළ නො මහණකම් ගැන වේදනා නො කරනු පිණිස
 යැදීමක් කළ කල්හි ඥප්තිවතුර්ථකම්යෙන් අමුඛාවිනය දීමෙන්
 ඔවුන්ගේ කිරීම යි. පටිඤ්ඤාතකරණ නම් හික්වුනමක් ඇවැත් දෙසීමෙන්
 පිරිසුදුවීම පිණිසත් සහච්චෙසස් ඇවැත්කින් නැගීසිටීමට පිරිවෙස්
 එක් මානන් පිරීම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමථය යි.
 යෙභුයාසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදී හික්වුන්ගේ වචනය පරිදි
 සිදුකරන ඔවුන්ගේ යි. තසසපාපියාසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
 මහණක්හට ඥප්තිවතුර්ථකම්යෙන් සිදුකළ යුතු ඔවුන්ගේ යි.

1. පාරසදීපති 879-880 ඉටු වීම්භිරනොදනී 339 ඉටුව
 2. සමනලපාසාදිකා 669 ඉටුව

සිංහලයාට නම් කලහකාරක භික්ෂුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිච්ඡි සහවෙසෙස් ඇවැත් හා ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් හැර තණපත් ආදියෙකින් අගුවී වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සඟුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස ඥප්ති ද්විතීය කර්මයෙන් සියුකළ යුතු ශමථය යි. මෙසේ සප්තාධිකරණශමථය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධශාසනයෙහි ආයුෂය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුද්ධසුන් පවත්නේ වෙයි. “විනයානිසංස” අධිශීල සංඛ්‍යාත ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපන් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම ශාසන විරස්ථිතියට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් භික්ෂුන්ගේ ආයුෂය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුද්ධසුන්හි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. භික්ෂුචීවිතය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් භික්ෂුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දතයුතු ය. උභතොච්චඛයන් බන්ධනවිනයන් සොළස පරිවාරයන් මැනවින් ග්‍රහණධාරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අතිශයින් පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශිත පහත දැක්වෙන යුත්‍ර-පායයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරත්‍යාය සංවරො අවිපපට්ඨසාරත්‍යාය අවිපපට්ඨසාරො පාමුච්ඡත්‍යාය පාමුච්ඡං පිතත්‍යාය පිති පසංඛත්‍යාය පසංඛධි සුඛත්‍යාය සුඛං සමාධත්‍යාය සමාධි යථාභුතඥාණදසසනත්‍යාය යථාභුතඥාණදසසනං නිබ්බිදත්‍යාය නිබ්බිද වීරාගත්‍යාය වීරාගො විමුක්තත්‍යාය විමුක්ති විමුක්තිඥාණදසසනත්‍යාය විමුක්තිඥාණදසසනං අනුපාද පරිනි-බ්බානත්‍යාය, එතදත්‍යා කරා එතදත්‍යා මනතනා එතදත්‍යා උපනිසා එතදත්‍යා සොතාවධානං යදිදං අනුපාද විතතස්ස විමොක්ඛානි”

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්ධාරයන්ගේ සංවරය පිණිස ආජීව විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පව පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්‍රතිසාරය (පසුතැවිලි නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමෝදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමෝදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රශ්‍රබ්ධිසංඛ්‍යාත කාය වික්‍ර දර්මයන්ගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රශ්‍රබ්ධිය කායික ජෛවනසික සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විනේකකාග්‍රතා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ වීදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඥානදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් වීදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව වීරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. වීරාගය විමුක්ති සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිය ප්‍රත්‍යයවෙන්නාඥාන සංඛ්‍යාත විමුක්තිඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිඥානදර්ශනය අනුපාදපරිනිර්වාණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිර්වාණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකර්ම මේ අරීය පිණිස ම වෙයි. විනයමන්ත්‍රණය මේ අරීය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරත්‍යාය” යනාදී පරමපර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිග්‍රයය ශ්‍රොතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපන් නුවණ ද මේ අරීය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදනයන්

1. වේදාරපාළි-වූළසඬාම

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්භත්ඵලසංඛ්‍යාත විමොක්‍ෂය ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වෝක්ත සූත්‍රපාඨයෙන් විනයඥානසෙහි ප්‍රයොජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් විනය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් තමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. තමාගේ විනයඥානයෙන් අල්පග්‍රැන භික්ෂුන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණක් ද නො වෙයි. මේ විනයානිසංසකරාව නුවණින් විමසන විට විනය-ධර්මය මැනැවින් පිළිපදනා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්භත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. විනයෙහි සුප්‍රතිපත්තා මහණහු තමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වනිවාසානුස්මාතිඥානාදී ත්‍රිවිද්‍යාවනට පැමිණෙන බව ද ඒ ත්‍රිවිද්‍යාවන් පිළිබඳ ප්‍රභේදකථා විනයපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද විනයාච්ඡාරායෙන් ම පැහැදිලි වෙයි.

මේ වනාහි විනයපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළියෙහි චේරඤ්ඤ කණ්ඩයැ පාරාජික කණ්ඩයැ සංඛ්‍යාදිසෙස කණ්ඩයැ අතීයන කණ්ඩයැ

පාවිත්තියපාළි

නිසසණිය කණ්ඩයැ යි කණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම විනය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත චේරගොඩ අමරමොලී යථවීරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි. මේ පාවිත්තියපාළිය වනාහි බුද්ධක යැ පාවිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි භික්ෂු-විභවයෙන් අවශිෂ්ට වූ කාණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනීවිභවයට අයත් පාරාජික යැ සන්තරසක (සංඛ්‍යාදිසෙස) යැ නිසසණිය යැ බුද්ධක යැ පාවිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථ යැ යි කාණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උභයවිභවයට අයත් කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත මේ පාවිත්තිය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂුන්හට පනවා වදළ ශුඛ පවිතී සිකපද දෙඅනුවෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධක නම් කාණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නී සිකපද සතරක් ද, සෙවිය ධර්ම පන්සැත්තැවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනීවිභවයෙහි සිරුපයෙන් මෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජී සිකපද සතරක් ද සභවෙසෙස් සිකපද දෙයක් ද නිසභී සිකපද දෙළොස්කින් ද ශුඛ පවිතී සිකපද සයානුවක් ද සිරුපයෙන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නී සිකපද සභිත පෙයාලමුඛයෙන් වදළ සිකපද සත දැයි පිළිදෙස්නී සිකපද අටක් ද සෙවිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සභිත දෙකක් ද සජන අධිකරණ සමථයේ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂුන්හට පනවා වදළ පරිජී සිකපද සතර ද සභවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසභී සිකපද අටළොස්කින් ද ශුඛ-පවිතී සිකපද සැත්තැවක් ද, සෙවිය ධර්මයන් පන්සැත්තැව ද ඇතුළත් වීමෙන් භික්ෂුණී විභවය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ පාවිත්තිය පාළිය කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත කොට සඛ්‍යායනා කළ බව පැහැනයි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවතිමි.

1. සමන්තපාසාදිකා ඖච්චිදා, 14 පිටුව.

සිරිබුදුවසින් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද
ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය බුද්ධජයන්ති වම්ස නමින් බෞද්ධන් අතර
 බැවහරයට පත්විය. මේ බැවහරය රජය ද
 පිළිගත් බැවින් බුද්ධජයන්තිය නිමිත්තෙන් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට
 එවකට පැවති රජය විසින් **ලබ්බා බෞද්ධමණ්ඩලය** නමින් ප්‍රබල
 ගිහි පැවිදි ආයතනයක් පනතක් මගින් පිහිටුවන ලදී. එහි ත්‍රිපිටක
 පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් ස්ථවිරුන්ට ත්‍රිපිටක
 ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකත්‍රයට ඇතුළත්
 පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අග්‍රාමාත්‍යධුරය දරූ ශ්‍රීමත් ජෝන් කොකලාවල
 මන්ත්‍රීස්වරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව
 සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින්
 සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට භා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට
 සංස්කාරක මණ්ඩලයෙක් ද පත්විය.

ඒ මේ ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය අනිද්‍රැක්කර කාර්යයෙකි. බසකින්
 බසකට නගාලීම පරිවර්තනයයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ
 අර්ථනුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දෙකින් කළ හැකි ය.
 පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි.
 ශබ්දවිභවයට අනු වැ නගාලීම අර්ථනුගත පරිවර්තනය යි, අදහසට
 අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ
 පරිවර්තන නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය
 පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථනුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ
 යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ ද යි විමසීමින් ද
 පාළිවචනයෙහි ශබ්දවිභව අර්ථකථාවිකාවනට ගැළපේ ද යි විමසීමින් ද
 සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන්
 විමසීමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයක්
 නො ලැබෙයි. එක් පිටුවෙක්හි සිංහලානුචාදයන් ඒ දෙක මුණ
 ගැසෙන සේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථය
 යොදවීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තත්හි වරහන්
 තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින්
 මෙහි දු දන්වන ලද බව පැනෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි.
 මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි
 අර්ථවචනාවට වඩා පැතිරී ගිය තාත්පර්යාශක්තිය යි. හේ ත්‍රිපිටක-
 ධර්මවිෂයෙහි නම් බුද්ධභාෂිතාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින්
 තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාශක්තිය විමසිය යුතු යි.
 බුදුන් වදළ ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකථාවිකාදිය පැරණි
 මහනෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකථාවිකානුසාරයෙන්
 අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන්
 මේ කායභීය සපුරාලිය නො හෙන බව දත යුතු යි. එහෙයින්
 ආගම ධර්මය දත් නො දත් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ
 පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ
 ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනකුන්හට පරිවර්තන-
 යෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකථාවිකා පරිශීලනයෙන්
 තදඵලප්‍රතිපාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

ලපකාතිසමානි මේ පාචික්ඛය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක
 ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි
 පුස්තකාලයෙන් ද, බම්බලපිටියේ වර්ජරාම
 පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද,
 ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

භක්‍රමිභ. එවකට සංස්කෘතික කායඝාතයේ සහකාර සම්පාදක ඇම. ඇත්. පිරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාවිච්චියපාලි පුස්තකොල පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිභ. මෙසේ ආවශ්‍යය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාඨශෝධනය ද කරමින් මේ ග්‍රන්ථය සියබසට නැඟීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායඝාතට ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවෙණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බටුවිට නන්‍යරාමාභිධාන මහා සථවිර පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සථවිරනම යි, මේ නම පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්‍ෂකයකු වූ ගීය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැඩිම සථවිර නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟ මේ ග්‍රන්ථයෙහි පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මහත් උපකාරයක් කළ ඒ වැඩිම සථවිර නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මදානය කුශලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර පරිවේනිකය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවේනිකභාරය දැරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුන්පත් පිරිස් මහතරුන්හට පුස්තකොල පොත සමග බාර කළමිභ.

ත්‍රිපිටක පරිවේනික කායඝාතය දෙමටගොඩ පධානසර විහාරස්ථානයට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවේනික කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාවායඝී පරවාහැර සිරිවජීරඤ්ඤාණාභිධාන නායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස මා ඇතුළු තවත් පඩිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලම්ගොඩ ශාස්ත්‍රෝදය පරිවෙණාධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත බමුකුසලාභිධාන මහා සථවිරපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්‍ෂක රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරුවියේ අමරවංසාභිධාන නායක සථවිර පාදයන් වහන්සේ මේ ශෝධක මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙතම මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කරමින් මුද්‍රණයට සුදුසු පරිදි සකස් කළමිභ.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහැර නායක සවාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින් මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදින් මුල් පිටු අට පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායඝාත නකරවීමත් සමග ම පොත්හි සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය. මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදිම සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවේනික කාර්යාලය දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක වාරිකාරාමයට ගෙන යන ලදුවා එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ ව්‍යක්ත විශාරද සභාපති-සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිභත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතුන්ගේ ස්ථානෝචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා යොමුකරන ලද බව දකුමිභ.

ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ ලෙඛකාධිකාරීධුරය දරන පණ්ඩිත දෙරණමුවේ සිරි ධම්මපාල නායක සචරියන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවුණු පිටපත් යළිත් සියබසට නගා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලියන්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම සුගතබන්ධු සචරි නමත් ත්‍රිපිටකවේදී ඉදුරුවේ අරියකිකි සචරි නමත් ත්‍රිපිටකවේදී එගොඩදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු මැ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ශෝධාපත්‍රාදිය බැලීමෙන් ද උනපුරණාදිය කිරීමෙන් ද සංඥානාම පදනුක්‍රමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ දක්‍ෂ විවික්ෂණ මහාසචරිපාදයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටුනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පුරවමින් දිශාසිරි පතමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සභාපති-සමපාදක නාහිමිවරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිට ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙන හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පුජ්‍යාචාර්ය ඉදුරුවේ සිරිවිමලතිස්ස මාහිමි කුමාටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වැ වැඩවසමින් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මඟු යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාචාර්ය රස්නකවැවේ සිරිසඬමමවංස මාහිමිකුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වැ වැඩසිටිමින් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාසනික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලවංස අනුනායක හිමිකුමාටත් මා හද වඩා පෝෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදන්තමය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍යක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදාය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායභාංගයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිතුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකායභාංග සිත් අලවන සේ මැනැවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු වීදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දන්තමය කුශල ශක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබේවා යි ඉත සිතින් පතමහ.

මේවගට,
 ශාසනසථිතිකාමී,
 ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද
 ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායක සචරි

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
 පොල්වත්ත, කොළඹ 3.

2525
 1981 ජූලි 31.

සංඝකත නිරූපණය

සී: සිංහලාඝර, පුස්තකාල පොත්

සීච්. 1, 1910 මුද්‍රණය. බන්ධන සංවිධාන සභාව සංස්කරණය

සීච්. 2, බු: 2472 මුද්‍රණය. බණ්ඩාර මොහොමඩ් මහාසභාව සංස්කරණය

මුද්‍ර: බුරුමරට ජනසංගීතී සංස්කරණය

සා: තායාඝර මුද්‍රිත පාචිකතිය පාළි

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a   ආ a   ඉ i   ඊ ඊ   උ u   ඌ ඌ   ඒ ඒ   ඔ ඔ

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṅa			
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ṅa			
ට ta	ඨ tha	ඩ ḍa	ඪ ḍha	ඞ ṅa			
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na			
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma			
ය ya	ර ra	ල la	ච va	ස sa	හ ha	ළ la	ආ ṅa
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kū	කෙ kē	කෝ kō
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛූ khū	ඛෙ khē	ඛෝ khō
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu	ගූ gū	ගෙ gē	ගෝ gō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඞ කඞ ga	ත්‍ර tra	මම් mpha
කඛ ka	භභ ba	දද dda	මඞ, මඞ mba
කා ka	ඡඡ cha	දධ dha	මඞඞ mmbha
කි ka	ඡඡ ඡඡ cha	ද්‍ර dra	මම් mma
කච ka	ඡඡ ඡඡ cha	ඞ, ඞඞ dva	මම් mma
කඡ ka	ඡඡ ඡඡ cha	ධධ dhva	යය, යා ya
කඣ ka	ඞඞ ṅa	නන nta	යා ya
කඤ ka	ඞ, ඞඞ ṅa	ඡඡ ntha	ලල la
කඞ ka	ඞඞ ḍa	ඡඡ nda	ලා la
කඞඞ ka	ඞඞ ḍa	ඡඡ ndha	ලා la
ග්‍ර gra	ඞඞ ඞඞ ṅa	නන nna	ඞඞ wha
ඞඞඞ ka	ඞඞ ඞඞ ṅa	නන nha	සස ssa
ඞඞඞ ga	ඞඞ ඞඞ ṅa	ඡඡ ppa	සඞ sma
ඞඞඞ ṅa	ඞඞ, ඞඞ ḍa	ඡඡ ppha	සඞ sva
ඞඞඞ ca	නන tta	ඞඞ bba	ඞඞ hma
ඞඞඞ cha	නන ttha	ඞඞ bbha	ඞඞ hva
ඡඡ ja	නන tva	ඞඞ bra	ළළ ḷha
ඡඡ jha		ඞඞ mpa	

ඞ ඞ   ඞ i   ඞ i   ඞ u   ඞ u   ඞ ඞ   ඞ ඞ

පාච්චනියපාලි

විසය සූචි

භික්ෂුනීවිභවෙය

1 පාරාජිකකණ්ඩො 2-29

1-1.	පදම පාරාජිකං	..	..	1 - 13
1-2.	දුතියපාරාජිකං	..	..	14 - 19
1-3.	තෘතියපාරාජිකං	..	..	18 - 25
1-4.	චතුස්පාරාජිකං	.	.	24 - 29

2. සත්තරසකං (සඤ්ජාදිවෙසය) 30-91

2- 1.	පදමසඤ්ජාදිවෙසයො	..	..	30 - 35
2- 2.	දුතිය	..	..	34 - 41
2- 3.	තෘතිය	..	..	40 - 49
2- 4.	චතුස්	..	..	48 - 53
2- 5.	සඤ්ජාදි	..	..	54 - 57
2- 6.	ඡන්ද	..	..	58 - 63
2- 7.	භංගාම	..	..	62 - 69
2- 8.	ආචන්ද	..	..	70 - 73
2- 9.	නවම	..	..	76 - 81
2-10.	දසම	..	..	82 - 91

3. නියසග්ගියා 92-133

3- 1.	පදමනියසඤ්ජාදි			92 - 97
3- 2.	දුතිය	..		96 - 99
3- 3.	තෘතිය	..		100 - 103
3- 4.	චතුස්	..		104 - 107
3- 5.	සඤ්ජාදි	..		106 - 109
3- 6.	ඡන්ද	..		110 - 113
3- 7.	භංගාම	..		112 - 115
3- 8.	ආචන්ද	..		116 - 119
3- 9.	නවම	..		118 - 121
3-10.	දසම	..		122 - 125
3-11.	එකාදසම	..		124 - 129
3-12.	ද්විදසම	.		128 - 131

විසය සූචි

4. පාචිතකියකරණය 134-371

4-1 ලසුනවග්ගො 134-157

1. පටමසිකංචපදං	..	..	134 - 137
2. දුතිය	..	..	136 - 139
3. තතිය	..	..	138 - 141
4. චතුසු	..	..	140 - 141
5. පඤ්චම	..	..	142 - 145
6. ඡට්ඨ	..	..	144 - 147
7. සත්තම	..	..	146 - 149
8. අට්ඨම	..	..	150 - 153
9. නවම	..	..	152 - 155
10. දසම	..	..	154 - 157

4-2 අනාකාරවග්ගො 158-183

1. පටමසිකංචපදං	..	..	158 - 161
2. දුතිය	..	..	160 - 163
3. තතිය	..	..	162 - 165
4. චතුසු	..	..	166 - 169
5. පඤ්චම	..	..	168 - 171
6. ඡට්ඨ	..	..	172 - 175
7. සත්තම	..	..	174 - 177
8. අට්ඨම	..	..	178 - 179
9. නවම	..	..	180 - 183
10. දසම	..	..	182 - 183

4-3 නග්ගවග්ගො 184-207

1. පටමසිකංචපදං	..	..	184 - 185
2. දුතිය	..	..	184 - 187
3. තතිය	..	..	188 - 191
4. චතුසු	..	..	192 - 193
5. පඤ්චම	..	..	194 - 195
6. ඡට්ඨ	..	..	196 - 197
7. සත්තම	..	..	198 - 199
8. අට්ඨම	..	..	200 - 201
9. නවම	..	..	202 - 206
10. දසම	..	..	204 - 207

විසය සූචි

4-4 කුවටවග්ගො 208-233

1.- පටමසිකධාපදං	..	..	208 - 209
2.- දුතිය	..	..	208 - 211
3.- තතිය	..	..	212 - 215
4.- චතුසු	..	..	214 - 217
5.- පඤ්චම	..	..	216 - 221
6.- ඡට්ඨ	..	..	220 - 225
7.- සත්තම	..	..	224 - 227
8.- අට්ඨම	..	..	226 - 229
9.- නවම	..	..	228 - 231
10. දසම	..	..	230 - 233

4-5. විසායාරවග්ගො 234-255

1. පටමසිකධාපදං	..	..	234 - 237
2. දුතිය	..	..	236 - 239
3. තතිය	..	..	238 - 239
4. චතුසු	..	..	240 - 241
5. පඤ්චම	..	..	240 - 245
6. ඡට්ඨ	..	..	244 - 247
7. සත්තම	..	..	246 - 249
8. අට්ඨම	..	..	248 - 251
9. නවම	..	..	250 - 253
10. දසම	..	..	252 - 255

4-6. ආරාමවග්ගො 256-281

1. පටමසිකධාපදං	..	..	256 - 259
2. දුතිය	..	..	260 - 263
3. තතිය	..	..	262 - 265
4. චතුසු	..	..	266 - 269
5. පඤ්චම	..	..	268 - 271
6. ඡට්ඨ	..	..	270 - 271
7. සත්තම	..	..	272 - 273
8. අට්ඨම	..	..	274 - 275
9. නවම	..	..	276 - 277
10. දසම	..	..	276 - 281

පිසය සූචි

4-7. පටිපාටිපොත් 282-313

1. පටිපාටිපොත	..	..	282 - 285
2. දුතිය	..	..	284 - 287
3. තතිය	..	..	286 - 291
4. වතුස	..	..	290 - 295
5. පණ්ණාස	..	..	294 - 297
6. ඡන්ද	..	..	296 - 301
7. සන්නම	..	..	302 - 307
8. අට්ඨම	..	..	306 - 309
9. නවම	..	..	308 311
10. දසම	..	..	310 313

4-8. කුමාරිභූතවග්ගො 314-349

1. පටිපාටිපොත	..	..	314 317
2. දුතිය	..	..	316 321
3. තතිය	..	..	320 325
4. වතුස	..	..	326 - 327
5. පණ්ණාස	..	..	328 - 333
6. ඡන්ද	..	..	332 - 335
7. සන්නම	..	..	334 337
8. අට්ඨම	..	..	336 339
9. නවම	..	..	340 - 341
10. දසම	..	..	342 - 343
11. චන්ද්‍රාසම	..	..	344 - 345
12. අභ්‍යන්තර	..	..	346 - 347
13. චන්ද්‍රාසම	..	..	348 - 349

4-9. ජනපදපාඨනවග්ගො 350-371

1. පටිපාටිපොත	..	..	350 - 353
2. දුතිය	..	..	352 - 355
3. තතිය	..	..	354 - 357
4. වතුස	..	..	356 - "
5. පණ්ණාස	..	..	358 - 359
6. ඡන්ද	..	..	" - 361
7. සන්නම	..	..	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම පිසයාපදනි	..	..	362 - 365
11. චන්ද්‍රාසමපිසයාපදනි	..	..	364 - 365
12. අභ්‍යන්තර	..	..	366 - 367
13. චන්ද්‍රාසම	..	..	368 - 369

5. පාටිදෙසනියා 372-378

1. පටිපාටි පාටිදෙසනියා	..	..	372 - 375
2. උතිය අට්ඨම පාටිදෙසනියා	..	..	374 - 379
3. සෙවියා	..	..	378 - 383
4. අධිකරණසමුච්ච	..	..	382 - 383

විනයපිටකෙ
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි විහ දෙගා

විනයපිටකේ

පාවිතනියපාලි

භික්ෂුනීවිභවෙගා

පාරාජිකකණ්ඩො

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධසස

1. 1

පයමපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙහා මිඟාරනතො භික්ෂුනීසඛසස විහාරං කතතුකාමො භොති. අථ ඛො සාලෙහා මිඟාරනතො භික්ෂුනීයො උපසඛාමිකා එතදවොච : ඉච්චාමහං අයො භික්ෂුනීසඛසස විහාරං කාතුං, දෙථ මෙ නවකමමිකං භික්ෂුනීනති. තෙන ඛො පන සමයෙන වතසෙසා භගිනීයො භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොනති නඤ නඤචඤී සුඤ්චනඤ චුලලනඤති. තාසු සුඤ්චනඤා භික්ෂුනී තරුණපබ්බජිතා භොති,¹ අභිරුපා දසසනීයා පාසාදිකා පණ්ඩිතා වාතො මෙධාවිනී දසඛා අනලසා තත්පාසාය වීමංසාය සමනාගතා අලං කාතුං අලං සංවිධාතුං. අථ ඛො භික්ෂුනීසඛෙහා සුඤ්චනඤං භික්ෂුනීං සමුච්චන්දා සාලහසස මිඟාරනතො නවකමමිකං අදසී. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චනඤා භික්ෂුනී සාලහසස මිඟාරනතො නිවෙසනං අභිකඛණං ගච්ඡති. වාසීං දෙථ ඵරසුං² දෙථ කුයාරිං දෙථ කුදදලං,³ දෙථ නිබ්බදනං දෙථාති. සාලෙහාපි මිඟාරනතො භික්ෂුනු-පසසයං අභිකඛණං ගච්ඡති කතාකතං ජානිතුං. තෙ අභිණ්ණදසසනෙන පට්ඨෙඤ්චිතො අහෙසුං. අථ ඛො සාලෙහා මිඟාරනතො සුඤ්චනඤං භික්ෂුනීං දුසෙතුං ඔකාසං අලභමානො එතදෙවඤ්ඤාය භික්ෂුනීසඛසස භතො අකාසී. අථ ඛො සාලෙහා මිඟාරනතො භතංගෙහ ආසනං පඤ්ඤපෙතො එතතිකා භික්ෂුනීයො අයාය සුඤ්චනඤාය බුධ්ධතරාති එකමතනං ආසනං පඤ්ඤපෙසී, එතතිකා නවකතරාති එකමතනං ආසනං පඤ්ඤපෙසී, පට්ඨන්තො ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්චනඤාය භික්ෂුනීයා ආසනං පඤ්ඤපෙසී. යථා ථෙරා භික්ෂුනීයො ජානෙයසුං නවකානං භික්ෂුනීනං සන්ධිකෙ නිසින්නාති, නවකාපි භික්ෂුනීයො ජානෙයසුං ථෙරානං භික්ෂුනීනං සන්ධිකෙ නිසින්නාති.

1. තරුණපබ්බජිතා අභිරුපා භොති - මජ්ඣං
 2. ඵරසුං - මජ්ඣං
 3. කුදදලං - මජ්ඣං

විනයපිටකයෙහි

පාවිතනියපාලී

හික්ෂුණීවිගඩ්භය

සාරාජිකකාණ්ඩය

ඒ භාග්‍යවත් අභිත් සමාස් සමුද්ධයන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් තුවා අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩුවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්භ මිඟාරනජතා තෙමේ හික්ෂුණීසඬායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනජතා තෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළැඹූ තෙල කී යැ 'ආර්යාවෙනි, මම හික්ෂුණී සඬායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් විදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ' යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවසී යැ සුන්දරීනන්ද යැ චුල්ලනන්ද යැ යි සතර බුහුන කෙනෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වුවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරීනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ තුරුණුවියෙහි පැවිදිවුවා වෙයි. විශිෂ්ට රු ඇත්ති දකුමකලු වුවා පැහැදුම් එළවන්ති පණ්ඩිත වුවා වාක්ක වුවා තුවණැති වුවා දක්ෂ වුවා අනලස් වුවා වෙයි. ඒ ඒ කම්චීඝයෙහි උපාය වූ කළයුතු කම්හි විමසුම් තුවණින් යුතු වුවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වුවා වෙයි. ඉක්බිති හික්ෂුණීසඬා තෙමේ සුන්දරීනන්ද හික්ෂුණීස සමච කොට සාළ්භ මිඟාරනජතා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චිනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ සාළ්භ මිඟාරනජතාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, 'වැයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටෙරියක් දෙව, උදුල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව' යි, සාළ්භ මිඟාරනජතා තෙමේත් කළ දය නොකළ දය දනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනජතා තෙමේ සුන්දරීනන්ද හික්ෂුණීස දුෂණය කරන්නට අවසරයක් නොලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා හික්ෂුණීසඬායාට බතක් (පිළියෙළ) කෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්භ මිඟාරනජතාතෙමේ හක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් හික්ෂුණීහු ආර්යා සුන්දරීනන්දවට වැඩිමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවීයැ, මෙතෙක් දෙනා නවක තරුහයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනැවී යැ. සඨර් හික්ෂුණීහු (ඕතොමෝ) නවක හික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යමසේ දන්නාහු නම් නවක හික්ෂුණී හුදු (ඕතොමෝ) සඨර් හික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යමසේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්චිනන්ද මෙහෙණහට පිළිසන් අගුකොන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

පාච්ඤානියාලයේ භික්ෂුනීවිභවය

2. අප්‍ර මො සාලෙභා මිඟරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඝසංඝා කාලං ආරොචාපෙසි, කාලො අයො නිධිතං භක්ඛන්ති. සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සලලකෙච්චා න ඛුඤ්ඤානො සාලෙභා මිඟරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඝසංඝා භක්ඛං අකාසි. මං සො දුසෙඤ්ඤාමො, සවාභං ගමිසංඝාමි වීසංඝො මෙ භවිසංඝානී අනෙතවාසිනී¹ භික්ෂුනීං ආණාපෙසි, ඥානං මෙ පිණ්ඩපාතං නීභරං, යො ව² මං පුච්ඡති ගිලානානි පටිච්චෙදෙහීති. එවං අයොති මො සා භික්ෂුනී සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීයා පච්චෙසංඝාසි.

3. තෙන මො පන සමයෙන සාලෙභා මිඟරනඤ්ඤා බෙදිඤ්ඤා-කොට්ඨකෙ ධිතො භොති සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීං පටිපුච්ඡන්තො “කභං අයො අයා සුඤ්ඤානඤ්ඤා”ති. කභං අයො අයා සුඤ්ඤානඤ්ඤා”ති එවං චුඤ්ඤා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීයා අනෙතවාසිනී භික්ෂුනී සාලො මිඟරනඤ්ඤාං එතදචොච ගිලානා ආචුසො පිණ්ඩපාතං නීභරංගමිති. අප්‍ර මො සාලෙභා මිඟරනඤ්ඤා යමාභං අඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඝසංඝා භක්ඛං අකාසි, අයාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා කාරණාති. මනුසංඝා ආණාපෙචො භික්ෂුනීසංඝා භක්ඛන්ත පටිච්චෙදොති චචා යෙන භික්ෂුනීපසංඝො තෙනුපසංඝො.

4. තෙන මො පන සමයෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී බහාරාම-කොට්ඨකෙ ධිතො භොති සාලො මිඟරනඤ්ඤාං පනිමානෙඤ්ඤා, අඤ්ඤා මො සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සාලො මිඟරනඤ්ඤාං දුරන්තොච ආගච්ඡන්තං දිඤ්ඤාන උපසංඝං පටිච්චො සසිසං පාරුපිචො මඤ්ඤා නිපජ්ඣී. අප්‍ර මො සාලෙභා මිඟරනඤ්ඤා යෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙනුපසංඝො, උපසංඝොචො සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීං එතදචොච: කිනෙත අයො අචාසු කිසංඝ නිපන්තාසිති. එවංඤ්ඤා ආචුසො භොති යා අනිච්ඡන්තං³ ඉච්ඡති. කභං තං අයො න ඉච්ඡන්තො. අපිවාභං ඔකාසං න උභාමී තං දුසෙඤ්ඤාති. අචඤ්ඤානො අචසුඤ්ඤාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කායසංඝො සමාපජ්ඣී.

5. තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤානො භික්ෂුනී ජරාදුඛිලො වරුණගිලානා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීයා අච්ඤ්ඤා නිසින්නො⁴ භොති. අඤ්ඤා මො සා භික්ෂුනී සාලො මිඟරනඤ්ඤාං අචඤ්ඤානං අචඤ්ඤානාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කායසංඝො සමාපජ්ඡන්තං, දිඤ්ඤාන උච්ඤ්ඤාති ටීසති වීපාචොති: “කපං හි නාම අයා සුඤ්ඤානඤ්ඤා අචඤ්ඤානං අචඤ්ඤානං පුට්ඨපුඤ්ඤානං කායසංඝො සාදිසිසංඝාති.

1. අනෙතවාසී, සීඝ්‍රී, සී,
 2. යෙච්ච - මජ්ඣං
 3. අනිච්ඡන්තං - සීඝ්‍රී
 4. නිපන්තං - මජ්ඣං

2. ඉක්බිති සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ "ආර්යාවෙනි, ඛත (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදී, (එයට) සුදුසු කලැ'යි භික්ෂුණී සඛ්ඛයාහට කල් දන්වීයැ. සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ (නුවණින්) භලකා "සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ භික්ෂුණී සඛ්ඛයාහට ඛත පිළියෙළ නො කෙළේ යැ. හේ මා දුෂණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ශබ්දය වන්නේ"යි අතැවැසි මෙහෙණකට ඇණවූයැ: යා, මා හට පිණ්ඩපාතය ගෙනා එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් හීලනැයි (ඔහුට) දන්වාලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනඤා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ බිභිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනඤා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: "ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කෙහි ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි"දැයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනඤා මෙහෙණගේ අතැවැසි මෙහෙණ තොමෝ සාල්හ මිඟරනප්තෘහට තෙල කිවු යැ: "ඇවැත, හීලන් යැ පිණ්ඩපාතය ගෙන යන්නෙමි"යි. එකල්හි සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසහනට ඛත (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනඤා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා ඛතීන් මෙහෙණසහන වළඳවවු'යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹී-යේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ සාල්හ මිඟරනප්තෘහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනඤා භික්ෂුණී තොමෝ සාල්හ මිඟරනප්තෘහු එන්නහු දුර දී මැ දකැ මෙහෙණවරට පිවිස හිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇදෙහි භොක්තෘ යැ. එකල්හි සාල්හ මිඟරනප්තෘ තෙමේ සුදුරිනඤා මෙහෙණ වෙතැ එළඹීයේ යැ. එළැඹ සුදුරිනඤා මෙහෙණට තෙල කී යැ: "ආර්යාවෙනි, ඔබට අපහසු කීමැ, කුමට භො වී"දැයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යාවෙනි, කිම මම තොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දුෂණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරා-යෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා හීලන්පා ඇතියා සුදුරිනඤා මෙහෙණට නුදුරුතන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාල්හ මිඟරනප්තෘහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්වදනහු දුටුවා යැ. දකැ ලමු කොට සිතයි, නුඟුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි "කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා ආර්යා තොමෝ රාග-යෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු"දැයි.

භාවිතය සඳහා භික්ෂුන් වහන්සේලා

6. අප් මො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි : යා තා භික්ෂුනියො අප්ච්චා සඤ්ඤා උප්ච්චියො කුකුළුවිකා සිකාකාමා තා උරුකායනති වියනති, විපාවෙනති. “කපං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චිනඤ්ඤා අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” තී අප් මො තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. යෙ තෙ භික්ෂු අප්ච්චා සඤ්ඤා උප්ච්චිතො කුකුළුවිකා සිකාකාමා තෙ උරුකායනති වියනති විපාවෙනති: “කපං හි නාම සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” තී. අප් මො තෙ භික්ෂු! හගවිතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

7. අප් මො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ෂු-සඛ්ඛං සඤ්චාතාපෙඤා භික්ෂු පච්චුච්චි: සච්චං කීර භික්ඛොව සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිනී. සච්චං හගවා. චිගරහි බුච්චො හගවා අනනුච්චිච්චියං. භික්ඛොව සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනියා අනනුච්චොච්චිකං අපච්චරුපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරුණියං. “කපං හි නාම භික්ඛොව සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සතිනී තෙනං භික්ඛොව අපපසනනානං වා පසාදය පසනනානං වා භීයොහාවාය, අප්ච්චොච්චිකං භික්ඛොව අපපසනනානං චොච්චි අපසාදය පසනනානං අච්චොච්චිකං අඤ්ඤාප්පායානී. අප් මො හගවා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී. අනෙකප්පියායෙන චිගරහිඤා දුහරතාය දුප්පාසතාය මහිච්චතාය අසඤ්චායා සඛ්ඛනිකාය කොසච්චස්ස අච්චණ්ණං හාසිඤා අනෙකප්පියායෙන දුහරතාය දුප්පාසතාය අප්ච්චස්ස සනකුච්චස්ස සලලොච්චස්ස චුක්ඛස්ස පාසාදිකස්ස අපච්චස්ස චිගරහිඤාය වණ්ණං හාසිඤා භික්ෂුනං තදනුච්චිකං තදනුච්චොච්චිකං ධම්මං කපං කඤා භික්ෂු ආමනෙකසී.

8. තෙන හි භික්ඛොව භික්ෂුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤාපසසාමී දස් අඤ්චොපෙ පච්චිච්චි: සඛ්ඛසුච්චිතාය සඛ්ඛචාසුතාය දුම්ච්චිකුතං භික්ෂුනීනං නිග්ගහාය පෙසලානං භික්ෂුනීනං එසුච්චිතාය දිධිධම්මකානං ආසවානං සංචරාය සමච්චරාසිකානං ආසවානං පච්චාසාය අපපසනනානං පසාදය පසනනානං භීයොහාවාය සඤ්චොච්චිකියා චිතායානුග්ගහාය. එච්චොච්චි පන භික්ඛොව භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු.

1. සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනී. අනෙකප්පියායෙන චිගරහිඤා - මජ්ඣ. ඉත දිසානෙ.
2. සාදිධිනී - සාය.
3. අනනුච්චිකං - මජ්ඣ.
4. අසඤ්චායා - මජ්ඣ.
5. අප්ච්චාය - මජ්ඣ.
6. අපපසනනානං වා සිඤ්ච 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ සතොස් ගුණැති යෝ ලස්සිනියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමිනියෝ වෙද්ද ඔහු තුටු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයඛා තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපිස්වූවෝ සතොස් ගුණැතියෝ ලස්සා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සඛ්‍යා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේකැ සැබෑද මහණෙහි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. මහණෙහි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ විසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලොම යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකම් යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. "කෙසේ නම් මහණෙහි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නයන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙහි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නයන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නයන් කෙරෙහුද ඇතැම් කෙනෙකුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි දුපුස්නා බැවිහි මහත් ශ්‍රීබැවිහි නො සතුටුබැවිහි මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිහි නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් සුබරබැවිහි සුපුස්නා බැවිහි අපිස්බැවිහි සතුටු බැවිහි සල්පැවැතුමිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් එළවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇරැඹුමිහි ගුණ වදරා මහණුන්හට එයට සරිලන එයට අනුලොමවන දැනුම් කථා කොට මහණුන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙහි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඟුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සඟුන්ගේ පහසු බව, දුසිල්පුභලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු වීසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනැසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙහි, මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා:

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

යා පන භික්ෂුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරියපුග්ගලසස අධකංකං
උබ්භජාඡුමංකලං ආමසනා වා පරාමසනා වා ගභණං වා ඡුපනා වා
ඡතීපිළනා වා සාදියෙයා, අයමපි පාරාජිකා භොති අසංවාසා, උබ්භ-
ජාඡුමංකලිකාති.

9. යා පනාති: යා යාදියා යථාසුතා යථාචච්චා යථානාමා
යථාගොතා යථාසීලා යථාවිහාරීනී යථාගොචරා චරා වා
නවා වා මජ්ඣමා වා, එසා වුච්චති යා පනාති.

භික්ෂුනීති: භික්ෂකාති¹ භික්ෂුනී, භික්ෂාවරියං අජඤ්ඤපගතාති භික්ෂුනී
භින්නපට්ඨරාති භික්ෂුනී සමඤඤය භික්ෂුනී පටිඤඤය භික්ෂුනී
එඤ්ඤිතිති භික්ෂුනී තීභි සරණගමනෙහි උපසම්පන්නාති භික්ෂුනී
භද්‍රා භික්ෂුනී සාරා භික්ෂුනී සෙඛා භික්ෂුනී අසෙඛා භික්ෂුනී සමග්ගන
උභතොසමෙක්ඛන ඤාතීවතුසෙත කමමන අකුපෙත යානාරභෙන
උපසම්පන්නාති භික්ෂුනී, තත්‍ර යායං භික්ෂුනී සමග්ගන උභතො-
සමෙක්ඛන ඤාතීවතුසෙත කමමන අකුපෙත යානාරභෙන උපසම්පන්නා
අයං ඉමසමීං අසෙත අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරතො අපෙකච්චි² පටිඤ්ඤවිතො.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙකච්චා පටිඤ්ඤවිතො.

පුරියපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරියො, න යකෙඛා න පෙතො
ක තීරච්ඡානගතො ඒඤඤ පටිඤ්ඤො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජිතුං.

අධකංකනති: ගෙට්ඨසංකං.

උබ්භජාඡුමංකලනති: උපරිඡාඡුමණංකලං.

ආමසනා නාම: ආමට්ඨමනං.

පරාමසනා නාම: ඉතොචිතො ව සංඤ්ඤාපනං.

ගභණං නාම: ගභිතමනං.

ඡුපනා නාම: ඡුට්ඨමනං.

ඡතීපිළනං වා සාදියෙයාති: අඛතං ගභෙතො ති ඡීළනං සාදියති.

1. භික්ෂිකානී - මජ්ඣ-
2. අපෙකච්චා - සී මිච්චි

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙක්වුවා රාගයෙන් තෙක් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිධනය හෝ ඉවසා නම් මෝ තොමෝත් පරිපීඩුවා සහවාසයට නො නිසි වුවා වෙයි, උඛහජාණුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා පන: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගෝත්‍ර ඇති යම්බදු සැහැවී ඇති යම්බදු විහරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති ස්ථිර වූවක් හෝ නවක වූවක් හෝ මධ්‍යම වූවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ තොමෝ යා පන යැයි කියනු ලැබේ.

භික්ඛුනී: සිභානුසි භික්ඛුනී යැ, පිඬු සිභා පැමිණියා නුසි භික්ඛුනී යැ, බුන් පිළි දරානුසි භික්ඛුනී යැ, බැවහරයෙන් භික්ඛුනීයැ, පිළින කිරීමෙන් භික්ඛුනී යැ, එව මෙහෙණැයි භික්ඛුනී යැ, තුන් සරණ ගමනින් උපසපත්වුවා නුසි භික්ඛුනී යැ, (ශීලාදීන්) හදු වුවා නුසි භික්ඛුනී යැ, (ශීලාදීන්) සාරවුවා නුසි භික්ඛුනී යැ, භික්මේනුසි භික්ඛුනී යැ, (මත්තෙහි භික්මිය යුත්තක් නැතිවන බැවින්) අගෙණ්ණ වුවා නුසි භික්ඛුනී යැ, සමඟ වූ දෙ සඟන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්භ වූ ඥප්තිවතුර්ථ කම්මයෙන් උපසපත් කරන ලද නුසි භික්ඛුනී යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමඟ වූ දෙසඟන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්භ වූ ඥප්ති වතුර්ථකම්මයෙන් උපසපත් කරන ලද නම් මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවස්සුකා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (මාගමකකෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුඤාල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රේතයෙක් නො වෙයි, තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දනුවැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

- අධක්ඛකං: අකුඟුටයෙන් යටු.
- උඛහජාණුමණ්ඩලං: දණ්ඩලෙන් මත්තෙහි.
- ආමසන නම්: පිරිමැදීම පමණ යැ.
- පරාමසන නම්: ඔබ මොබ පිරිමැදීම යැ.
- ගහණ නම් ගැනීම පමණ යැ.
- සුපන නම්: පැහැයීම පමණ යැ.
- පතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා: අවයවයක් ගෙනෑ දඩ්වැ පෙළීම

ඉවසයි.

පාචිතිය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අයමපිති පුරිමායො උපාදය පුටවති.

පාරාජිකා භොතීති: සෙයාරොපි නාම පුරිසො සීසච්ඡෙනො අභවෙඛා තෙන සරිරඛන්ධනෙන ජීවිකුං, එවමෙව භික්ෂුනී අවසුතො අවසුතස්ස පුරිසපුඤ්ඤස අධිකඛකං උඛරාඡුමණ්ඩලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගභණං වා ඡුපනං වා පතිපිලනං වා සාදියභතී අසසමණී භොති අසකාරධීතා. තෙන වුච්චති පාරාජිකා භොතීති.

අයංවාසාතී: සංවාසො නාම එකකමිමං. එකුදෙදුසො සමසිකිතා එසො සංවාසො නාම. සො නාය සද්ධිං නඤ්ඤී, තෙන වුච්චති අයංවාසාතී.

උභතො අවසුතෙන අධිකඛකං උඛරාඡුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පාරාජිකස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති ථුලලච්චියස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති ථුලලච්චියස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. උඛරාඡුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ථුලලච්චියස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස.

එකතො අවසුතෙන අධිකඛකං උඛරාඡුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ථුලලච්චියස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. උඛරාඡුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිසස්සණියෙන නිසස්සණියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡිද්‍ර වෙහෙණන් ගෙනෑ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම්සේ භිය සුන් පුරුෂයෙක් ඒ සිරිබැලීමෙන් දිව්වටන්තට අභව්‍ය වේද, එසේමැ රාගයෙන් තෙත් වූ මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුවෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසන්තී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැදුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වැ වීතයකම් කිරීම යැ, එක්වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් (ඔ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(මෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් පරිච්ඡිද්‍ර ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කයපිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි; නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාරිත්ථියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහි

උභතො අවසුතෙ යසබ්බස වා පෙතසස වා පණ්ඩකස වා කීර්ථනාගතමනුසසවිගහභසස වා අධකබ්බං උබ්බජාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පුඤ්ඤවසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත නිසසංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, උබ්බකබ්බං අධොජාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත නිසසංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස.

එකතො අවසුතෙ අධකබ්බං උබ්බජාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත නිසසංගියං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවසස, උබ්බකබ්බං අධොජාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, කායපච්චිද්ධෙන කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත කායපච්චිද්ධං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස, නිසසංගිගෙත නිසසංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛවසස.

අනාපතති : අසඤ්චව, අසතියා, අජානතියා, අසාදියනතියා, උමමතකියා, ධිතතවිතතියා, වෙදනට්ඨියා, ආදිකමමකියානි.

පයමපාරාජිකං නිට්ඨිතං¹

1. සමිතං - මජ්ඣිමං.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ජේත්‍රයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරුර දරුවකුගේ හෝ අකුආටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලාසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුආටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

ඵකක්භුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුආටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

අකු ආටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිඟියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තියාවට ක්ෂිප්තවිතියාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ප්‍රථම පාරාජිකය නිමි.

දුතිය පාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකජීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනී සාලෙහන මිගාරනතතුනා ගබ්භීනී හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකෙක ගබ්භෙ විබහමිතො ච්ඡාසි. භික්ඛුනියො ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං එතදචොවුං. සුඤ්චිනඤ්ඤා ඛො අයො අවිරවිබ්භනනා ච්ඡානා. කච්චී නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භීනීති. එවං අයොනී. කිස්ස පන තුං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙව්ඤනනා පටිචොදෙසි, න ගණස්ස ආරොචෙසීති. යො එතිස්සා අවණණා මයෙහසො අවණණා, යා එතිස්සා අකිත්ත, මයෙහසා අකිත්ත, යො එතිස්සා අයසො මයෙහසො අයසො, යො එතිස්සා අලාහො මයෙහසො අලාහො, ක්ඛාභං අයො අත්තනො අවණණං අත්තනො අකිත්තං අත්තනො අයසං අත්තනො අලාභං පරෙසං ආරොචෙස්සාමීති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛීයනති ච්ඡා වෙනති “කථං හි නාම අයා ජුලලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙව්ඤනනා පටිචොදෙස්සති න ගණස්ස ආරොචෙස්සති” ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙව්ඤනනා පටිචොදෙසි. න ගණස්ස ආරොචෙසීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙව්ඤනනා පටිචොදෙස්සති. න ගණස්ස ආරොචෙස්සති. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනීං නෙව්ඤනනා පටිචොදෙසා න ගණස්ස ආරොචෙසා, යද ව සා ධීතා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවසවා වා සා පච්ඡා එවං වදෙසා: පුබ්බෙවාභං අයො අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනීං එවරුපා ව එවරුපා ව සා භගීනීනී නො ව ඛො අත්තනා පටිචොදෙසං න ගණස්ස ආරොචෙසන්ති. අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

1. 2

අවිනිස පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චනඤ භික්ෂුණී තොමෝ සාළභ මිගාරනප්පතාහු කරණ කොටගෙන ගැබිනි වූවා වෙයි. යම්තාක් ගැබ කුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැඟවූ යැ. ගැබ මුහුකුරා ගිය කල්හි සිවුරු හැරපියා වැදු යැ. භික්ෂුණීහු ධුලලනඤ මෙහෙණට මෙය කීහු. “ආයතීවෙනි, සුඤ්චනඤ තොමෝ සිවුරු හැරුණු තොමෝ කල් ඇත්තී වැදු යැ. කිම ඕ තොමෝ මෙහෙණක වූවා මැ ගැබිනි වූවා නො වේ ද? එසේ යැ ආයතීවෙනි, කුමකට වනාහි ආයතීවෙනි, තෙපි පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොමැ වෝදනා කරහු ද? ගණයාට නො දන්වුහු” දැයි. මැයට යම් අගුණයෙක් වේ නම් ඒ අගුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිඤයෙක් වේ නම් ඒ නිඤව මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපත්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපත්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයතීවෙනි, මම තමාගේ අගුණය තමාගේ නිඤව තමාගේ පරිවාරවිපත්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දැයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුගුණ පවසති, දෙස් පකුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයතී ධුලලනඤ තොමෝ පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන් වූ දැ” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලලනඤ තොමෝ පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දැයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනඤ මෙහෙණ පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිපී ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දනැ දනැ නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොපා නම්, යම් කලෙකුදු ඕ තොමෝ සිටිය හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (නිර්ථායකනයකට) ගියා හෝ වන්නී ද, පසුව ඕ තොමෝ “ආයතීවෙනි, පෙඳ මැ මම ඒ බුහුන මෙබඳු ද මෙබඳු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දකිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොපමමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිපී වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි. වජ්ජපට්ටිපාදිකා යැ.

පාවිතය පාළු හික්වුනිවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාද්සා-පෙ- හික්වුනිති: -පෙ- අයං ඉටෙසමී අපෙ අධිපෙපතා හික්වුනිති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති, අඤ්ඤා වා තසසා ආරොවෙහති, සා වා ආරොවෙති.

පාරාජිකං ධමමං අජ්ඣාපනනානති: අට්ඨනං පාරාජිකානං අඤ්ඤතරං පාරාජිකං අජ්ඣාපනනං.

නෙවහනනා පටිචොදෙය්‍යානි: න සයං වොදෙය්‍යා.

න ගණසස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං හික්වුනිනං ආරොවෙය්‍යා.

යද ව සා ධීතා වා අසා වුතා වානි: ධීතා නාම සලිඛෙය ධීතා වුච්චති, වුතා නාම: කාලකතා¹ වුච්චති, නාසිතා නාම: සයං වා විඛන්තා හොති අඤ්ඤාහි වා නාසිතා, අවසවා නාම: තිත්ථායතනං සඛිකනනා වුච්චති.

සා පච්ඡා ඵවං වදෙය්‍යා: පුඤ්ඤවාහං අයෙය අඤ්ඤස්සිං ඵතං හික්වුනිං ඵවරුපා ඵ ඵවරුපා ව සා හගීනීති.

නො ව ඛො අතනනා පටිචොදෙසසනති: න සයං වා වොදෙසසං.

න ගණසස ආරොවෙය්‍යානති: න අඤ්ඤාසං හික්වුනිනං ආරොවෙය්‍යං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පාරාජිකා හොතීති: සෙය්‍යරාපි නාම පඤ්ඤපලාසො ඛන්ධිනා පවුහොතා² අභවෙය්‍යා හරිතකතාය ඵවමෙව හික්වුනී ජානං පාරාජිකං ධමමං අජ්ඣාපනනං හික්වුනිං නෙවහනනා පටිචොදෙසසාමී න ගණසස ආරොවෙසසාමීති වුරං තික්ඛිතමනෙත අසසමණි හොති අසකාධීතා තෙන වුච්චති පාරාජිකා හොතීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: ඵකකංමම ඵකුදෙදසො සමසිසකිතා ඵසො සංවාසො නාම. සො තාය සඤ්ඤං නඤ්ඤී තෙන වුච්චති අසංවාසානි.

1. කාලකතා-ඉජ්ජං
2. පවුහොතා සිච්චි සිච්චි ii

3. යා පන: යම් යම්බඳු... භික්ෂුනී: ... මෝතොමෝ මෙ අච්චෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුනී ය යි.

ජානාතී නම් තොමෝ හෝ දනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට දන්වත්, ඕ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාසනනං; අටච්චැදැරුම් පරිච්චි අතුරෙන් එක්තරා පාරාජිකයකට අවනක:

නෙවසනනා පටිචොදෙයා: තොමෝ වෝදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණයස ආරොචෙයා: අත් මෙහෙණත් හට නො දන්වන්නී යැ.

'යද ව සා ධීතා වා අසස චුතාවා' යනාදි තත්භි ධීතා නම්: සච ලිඛගෙහි (ශ්‍රමණවෙගෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම්; කල්ලිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම්: තොමෝ හෝ සිවුරු හැඳපුවා වෙයි, අනුන් වීසින් හෝ සිවුරු හරවන ලද්දී වෙයි, අචසටා නම්, තීරියතනයකට සංක්‍රාන්ත වුවා කියනු ලැබේ.

සා පච්චා එච්ච වදෙයා: ආයතීවෙනි පෙඨ මැ මම ඒ බුහුන මෙබඳු ද මෙබඳු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි.

නො ව බො අසනනා පටිචොදෙයසනනී: (මම) තොමෝ හෝ වොදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණයස ආරොචෙයසං: අත් මෙහෙණත්හට නො දන්වන්නෙමි

අයමිසි: පළමු පරිච්චි වූ මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

සාජාජිකා හොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පවුචන් කොළ-යක් නිල්වන් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිච්චි ඇවැතකට පැදිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වොදනා කරන්නෙමි, ගණයට නො දන්වන්නෙමැයි ධුරය බහා තැබූ මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වුවා නො සැහැ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යි කියනු ලැබේ.

අසංචාසා: සංචාස නම් එක් වැ වීතයකම් කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංචාස නම් වේ. ඒ සංචාසය ඇය සමඟ නැති. එහෙයින් අසංචාසා යි කියනු ලැබේ.

පාච්ඤානියාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපනති: සධ්‍යාසන හණ්ඩනං වා කලහො වා විඤහො වා විවාදෙ වා හවීසනීති නාරොවෙති, සධ්‍යාහෙදෙ වා සධ්‍යාරාජී වා හවීසනීති නාරොවෙති, අයං කතඛලා ඵරුසා ජීවිතනතරායං වා බුභවවරියනතරායං වා කරිසනනීති නාරොවෙති, අඤ්ඤ පතිරුපා භික්ෂුනියො අපසසනනී නාරොවෙති, නච්ඤාදෙකුකාමා නාරොවෙති, පඤ්ඤාධිසසනී සකෙන කමෙමනාති නාරොවෙති, උච්චතනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ඉතියපාරාජිකං නිධිතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා යාවතතියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකසා ආරාමෙ. තෙන මො පන සමයෙන ජුලලනන්ද භික්ෂුනී සමග්ගෙන සධෙඤන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිසුඛං අනුවහනති. යා නා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙතති. "කථං හි නාම අයාං ජුලලනන්දා! සමග්ගෙන සධෙඤන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිසුඛං අනුවහනසීති" ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජුලලනන්දා භික්ෂුනී සමග්ගෙන සධෙඤන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිසුඛං අනුවහනතී. සච්චං හගවා, විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනන්දා භික්ෂුනී සමග්ගෙන සධෙඤන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිසුඛං අනුවහනසීති, තෙනං භික්ඛවෙ අපප- සනන්තං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උඤ්ඤන්තා.

යා පන භික්ෂුනී සමග්ගෙන සධෙඤන උකඛිතං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායාං තමභූවිදෙතයා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමියා වචනියා: ඵසො මො අයො, භික්ෂු සමග්ගෙන සධෙඤන උකඛිතෙනා ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන, අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායො මායො ඵතං භික්ෂුං අනුවහනතී. ඵවඤ්ඤා යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි වුවමානා තමෙව පග්ගඤ්ඤායා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛා තසා පටිනියසග්ගාය. යාවතතියඤ්ඤා සමනුභාසියමානා තං පටිනියසඤ්ඤායා, ඉවෙවතං ඤ්ඤාපදං, තො වෙ පටිනියසඤ්ඤායා, අයමපි පාරාජිකා භොති අසංචානා. උකඛිතපානුවහනසීති.

1. ඉලලනන්දා භික්ෂුනී-භික්ෂු.

සංඝයාගේ හඤ්චනයෙන් හෝ කලහයෙන් හෝ විග්‍රහයෙන් හෝ විරුද්ධවාදයෙන් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සධ්‍යතෙදය හෝ සධ්‍යරාජීය හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ නොමෝ කැකුළු යැ. පරුෂ යැ දිවියට අනතුරු හෝ බබ්සරට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අන් සුදුසු මෙහෙයක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමිත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ච්චිතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

තෘතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී නොමෝ සමභ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කළ ගිජුපැවිකුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙය කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු නොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දොස් පතුරුවත්, කෙසේ නම් ආයතී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී නොමෝ සමභ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කළ ගිජුපැවිකුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටුනී දැයි... සැබෑද මහණෙනි! පුලලනඤ්ඤා මෙහෙය සමභ සහභු විසින් කළ උබෙවනීකම් ඇති ගිජුපැවිකුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටෙ දැයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. හගවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලලනඤ්ඤා මෙහෙය සමභ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කළ ගිජුපැවිකුලෙහි උපන් අරියං මහණහු අනුව වැටුනී ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසක්කයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙයේ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙයක් ධම්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කළ අනාදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සහායබව ඇති එ මහණහු අනුව වැටෙ නම් මෙහෙයන් විසින් එ මෙහෙය කොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. "ආයතීවෙති කෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධම්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහභු විසින් උබෙවනීකම් කරන ලද්දෙක, අනාදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සහායබව ඇතියෙකි. ආයතීවෙති කෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටෙව"යි. මෙසේත් මෙහෙයන් විසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙය එසේ මැ දැඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙයන් විසින් එ මෙහෙය එදිටු දුරුලකු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කළ පුත්තී යැ. එදිටු දුරුලකු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුරුලන්නී නම් කෙල දුරුලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරුලන්නී නම් මෝ කොමෝත් පරිපිටුවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි... උක්ඛිතතානුවාසනා යැ.

පාඨකයාට භික්ෂුනිවිභවෙයා

2. **යා පනාති :** යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති අයං ඉමස්මිං අපෙඨ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

සමග්ගො නාම : සඛො සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීතො.

උක්ඛිතො නාම : ආපඤ්ඤා අදාසනො වා අපථිකමො වා දිට්ඨියා අපථිතිස්සග්ගො වා උක්ඛිතො.

ධමමන වීනයො නාම : යෙන ධමමන යෙන වීනයෙන.

සපුසාසනො නාම : ජිනසාසනො ඉඤ්ඤාසනො.

අනාදරො නාම : සඛං වා ගණං වා පුඤ්ඤං වා කමිං වා නාදියති.

අපඤ්ඤා නාම : උක්ඛිතො අනොසාථිතො.

අකතසභායො නාම : සමානසංවාසකා භික්ෂු චුළ්චනී සභායා සො තෙහි සද්ධිං නඤ්ඤො චුළ්චනී අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති : යංදිට්ඨිකො සො භොති යංචනීතො යංරුචිකො සාපි තංදිට්ඨිකා භොති තං චනීතා තං රුචිකා.

සා භික්ෂුනීති : යා සා උක්ඛිතොනුවතීති භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනීතීති : අඤ්ඤාති භික්ෂුනීතී යා පසසනතී යා සුඤ්ඤාති තාහි වහ්නඛො, එසො චො අයො භික්ෂු සමග්ගො සඛොන උක්ඛිතො ධමමන වීනයෙන සපුසාසනො අනාදරො අපඤ්ඤා අකතසභායො මායො එතං භික්ෂු අනුවතීති. දුතියමි වහ්නඛො -පෙ- තතියමි වහ්නඛො -පෙ- සථෙ පථිතිස්සජ්ඣති ඉච්චතං කුසලං නො චෙ පථිතිස්සජ්ඣති ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨො. පුඤ්ඤා න වදනතී ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨො. සා භික්ෂුනී සඛොච්ඡකමි ආකඤ්ඤා වහ්නඛො, එසො චො අයො භික්ෂු සමග්ගො සඛොන උක්ඛිතො ධමමන වීනයෙන සපුසාසනො අනාදරො අපඤ්ඤා අකතසභායො මායො එතං භික්ෂු අනුවතීති දුතියමි වහ්නඛො - තතියමි වහ්නඛො - සථෙ පථිතිස්සජ්ඣති, ඉච්චතං කුසලං නො චෙ පථිතිස්සජ්ඣති, ආපඤ්ඤා දුක්ඛට්ඨො. සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතඛො.

2. යා පනා: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමාන සංවාසක සඛ්ඤ තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උකඤ්ඤ නම්: ඇවැන නො දැක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුරැලීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දේ යි.

ධමමෙන චිනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් චිනයෙකින්,

සපුප්පාසනෙන: ජිනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම්: සඛ්ඤයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අපපතිකාර නම්: උබෙවනීකම් කරන ලද්දේ සඛ්ඤයාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම්: සමාන සංවාසක භික්ෂු සභායට යැයි කියනු ලැබෙයි. හේ ඔවුන් සමග නැති. එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

තමනුවතෙකයා: ඒ උබෙවනීකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම් ඇතියෙක් යම්බඳු රූපී ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ නොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තී එබඳු ඉවසීම් ඇත්තී එබඳු රූපී ඇත්තී වෙයි.

සා භික්ෂුනී: යම් මෙහෙණක් උබෙවනීකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටෙව නම් ඒ මෙහෙණ යි.

භික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආයඤ්ඤානෙ ල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහභු විසින් උබෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනාදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්ඤානෙ ල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටෙව”යි. කිය යුත්තී ය. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... ඉදින් (එය) දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහ මැදට ඇදපියා කිය යුත්තී යැ. “ආයඤ්ඤානෙ ල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහභු විසින් උබෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනාදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්ඤානෙ ල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටෙව”යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—ඉදින් දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ.

පාච්ඤායාමාලි භික්ඛුනීච්චතො

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමනුභාසිතංඛො. ව්‍යානාය භික්ඛුනියා පච්චලාය සංඛො ඤාපෙතංඛො.

සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඛො අයං ඉක්ඛාමා භික්ඛුනී සමගොන සංඛොන උක්ඛිතං භික්ඛං ධම්මෙන චිතයෙන සපුසාසනෙන අනාදරං අපුකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්ති, සා තං වහුං නපට්ඨිතිස්ස ජජති. යදි සඛසස පණකලං, සංඛො ඉක්ඛාමං භික්ඛුනීං සමනුභාසෙයා තස්ස වජුසස පච්චිස්සගාය එසා ඤාති.

සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඛො අයං ඉක්ඛාමා භික්ඛුනී සමගොන සංඛොන උක්ඛිතං භික්ඛං ධම්මෙන චිතයෙන සපුසාසනෙන අනාදරං අපුකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්ති. සා තං වහුං නපට්ඨිතිස්ස ජජති සංඛො ඉක්ඛාමං භික්ඛුනීං සමනුභාසති තස්ස වජුසස පච්චිස්සගාය, යස්සා අයාය ඛමති ඉක්ඛාමාය භික්ඛුනියා සමනුභාසනා තස්ස වජුසස පච්චිස්සගාය. සා තුණ්ණස්ස යස්ස නඤ්චමති සා භාසෙයා දුඛියමි එතමනං වදමී-පෙ- තනියමි එතමනං වදමී-පෙ- සමනුභවමා සංඛොන ඉක්ඛාමා භික්ඛුනී තස්ස වජුසස පච්චිස්සගාය ඛමති සභාසස තඤ්චා තුණ්චී, එවමෙන ධාරයාමීති.

ඤාතියා දුක්ඛං ධීඛි කමවාචාභි ධුලලවියා කමවාචා පරියොසානෙ ආපත්ති පාරාජිකස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

පාරාජිකා භොජිති: සෙයාචාපි නාම පුපුපිලා දෙවධා භික්ඛා අපට්ඨසප්පිකා භොති එවමෙව භික්ඛුනී යාවතනියං සමනුභාසනාය නපට්ඨිතිස්ස ජජන්ති, අස්සමඤ්ච භොති අසකාධිතා තෙන වුචන්ති පාරාජිකා භොජිති.

අසංචාසානී: සංචාසො නාම: එකකමං එකදෙදසො සමසිකඛනා, එසො සංචාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නඤ්චී, තෙන වුචන්ති අසංචාසානී.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක වීසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයතීාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මාවදන් අසාවා. මේ මෙනම ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහග්‍ර වීසින් උබෙවතීකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි, ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

ආයතීාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම ඇති මෙහෙණ තොමෝ ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහග්‍ර වීසින් උබෙවතීකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභායබව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඕ තොමෝ වස්තුව නො දුරැලයි. සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයතීාවකහට රුස්තේ නම් ඕ තොමෝ නිහඩ වේවා. යමක හට නො රුස්තේ නම් ඕ තොමෝ කියාවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සඛ්‍යයා වීසින් මෙනම ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් කුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ඡගන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම්සේ දෙකට බිඳුණු මහත් ගලෙක් යළි නො ගැලපිය හැකි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ තොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැදුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් "පාරාජිකා හොති" යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමභ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

ආර්ථිකය පාලි භික්ෂුන් විභවය

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිකසඤ්ඤා ආපනං පාරාජිකසස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නපට්ඨිකසඤ්ඤා ආපනං පාරාජිකසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිකසඤ්ඤා ආපනං පාරාජිකසස. අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනං පුකකටසස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපනං පුකකටසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනං පුකකටසස.

අනාපනති: අසමනුභාසනං යා පට්ඨිකසඤ්ඤානං යා උමච්ඡන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතිපාරාජිකං නිට්ඨිකං.

1. 4

වතුනට්ඨිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාපනිකං ආරාමෙ. තෙන වො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුන්ටියො අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස හසගහණමි සාදියන්ති සඤ්ඤාට්ඨිකණණගහණමි සාදියන්ති. සන්තිට්ඨිකන්ති. සලලපන්ති පි සමෙකතමි ගචන්ති. පුරිසසස පි අඛාගමනං සාදියන්ති. ජනමි අනුපට්ඨිකන්ති. කායමි තදජාය උපසංභරන්ති, එතසස අසඤ්ඤානං පතිසෙවනජාය.

2. යා තා භික්ෂුන්ටියො අපට්ඨිකං -පෙ- තා උරුකියන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති, “කටං භි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුන්ටියො අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස හසගහණමි සාදියන්ති. සඤ්ඤාට්ඨිකණණගහණමි සාදියන්ති. සන්තිට්ඨිකන්ති. සලලපන්ති පි සමෙකතමි ගචන්ති. පුරිසසස පි අඛාගමනං සාදියන්ති. ජනමි අනුපට්ඨිකන්ති. කායමි තදජාය උපසංභරන්ති, එතසස අසඤ්ඤානං පතිසෙවනජායාති -පෙ- සට්ඨිකං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුන්ටියො අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලසස හසගහණමි සාදියන්ති. සඤ්ඤාට්ඨිකණණගහණමි සාදියන්ති. සන්තිට්ඨිකන්ති. සලලපන්ති පි සමෙකතමි ගචන්ති. පුරිසසස පි අඛාගමනං සාදියන්ති. ජනමි අනුපට්ඨිකන්ති. කායමි තදජාය උපසංභරන්ති, එතසස අසඤ්ඤානං පතිසෙවනජායාති. සට්ඨිකං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ-

1. අනුපට්ඨිකං - ඔච්චි |

9. දහැමිකමහි දහැමිකම සත් ඇතියා නො දුරැලා නම පරිච් ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි විමති ඇතියා නො දුරැලා නම පරිච් ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි නො දහැමිකමසත් ඇතියා නො දුරැලා නම පරිච් ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි දහැමිකමසත් ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි විමති ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි නො දහැමිකමසත් ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට දුරැලන්නියට උමමන්ති-කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

චතුරී පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසති. සහළකොන් ගැන්ම ද ඉවසති, වැළකට පැමිණ ද සිටීති. සල්ලාප ද කෙරෙති, සලකුණු කළ තැනට ද යෙති, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසති, පිළිසන් තැනට ද පිවිසෙති, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුඹුණ පවසති, දෙය් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුහු ද? සහළ කොන් ගැන්මත් ඉවසුහු ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළිසන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුහු දයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසත් ද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසත් ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙත් ද? සල්ලාපත් කෙරෙත් ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙත් ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසත් ද? පිළිසන් තැනටත් පිවිසෙත් ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවත් දයි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ...

සාවිතරියසාළි හිකුටුනිවිහරෙහියා

කරං. හි නාම හිකුටුව ජබබණ්ඩයා හිකුටුනිවිහරෙහියා අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලාස හසුගහණංසි සාදිසිසසනති සබ්බාචිකණ්ණගහණංසි සාදිසිසසනති සහච්චිසසනතිසි සලලපිසසනතිසි සලලපිසසනති ගලිසසනති. පුරිසසසසි අබ්බාගමනං සාදිසිසසනති. ජනනමි අනුපච්චිසසනති, කායමි තදපාය උපසංහරිසසනති එතසස අසද්ධම්මසස පතිසෙවනපාය. නොතං හිකුටුව අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන හිකුටුව හිකුටුනිවිහරෙහියා ඉමං සිසුබ්බපදං උදදිසඤ්ඤා.

යා පන හිකුටුනිවිහරෙහියා අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලාස හසුගහණං වා සාදිසෙයයා සංසාවිකණ්ණගහණං වා සාදිසෙයයා සනතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා සංකෙතං වා භවෙජ්ජයා පුරිසසස වා අබ්බාගමනං සාදිසෙයයා ජනනං වා අනුපච්චිසෙයයා කායං වා තදපාය උපසංහරෙයා එතසස අසද්ධම්මසස පතිසෙවනපාය අයමි සාරාජිකා හොති අසංවාසා අට්ඨවසුඤ්ඤාති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිකුටුනිවිහරෙහියා: -පෙ- අයං ඉමසමි. අපෙ අධිපෙතා හිකුටුනිවිහරෙහියා.

අවසුතා නාම, සාරසනා අපෙසබ්බවති පච්චිකුටුවිහරා.

අවසුතො නාම: සාරසනා අපෙසබ්බවා පච්චිකුටුවිහරා.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුසසපුරිසෙයා, න යපෙසබ්බ න පෙපෙස න නිරවජානගපෙතා, වීඤ්ඤ පච්චිකුටුවො කායසංසයනං සමාපජජිඤ්ඤා.

හසුගහණං වා සාදිසෙයයාති: හපෙතා නාම; කපපරං උපාදය යාව අග්ගනට්ඨා, එතසස අසද්ධම්මසස පතිසෙවනපාය උබ්බසබ්බකං අධොජාඤ්ඤමණ්ඩලගහණං¹ සාදිසති ආපහති පුලලවිච්චියසස.

සබ්බාචිකණ්ණගහණං වා සාදිසෙයයාති: එතසස අසද්ධම්මසස පතිසෙවනපාය නිවසං වා පාරුතං වා ගහණං සාදිසති ආපහති පුලලවිච්චියසස.

1. අධොජාඤ්ඤමණ්ඩලං ගහණං සි| මජ්ඣං, උබ්බසබ්බක අධොජාඤ්ඤ මණ්ඩලගහණං අට්ඨකරං,

කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුහුද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසුහුද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගිවයාද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසුහුද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ. සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහළකොන් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළකට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළියන් තැනට හෝ පිවිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ එළවන්නී නම් මෝ කොමෝ පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අට්ඨවක්‍රමා යැ.

3. යා පත: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අවසුකා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තියැ,

අවසුක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුගගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්භියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්වදින්නට දකුමැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

හත්ථගහණං වා සාදියෙයා: හත්ථ නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුආටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සධිසාවිකණ්ණගහණං වා සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැදිවත හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

පාච්ඤායපාළී භික්ෂුනීවිභවෙයා

සනතිටෙට්ඨයා වානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරීසස්ස භත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපනති ථුලලවට්ඨයස්ස.

සලලපෙයා වානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරීසස්ස භත්ථපාසෙ ධීතා සලලපති ආපනති ථුලලවට්ඨයස්ස.

සංකෙතං වා ගවෙජයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරීසෙන ඉත්ඨකාමං ඔකාසං ආගච්ඡති චුක්ඛා ගච්ඡති පදෙ පදෙ ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. පුරීසස්ස භත්ථපාසං ඔක්කන්තමනෙන ආපනති ථුලලවට්ඨයස්ස.

පුරීසස්ස වා අබ්භාගමනං සාදියෙයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරීසස්ස අබ්භාගමනං¹ සාදියති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. භත්ථපාසං ඔක්කන්තමනෙන ආපනති ථුලලවට්ඨයස්ස.

ජන්තං වා අනුපවීසෙයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනත්ථාය යෙන කෙනචී පවීච්ඡන්තං ඔකාසං පවීට්ඨමනෙන ආපනති ථුලලවට්ඨයස්ස.

කායං වා තදත්ථාය උපසංභරෙයානී: එතස්ස අසඤ්චමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරීසස්ස භත්ථපාසෙ ධීතා කායං උපසංභරති ආපනති ථුලලවට්ඨයස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය චුචන්ති.

පාරාජිකා භොතිති: සෙයාපාපි නාම නාලො මත්ඤ්ඤිනො අභබ්බො පුන විරුළියා එවමෙව භික්ෂුනී අට්ඨමං වත්ථං පරිපුරෙත්ති අක්ඛමඤ්ඤි භොති අසක්ඛාධිතා, තෙන චුචන්ති පාරාජිකා භොතිති.

අසංවාසානී: සංවාසො නාම: එකකමමිං එකුද්දෙයො සමසීඝ්ඛනා එයො සංවාසො නාම යො තාය සඤ්ඤිං නඤ්ඤි, තෙන චුචන්ති අසංවාසානී.

අනාපනතී: අසක්ච්චිව අසතියා අජානන්තියා අසාදියන්තියා උමමතීකාය චිත්තචිත්තාය වෙදනට්ඨාය ආදිකමමීකායානී.

වතුත්ථපාරාජිකං නිට්ඨිතං.

4. උද්දිට්ඨා මො අයායො අට්ඨපාරාජිකා ධමමා. යෙසං භික්ෂුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ඣිතා න ලභති භික්ෂුනීහි සද්ධිං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා භොති අසංවාසා. තත්ථයායො පුච්ඡාමී, කච්චිත්ථ පරිපුද්ධා දුක්ඛමි පුච්ඡාමී කච්චිත්ථ පරිපුද්ධා. තතිසමි පුච්ඡාමී කච්චිත්ථ පරිපුද්ධා. පරිපුද්ධොත්ථයායො² තථො තුඤ්ඤී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාරාජිකකණ්ඩො නිට්ඨිතො.

1 ආගමනං සී | සීචුචි
2 පරිපුද්ධොත්ථයායො - මජ්ඣ.

සනතිටෙයය වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැළතෙහි සිටී නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයය වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගවෙජයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙයට එව'යි කියන ලද්දී යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

සුරිසය්‍ය වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස නමා වෙනට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ජනනං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිනුදු පිළිසන් පියෙසකට පිවිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදන්තාය උපසංහරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළැතෙහි සිටියා ශරීරය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනෑ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්ලුකෙක් යළි වැඩුමට නො තිබී වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව සුරවන්ති නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟෑ දුටක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමහ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට කම්ප්තචිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුර පාරාජිකය නිමි.

4. ආයතීවෙනි අට පරිච්ඡි ඇවැත්හු උදෙසන ලදහු මැ යි. මෙහෙණක් කොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුන් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ මෙහෙණන් සමහ සංවාසය නො ලබා ද, පෙරැ යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්තී පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයතීවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද? මෙහි ලා ආයතීවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඩ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියේ යි.

2. 1

පටමසධ්‍යාදියෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්තරස සධ්‍යාදියෙසා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතපීයං විහරති ඡෙත්වනෙ අනාරාමපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො උපාසකො භික්ඛුනීසඛ්ඛස්ස උදෙසිතං¹ දුට්ඨො කාලකතො භොති. තුස්ස දො ජුක්ඛා භොග්ඤී, එතො අස්සද්ධො අපසසෙක්ඛා එතො සද්ධො පසසෙක්ඛා, තෙ පෙත්තිකං සාපතෙය්‍යං විහරීංසු. අථ ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙනො සද්ධං පසන්තං එතදවොච, අමභාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං වුක්ඛෙ සො සද්ධො පසසෙනො තං අස්සද්ධං අපසසන්තං එතදවොච. “මායෙය්‍යා එවං අචච අමුභාකං පිතුනා භික්ඛුනීසඛ්ඛස්ස දිනෙක්ඛා”ති. දුතියමපි ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙනො තං සද්ධං පසන්තං එතදවොච: අමුභාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා”ති දුතියමපි සො සද්ධො පසසෙනො තං අස්සද්ධං අපසසන්තං එතදවොච: “මායෙය්‍යා එවං අචච ‘අමභාකං පිතුනා භික්ඛුනීසඛ්ඛස්ස දිනෙක්ඛා’ති, තතියමපි ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙනො තං සද්ධං පසන්තං එතදවොච: ‘අමභාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අථ ඛො සො සද්ධො පසසෙනො සචෙ මඤ්ඤං භවීස්සති අභමපි භික්ඛුනීසඛ්ඛස්ස දසසාමීති තං අස්සද්ධං අපසසන්තං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අථ ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අස්සද්ධස්ස අපසසන්තස්ස පාපුණ්ඨි² අථ ඛො සො අස්සද්ධො අපසසෙනො භික්ඛුනීයො උපසධ්‍යාමීති³ එතදවොච: “නික්ඛමථයො අමුභාකං උදෙසිතො”ති. එවං වුක්ඛෙ ජුලලනාදා භික්ඛුනී තං පුරිසං එතදවොච: “මායෙය්‍යා එවං අචච, තුමොකං පිතුනා භික්ඛුනීසඛ්ඛස්ස දිනෙක්ඛාති, දිනෙක්ඛා න දිනෙක්ඛාති වොභාරිකෙ මභාමතෙ පුළ්ඨිංසු. මභාමතො එවමාභංසු: කො අයො ජානාති භික්ඛුනීසඛ්ඛස්ස දිනෙක්ඛාති එවං වුක්ඛෙ ජුලලනාදා භික්ඛුනී තෙ මභාමතෙ එතදවොච. අපිනාය්‍යා³ තුමෙහෙහි දිට්ඨං වා සුතං වා සකං වා පටිඤ්ඤා දනං දීයමානාති. අථ ඛො තෙ මභාමතො සචං ඛො අය්‍යා ආභාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනී සඛ්ඛස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මජ්ඣං
2. පාපුණ්ඩි—සීලී, මජ්ඣං.
3. අපිනාය්‍යා, මජ්ඣං, අපිනාය්‍යො, සීලී| අපිනාය්‍යා, සො,

2. 1

ප්‍රථම සභිසාදිශෙෂය

ආයතීවෙති, මෙ සතළොස් සභිසාදිශෙෂධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේ-
පිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එකල්හි එක්තරා උපාසක
යෙක් මෙහෙණසහනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට
දෙසුක් කෙතෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසසුන්හි) සැදුහෑ නැතියේ
නො පහන් යෑ. එකෙක් සැදුහෑ ඇතියේ පහන් යෑ. ඔහු පිය සතුටනය
බෙදුහු. එකල්හි ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්පුත්-
හට මෙය කියෑ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. මෙසේ කී
කල්හි ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය
කියෑ: “ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින්
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ” යැයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහෑ නැති
නො පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කියෑ:
“අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. දෙවනවටදු ඒ
සැදුහෑ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය
කියෑ: “ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින්
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ” යැයි. තෙවනවටදු ඒ සැදුහෑ
නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදුහෑ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කියෑ.
“අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. එකල්හි ඒ සැදුහෑ
ඇති පහන්වූයේ “ඉදින් මාහට වන්නේ නම් මමද මෙහෙණ සහනට
දෙන්නෙමු”යි ඒ සැදුහෑ නැති නොපහන්වූවහුට ‘බෙදමහ’යි කියෑ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ
සැදුහෑ නැති නොපහන්වූවහුට පැමිණියේයෑ, එකල්හි ඒ සැදුහෑ නැති
නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත එළැඹෑ තෙල කියෑ: “ආයතීවෙති
නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යෑ”යි. මෙසේ කී කල්හි පුලලනන්ද
භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කීවූ යෑ: ආයතී තෙමේ මෙසේ
නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සහනට දෙන
ලද්දේ ” යැයි. දෙන ලද ද නො දෙන ලද දෑ අධිකරණ මහා
මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කීහු: “ආයතීවෙති
මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දී කවරෙක් දනී” දෑයි. මෙසේ කී
කල්හි පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය
කීවූ යෑ: “ආයතීයෙහි තොප විසින් සාක්ෂ්‍ය තබාගෙන දෙනු ලබන
දනායෙක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ” දෑයි.
එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ ‘ආයතීව සැබෑවක් කියා’ යැයි ඒ බඩුහල
මෙහෙණ සහන සතු කළහ.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙඛා

3. අර මො සො පුරිසො පරාචිනො උජ්ඣායනී වියති විපාවෙනි: “අසුමඤ්ඤො ඉමා මුණ්ඛා වන්ධකිනියො. කරං හි නාම අභිඤ්ඤා උදෙසාසිතං අඤ්ඤාපෙතනී” ති. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී මහාමත්තානං එකමඤ්ඤා ආරොවෙසි, මහාමත්තා තං පුරිසං දණ්ඛාපෙසුං. අර මො සො පුරිසො දණ්ඛිනො භික්ෂුනුපසසසස අවිදුරෙ ආච්චකසෙසයං කාරාපෙතො ආච්චිකෙ උයොයාපෙසි. එතා භික්ෂුනියො අවවාචදදාති. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී මහාමත්තානං එකමඤ්ඤා ආරොවෙසි. මහාමත්තා තං පුරිසං බන්ධාපෙසුං, මනුසසා උජ්ඣායනී වියන්ති විපාවෙනි “පඨමං භික්ෂුනියො උදෙසාසිතං අඤ්ඤාපෙසුං, දුතියං දණ්ඛාපෙසුං තතියං බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාතාපෙසසතනී” ති. අසෙසාසුං මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං වියන්තානං විපාවන්තානං.

4. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියන්ති විපාවෙනි “කරං හි නාම අයා චුලලනඤ්ඤා උසසයවාදිකා විහරිස්සති” ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී උසසයවාදිකා විහරතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී උසසයවාදිකා විහරිස්සති, නෙතං භික්ෂුවෙ අප්පසනනානං පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙඤ්ඤා.

යා පන භික්ෂුනී උසසයවාදිකා විහරෙයා ගහපඤ්ඤා වා ගහපඤ්ඤාපෙතන වා දසෙත වා කම්මකරෙත වා අනාසමසො සම්මුඤ්ඤාච්ඤාඤ්ඤාපි, අයං භික්ෂුනී පඨමාපඤ්ඤාං ධම්මං. ආපසනා නිසාරණියං සධාරාදිසෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ඤ්ඤා. අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

---

1. පර, සිඤ්ඤා
 2. දුතියමි, සි: සිඤ්ඤා
 3. තතියමි, සි: සිඤ්ඤා
 4. කම්මකරෙත, මඤ්ඤා

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරැදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වද නො මෙහෙණේ අපගේ බඩුහල අසිදගත්හුදු”යි. ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයනට දඩ ගැස්සූහ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලද්දේ මෙහෙණවරට නුදුරු තන්හි ආජීවක යෙනස්නක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආත්‍රොශ කරවු’යැයි ආජීවකයන් නභා යැවී යැ. ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දහගෙහි ලැඩුහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගත්හ, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දහගෙහි ලැඩුහ. දන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ආසූහ.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඹ ධුලනාදා තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දයි... සැබෑ ද මහණෙනි ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි ධුලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... මෙසේ මහණෙනි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිපුතකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකු සමඟ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) නෙරනට හෙකුඩු සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ඛුනී... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

උසස්ස වාදිකා නාම: අට්ඨකාරිකා වුච්චති,
 ගහපතී නාම; යො කොච්ඡි අගාරං අරුඤ්චසතී.
ගහපතීපුතො නාම: යො කොච්ඡි පුත්තභාතරො.
දුසො නාම: අනොතා ... ජාතො ධනස්සතො කරමරානීතො.
කම්මකරො නාම: භතකො ආභතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: භික්ෂුණ්ඤ භික්ෂුනීණ්ඤ සිකුමානණ්ඤ සාමණෙරණ්ඤ සාමණෙරිණ්ඤ යපෙඤා යො කොච්ඡි පරිබ්බාජකසමාපනො.

අට්ඨං කරිසසාමීති දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨං එකස්ස ආරොචෙති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨං. දුතියස්ස ආරොචෙති ආපත්ති පුට්ඨවයස්ස. අට්ඨපරියොසානෙ ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

පයමාපත්තිකපාති: සභව්ඤ්ඤාචාරා¹ ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසාරණියපාති: සඤ්ඤා නිසාරියති.

සඤ්ඤාදියෙසොති: සඤ්ඤාව තස්සා ආපත්තියා මානස්සං දෙති පුලාය පටිකස්සති අබොති, න සම්මහුලා, න එකා භික්ෂුනී, තෙන වුච්චති සඤ්ඤාදියෙසොති² තස්ස වෙච්ච ආපත්තිනිකායස්ස නාමකම්මං අධිවචනං තෙනපි වුච්චති සඤ්ඤාදියෙසොති.

අනාපත්ති: මනුසෙහි ආකඩ්ඪියමානා ගච්ඡති, රඤ්ඤං³ යාවති අනොදිස්ස ආචීඤ්ඤාති උමමන්කාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පයමසඤ්ඤාදියෙසො*

2. 2

දුතිය සඤ්ඤාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ඪියං විහරති ජෙතවනෙ අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියං අඤ්ඤාතරස්ස ලිච්චවීස්ස පජාපතී අතිචාරිනී⁴ හොති. අථ ඛො සො ලිච්චවී තං ඉත්ථි එතදවොච: “සාධු විරමාහි අනුඤ්ඤා ඛො තෙ කරිසසාමී”ති. එවඤ්ඤා වුච්චන්තා නාදිසි. තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියා⁵ ලිච්චවීගණො සන්තිපතීතො හොති කෙනවීදෙච්ච කරණියෙන. අථ ඛො සො ලිච්චවී තෙ ලිච්චවී එතදවොච: “එකං මෙ අයොනා ඉත්ථි අනුජානාරා”ති- කා නාම යාති. මඤ්ඤං පජාපතී අතිචරති, තං ඤාතෙස්සාමීති. පජානාහීනී⁶.

1. යෙ කෙච්චි - මජ්ඣං.
 2. සභව්ඤ්ඤාචාරා - මජ්ඣං.
 3. සඤ්ඤාදියෙසපාති - මජ්ඣං.
 4. ආරුඤ්ඤා - මජ්ඣං සායං.
 5. පයමසඤ්ඤාදියෙස සිකුමාදා - මජ්ඣං.
 6. අතීමරනී - සී.
 7. වෙසාලිය - මජ්ඣං.
 8. ලිච්චවීතො, සීලා ලිච්චවීයො, මජ්ඣං.
 9. ජානාහීනී, - මජ්ඣං.
 * සඤ්ඤාදියෙසං පොඤ්ඤාපු.

උසායවාදිකා නම: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම: යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම: යම්කිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම: අනෙකාරිකා යැ ධනක්කිත යැ කරමරානීත යි.

කමමකර නම: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද නබා යම් කිසි පිරිවැරිබවට පැමිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නෙ මැ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එකක්හට ඇරොජා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොජා නම් පුලැසි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්හි සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහභු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සඩ්ඝාදිසෙසො: සඬ්ඝ තෙමේ මැ ඒ ඇවැත්වට මානන දෙයි, මූලාය පටිකසසන කම් කෙරෙයි, අබ්භාන කම් කෙරෙයි, කැදව්යි, සම්බහුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සඩ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයිනුදු සඩ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් විසින් අදනා ලබන්නී යා නම්, රැකවරණය යදී නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උමමත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහටඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සඩ්ඝාදිශෙෂ යි.

2. 2

විනීය සඩ්ඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ අනේපිටු සිටුහුගේ ජෙතවන නම් අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිව්ඡවියකුගේ භාය්‍යා නොමෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නී වෙයි, එකල්හි ඒ ලිව්ඡවි තෙමේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කීයැ: “මැනැව් විරමණය වව, තාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නී නො පිළිගනු. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිව්ඡවි ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වූයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිව්ඡවි තෙමේ ඒ ලිව්ඡවිනට මෙය කීයැ: “ආය්‍ය-යෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භාය්‍යාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. ඇය නසා ලන්නෙමැයි, දනුව යි (කීයැ.)

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. අඤ්ඤාසි ඛො සා ඉතී ‘‘යාමිකො කීර මං සාතෙකුකාමො’’ති, වරහණ්ඛං ආදය සාවතීං ගතතො තීඤ්ඤෙ උපසඛ්ඛමිතො පඛඛජ්ජං යාමී, තීඤ්ඤා න ඉඤ්ඤං පඛඛාජෙතං. භික්ඛුනියො උපසඛ්ඛමිතො පඛඛජ්ජං යාමී; භික්ඛුනියො පි න ඉඤ්ඤං පඛඛාජෙතං. චුළලනඤ්ඤං භික්ඛුනීං උපසඛ්ඛමිතො හණ්ඛකං දඤ්ඤාතො පඛඛජ්ජං යාමී, චුළලනඤ්ඤං භික්ඛුනී හණ්ඛකං ගහෙතො පඛඛාජෙසී.

3. අථ ඛො සො ලිච්චි තං ඉතී පරියෙසනොඤ්ඤා සාවතීං ගතතො භික්ඛුනීසු පඛඛජ්ජං දිඤ්ඤා යෙන රාජා පසෙනදී කොසලො තෙනුපසඛ්ඛමි, උපසඛ්ඛමිතො රාජානං පසෙනදීං කොසලං චුතද-වොච: ‘‘පජාපතී මෙ දෙව වරහණ්ඛං ආදය සාවතීං අනුපසඛ්ඛා තං දෙවො අනුජානාතු’’ති. තෙන හි හණ්ඛ විචිතියො ආචික්ඛාති දිච්චා දෙව භික්ඛුනීසු පඛඛජ්ජාති. සචෙ හණ්ඛ භික්ඛුනීසු පඛඛජ්ජා න සා ලඛ්ඛා කිඤ්ඤා කාතුං, ස්වාඤ්ඤාතො ධම්මොඤ්ඤා වරතු චුඤ්ඤවරියං සමුච්චාදුකඤ්ඤා අනතකීරියායාති.

4. අථ ඛො සො ලිච්චි උඤ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: ‘‘කථං හි නාම භික්ඛුනියො වොරීං පඛඛාජෙසසති’’ති. අඤ්ඤාසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස ලිච්චිස්ස උඤ්ඤායනස්ස ඛියනස්ස විපාවෙතස්ස.

5. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්චා -පෙ- තා උඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙතති: ‘‘කථං හි නාම අය්‍යා චුළලනඤ්ඤා වොරීං පඛඛා-ජෙසසති’’ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ චුළලනඤ්ඤා භික්ඛුනී වොරීං පඛඛාජෙසිති? සච්චං හගවා විගරහි චුඤ්ඤා හගවා -පෙ- ‘‘කථං හි නාම භික්ඛවෙ චුළලනඤ්ඤා භික්ඛුනී වොරීං පඛඛාජෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසඛ්ඛානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියනතු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං වොරීං වජ්ඣං විදිතං අනපලොකෙතො රාජානං වා සඛ්ඛං වා ගණං වා චුඤ්ඤං වා සෙණිං වා අඤ්ඤාසු කප්පා චුච්චාපෙය්‍ය අයමි භික්ඛුනී පඛඛාජෙසසති ධම්මං ආපනො නිය්‍යාරණියං සඛ්ඛාදියෙසසති.

1. ගච්චෙතො, මජ්ඣං.
2. ස්වාඤ්ඤාතො හගවා ධම්මො, මජ්ඣං.

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසූයැ, වරබඩු රැගෙන සැවැතට ගොස් තොටුවන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැයු යැ, තොටුවෝ පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැයු යැ. මෙහෙණන් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ, ජූලනඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැයු යැ, ජූලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිති ඒ ලිව්ජවී තෙමේ ඒ ස්ත්‍රීය සොයන්නේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූහු දක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කියැ: "දෙවයෙනි, භාය්ඛාච වරබඩු රැගෙන සැවැතට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ ඇය අනුදනීව'යි, එසේ නම් කොළෙනි, සොයා කියවයි. දෙවයෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවා දක්නා ලද්දී යැ. ඉදින් කොළෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕනෙමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධම්ම ස්වාඛ්‍යාත යැ; මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලිසර කෙරේව යි.

4. එකල්හි ඒ ලිව්ජවී තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සෙරක පැවිදි කරවූහුදු"යි. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිව්ජවීහුගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයඛී ජූලනඤා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවූ"දයි ... සැබැඳ මහණෙනි, ජූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූදයි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැර ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දනෑ දනෑ වධයට සුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජු හෝ සහහු හෝ ගණයා හෝ මුළුව හෝ ශ්‍රේණිය හෝ නො පිළිවිසෑ පෙර පැවිදි වූවක කඛා උපසපන් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු, (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාච්ඤානියා: ශ්‍රී භික්ෂුනීච්චඛො

6. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉච්ඤාමි අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති,

ජානාති නාම: යාමං වා ජානාති අනෙකං වා නසසා ආරොච්චනාති, යා වා ආරොචෙති.

වොරි නාම: යා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං අදිනං ථෙය්‍යසම්බන්ධං ආදියති, එසා වොරි නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කම්මං¹ කථා වජ්ඣාපඤ්ඤා හොති,

විදිතා නාම; අනෙකං ච මනුසෙසම්ඤ්ඤා හොති වජ්ඣා එසාති.

අනපලොකෙතොති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යඤ්ච රාජා අනුසාසති, රාජා අපලොකෙතබ්බො.

සඤ්ඤා නාම: භික්ෂුනීසඤ්ඤා චුච්චති, භික්ෂුනීසඤ්ඤා අපලොකෙතබ්බො.

ගණො නාම: යඤ්ච ගණො අනුසාසති, ගණො අපලොකෙතබ්බො,

පුගො නාම: යඤ්ච පුගො අනුසාසති, පුගො අපලොකෙතබ්බො.

සෙණි නාම: යඤ්ච සෙණි අනුසාසති, සෙණි අපලොකෙතබ්බො.

අඤ්ඤා කප්පාති: ධර්මො කප්පං, කප්පං නාම; දො කප්පාති, තිස්සංසු වා පඤ්ඤා හොති අඤ්ඤා වා භික්ෂුනීසු පඤ්ඤා අඤ්ඤා කප්පා චුච්චාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පතං වා චීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මනාති, ආපති දුක්ඛංසං. ඤ්ඤානියා දුක්ඛං, දච්චි කම්මවාචාති චුච්චාපෙසසා, කම්මවාචා පරියෙසානෙ උප්පාදියාය ආපති සම්මාදිසෙසසං. ගණංසු ව ආචරිතියා ව ආපති දුක්ඛංසං.

1. කම්මානි පදං මඤ්ඤා න දිසෙතෙ.

6. යා පනා: යම් යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඡුණිය . යි.

ජානානී නම: තොමෝ හෝ දනී, අන්හු හෝ ඇයට ඇරොජත්, ඕතොමෝ හෝ ඇරොජයි.

වොරී නම: යමක් පස්මස්සක් හෝ අධිරා පස්මස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දයක් සොරසිතින් ගනී නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම: යම් කමීයක් කොට වධයට සුදුසු වුවා වෙයි.

විදිකා නම: සෙසු මිනිසුන් විසින් ‘මෝ තොමෝ වධයට සුදුසු වුවා’යැයි දන්නා ලද්දී වෙයි.

අනපලොකෙචා: නො පිළිවියැ,

රාජ නම: යම් තැනෙක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සධ්‍ය නම: හික්ඡුණියධ්‍යයා කියනු ලැබෙයි. හික්ඡුණියධ්‍ය තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම: යම් තැනෙක (මලලගණාදි) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුග නම: යම් තැනෙක පුණ්ණ කාරකාදි මුළුවෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණි නම: යම් තැනෙක ගන්ධිකාදි ශ්‍රෙණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රෙණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අක්ඤ්ඤ කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කප්ප නම: දෙ කැපයෙකි නොවුවන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නොමැයි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාවක් හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඤජතියෙන් දුකුළා යැ දෙකම් වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්දයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

අයමපිනි; දුරීමං¹ උපාදය වුච්චති.

පයමාපතනිකතනි: සභවස්ථානවාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසසාරණියතනි: සඛතමහා නිසසාරියති.

සධ්‍යාදියෙසොති: සඛෙහාව තසසා ආපතනියා මානතං දෙති මුලාය පටිකසසති අබෙහති න සමඛුලා න එකා භික්ඛුනී තෙන වුච්චති සධ්‍යාදියෙසොති. තසස වෙව ආපතනිනිකායසස නාමකමම. අධිවචනං, තෙනපි වුච්චති සධ්‍යාදියෙසොති.

වොරියා වොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති ආපතනි සධ්‍යාදියෙසසස. වොරියා වෙමතිකා අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති අපතනි දුකකටසස.² වොරියා අවොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති, අනාපතනි. අවොරියා වොරියඤ්ඤ ආපතනිදුකකටසස. අවොරියා වෙමතිකා ආපතනි දුකකටසස, අවොරියා අවොරියඤ්ඤ අනාපතනි.

අනාපතනි: අජානනනී වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙතො වුට්ඨාපෙති, කපපකතං³ වුට්ඨාපෙති, උමමතනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසධ්‍යාදියෙසො

2. 3

තනියසධ්‍යාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙතවනෙ අනාපටිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ භික්ඛුනී භික්ඛුනීභි සද්ධිං භණ්ඩිතො ගාමකං⁵ ඤාතිකුලං අගමාසි. භද්ද කාපිලානී තං භික්ඛුනීං අපසසනතී භික්ඛුනියො පුච්ඡි, “කභං ඉස්නනාමා න දියසනී”ති. භික්ඛුනීභි සද්ධිං අයො භණ්ඩිතො න දියසනීති. අමො අමුකසමී ගාමකෙ⁶ එතිසස ඤාතිකුලං, තස් ගතො විචිනටාති. භික්ඛුනියො තස් ගතො තං භික්ඛුනීං පසසිතො එතදවොචු: “කියස තං අයො එතිකා ආගතා, කච්චිසි අපට්ඨංසිතා”ති, අපට්ඨංසිතමි⁶ අයොති.

1. පුරීමංයො, සිමු| සිමු||
2. සධ්‍යාදියෙසස, සිමු||
3. කපපකං, සිමු||
4. අනෙතවාසි, සි| අනෙතවාසිති, මජ්ඣං
5. ගාමකෙ, සා,
6. අපට්ඨංසිකාමි, මජ්ඣං

අයමපි: පළමු සභවෙසෙස් අවනක ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පටමාපක්කිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංඝාදිශෙසො: සඬස තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානක දෙයි, මූලාය පටිකසසනාය කෙරෙයි, අඬානා කම් කෙරෙයි. සම්බහුලයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබෙයි, ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිච්චන යි. එයිනුදු සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගීයක තබා උපසපන් කරවා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමති ඇතියා කැපබවට ගීයක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගීයක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්තී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගීයක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංඝාදිශෙෂ යි.

තෘතීය සංඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණන් සමඟ ඩබර කොට ගම්බද නැකුලයකට ගියා යැ. හදා කාපිලානී නොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නී මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇත්තී කොභිද්දයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයඹාවෙති, මෙහෙණන් සමඟ ඩබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවරුනි, අසුවල් ගමෙහි මැයගේ නැ කුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණෝ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කීහු. “ආයඹාවෙති, තෝ කුමකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයඹාවෙති. නො නසනලදුයෙම් වෙමැයි (කිවුයැ.)

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ට්ඨා -පෙ- තා උරුක්ඛායනතී වීයනතී විපාවෙන්තී "කපං හි නාම භික්ෂුනී එකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසතී"ති -පෙ- සවං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගාමනතරං ගච්ඡතීති, සවං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසතී. නෙන භික්ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

යා පන භික්ෂුනී එකා ගාමනතරං ගවෙජයා අයමි භික්ෂුනී පයමාපකතිකං ධම්මං ආපනතා නිසාරණියං සධ්දිසාදියෙයනතී.

ඵව ඤාදං භගවතා භික්ෂුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං භොති

3. තෙන ඛො පන සමුයෙන දෙව භික්ෂුනියො යාකෙතා යාවඤ්ඤා¹ අද්ධානමග්ගපට්ටපඤ්ඤා භොතතී, අනතරාමග්ගෙ නදී තරිතඛ්ඛා භොතී, අඵ ඛො තා භික්ෂුනියො නාවිකෙ උපසධ්දාමිඤ්ඤා ඵතදවොචුං, "සාධු මනා ආචුසො තාරොථා"ති. නායො සකකා උභො ඵකතො යකිං තාරෙතුනති ඵකො ඵකං උඤ්ඤාරෙසි, උඤ්ඤා ඡොඡො උඤ්ඤා ඡොඡො ඤුසෙසි, අනුඤ්ඤා ඡොඡො අනුඤ්ඤා ඡොඡො ඤුසෙසි, තා පච්ඡා සමාගනඤ්ඤා පුච්ඡංසු. කච්චිසි අයො අඤ්ඤාසිතාති, පධංසිතමිහි අයො කං පන අයො අඤ්ඤාසිතාති, පධංසිතමිහි අයොති.

4. අඵ ඛො තා භික්ෂුනියො යාවඤ්ඤා ගනඤ්ඤා භික්ෂුනීනං ඵතමඤ්ඤා ආරොවෙසුං: යා තා භික්ෂුනියො අපට්ට්ඨා -පෙ- තා උරුක්ඛායනතී වීයනතී විපාවෙන්තී: "කපං හි නාම භික්ෂුනී එකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතී"ති -පෙ- සවං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා නදීපාරං ගච්ඡතීති, සවං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතීති නෙන භික්ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

1. සාවකීයං - 8ii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා අත්ගමකට ගියා”දැයි... ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා අත් ගමකට යා දැයි, සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා අත්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා අත් ගමකට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මා) පෑමිණිය යුතු ඇවෑත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවෑතට පෑමිණියා වෙ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් සාකෙතයෙන් සැවෑතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, අතරමහෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ නැවියන් වෙත එළැඹ මෙය කීහු, “ඇවෑත්නි, අප එතර කරවන්නහු නම් මැනෑවැ”යි, ආයතාවෙහි, දෙදෙන එක්වෑ චරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරැවියැ. එතර වූයේ එතර වූවහු දුෂණය කෙළේ යැ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දුෂණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවෑ එකතු වෑ පිළිවුසුහු. කීම, ආයතාවෙහි, නො නසන ලද දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම වෙමී, ආයතාවෙහි, තෙපි නො නසන ලද්දවු දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම වෙමී යි කිවු යැ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවෑතට ගොස් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා (ගහෙකින් එතෙරට) ගියා”දැයි, ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා ගහෙකින් එතෙරට යා දැයි, සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා ගහෙකින් එතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාවිච්චියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡයා, එකා වා නදීපාරං ගච්ඡයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං භගවතා භික්ෂුනීනං සිකධාපදං පඤ්ඤතං භොති.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ෂුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතපීං ගච්ඡනතා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගච්ඡිංසු, තස්ස අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අභිරුපා භොති දසසනීයා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පුරියො තසසා භික්ෂුනීයා සහදසසනෙන පට්ඨධම්මිකො අභොසි.¹ අථ ඛො සො පුරියො තාසං භික්ෂුනීනං සෙයාං පඤ්ඤාපෙනතා තසසා භික්ෂුනීයා සෙයාං එකමනතං පඤ්ඤාපෙසි. අථ ඛො සා භික්ෂුනී සලලකෙඤ්ඤා පරිසුට්ඨිතො අයං පුරියො සචෙ රතති. ආගච්ඡිතස්ස විසසරො මෙ භවිසසනීති භික්ෂුනියො අනාපුච්ඡා අඤ්ඤතරං කුලං ගතඤ්ඤා සෙයාං කපෙසි. අථ ඛො සො පුරියො රතති. ආගතඤ්ඤා තං භික්ෂුනීං ගච්ඡෙනතා භික්ෂුනියො සචෙට්ඨි. භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං අපසසනාදියො එවමාහංසු, නිසසංසයං ඛො සා භික්ෂුනී පුරියෙන සද්ධිං නිකඤ්ඤතාති. අථ ඛො සා භික්ෂුනී තසසා රතනීයා අච්චයෙන යෙන තා භික්ෂුනියො තෙනුපසඤ්ඤා භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං එතදචොට්ඨිං කීසස තං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඤ්ඤතාති. නාහං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඤ්ඤතාති. භික්ෂුනීනං එතමස්ස ආරොචෙසි.

6. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උපකායනතී ඛියනති විපාචෙනතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා රතනීං විපච්චසිසසති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුනී භික්ෂුනී එකා රතනීං විපච්චසිති සච්චං භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුනී භික්ෂුනී එකා රතනීං විපච්චසිසසති තෙනං භික්ෂුනී අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දියනතු:

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡයා එකා වා නදීපාරං ගච්ඡයා එකා වා රතනීං විපච්චසෙයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං භගවතා භික්ෂුනීනං සිකධාපදං පඤ්ඤතං භොති.

1. භොති - මඡසං,

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) නෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්-වෙහි සිට සැවැතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රු ඇත්තී දැකුම්කලු වූවා පැහැදුම් දනවන්නී වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ විය. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුන් පනවන්නේ ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එකත්පසෙකැ පැනවීයැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ 'මේ පුරුෂ (රාග) පර්‍යයුජ්ඣ යැ, ඉදින් රැයෙහි එන්නේ නම් මාහට වියරුහඬෙක් වන්නේ යැයි සලකා මෙහෙණන් නො පිළිවිසැ එක්තරා කුලයකට ගොස් ශයනය කලා යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ රැයෙහි අවුත් එ මෙහෙණ සොයන්නේ මෙහෙණන් ගටාලී යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ නො දක්නාහු මෙසේ කීහු, "නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු" යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරැය ඇවැමෙන් ඒ මෙහෙණන් වෙත එළැඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීහු, ආයඹාවෙනි, තෝ කුමකට පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු දැයි, ආයඹාවෙනි, මම පිරිමිනියක්හු සමඟ නො නික්ම-ගනිමි යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකලා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුඉණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු" දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වුසු දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) නෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පන වන ලද්දේ වෙයි.

පාච්ඤායාමය භික්ෂුනීවිභවය

7. නෙත බො පන සමයෙන සමභුලා භික්ෂුනීයො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතං අධානමග්ගපටිපක්ඛා භොනති. තඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී වචෙන පිළිතා¹ එකිකා ඔභීධිනා² පච්ඤා අගමාසි මනුසො තං භික්ෂුනීං පසයිනා දුසෙසුං. අථ බො සා භික්ෂුනී යෙන තා භික්ෂුනීයො තෙනුපසඤ්චි, භික්ෂුනීයො තං භික්ෂුනීං එතදවොචුං: “කිසස නං අයො එකිකා ඔභීතා³ කච්චිසි අපපධංසිතාති. පධංසිතලභි අයොනති.

8. යා තා භික්ෂුනීයො අපපිච්ඤා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපචෙනති, “කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා ගණලහා ඔභීධිසකති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගණලහා ඔභීධිති සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගණලහා ඔභීධිසකති. නෙතං භික්ෂුවෙ අපපසනතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්චයා එකා වා නදීපාරං ගච්චයා එකා වා රතනිං විපච්චෙසයා එකා වා ගණලහා ඔභීඤ්ඤා අයච්චි භික්ෂුනී පඤ්චාපකතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්දාදියෙසනති.

9. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමස්ථී අතෙ ආධිපෙපතා භික්ෂුනීනී.

එකා වා ගාමනතරං ගච්චයානති: පරිකම්පනස්ස ගාමස්ස පරිකම්පං පඤ්චං පාදං අතිකකාමෙතනියා ආපනති ජුලලච්චියස්ස. දුතියං පාදං අතිකකාමෙතනියා ආපනති සධ්දාදියෙසසස්ස. අපරිකම්පනස්ස ගාමස්ස උපචාරං පඤ්චං පාදං අතිකකාමෙතනියා ආපනති ජුලලච්චියස්ස. දුතියං පාදං අතිකකාමෙතනියා ආපනති සධ්දාදියෙසසස්ස.

1. වච්චිකා, සි| පිළිබ, සිච්ච|
2. ඔභීතා, ඔච්චං
3. ඔච්ච, සි| සිච්ච|

7. එසමයෙහි වනාහී බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව-
වෙහි සිට සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපත්තාහු වෙති,
ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ මහවටනින් පෙළුණි
හුදෙකලා වුවා (ගණයා කෙරෙන්) වෙන්වැ පසු වැ ගියා යැ,
මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැක දුෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ
තොමෝ ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යැ, මෙහෙණේ ඒ මෙහෙ-
ණහට මෙය කීහු, “ආයඹාවෙහි, කුමකට තෝ හුදෙකලා වුවා
පසුවුවා ද? කීමා නො නසන ලද්දැයි, ආයඹාවෙහි, නසන ලද්දෙම
වෙමැයි (කිවුයැ).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු
යොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම්
මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූද’
යි ... සැබෑ ද මහණෙහි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා
වුවා ගණයා කෙරෙන්. වෙන්වූ දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණක්
තොමෝ හුදෙකලා වුවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ ද? මහණෙහි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ
වනාහී මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වුවා අත්ගමකට යා
නම් හෝ හුදෙකලා වුවා ගහකින් එතෙරට යා නම් හෝ
හුදෙකලා වුවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වුවා
ගණයා කෙරෙන් වෙන් වේ නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත්
පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු
කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා
වේ යැයි.

9. යා පත: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්භුණිය යි.

එකා වා ශාමන්තරං ගවණේයා: පරික්ෂිප්ත ශ්‍රාමයාගේ
පරික්ෂෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි,
දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්-
ෂිප්තශ්‍රාමයාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි
ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත්
වේ.

පාචිකයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකා වා නදීපාරං ගවෙෂයානි: නදී නාම නිමණ්ඛලං පට්ට්ඨා-
දෙඤා යඤ්ඤා උත්තරනතියා භික්ෂුනියා අනතරවාසනෙ තෙමීයනී,
පයමං පාදං උත්තරනතියා ආපනති ඉත්ථෙව්වසනං. දුතියං පාදං
උත්තරනතියා ආපනති සඛ්ඤාදිසෙසනං.

එකා වා රතනී විපච්චෙයයානි: සභ අරුණුභගමනා දුතියකාය
භික්ෂුනියා භජාපාසං විජහනතියා ආපනති ඉත්ථෙව්වසනං විජහිතෙ
ආපනති සඛ්ඤාදිසෙසනං.

එකා වා ගණමනා ඔභිසෙයානි: අගාමනෙ අරණ්ණෙ දුතියකාය
භික්ෂුනියා දසුනුපචාරං වා සචණුපචාරං වා විජහනතියා ආපනති
ඉත්ථෙව්වසනං. විජහිතෙ ආපනති සඛ්ඤාදිසෙසනං.

අයමපිනි: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

පයමාපනතිකනති: සභවසුඤ්ඤාවාරා ආපජ්ඨති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනති: සඛ්ඤාදිසෙසනං නිසාරණියනති

සංසාදිසෙසෙති -පෙ- තෙනපි වුචන්ති සඛ්ඤාදිසෙසෙති.

අනාපනති: දුතියකා භික්ෂුනී පක්කනතා වා භොති විබහනතා,
වා කාලකතා වා පකඛසංකතතා වා, ආපදසු, උමමඤ්ඤාය -පෙ-
ආදිකමෙකායානි.

තතියසඛ්ඤාදිසෙසෙති

2. 4

වතුසුච්චසඛ්ඤාදිසෙසෙති

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ
අනාපමිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඤානාළී
භික්ෂුනී භණ්ඩනකාරිකා භොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා භස්සකාරිකා,
සංසෙ අධිකරණකාරිකා. ඉත්ථෙව්වසනං භික්ෂුනී තස්සා කමෙම කඨිරමානො
තෙ පටිකෙකායනි. තෙන ටො පන සමයෙන ඉත්ථෙව්වසනං භික්ෂුනී

1. උත්තරනතියා - 81 ඔඉ||
2. කට්ඨකො - 088.

එකා වා නදීපාරං ගවිජෙයා: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකු එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනාගිවුරු තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්තීං විසවසෙයා: අරුණ නැඹීම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔභියෙයා: නො ගම් අරන්හි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දඹුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පට්ඨාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියා: සහභූ කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදියෙහි: එයින්ද සධ්‍යාදියෙහි යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිවුවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උච්චන්කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය සධ්‍යාදියෙහි යි.

2. 4

වතුරට සධ්‍යාදියෙහි

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි හික්ෂුණී තොමෝ ධබර කරන්නී කලහකරන්නී විරුද්ධවාද කරන්නී බහින්බස් වන්නී සඹ්ඛයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි, ථුල්ලනඤා හික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුන්ට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනඤා හික්ෂුණී තොමෝ

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

ගාමකං අගමාසි, කෙනවීදෙව කරණීයෙන. අට්ඨං භික්ෂුනීසංඝො ධුට්ඨනඤා භික්ෂුනී පක්කනඝාති වණ්ඤකාළිං භික්ෂුනීං ආපඤ්ඤා අදඤ්ඤානෝ උක්ඛිපි. ධුට්ඨනඤා භික්ෂුනී ගාමකො තං කරණීයං තීරෙතො ධුතදෙව සාවතීං පච්චාගච්ඡී. වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී ධුට්ඨනඤාය භික්ෂුනීයා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි. න පච්චුග්ගන්තො පක්ඛවීවරං පට්ඨග්ගෙසි, න පානීයෙන ආභුච්ඡී. ධුට්ඨනඤා භික්ෂුනී වණ්ඤකාළිං භික්ෂුනීං එතදවොච: “ක්ඛිප්ඤ්ඤා ඤාං අයො මයි ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි, න පච්චුග්ගන්තො පක්ඛවීවරං පට්ඨග්ගෙසි, න පානීයෙන ආභුච්ඡී”ති එවං භෙතං අයො භොති. යථා තං අනාථායාති. ක්ඛිප්ඤ්ඤා පන ඤාං අයො අනාථාති. ඉච්චා මං අයො භික්ෂුනීයො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නඤ්ඤා ඉච්චිඤ්ඤා කොච්ඡී පට්ඨිත්තාති ආපඤ්ඤා අදඤ්ඤානෝ උක්ඛිපිංසුති. ධුට්ඨනඤා භික්ෂුනී බාලා එතා අච්චාත්තා එතා, නෙතා ජානන්තී කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මච්චත්තං වා කම්මසම්මත්තං වා. මයං ඤා ජානාම කම්මම්මි කම්මදෙසම්මි කම්මච්චත්තම්මි කම්ම සම්මත්තම්මි, මයං ඤා අක්කං වා කම්මං කාරොය්‍යාමි කතං වා කම්මං කොපෙය්‍යාමාති උග්ගං උග්ගං භික්ෂුනීසංඝං සඤ්ඤාපානාපෙතො වණ්ඤකාළිං භික්ෂුනීං ඔසාරෙසි.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අඤ්ඤා -පෙ- තා උපකායභනි වීයභනි විපාවෙහි, “කථං හි නාම අය්‍යා ධුට්ඨනඤා සම්මෙග්ගන සංඝොන උක්ඛිත්තං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසම්මං අනඤ්ඤාය ගණ්ඤ්ඤා ජඤං ඔසාරෙසස්සී”ති-පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ ධුට්ඨනඤා භික්ෂුනී සම්මෙග්ගන සංඝොන උක්ඛිත්තං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසම්මං අනඤ්ඤාය ගණ්ඤ්ඤා ජඤං ඔසාරෙසිති. සච්චං භගවා විගර්හි ධුට්ඨා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ධුට්ඨනඤා භික්ෂුනී සම්මෙග්ගන සංඝොන උක්ඛිත්තං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසම්මං අනඤ්ඤාය ගණ්ඤ්ඤා ජඤං ඔසාරෙසස්සී. නෙතං භික්ඛවෙ අපපඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- එවංසඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උද්දිසන්තා :

-
1. අදඤ්ඤාන, කඤ්ඤා
  2. පච්චාගච්ඡී, ඩා ඔච්චා!
  3. මං, ඩා ඔච්චා ඔච්චා!
  4. කථා, මඤ්ඤා, ඔච්චා!
  5. කපෙය්‍යාම, ඔච්චා!

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි හික්ෂුණි සඛ්‍ය තෙමේ ථූලනාදා හික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වණ්ඩකාලී මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උත්කෂපණිය කර්මය කෙළේයැ. ථූලනාදා හික්ෂුණි නොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිදු සැවැතට පෙරළා පැමිණියා යැ. වණ්ඩකාලී හික්ෂුණි නොමෝ එන ථූලනාදා මෙහෙණහට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාසුටුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙතැ නැබු යැ. පෙරැගමන් කොට පා සිටුරු නො පිළිගතු. පැනින් නො පිළිවුසු. ථූලනාදා හික්ෂුණි තොමෝ වණ්ඩකාලී මෙහෙණහට මෙය කීවූ යැ: “ආයතාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාසුටුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙත නැබුව, පෙරැ ගමන් කොට පාසිටුරු නො පිළිගතුව, පැනින් නො පිළිවුසුවැ”යි. “ආයතාවෙනි, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ” යැයි. ආයතාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් වීහි ද? ආයතාවෙනි, මේ හික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැතියක අප්‍රසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උකෙවනිකම් කළහ යි. ථූලනාදා හික්ෂුණි නොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවියන්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්දෙණය හෝ කම්විපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි වනාහි කර්මය ද කර්මදෙණය ද කර්මවිපත්තිය ද කර්මසම්පත්තිය ද දනුම්හ, ඇපි වනාහි නො කළ කර්මය හෝ කරන්තම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්තම්හ”යි යුහු යුහු වැ හික්ෂුණි සධ්‍යා රැස්කරවා ලා වණ්ඩකාලී මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරැවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයතී ථූලනාදා නොමෝ සමභ සහහු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ අවසාරණය කළා”දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූලනාදා හික්ෂුණි නොමෝ සමභ සහහු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ (සභමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනාදා හික්ෂුණි නොමෝ සමභ සහහු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසධ්‍යා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රයාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසත්වා.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ෂුනී සමග්ගන සධෙසන උක්ඛිතං භික්ෂුනී. ධම්මෙන විනයෙන සත්ත්වසාසනෙන අනාපලොකෙඤා කාරකසඳ්ඪං අනඤ්ඤාය ගණසා ඡන්දං ඔසාරෙයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතඤ්ඤං ධම්මං ආපනතා නිසාරණියං සධ්ඤාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනී; -පෙ- අයං ඉමසමී. අප්ඤ්ඤා අධිපෙයතා භික්ෂුනීනී.

සමග්ගා නාම සඤ්ඤා සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීනො.

උක්ඛිතං නාම: ආපතනියා අදස්සනෙ වා අප්ඤ්ඤාමෙව වා අප්ඤ්ඤානිසංගො වා උක්ඛිතං.

ධම්මෙන විනයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන.

සත්ත්වසාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාපලොකෙඤා කාරකසඳ්ඪනති: කම්මකාරකසඳ්ඪං අනාපුච්ඡා.

අනඤ්ඤාය ගණසා ඡන්දනාති: ගණසා ඡන්දං ජානිනී, ඔසාරෙසාමීනී ගණං වා පරියෙසනී සීමං වා සම්මනනාති ආපතනී දුක්ඛටසංඝං. ඤ්ඤානීයා දුක්ඛටං ඤ්ඤි කම්මවාචාහි දුලලවචයා කම්මවාචාපරියොසානෙ ආපතනී සධ්ඤාදිසෙසසංඝං.

අයමපිනී: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පටමාපතනිකනති: සහවච්ඡාචාරා ආපඡ්ඡති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනති: සධ්ඤාමො නිසාරණියනී.

සංඤාදිසෙසොති -පෙ- නෙතපි වුච්චති සධ්ඤාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපතනී සධ්ඤාදිසෙසසංඝං. ධම්මකමෙව වේමනිකා ඔසාරෙති ආපතනී සධ්ඤාදිසෙසසංඝං. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපතනී සධ්ඤාදිසෙසසංඝං. අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපතනී දුක්ඛටසංඝං. අධම්මකමෙව වේමනිකා ආපතනී දුක්ඛටසංඝං. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපතනී දුක්ඛටසංඝං.

අනාපතනී: කම්මකාරකසඳ්ඪං¹ අපලොකෙඤා ඔසාරෙති, ගණසා ඡන්දං ජානිනී, ඔසාරෙති, වඤ්ඤා වඤ්ඤානී. ඔසාරෙති අසනො කම්මකාරකසඳ්ඪො ඔසාරෙති, උච්චිතකාය -පෙ- ආදිකමමීකායානී.

වතුතටසධ්ඤාදිසෙසො

1. කාරකං සධ්ඤං - පිඉ||

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩසයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පෑමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභූ කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැතට පෑමිණිය වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටී සඩස තෙමේ යි.

උකඛිකා නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සප්පුසාසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙඤා කාරකසඩසං: කර්මය කරන සහභූ නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං: ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දේ කම් වදනින් තුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියතැ සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පෑමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

ඡිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සඩසාදිසෙසො: ... එයිනුදු සඩසාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සඩසයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දනූ ඇතුළත් කෙරේ නම් වහෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සඩසයා නැති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුරට සඩසාදිගෞස යි.

පඤ්චමසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන සුඤ්චිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අභිරුපා භොති දස්සනියා පාසාදිකා. මනුස්සා භත්තංගෙහ සුඤ්චිතඤ්ඤා භික්ඛුනී. පසස්සිඤ්ඤා අවසසුතා අවසසුතාය සුඤ්චිතඤ්ඤාය භික්ඛුනියා අභ්‍රමණානි භොජනානි දෙනති. සුඤ්චිතඤ්ඤා භික්ඛුනී යාවදඤ්ඤා භුඤ්ජති, අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න විහාරුපං ලභනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයහති විපාවෙනති, "කථං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චිතඤ්ඤා අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං භොජනියං¹ සභස්සා පටිග්ගභෙස්සා ඛාදිස්සති භුඤ්ජස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ සුඤ්චිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං භොජනියං සභස්සා පටිග්ගභෙස්සා ඛාදති භුඤ්ජති. සචං භගවා. ඒගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්චිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං භොජනියං සභස්සා පටිග්ගභෙස්සා ඛාදිස්සති භුඤ්ජස්සති, තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං වා භොජනියං වා සභස්සා පටිග්ගභෙස්සා ඛාදෙය්‍යා වා භුඤ්ජෙය්‍යා වා අයමි භික්ඛුනී පයමාපනතිකං ධම්මං ආපන්නා නිය්‍යාරභියං සංසාදිසෙස"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙසස භික්ඛුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරත්තා අපෙකඛවති පටිබ්බවිත්තා.

අවසසුතො නාම: සාරත්තො අපෙකඛවා පටිබ්බවිත්තො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො න යතෙඛා න පෙතො න තීරථනාගතො චිඤ්ඤා පටිබ්බලො සරජ්ඣං.

1. ඛාදනියං වා භොජනියං වා - මජ්ඣ.,

පඤ්චම සධ්‍යාදිගෙණය

1. එසමයෙහි භාගාවත් චූද්‍රහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා පැහැදුම් එළවන්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ රිසි-යෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබන්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් අයාභා සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කැවා ද වැළඳු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කා ද වළඳා දයි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් චූද්‍රහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකප්දය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙනා කා නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්භහු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තී යැ.

අවසසුත තම්: රාගයෙන් මොනවට රත්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තේ යැ.

සුරිසසුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රත්‍යයෙක් නො වෙයි, තිරිසන් ගියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

පාචිතියපාළි ගීතවුනිවිභවෙතො

බාදනීයං නාම: පඤ්චමොජනානි උදකදන්තපොණං යපෙතො අවසෙසං බාදනීයං නාම.

මොජනීයං නාම: පඤ්චමොජනානි ඕදනො කුමඛොපො සනතු මච්චා මංසං, බාදිසොමි භුඤ්චිසොමිති පතිගණොති ආපනති ටුලලච්චංසං. අපෙඤ්චාභාගෙ අපෙඤ්චාභාගෙ ආපනති සධ්ඤ්චිසෙසංසං.

අයමපිති: පුරිමොයො උපාදය වුච්චති.

සමමාපකතිකතාති: සභවසුඤ්චාචාරා ආපජජති අසමනුභාසනායං.

නිසොරණියතාති: සඛතමො නිසොරියති.

සධ්ඤ්චිසෙසොති: -පෙ- මෙනපි වුච්චති සධ්ඤ්චිසෙසොති. උදකදන්තපොණං පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං.

එකමො අවසුමෙ බාදිසොමි භුඤ්චිසොමිති පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං. අපෙඤ්චාභාගෙ අපෙඤ්චාභාගෙ ආපනති ටුලලච්චංසං. උදකදන්තපොණං පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං.

උභමො අවසුමෙ යසඛසං වා පෙතසං වා පණ්චකසං වා තීරච්චානගතමනුසං වීඤ්චසං වා හසුමො බාදනීයං වා මොජනීයං වා බාදිසොමි භුඤ්චිසොමිති පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං. අපෙඤ්චාභාගෙ අපෙඤ්චාභාගෙ ආපනති ටුලලච්චංසං. උදකදන්තපොණං පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං.

එකමො අවසුමෙ බාදිසොමි භුඤ්චිසොමිති පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං. අපෙඤ්චාභාගෙ අපෙඤ්චාභාගෙ ආපනති දුක්ඛංසං. උදකදන්තපොණං පතිගණොති ආපනති දුක්ඛංසං.

අනාපකති: උභමො අනවසුතො මොනති, අනවසුතොති ජානනති පතිගණොති, උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චම සධ්ඤ්චිසෙසො

1. බාදනීයං වා මොජනීයං වානි - මෙමෙවංසධ්ඤ්චිසෙසො නදියමෙ.

බාදනීය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දහැටු ද තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භෝජනීය නම්: බත් යැ කොටු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුන්, කන්නෙම් බුදින්තෙම් යි පිළිගනී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සහවෙසස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නීස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සධ්‍යාදිශෙසො: ... එයිනුදු සධ්‍යාදිශෙස යැ යි කියනු ලැබෙයි, දිය හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු වීසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙම් බුදින්-තෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා වීසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්‍ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තීර්යග්ගතමනුෂ්‍යා ගරීරීයකුගේ හෝ අනිත් කෑ යුත්තක් හෝ බීදිය යුත්තක් හෝ කන්නෙම් බුදින්තෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු වීසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙම් බුදින්තෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා වීසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත් නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී පිළිගනී නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සධ්‍යාදිශෙෂ යි.

ජට්ඨසධ්‍යාදියෙයො

1. තෙන සමයෙන චුදෙධා හගවා සාවඤ්ඤාං ඒහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකසා ආරාමෙ තෙන මො පන සමයෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනී අභිරුපා භොති දසසනීයා පාසාදිකා, මනුස්සා හත්තෙහෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනී. පසසිඤ්ඤා අවසුතා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනීයා අභ්‍යමඤ්ඤානී භොජනානී දෙඤ්ඤා. සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනී කුසල්වට්ඨාසනානී න පතිගණකානී. අනානාරිකා භික්ඛුනී සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනී. එතදචොච, “කිංසා ඤාං අයො න පතිගණකාසී”ති. අවසුතා අයොති. ඤාං පනෙයො අවසුතාති නාහං අයො අවසුතාති. කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤාං අනවසුතො. ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤාං සහජා පටිඤ්ඤානො ඛාද වා භුඤ්ඤා වාති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසීවතා-පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති වීපාවෙනතී, කරං භි නාම භික්ඛුනී එවං වකඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා, යතො ඤාං අනවසුතො, ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤාං සහජා පටිඤ්ඤානො ඛාද වා භුඤ්ඤා වා”ති, -පෙ- සචං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී එවං වදෙති, “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤාං අනවසුතො, ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤාං සහජා පටිඤ්ඤානො ඛාද වා භුඤ්ඤා වා”ති. සචං හගවා. වීගරති චුදෙධා හගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී එවං වකඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤාං අනවසුතො ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුඤ්ඤාලො දෙති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා නං ඤාං සහජා පටිඤ්ඤානො ඛාද වා භුඤ්ඤා වා”ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසනානං වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

මජ්ඣ සංඝයාදිගෙමය

1. එසමයෙහි භාගාවත් ත්‍රිදුහු සැවැතැ සේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙකි. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා ප්‍රසාද එළවත්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්තී නො පිළිගනී. අනතුරුවැ හුන් මෙහෙණ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට මෙය කිවු යැ. “ආයඹාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි නො පිළිගනිවු ද” යි. ආයඹාවෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආයඹාවෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වූවහු ද යි. ‘ආයඹාවෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ’ යි. ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතකි, ක්‍රමණ පවසනී, දෙස්පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කිවුද” යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කිවු ද? සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් ත්‍රිදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, “මෙහෙණක් තොමෝ ආයඹාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඹාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ” යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාචිකතියපාළු හිකඩුනිවිභවෙහා

“යා පන හිකඩුනි එවං වදෙයා: කිං තෙ අයෙය එයො පුරිසපුගගලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො තිං අනවසුතා, ඉධිසයො යං තෙ එයො පුරිසපුගගලො දෙති ඛදනීයං වා භොජනීයං වා තං තිං සහජා පචිගගෙතො ඛද වා භුඤ්ඤ වාති. අයමපි හිකඩුනි පටමාපතතිකං ධම්මං. ආපනතා නියසාරණීයං සධ්ඤාදියෙසස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකඩුනිති: -පෙ- අයං ඉමසීං අපෙ අධිපොතො හිකඩුනිති.

එවං වදෙයානාති; කිං තෙ අයෙය එයො පුරිසපුගගලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො තිං අනවසුතා, ඉධිසයො යං තෙ එයො පුරිසපුගගලො දෙති ඛදනීයං වා භොජනීයං වා තං තිං සහජා පචිගගෙතො ඛද වා භුඤ්ඤ වාති උයොයාජෙති ආපනති දුක්ඛටසස. තසො වචනෙන ඛදිසසාමී භුඤ්ඤාමීති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසස. අජෙඤ්ඤාභාරෙ, අජෙඤ්ඤාභාරෙ ආපනති ධුට්ඨවචයසස. භොජනපරියොසානෙ ආපනති සධ්ඤාදියෙසසස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචති.

පටමාපතතිකනාති: සභවජුඤ්ඤාභාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නියසාරණීයනාති: සධ්ඤාමො නිසාරීයති.

සධ්ඤාදියෙසසාති: -පෙ- නෙනපි වුච්චති සධ්ඤාදියෙසසාති.

උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොයාජෙති ආපනති දුක්ඛටසස. තසො වචනෙන ඛදිසසාමී භුඤ්ඤාමීති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසස.

එකතො අවසුතෙ, යසබසස වා පෙතසස වා පණ්ඨකසස වා තීරච්ඡානගතමනුසසචිගුහසස වා හජුතො ඛදනීයං වා භොජනීයං වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති උයොයාජෙති ආපනති දුක්ඛටසස. තසො වචනෙන ඛදිසසාමී භුඤ්ඤාමීති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසස. අජෙඤ්ඤාභාරෙ අජෙඤ්ඤාභාරෙ ආපනති දුක්ඛටසස. භොජනපරියොසානෙ ආපනති ධුට්ඨවචයසස. උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොයාජෙති ආපනති දුක්ඛටසස. තසො වචනෙන ඛදිසසාමී භුඤ්ඤාමීති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසස.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ “ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ”යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහසු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි වෙයි.

එව. වදෙයා: ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැයුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමිපි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහසු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සම්මාදිසෙසො: ... එයිනුදු සම්මාදිසෙස ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරියනනවනුෂා ගිරියකුගේ හෝ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුචරිතවේදය

අනාපතභි: අනවසුතොති ජානනභි උයොරාජෙති කුපිතා න පතීගණකාතීති උයොරාජෙති කුලානුඥයතාය න පතීගණනාතීති උයොරාජෙති උමච්ඡතභිකාය -පෙ- ආදිකමචිකායාති.

ජට්ඨසධ්දසාදිසෙයො

2. 7

සනතමසධ්දසාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං චිහරති ජෙතවනෙ අනාපටිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිතභි සඬං භණ්ඩිචා කුපිතා අනතමනා ඵවං වදෙති බුද්ධං පච්චකොමී ධම්මං පච්චකොමී සබ්බං පච්චකොමී සිකං පච්චකොමී කීන්ත්‍රමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උජ්ජනියො කුකඤචීකා සිකොකාමා තාසාහං සනතීතෙ බ්‍රහ්මචරීයං චරිසොමීති.

2. යා තා භික්ෂුචරියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ජායනතී ටීයනති චිපාවෙනති, “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි කුපිතා අනතමනා ඵවං වකංති” බුද්ධං පච්චකොමී ධම්මං පච්චකොමී සබ්බං පච්චකොමී සිකං පච්චකොමී කීන්ත්‍රමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උජ්ජනියො කුකඤචීකා සිකොකාමා, තාසාහං සනතීතෙ බ්‍රහ්මචරීයං චරිසොමී”ති -පෙ- සචං කීර භික්ෂවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත කුපිතා අනතමනා ඵවං වදෙති: බුද්ධං පච්චකොමී -පෙ- කීන්ත්‍රමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උජ්ජනියො කුකඤචීකා සිකොකාමා තාසාහං සනතීතෙ බ්‍රහ්මචරීයං චරිසොමීති. සචං හගවා. චිහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත කුපිතා අනතමනා ඵවං වකංති බුද්ධං පච්චකොමී ධම්මං පච්චකොමී සබ්බං පච්චකොමී සිකං පච්චකොමී කීන්ත්‍රමාව සමණියො යා සමණියො සකාධිතරො සනතඤ්ඤපි සමණියො උජ්ජනියො කුකඤචීකා සිකොකාමා, තාසාහං සනතීතෙ බ්‍රහ්මචරීයං චරිසොමීති. තෙන භික්ෂවෙ අපපසකානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂවෙ භික්ෂුචරියො ඉමං සිකොපදං උද්දිසඤ්ඤා:

1. වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත - පිඬු, පිඬු||
2. පච්චකොමී - පිඬු

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දැන් නියෝග කෙරේ නම්, කීපියා නො පිළිගනී යයි නියෝග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියෝග කෙරේ නම්, උම්මත්තිකාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

මෙය සාධනාදියෙහි යි.

2. 7

සජ්ජානන සාධනාදියෙහි

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනෙපිච්ච සිටුහුගේ අරමිති වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි තොමෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කීපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි “බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ මැ ශාක්‍යදුතීතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබසර වෙසෙමැ”යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්චුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් අයඛා වණ්ඩකාළි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ ශාක්‍යදුතීතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුදැ”යි ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි ... කිම, මෙ ශාක්‍යදුතීතා ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබසර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යයා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි. කිම මෙ ශාක්‍ය දුතීතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හමුවෙහි බබසර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙ සිතපදය උදෙසන්වා:

පාච්ඤානියසාදි භික්ඛුනීවිභවෙනා

“යා පහ භික්ඛුනී කුපිතා අනතතමනා ඵවං වදෙයා චුද්ධං පච්චකාමී ධම්මං. පච්චකාමී සධ්මං. පච්චකාමී සිකං. පච්චකාමී කීන්තූමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්ඛච්චිකා සිකංකාමා තාසාහං සන්තියෙක චුභමචරියං. වරිසසාමීති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි ඵවමසස වචනියා: “මායො කුපිතා අනතතමනා ඵවං අචච, චුද්ධං පච්චකාමී ධම්මං. පච්චකාමී සධ්මං. පච්චකාමී සිකං. පච්චකාමී කීන්තූමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්ඛච්චිකා සිකංකාමා තාසාහං සන්තියෙක චුභමචරියං. වරිසසාමී”ති. අභිරමයො සවාකවාතො ධම්මො චර චුභමචරියං. සමමා දුක්ඛසස අනතකිරියායාති. ඵවඤ්ඤො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙච පගගඤ්ඤො යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතනියං. සමතුභාසිතධ්මා, තසස පච්චිසසගගාය. යාවතනියඤ්ඤො සමතුභාසියමානා තං පච්චිසසචෙජයා ඉච්චිතං කුසලං. නො චෙ පච්චිසසචෙජයා අයමපි භික්ඛුනී යාවතනියකං ධම්මං. ආපනනා නිසාරඤ්ඤො සධ්මාදිසෙස”න්ති.

3. යා පනාති: යා යදිසා -චෙ- භික්ඛුනීති -චෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤ අධිසෙසනා භික්ඛුනීති.

කුපිතා අනතතමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතචිත්තා චීලජාතා.

ඵවං වදෙයායාති: චුද්ධං පච්චකාමී ධම්මං. පච්චකාමී සධ්මං. පච්චකාමී සිකං. පච්චකාමී කීන්තූමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්ඛච්චිකා සිකංකාමා තාසාහං සන්තියෙක චුභමචරියං. වරිසසාමීති.

සා භික්ඛුනීති: යා සා ඵවං වාදිනී භික්ඛුනී.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි’ කිම ශාක්‍ය ඉතිහාසය වූ මේ ශ්‍රමණිභූ මෑ ශ්‍රමණිභූ නම් වෙත් ද? උජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිභූ ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියා යුතු වන්නී යැ, “ආයාධිවෙති, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යඉතිහාසය වූ ද? උජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති මේ ශ්‍රමණිභූ මෑ ශ්‍රමණිභූ නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිභූ ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර වෙසෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, ආයාධිවෙති, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාධ්‍යාන යැ මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබසර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩි වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ ආචාර්ය දුර්ලබ පිණිස තුන් යළි තෙක් සමතුභාෂණ කරම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමතුභාෂණ කරම කරනු ලබන්නී එය දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලබ මැනවි, ඉදින් නො දුර්ලා නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළි අවසන්ති පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්ඛුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුනී යි.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණු සිත් ඇත්තී හටගත් (පිළිසු) හුල් ඇත්තී;

එවං විදෙයා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාව්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යඉතිහාසය වූ මේ ශ්‍රමණිභූ මෑ ශ්‍රමණිභූ නම් වෙත් ද? උජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිභූ ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබසර වෙසෙමැ යි.

සා හික්ඛුනී: යමක් මෙසේ කියනු සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවහලේඛන

භික්ෂුනීභිති: අඤ්ඤති භික්ෂුනීහි යා පසසන්ති යා සුඤ්ඤති තාහි වහ්නබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච, බුද්ධං පච්චකාමී ධම්මං පච්චකාමී සඛ්ඤං පච්චකාමී සිකං පච්චකාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සන්තඤ්ඤපි සමණියො ලජ්ජිතියො කුකඤ්චවිකා සිකාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිසාමී”ති. අභිරමයො ස්වාකාමො ධම්මො චර බ්‍රහ්මචරියං සමාදුකඛසස අන්තකිරියායා”ති. දුතියමි වහ්නබ්බා-තතියමි වහ්නබ්බා-සචෙ පටිතිසසජ්ජති ඉදෙවතං කුසලං නො චෙ පටිතිසසජ්ජති ආපත්ති දුකකටසස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුකකටසස. සා භික්ෂුනී සඛ්ඤමජ්ජමපි ආකඨිතීඤ්චා වහ්නබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච බුද්ධං පච්චකාමී ධම්මං පච්චකාමී සඛ්ඤං පච්චකාමී සිකං පච්චකාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සන්තඤ්ඤපි සමණියො ලජ්ජිතියො කුකඤ්චවිකා සිකාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිසාමීති. අභිරමයො ස්වාකාමො ධම්මො චර බ්‍රහ්මචරියං සමාදුකඛසස අන්තකිරියායා”ති. දුතියමි වහ්නබ්බා-පෙ-තතියමි වහ්නබ්බා-පෙ-සචෙ පටිතිසසජ්ජති ඉදෙවතං කුසලං නො චෙ පටිතිසසජ්ජති ආපත්ති දුකකටසස, සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බා, ව්‍යන්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඛෙඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බා.

5. සුඤ්ඤාමෙ අයො සචෙඤ්ඤා අයං ඉඤ්ඤාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පච්චකාමී ධම්මං පච්චකාමී සඛ්ඤං පච්චකාමී සිකං පච්චකාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සන්තඤ්ඤපි සමණියො ලජ්ජිතියො කුකඤ්චවිකා සිකාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිසාමීති. සා තං වඤ්චං නපටිතිසසජ්ජති, යදි සඛ්ඤස පහ්නකලලං සංඝො ඉඤ්ඤාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසෙයා තසස වඤ්චස පටිතිසසඤ්ඤාය, එසා ඤ්ඤති.

හික්ෂුණී: අන් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින්නම් යම් කෙනෙක් අසන්නම් ඔවුන් විසින් “ආයතාවෙහි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යාන ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම ඥානාදිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නභමක් කියන්නා, ආයතාවෙහි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාඛ්‍යාන යැ. මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර කරව”යි කිය යුත්තී යැ, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ, ඉදින් දුඳලා නම් මෙසේ තෙල දුඳලීම මැනවි, ඉදින් නො දුඳලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියන්නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුතු යැ. “ආර්යාවෙහි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යාන ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම ඥානාදිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නභමක් කියන්නා, ආයතාවෙහි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාඛ්‍යාන යැ, මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර කරව”යි. දෙවනවට දු කිය යුතු යැ, ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ, ... ඉදින් දුඳලා නම් මෙසේ තෙල දුඳලීම මැනවි. ඉදින් නො දුඳලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධ්‍යා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාවෙහි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සඛ්‍යාන ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම ඥානාදිතා වූ යම් ශ්‍රමණී කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණීහු මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුඳලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සඛ්‍ය තෙමේ දුඳලීම පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ, මේ අප්‍රතික යි.

පාචිකයාට භික්ෂුත්විහවේණා

6. පුණ්‍යතු මෙ අයෝග සංඝො, අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුත්වි කුපිතා අනාත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පථවකබ්බම් ධම්මං පච්චකබ්බම් සබ්බං පච්චකබ්බම් සිසබ්බං පච්චකබ්බම් කිත්තුමාව සමඡේයො යා සමඡේයො සකාධිතරො සන්තඤ්ඤපි සමඡේයො ලජ්ජිතියො කුසාදුච්ඡා. සිකාකාමා, තාසාහං සන්තීකෙ මුඛචරියං වරික්ඛාමිති. සා තං වස්සුන්තපච්චිත්තජ්ජති සංඝො ඉත්තනාමං භික්ෂුත්විං සමතුභාසති තස්ස වස්සුත්ත පච්චිත්තභාසාය, යස්සා අයාය ධම්මි ඉත්තනාමාය භික්ෂුත්වියා සමතුභාසනා තස්ස වස්සුත්ත පච්චිත්තභාසාය. සා කුණ්ඩසා, යස්සා නසබ්බමති සා භාසෙයා. දුතියමපි එතමස්සං වදම් -ඉප- තතියමපි එතමස්සං වදම් -ඉප- සමතුභවධා සංඝෙන ඉත්තනාමා භික්ෂුත්වි තස්ස වස්සුත්ත පච්චිත්තභාසාය, ධම්මි සංඝස්ස තස්මා කුණ්ඩි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා සුකංචං, දථිති කමමවාචාහි දුලලව්වයා, කමමවාචා-පරියොසානෙ ආපතති සබ්බාදියෙසස්ස. සබ්බාදියෙසං අරඤ්ඤිතජ්ජනියා ඤාතියා සුකංචං. දථිති කමමවාචාහි දුලලව්වයා පච්චසස්ස මහන්තී.

8. අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

යාවතනියකතනි: යාව තනියං සමතුභාසනාය ආපජ්ජති. න සහ-වස්සුඤ්ඤාවාරා.

නිසසාරඡේයනනි: සබ්බමො නිසසාරියති.

සබ්බාදියෙසොනි: -ඉප- තෙනපි වුචන්ති සංඝාදියෙසොනි.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපච්චිත්තජ්ජති ආපතති සබ්බාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නපච්චිත්තජ්ජති ආපතති සබ්බාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපච්චිත්තජ්ජති ආපතති සබ්බාදියෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති සුකංචස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපතති සුකංචස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති සුකංචස්ස.

අනාපතනි: අසමතුභාසනතියා, පච්චිත්තජ්ජනතියා, උමමනා-කාය -ඉප- ආදිකමම්කායාති.

සත්තමසබ්බාදියෙසො.

6. ආර්යාවෙහි, සංඛ්‍යා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙන්ම ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශීක්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කීම භාෂාද්‍රව්‍ය වූ යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශීක්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුදෙහි බඹසර කරන්නෙමැ යි මෙසේ කියයි. ඔහු තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සංඛ්‍යා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙතම ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙන්ම ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ වී නම් ඔහු තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඔහු තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සංඛ්‍යා වීසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙන්ම ඇති මෙහෙණ තොමෝ සමනු-භාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිස්කැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාට ඥාතියෙහි දුකුළා ද, දෙකම වදනෙහි කුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයමි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුවාතික්‍රමණය සමග මැ නො වේ.

නිසසාරණිය: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංවිකල්පයො: ...එයින්දු සංවිකල්පය යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි වීමකී ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි වීමකී ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමිකි-කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්ඣාත සංවිකල්පය යි.

අටයම්මසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං චිහරති ජෙනටනෙ ආනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඛකාළී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො යොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උරුබ්බායන්තී ඛියන්තී විපාවෙන්තී: “කථං හි නාම අයා වණ්ඛකාළී කිසම්ඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වකංති “ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියොති -පෙ- සචටං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඛකාළී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී. සචටං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඛකාළී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වකංති: ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු: ”

“යා පන භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. වදෙයා: “ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී’ සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා: මායො කිසම්ඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං. අවච, ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ච භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ච භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ච භික්ඛුනියො” තී අයා ඛො ඡන්දාපි ගච්ඡයා දෙසාපි ගච්ඡයා මොහාපි ගච්ඡයා භයාපි ගච්ඡයාති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පගගණෙසායා, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා, තස්සා¹ පච්චිසසගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පච්චිසසපේජයා ඉච්චතං කුසලං. නො චෙ පච්චිසසපේජයා අයමපි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සධිසාදිසෙසන්ති.

1. තස්ස වකුච්ඡස්ස - සීචු. ii

අපයම සඩ්සාදිගෙණය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී නොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණීහු දොභයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණීහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළී නොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණීහු භයයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබෑ ද මහණෙනි; වණ්ඩකාළී මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණීහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණීහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු දොභයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියසුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු දොභයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු මොහයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු භයෙහුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ. දොභයෙහුදු අගතියට යන්නීයැ, මොහයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ භයෙහුදු අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ හත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනු භාෂණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ, ය යි.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙඛ්‍යා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

කිසිඥවදෙව අධිකරණෙති: අධිකරණං නාම චක්ඛාරී අධිකරණානි: වීවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපනාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

පච්චාකතා නාම: පරාජිතා වුවවති.

කුපිතා අනාතමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවික්ඛා ටීලජාතා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො දෙසගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො මොහගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියොති.

සා භික්ෂුනීති: යා සා එවං වාදීනී භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීතීති: අඤ්ඤති භික්ෂුනීති. යා පඤ්ඤානී යා සුඤ්ඤානී තාහි වක්ඛවං, “මායො කිසිඤ්ඤවදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අවච, ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො” ති. අයා මො ඡන්දාපි ගචෙජයා දෙසාපි ගචෙජයා මොහාපි ගචෙජයා භයාපි ගචෙජයානි: දුතියමි වක්ඛවං - පෙ- තතියමි වක්ඛවං -පෙ- සචෙ පච්චිත්ඤ ඡජති ඉචෙචතං කුසලං. නො චෙ පච්චිත්ඤ ඡජති ආපනති දුක්ඛටස්ස. සුචො න වදන්ඤ ආපනති දුක්ඛටස්ස. සා භික්ෂුනී සඛ්ඛමජ්ජමි ආකඤ්ඤිතො වක්ඛවං, “මායො කිසිඤ්ඤවදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අවච, ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො” ති. අයා මො ඡන්දාපි ගචෙජයා -පෙ- භයාපි ගචෙජයානි. දුතියමි වක්ඛවං -පෙ- තතියමි වක්ඛවං -පෙ- සචෙ පච්චිත්ඤ ඡජති ඉචෙචතං කුසලං: නො චෙ පච්චිත්ඤ ඡජති ආපනති දුක්ඛටස්ස. සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතවං එවඤ්ඤ පන භිසංචෙ සමනුභාසිතවං. වානාය භික්ෂුනීයා පච්චලාය සංඛො ඤාපෙතවං.

“සුඤ්ඤානු මෙ අයො සංඛො අයං ඉඤ්ඤාමා භික්ෂුනී කිසිඤ්ඤවදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියො -පෙ- භයගාමීනියො ව භික්ෂුනීතියොති. සා තං වඤ්ඤ නපච්චිත්ඤ ඡජති යදි සඛ්ඛස්ස පනාකට්ඨං සංඝො ඉඤ්ඤාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසෙයා තස්ස වඤ්ඤ පච්චිත්ඤායාය එසා ඤ්ඤති.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිසිඒකවිඳෙව අධිකරණෙ: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පව්වාක්කා නම: පැරැද්ගියා කියනු ලැබේ.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැටුණුසිත් ඇත්තී හටගත්
(පිළිඹ) හුල්ඇත්තී,

ඵවං වදෙයා: භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු
දේහයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු මොහයෙහුද අගතියට
ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු හයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ යි.

සා භික්ෂුනී: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

භික්ෂුනීහි: අත් මෙහෙණත් වීසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම්
යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් වීසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණීහු
ජන්දයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ... භික්ෂුණීහු හයෙහුද අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහුද
අගතියට යන්නී යැ, දේහයෙහුද අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙහුද
අගතියට යන්නී යැ, හයෙහුද අගතියට යන්නීයැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා
නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඵ
මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණීහු
ජන්දයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණීහු හයෙහුද අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහුද
අගතියට යන්නී යැ...හයෙහුද අගතියට යන්නීයැ” යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ
තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුලා ඇවැත්
වෙයි, ඵ මෙහෙණ සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක වීසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො
සියමන් වූවා භික්ෂුණීහු ජන්දයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණීහු
හයෙහුද අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, ඕ තොමෝ ඒ
වස්තුව නො දුරුලයි, ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සඛ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුභාෂණ කර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාචිතනියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙඛයා

සුඤ්ඤානං මෙ අයෙත සංඝො අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී කිසිඤ්ඤාදෙ ව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනාඝාමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව භික්ෂුනියො -ඉප- භගගාමිනියො ව භික්ෂුනියොති සා තං වස්සුං නාපච්චිත්තස්ස ඡන්දි සංඝො ඉත්තනාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වස්සුස්ස පච්චිත්තස්සගාය, යස්සා අයනාය ඛමති ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා, තස්ස වස්සුස්ස පච්චිත්තස්සගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නාඛමති සා භාසෙයා දුතියඛි ඵතමසුං වදම් -ඉප- තතියඛි ඵතමසුං වදම් -ඉප- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තනාමා භික්ෂුනී තස්ස වස්සුස්ස පච්චිත්තස්සගාය. ඛමති සඛ්ඛස්ස තස්මා තුණ්හී, ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤානං දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි චුට්ඨවට්ඨයා. කමමවාචා-පරියොසානො ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස. සඛ්ඛාදිසෙසං අඤ්ඤාපඤ්ඤානියා ඤ්ඤානියා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි චුට්ඨවට්ඨයා පටිපාසස්මහෙති.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

යාවතනියකතති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපඤ්ඤානි න සභ-වත්තකාවාරා.

නියසාරණියතති: සඛ්ඛමො නියසාරීයති.

සඛ්ඛාදිසෙසොති: -ඉප- තෙනපි වුච්චති සඛ්ඛාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නාපච්චිත්තස්ස ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නාපච්චිත්තස්ස ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නාපච්චිත්තස්ස ආපත්ති සඛ්ඛාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනාය, පච්චිත්තස්ස උමමත්තියාය -ඉප- ආදීකමේකායාති.

අධ්මසඛ්ඛාදිසෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා “භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු හයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඕ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඛ්‍යා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුලා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇවැදියට ඥප්තියෙහි දුකුලා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්තිදෙන්.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතීයකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියං:...සහහු කෙරෙන් නෙරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිශෙසො...එයිනුදු සධ්‍යාදිශෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධම්කම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අධම්කම්යෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අධම් කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම් නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමසා කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්වම සධ්‍යාදිශෙෂ යි.

නවමසධ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්දො හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨවංශීකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනාදාය භික්ඛුනියා අනෙකවාසිකා භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරන්තී පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ටජාදිකා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීවජා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියන්තී විපාවෙන්තී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරිසසන්තී. පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ටජාදිකා”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරන්තී පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ටජාදිකාති. සච්චං හගවා, විගර්භි බුද්දො හගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො සංසට්ඨා විහරිසසන්තී පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ටජාදිකාති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසානානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දසභ්භා:

“භික්ඛුනියො පනෙව සංසට්ඨා විහරන්තී පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ටජාදිකා, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි ඵවමස්සු වචනියා, හගිතියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්තී පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ටජාදිකා විච්චවට්ටොයා විචෙකඤ්ඤව හගිතීනං සංසො වඤ්ඤතීති ඵවඤ්ඤව තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි වුච්චමානා තථෙව පගගඤ්ඤායස්සු, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තසස පටිනියාග්ගාය, යාව තතියඤ්ඤව සමනුභාසියමානා තං පටිනියාපේජයස්සු ඉච්චතං කුසලං නො වෙ පටිනියාපේජයස්සු ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතියකං ධම්මං ආපනනා නිසාරඤ්ඤාං සඛ්ඤාදිසෙස”න්තී.

නවම සඩ්සාදියෙහය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි භික්ෂුණිහු (ගෘහකාර්යාදීන්හි) මුසුටුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...මහු ලමු කොට සිතකි, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහුදු” යි...සැබැ ද මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසුටුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“භික්ෂුණිහු (මිට්‍යාදීව ඇතැයි) අකීර්ති ගබ්ද මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායවරී කම්යන්) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ භික්ෂුණින්ට (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මැ මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙනි, (මුසුවීමෙන්) වෙන් වටු. බුහුනන්ගේ විවෙකය මැ සඩ්ස කෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ භික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දඩ් වැ ගත්තාහු නම් ඒ භික්ෂුණින්ට මෙහෙණන් විසින් එය දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කරම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනු භාෂණකරම කරනු ලබන්නාහු එය දුරැලන්නාහු නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරැලන්නාහු නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) නෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියාහු වෙති” යි.

පාච්ඛික ජපාලි භික්ෂුනීවිභවෙතා

3. භික්ෂුනීයො පනෙවාති: උපසම්පන්නායො චුළචන්ති.

සංඝට්ඨා විහරන්තීති, සංඝට්ඨා නාම: අනන්තලොථිකෙන කායික-
වාචසිකෙන සංඝට්ඨා විහරන්ති.

පාපාචාරාති; පාපකෙන ආචාරෙන් සමන්තාගතා.

පාපසද්දති; පාපකෙන කිසිසද්දෙන අබ්බුග්ගතා.

පාපසිලොකාති: පාපකෙන මිච්චාරීචෙන ජීවිකං¹ කප්පන්ති.

භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා කමම කසිරමානෙ
පටිකෙකාසන්ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චාදිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා² වජ්ජ-
පට්ච්චාදෙන්ති.

4. තා භික්ෂුනීයොති; යා තා සංඝට්ඨා භික්ෂුනීයො.

භික්ෂුනීහිති: අඤ්ඤහි භික්ෂුනීහි. යා පසාන්ති යා සුඤ්ඤන්ති තාහි
වත්තඛො, හගිනීයො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චා-
දිකා විච්චචයෙව විචෙකඤ්ඤෙව හගිනීනං සංඝො වචෙණඤ්ඤිති.
දුතියමි වත්තඛො - තතියමි වත්තඛො - සචෙ පටිනිසසජ්ජන්ති ඉචෙචනං
කුසලං, නො චෙ පටිනිසසජ්ජන්ති අපඤ්ඤි සුකකට්ඨස. සුඤ්ඤා න
වදන්ති ආපඤ්ඤි සුකකට්ඨස. තා භික්ෂුනීයො සඛාමජ්ඣමි අකඛ්ඤිඤා
වත්තඛො, හගිනීයො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චා-
දිකා විච්චචයෙව විචෙකඤ්ඤෙව හගිනීනං සංඝො වචෙණඤ්ඤිති.
දුතියමි වත්තඛො - තතියමි වත්තඛො - සචෙ නිසසජ්ජන්ති ඉචෙචනං
කුසලං නො චෙ පටිනිසසජ්ජන්ති අපඤ්ඤි සුකකට්ඨස. තා භික්ෂුනීයො
සමනුභාසිතඛො, ඵචඤ්ඤි පන භික්ෂුනීචෙ සමනුභාසිතඛො ව්‍යක්ඛාය
භික්ෂුනීයා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙතචෙඛො.

සුඤ්ඤානු මෙ අයෙව සංඝො ඉඤ්ඤානාමා ව ඉඤ්ඤානාමා ව
භික්ෂුනීයො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා
භික්ෂුනීසඛාසස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා වජ්ජපට්ච්චාදිකා තා තං වජ්ජ-
නපට්ච්චිසසජ්ජන්ති යදි සඛාසස පත්තකලලං සචෙණා ඉඤ්ඤානාමඤ්ඤි
ඉඤ්ඤානාමඤ්ඤි භික්ෂුනීයො සමනුභාසෙයව තසස වජ්ජසස පටිනිසසඤ්ඤාය
ඵසා ඤාන්ති.

1. ජීවිකං - ජපසං.
2. අඤ්ඤමඤ්ඤිසසා - ජපසං.

3. භික්ඛුනියො පනෙව: උපසපන්හු යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංසවයා විහරන්ති: සංසට්ඨා නම: පැවිදියනට අනුලොම නො වන කාර්විඛුහුටිකමීන් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

පාපාවාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද; ලාමක කීර්තිශබ්දයෙන් උස්වූ පැනනැංගාහු.

පාපසිලොකා; ලාමක මීට්ඨාසීවයෙන් දිවි වටති.

භික්ඛුනියසධසයා විහෙසිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂෙප කෙරෙති,

අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨිජාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා භික්ඛුනියො: මුසු වූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක්.

භික්ඛුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකින් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙහි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට දු කියයුත්තාහු යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ...ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සහමැදට දු ඇද කියයුත්තාහු යැ, බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙහි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය- මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඛ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

ආයතාවෙහි, සඬ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරුලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඛ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥජ්ඣි යැ.

පාචිකත්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

6. පුණ්ණං ඉමෙ අපොසො සංඝො ඉත්තංගාමා ව ඉත්තංගාමා ව භික්ෂුනීයො සංඝධාං විහරන්ති පාපාවාරා පාපසංග්ගා පාපසිලොකං භික්ෂුනීසංඝසංඝා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංඝා චජ්ජපට්ඨජාදිකා, නා තං චජ්ජං නපට්ඨනිසංඝජ්ජානී සංඝො ඉත්තංගාමඤ්ඤා ඉත්තංගාමඤ්ඤා භික්ෂුනීයො සමනුභාසනී තස්ස චජ්ජස්ස පට්ඨනිසංඝභොගො, යස්සා අයාගාය ඛමති ඉත්තංගාමාය ව ඉත්තංගාමාය ව භික්ෂුනීනං සමනුභාසනා තස්ස චජ්ජස්ස පට්ඨනිසංඝභොගො. සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකම්මති සා භාගෙසගා, දුතියමි ඵතමඤ්ඤා චදුමි -පෙ- තතියමි ඵතමඤ්ඤා චදුමි -පෙ- සමනුභවං සංඝොන ඉත්තංගාමා ව ඉත්තංගාමා ව භික්ෂුනීයො තස්ස චජ්ජස්ස පට්ඨනිසංඝභොගො ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හී, ඵචමෙතං ධාරයාමීති.

7. ඤාතියා සුකංචං. ද්විතී කම්මවාචාහි ජුලුලවියා. කම්මවාචා පරිභොගානෙ ආපත්ති සංඝාදිභෙසසංඝා. සංඝාදිභෙසං අජ්ජාපජ්ජනීනං ඤාතියා සුකංචං, ද්විතී කම්මවාචාහි ජුලුලවියා පට්ඨපස්සමෙතනී, ඉච්ච තියොසා ඵකතො සමනුභාසිතමං. තතුඤ්ඤා න සමනුභාසිතමං.

8. ඉමාපි භික්ෂුනීයොති: පුරිමායො උපාදය වුච්චන්තී.

යාවතතියකන්තී; යාවතතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජන්තී, න සභං චජ්ජාචාරා.

නිසසාරණියන්තී: සංඝමො නිසසාරීයති,

සංඝාදිභෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංඝාදිභෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නපට්ඨනිසංඝජ්ජනී ආපත්ති සංඝාදිභෙසසංඝා. ධම්මකමෙම චෙමතිකා නපට්ඨනිසංඝජ්ජනී ආපත්ති සංඝාදිභෙසසංඝා. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නපට්ඨනිසංඝජ්ජනී ආපත්ති සංඝාදිභෙසසංඝා.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති සුකංචස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපත්ති සුකංචස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති සුකංචස්ස.

අනාපන්තී: අසමනුභාසනීනං පට්ඨනිසංඝජ්ජනීනං උච්චන්තීකානං ධිත්තවිත්තානං, චෙදනච්චානං, ආදිකම්මිකානන්තී.

නචමසංඝාදිභෙසො

6. ආයතනවල, සභා කමිටු වලින් අසාධාරණ, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුහුණ දුටුවහු ලමු පැවැත්ම ඇතියාහු ලමු කිතුණොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරැලති. සභා කමිටු ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතනවලට රැස්නේ නම් ඔ නොමෝ නිහඬ වන්නී ය. යමකට නො රැස්නේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... සභායා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකුලා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිසතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවනියට ඥාතියෙහි දුකුලා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්සිදෙයි. දෙතුන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුත්තාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනු-භාෂණකර්ම නො කළ යුත්තාහු යි.

8. ඉමාපි භික්ෂුණියො: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවකාසියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙති. වස්තුව වානික්‍රමණය සමඟ මැ නො වෙත්.

නිසාරණිය: සහන කෙරෙන් තොරනු ලබයි.

සධ්‍යාදියෙහි: ... එයිනුදු සධ්‍යාදියෙහි යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති-තාවට, ක්ෂිප්තවිඤ්ඤාවට වෙදනාතීවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සධ්‍යාදියෙහි යි.

දසම සධසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හග්ගො සාවකපීයං විහරති ජෙනචනෙ ඉතාමපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනන්ද භික්ඛුනී සඛෙකනා¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති, සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරට්ඨ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනීසඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංසො න කිඤ්ච ආහ. තුමෙහකෙඤ්ඤව² සංසො උඤ්ඤය පරිභවෙන අකඛතන්සා චෙහස්සා³ දුබ්බලා එවමාහ. හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරතන් පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤ-මඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විවිච්චයො විචෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සංසො වචෙණණ්ණිති.

2. ආ තා භික්ඛුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උරුක්ඛායන්තී ඛියන්ති විපාවෙන්ති: "කථං හි නාම අයඤ්ඤා ජුලලනන්දා සඛෙකන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකන්ති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරට්ඨ, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙස අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්ච්චයො විචෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙකා වචෙණණ්ණිති"ති. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එකමත්ථ ආරොචෙසුං. භික්ඛු උරුක්ඛායන්තී ඛියන්ති විපාවෙන්ති: "කථං හි නාම ජුලලනන්දා භික්ඛුනී සඛෙකන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකන්ති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරට්ඨ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙස අඤ්ඤපි භික්ඛු-නියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ-විච්ච්චයො විචෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙකා වචෙණණ්ණිති"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගචකො එකමත්ථ ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො හගවා එකස්මිං නිදනෙ එකස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඛකං සන්තිපානාමෙත්වා භික්ඛු පටිපුච්ඡි, සච්චා කිර භික්ඛිචෙව ජුලලනන්දා භික්ඛුනී සඛෙකන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරට්ඨ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙස අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්ච්චයො විචෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙකා වචෙණණ්ණිති"ති.

1. භික්ඛුනීසඛායන - පිච්චා
 2. තුමෙහකෙඤ්ඤව - පි! තුමෙහෙව - ස්‍යා
 3. චෙහස්සා - මජ්ඣ.

දශම සඨසාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙතවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ සඨකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට මෙසේ කියයි. “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්මනන් වරද වසාලන්නාවූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති. සඨක තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඨක තෙමේ තොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැත දෙභීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයතීවෙනි, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුලලනඤ තොමෝ සඨකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති, ආයතීවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණිහු මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ සඨකයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති, ආයතීවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු” ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඨකයා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේක. සැබෑ ද මහණෙනි, ජුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ සඨකයා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඨකයා කෙරෙහි වෙති. ආයතීවෙනි, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨක තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

පාවික්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙයා

සචං හගවා, චීගරභි ටුදෙඤා හගවා.-පෙ- “කථං භි නාම භික්‍ෂවෙ චුට්‍රනඤා භික්‍ෂුනී සංඛ්‍යන සමනුභට්ඨා භික්‍ෂුනීයො ඵවං වක්‍ෂති සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීහරථ මා තුලෙහ නානා වීහරීඤ සන්ති සංඛ්‍ය අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසඤ -පෙ- චිච්චට්ඨයො චීවෙකඤ්ඤව හගීනීනං සංඛ්‍යා වණ්ණෙතී”ති. නනං භික්‍ෂවෙ අපසසනානං චා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්‍ෂවෙ භික්‍ෂුනීයො ඉමං සික්‍ෂාපදං උද්දීසනඤ:

යා පන භික්‍ෂුනී ඵවං වදෙයා “සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීහරථ මා තුලෙහ නානා වීහරීඤ සන්ති සංඛ්‍ය අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසඤ ඵවංසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඛ්‍යා වීභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඛ්‍යා න කිඤ්චී ආහ. තුමහඤ්ඤව සංඛ්‍යා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකචන්තියා වෙහසා දුබ්බලා ඵවමාහ: ‘හගීනීයො ඛො සංසට්ඨා වීහරන්ති පාපාචාරා පාපසඤ පාපසිලොකා භික්‍ෂුනී සංඛ්‍යා වීභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, චිච්චට්ඨයො චීවෙකඤ්ඤව හගීනීනං සංඛ්‍යා වණ්ණෙතී”ති.

යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි ඵවමස්‍ය වචනීයා; “ මායො ඵවං අචච සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීහරථ, මා තුලෙහ නානා වීහරීඤ, සන්ති සංඛ්‍ය අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනීයො ඵවාචාරා ඵවංසඤ ඵවංසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඛ්‍යා වීභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඛ්‍යා න කිඤ්චී ආහ, තුමහඤ්ඤව සංඛ්‍යා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකචන්තියා වෙහසා දුබ්බලා ඵවමාහ. හගීනීයො ඛො සංසට්ඨා වීහරන්ති පාපාචාරා පාපසඤ පාපසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඛ්‍යා වීභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, චිච්චට්ඨයො චීවෙකඤ්ඤව හගීනීනං සංඛ්‍යා වණ්ණෙතී”ති, ඵවඤ්ච යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි චුච්චමානා තථෙච පඤ්ඤාසා, යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි යාවතනියං සමනුභාසිතබ්බා තස පටිනිසසඤ්ඤාය, යාවතනියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසසඤ්ඤාය ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසසඤ්ඤාය අයම්චි භික්‍ෂුනී යාවතනියකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සංඛ්‍යාදිසෙස’න්ති.

සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලුදනැහි භික්ෂුණි තොමෝ සහසයා විසින් සමතුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුදුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඬ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. ආයතාවෙහි වෙන් වඩු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙසේ කියා නම් “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුදුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණි සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති, සඬ්ඛ තෙමේ ඔවුන්ට කිසිවක් නො කිය යි, සඬ්ඛ තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැත දෙඩීමෙන් (යිස බලය පාමින්) ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුදුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත්මැ යි. ආයතාවෙහි වෙන්වඩු, බුහුනන්ගේ විවේකය සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේයැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කීවසුකු වන්නියැ. “ආයතාවෙහි මෙසේ නහමක් කියව, ආයතාවෙහි තෙපි මුසුදුවාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඬ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. සඬ්ඛ තෙමේ ඔවුන්ට කිසිවක් නො කියයි. සඬ්ඛ තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැත දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුදුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයතාවෙහි වෙන් වඩු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැයි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ ගන්නී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළ තෙක් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමතුභාෂණකර්ම කළයුත්තියැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝ තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු දැවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාරික්ෂකයාට හිතවුන්වීමට

යා පනාති : යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්ති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අපෙ අධිපෙතා හිතවුන්ති.

එවං වදෙයා: සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ චිහරථ මා තුමෙහ නානා චිහරිත් සනති සමෙහ අඤ්ඤාපි හිතවුන්තියො එවාචාරා එවං සද්ද එවංසිලොකා, හිතවුන්සමකසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤසසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, නා සමෙතා න කිඤ්චි ආහ තුමෙහෙඤ්ඤව සමෙතා.

උඤ්ඤායාති: අවඤ්ඤය පරිහවෙනාති: පරිහව්‍යතාය¹ අකමනති-යාති: කොපෙන. වෙහසාති; විහසයිකතාය². දුබ්බලාති: අපකමතාය³. එවමාහ හගිනියො ඛො සංසට්ඨා චිහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකාහිතවුන්සමකසස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤසසා වජ්ජපට්ඨාදිකා විචිච්චරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සමෙතා වණෙණතීති.

යා හිතවුන්ති: යා සා එවං වාදිනී හිතවුන්ති.

හිතවුන්තීති: අඤ්ඤහි හිතවුන්හි, යා පනානති යා සුඤ්ඤති නාහි වතතබ්බා: “මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ චිහරථ මා තුමෙහ නානා චිහරිත් සනති සමෙහ අඤ්ඤාපි හිතවුන්තියො -පෙ- විචිච්චරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සමෙතා වණෙණතී”ති. දුතියමෙ වතතබ්බා -පෙ- තතියමෙ වතතබ්බා -පෙ- සචෙ පට්ඨිසසජ්ජති ඉච්චිනං කුසලං, නො චෙ පට්ඨිසසජ්ජති ආපනානි දුකකටසස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපනති දුකකටසස. යා හිතවුන් සමකමජ්ජමෙ ආකමිඤ්ඤා වතතබ්බා මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ චිහරථ මා තුමෙහ නානා චිහරිත් සනති සමෙහ අඤ්ඤාපි හිතවුන්තියො -පෙ- විචිච්චරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සමෙතා වණෙණතීති. දුතියමෙ වතතබ්බා -පෙ- තතියමෙ වතතබ්බා -පෙ- සචෙ පට්ඨිසසජ්ජති ඉච්චිනං කුසලං නො චෙ පට්ඨිසසජ්ජති ආපනානි දුකකටසස. යා හිතවුන් සමනුභාසිතබ්බා එවඤ්ච පන හිතවෙ සමනුභාසිතබ්බා ව්‍යන්තාය හිතවුන්තියා පට්ඨලාය සමෙතා ඤාපෙනෙබ්බා.

1. පාරිහබ්බතා - මජ්ඣ. 2. විහසයිකතා - මජ්ඣ. 3. අපකමතා - මජ්ඣ.

3. යා පනා: යම යමබ්ද ... හිකඛුනී ... මෝතොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ඉය අදහස් කරන ලද හිකඛුනීය යි.

එවං වදෙයා: ආයතීවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබ්දු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබ්දු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබ්දු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට මෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්ය හිකඛුනීහු ද සඛ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. සඛ්ඛ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි සඛ්ඛ තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

උකඝ්ඤාය: අවඤායෙන්: පරිභවෙන: ජිරිබැව බැවින්; අකඛනකියා: කෝපයෙන්; වෙහසා: බලය පවසන කටමැන දෙවීමෙන්; දුබලා: අපක්ෂතායෙන්; මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතීවෙනි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඛ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

සා හිකඛුනී: යමක් මෙසේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකඛුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම කෙනෙක් දකිත් නම් යම කෙනෙක් අසත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තී යැ, ආයතීවෙනි, මෙසේ නහමක් කියව, ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි මෙක් වැ නහමක් වාසය කරවු, සඛ්ඛයා කෙරෙහි අන්ය හිකඛුනීහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවටද කිය යුත්තී යැ. තෙවනවටද කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලිම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. අසං නො කියත් නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සහමැදට දු ඇදපියා කිය යුත්තී යැ ආයතීවෙනි, මෙසේ නහමක් කියව, “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සඛ්ඛයා කෙරෙහි අන්ය හිකඛුනීහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි, වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවටද කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටද කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලිම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්ඛ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීච්ඡෙදනා

5. සුඤ්ඤානං මෙ අයෙව සංඛාරා අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී සංඛාරානං සමනුභවං භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංඛාරානං අයෙව තුලෙභ විහරං මා තුලෙභ නානා චිහරිත්තං සන්ති සංඛාරා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසංඛාරානං විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංචාරානං වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සංඛාරා න කිඤ්චි ආහං. තුලෙභොඤ්ඤානං සංඛාරා උඤ්ඤාසංචාරානං පරිභවෙන අකමන්තියා වෙභසංචාරානං දුබ්බලොකා එවමාහ: “භගීනියො ඛො සංඛාරානං විහරන්ති පාපාචාරානං පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඛාරානං විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංචාරානං වජ්ජපට්ඨාදිකා, විච්චවංගො විචෙකඤ්ඤානං භගීනීනං සංඛාරානං වජ්ජපට්ඨාදිකා”ති. සා නං වජ්ජං නපට්ඨිතියස්සජ්ජති. යදි සංඛාරානං පනතකල්ලං සංඛාරා ඉත්තනාමං භික්ෂුනීං සමනුභවොසො නස්සා වජ්ජස්ස පට්ඨිතියස්සානං එවා ඤානති.

6. සුඤ්ඤානං මෙ අයෙව සංඛාරා, අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී සංඛාරානං සමනුභවං භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංඛාරානං අයෙව තුලෙභ විහරං මා තුලෙභ නානා චිහරිත්තං සන්ති සංඛාරා අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසංඛාරානං විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංචාරානං වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සංඛාරා න කිඤ්චි ආහං. තුලෙභොඤ්ඤානං සංඛාරා උඤ්ඤාසංචාරානං පරිභවෙන අකමන්තියා වෙභසංචාරානං දුබ්බලොකා එවමාහ: “භගීනියො ඛො සංඛාරානං විහරන්ති පාපාචාරානං පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඛාරානං විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංචාරානං වජ්ජපට්ඨාදිකා විච්චවංගො විචෙකඤ්ඤානං භගීනීනං සංඛාරානං වජ්ජපට්ඨාදිකා”ති. සා නං වජ්ජං නපට්ඨිතියස්සජ්ජති. සංඛාරා ඉත්තනාමං භික්ෂුනීං සමනුභවොසො නස්සා වජ්ජස්ස පට්ඨිතියස්සානං. යස්සා අයානං ඛමති ඉත්තනාමානං භික්ෂුනීනං සමනුභවොසො නස්සා වජ්ජස්ස පට්ඨිතියස්සානං, සා තුඤ්ඤාසංචාරානං යස්සා නඤ්චෙති යා භාගෙසංචාරානං දුනියමි එතමත්තං වදමි -පෙ- තනියමි එතමත්තං වදමි -පෙ- සමනුභවොසො සංඛාරානං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී නස්සා වජ්ජස්ස පට්ඨිතියස්සානං, ඛමති යංසංචාරානං තුඤ්ඤා, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විතී කම්මවාචාහි චුත්තරවදියා, කම්මවාචා- පරියොසානෙ ආපත්ති සංඛාරාදිසෙසංචාරානං සංචාරාදිසෙසං අරුකාපඤ්ඤානං ඤාතියා දුක්ඛං ද්විතී කම්මවාචාහි චුත්තරවදියා පට්ඨපස්සාමභවති.

5. ආයතාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම ඇති මෙහෙණ තොමෝ සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඛ්‍යයා කෙරෙහි වෙති, සඛ්‍ය තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඛ්‍ය තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්‍ය තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුබල යි, ඉදින් සඛ්‍යයා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

6. ආයතාවෙහි සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම ඇති මෙහෙණ තොමෝ සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මෙබඳු ලමු පැවැතුම ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය වූ භික්ෂුණිහු ද සඛ්‍යයා කෙරෙහි වෙති, සඛ්‍ය තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඛ්‍ය තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතාවෙහි, වෙන් වූ, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඛ්‍ය තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුබලයි, සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි, යම් ආයතාවකට මේ නම ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණය රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... තෙවන-වට දු තෙල කරුණ කියමි... මේ නම ඇති මෙහෙණ තොමෝ ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සඛ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකමවදනින් තුලැයි යැ. කමවදන් පිරියතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකමවදනෙහි තුලැයිහු ද සන්සිදෙන්.

පාචිතකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

8. අයමපිනි; පුරිමායො උපාදය වුවනි.

යාවතකියකනනි: යාවතනියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සභවස්ඝඤ්චාරා.

නිසංසාරණියනනි: සඛකමහා නිසාරියති.

සංසාරිණියෙයොනි: සඛෙකාව නසො ආපත්තියා මානතො දෙති මුලාය පටිකසොති අබ්බොති න සම්බුද්ධො න එකා භික්ෂුනී, තෙන චුට්ඨනි සංසාරිණියෙයොනි. නසො චෙව ආපත්තනිකායසො නාමකමමං අධිවචනං තෙනපී වුළුචනි සංසාරිණියෙයොනි.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨනියසජ්ජති ආපත්තිය සංසාරිණියෙයො. ධම්මකමෙම වෙමනිකා නපට්ඨනියසජ්ජති ආපත්තිය සංසාරිණියෙයො. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨනියසජ්ජති ආපත්තිය සංසාරිණියෙයො.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්තිය දුක්ඛංයො. අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපත්තිය දුක්ඛංයො. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්තිය දුක්ඛංයො.

අනාපනනි: අසමනුභාසනනියා, පටිනිසොජ්ජනනියා උමුභනිකාය -පෙ- ආදිකමමනායානි.

දසමසංසාරිණියො.

9. උඤ්චො චො අයායො සන්තරසසංසාරිණියො ධම්මො නව පට්ඨාපත්තකා අට්ඨ යාවතනියනා, යෙසං භික්ෂුනී අඤ්ඤන්තරං වා අඤ්ඤන්තරං වා ආපජ්ජති නායං භික්ෂුනියා උභතො සඛෙක පසංඛා මානතො වරිතඛං. චිණ්ණමානතො භික්ෂුනී යස්ස සියා වීසතිගණො භික්ෂුනීසඛෙකා තස්ස යා භික්ෂුනී අබ්බොතඛං. එකායපි චෙ උභතො. වීසතිගණො භික්ෂුනීසඛෙකා තං භික්ෂුනී. අබ්බොයා සා ව භික්ෂුනී අනබ්බිතා නා ව භික්ෂුනියො ගාරඤ්ඤා අයං තස්ස ඤාමීචි. තස්ස අයායො පුච්ඡාමි කච්චිස්ස අරීඤ්ඤා, දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පරීඤ්ඤා, තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පරීඤ්ඤා. පරීඤ්ඤාසුඤ්ඤායායො, තස්මා තුණ්චී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

තෙසං උඤ්චො

උසසං වොචී ගාමනකං උකඛිණං ඛාදනෙන ව
කිණ්ණ කුපිතා කිසිඤ්චි සංසච්ඡඤ්ඤාය තෙදසානි.

සන්තරසකං නිට්ඨිතං

1. නා, සි, සිඤ්ඤා
2. චිණ්ණමානතො භික්ෂුනියො, සි, සිඤ්ඤා -සිඤ්ඤා
3. සංසාරිණියො ඤායො දසානි - සිඤ්ඤා

8. අයමපි: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතනියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවන්කුමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසාරණියං: සඬයා කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සඩ්සාදිශෙසො: සඬ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මුලට අදියි, අඬහාන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සඩ්සාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපතනි සමුභයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින්ද සඩ්සාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි අධම්කම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උම්මත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දශම සඩ්සාදිශෙෂය නිමි.

9. ආයතීවෙති, පුර්වපතනික නව දෙනෙක් ද යාවතනියක අට දෙනෙක් දැයි සතළොස් සභවෙසෙස් ධම්හු උදෙසන ලදහු මැ යි. යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවතකට හෝ අවදී ද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සභුන් කෙරෙහි පක්ෂමානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසළ මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් තැනෙකැ වංශනිගණයා ඇති භික්ෂුණිසඬ තෙමේ වන්තෝ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අඬහාන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනුදු උතු වූ වංශනි ගණයා ඇති භික්ෂුණිසඬ තෙමේ ඒ මෙහෙණ අඬහාන කරන්නෝ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අඬහාන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණිහු ද ගැරභිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමීවිය යි. එහි ලා ආයතීවන් පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවන වට දු පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසම්, කිම: පිරිසුදුවහු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරම් යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනය:

උසස්සය (වාදිකා) යැ වොරී යැ ගාමනතර යැ බාදනය සමඟ උකඛිත්තා යැ 'කිංතෙ' යැ කුපිතා යැ කිසම්ඤ්චී යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ශක්ත දශකය නිමියේ ය.

නීසසග්ගියා

3. 1

පයම සිකඛාපදං

ඉමෙ ඛො පනඤ්ඤායො තීංසනිසසග්ගියා පාවිතතියා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡන්තී.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො බහු පනෙත සනතිවයං කරොන්තී. මනුසසා විහාරචාරිකං ආභිණ්ඛනතා පසයිත්වා උජ්ඣායන්තී ඛියන්ති විපාවෙනති, "කථං භි නාම භික්ඛුනියො බහු පනෙත සනතිවයං කරිසසන්තී පනතවාණිජං¹ වා භික්ඛුනියො කරිසසන්තී ආදුන්තිකාපඤ්ඤාං වා පසාරෙසසන්තී" තී.

2. අදෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්තී ඛියන්ති විපාවෙන්ති "කථං භි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො පනතසන්තිවයං කරිසසන්තී"ති -පෙ- "සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො පනතසන්තිවයං කරොන්තී"ති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- "කථං භි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො පනතසන්තිවයං කරිසසන්තී." තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ණි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී පනතසන්තිවයං කරෙයා නිසසග්ගියං පාවිතතියන්තී.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ ඳ්ධිපෙඤ්ඤා භික්ඛුනීති.

පනෙතා නාම: දෙව පනා අයොපනෙතා මහාකාපනෙතා. තයො පනතසසං විණ්ණං උක්ඛවෙධා පනෙතා මජ්ඣමො පනෙතා ඔමමකා පනෙතා. උක්ඛවෙධා නාම පනෙතා: දුඛදාලුහතොදනං ගණනාති වතුහාගං බාදනං තදුපියණ්ණි ව්‍යඤ්ජනං. මජ්ඣමො නාම පනෙතා: නාලිමකාදනං ගණනාති වතුහාගං බාදනං තදුපියණ්ණි ව්‍යඤ්ජනං. ඔමමකා නාම පනෙතා: පඤ්ඤාදනං ගණනාති වතුහාගං බාදනං තදුපියණ්ණි ව්‍යඤ්ජනං. තනො උක්ඛවෙධා අපනෙතා ඔමමකා අපනෙතා.

1 පනවණිජං - සීග්‍ර ii
2. තදුපියං - ඡෙසං

නිසඟිපච්ඡි

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙහි මේ නිස නිසඟි පච්ඡි ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙත්-නාහු දැක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් හික්ෂුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, හික්ෂුණිහු පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බඳුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත කොළෝ” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු වැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ” ද යි ... “සැබෑ ද මෙහෙණි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස්-කෙරෙද්ද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මෙහෙණි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝද” යි. මෙහෙණි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. වෙසේ ද මෙහෙණි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නිසඟි පච්ඡි වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු.... හික්ෂුණි.... මෝනොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණිය යි.

පත්ත නම්: යමුවාපය මැටිමුවාපයැයි දෙ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍ර යැ මධ්‍යම පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමාණ කුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නම් මගද නැළියෙන් දෙ නැළියක බත් ද ඉන් සිටු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ග සුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිටුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිටුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

පාචිකියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

සනනිවයං කරෙය්‍යාති: අනධිඤ්චිතො අචිකජිතො.

නිසසගභියො හොතීති: සභඅරුණුග්ගමනා නිසසගභියො හොති. නිසසජ්ඣතබ්බො සඛතසස වා ගණසස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣතබ්බො. තාය භික්ඛුනියා සඛතං උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසඛතං කරිතො බුට්ඨානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතො උත්තරාසඛතං නිසිදිතො අඤ්ඤාලිමපගගහෙතො එවමසස වචනියො. "අයං මෙ අයො පනො රත්තාතිකකතො නිසසගභියො, ඉමාහං සඛතසස නිසසජාමීති. නිසසජිතො ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යත්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගගගහෙතබ්බො. නිසසට්ඨපනො දුතබ්බො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛතො, අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා නිසසගභියො සඛතසස නිසසට්ඨා යදි සඛතසස පත්තකලලං සංසො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්ඛුනියා සමබ්‍රලා භික්ඛුනියො උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසඛතං කරිතො බුට්ඨානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතො උත්තරාසඛතං නිසිදිතො අඤ්ඤාලිමපගගහෙතො එවමසස වචනියා "අයං මෙ අයො පනො රත්තාතිකකතො නිසසගභියො ඉමාහං අයො නිසසජාමී"ති නිසසජිතො ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යත්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගගගහෙතබ්බො නිසසට්ඨපනො දුතබ්බො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො පනො ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා නිසසගභියො අයො නිසසට්ඨා යදි අයො පත්තකලලං අයො පනං ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා දදෙය්‍යුතති.

තාය භික්ඛුනියා එකං භික්ඛුනී උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසඛතං කරිතො උත්තරාසඛතං නිසිදිතො අඤ්ඤාලිමපගගහෙතො එවමසස වචනියා: "අයං මෙ අයො පනො රත්තාතිකකතො නිසසගභියො, ඉමාහං අයො නිසසජාමී"ති නිසසජිතො ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. තාය භික්ඛුනියා ආපත්ති පටිගගගහෙතබ්බො. නිසසට්ඨපනො දුතබ්බො ඉමං පනං අයො දමෙති.

සඤ්චිතයා කතරයා : නො ඉටු නො විකල්ප පය යි.

නිසාගිතියා ඉසාති: අරුණ නැඟීම සමඟ නිසැඟි වෙයි. සභිසයාට හෝ ඉසාති හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙහෙණ නිසාගි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සභිසයා වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන් පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැක ඉක්ම ගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය සභිසයාට නිසැඟි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි, නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයතාවෙනි, සභිසතෙම මවදාන අසාවා. මෙකම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ සභිසයාට නිසැඟි ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සභිස තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් ආහාර මෙහෙණෙන් වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන් පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ, “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැක ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයතාවනට නිසැඟි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයතාවෙනි, මා පිදන් අසත්වා. මේ නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ ආයතාවනට නිසැඟි ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයතාවනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයතාවේ මේ පාත්‍රය මේ නම් ඇති මෙහෙණට දෙන්නාහු නම් මැනවැ යි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයතාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ රැක ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයතාවනට නිසැඟි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මේ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

පාචිත්‍ර්‍ය යපාළු භික්‍ෂුනී විභවේශා

රත්නානිකකතෙන අනිකකනතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං රත්නානිකකතෙන වෙමනිකා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං. රත්නානිකකතෙන අනනිකකනතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං. අනධිට්ඨිතෙ අධිට්ඨිතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං. අවිකජ්ඣිතෙ විකජ්ඣිතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං. අවිසසජ්ඣිතෙ විසසජ්ඣිතසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං. අනට්ඨං නට්ඨං සඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං. අවිනට්ඨං විනට්ඨසඤ්ඤා -පෙ- අභිනෙන භික්‍ෂුනසඤ්ඤා -පෙ- අවිලුභෙන විලුභසඤ්ඤා නිසසංඝේයං පාචිත්‍ර්‍යං.

නිසසංඝේයං පහං අනිසසජිනවා පරිභුඤ්ඤාති ආපනානි දුක්ඛට්ඨසං. රත්නානිකකතෙන අනිකකනතසඤ්ඤා ආපනානි දුක්ඛට්ඨසං. රත්නානිකකතෙන වෙමනිකා ආපනානි දුක්ඛට්ඨසං. රත්නානිකකතෙන අනනිකකනතසඤ්ඤා අනාපනානි.

අනාපනානි: අනෙතා අරුණං¹ අධිට්ඨංති විකජ්ඣෙති විසසජ්ඣෙති නසසනි විනසසනි භිජ්ජති අවජ්ජිතා ගණනනි විසසං ගණනනි, උම්මන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බභේයා භික්‍ෂුනියො නිසසට්ඨං පහං න දෙභනි. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. “න භික්‍ෂුවො නිසසට්ඨංපත්තො න දුතඤ්ඤො යා න දදෙයා ආපනානි දුක්ඛට්ඨසං”ති.

පට්ඨමසිකඛාපදං.

3 . 2

දුතියමසිකඛාපදං

1. යාවඤ්ඤිතං- තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්‍ෂුනියො ගාමකාවාසෙ වසංඝං වුඤ්ඤා² යාවඤ්ඤං අගමංසු වතසමපනා ඉරියාපට්ඨමපනා දුට්ඨොලා ලුඛවිචරා. උපාසකා නා භික්‍ෂුනියො පසසිනා ඉමා භික්‍ෂුනියො ව්‍යාසමපනා ඉරියාපට්ඨමපනා දුට්ඨොලා ලුඛවිචරා, ඉමා භික්‍ෂුනියො අවජ්ජනා හවිසසනනිති භික්‍ෂුනිසඛකසස අකාලවිචරං අදංසු. ජුලලනාදා භික්‍ෂුනී අමොකං කඨිනං අසුතං කාලවිචරනති අධිට්ඨංතිතා භාජාපෙසි. උපාසකා නා භික්‍ෂුනියො පසසිනා එතදවොචුං. අපයාහි විචරං ලඛනති. න මයං ආචුසො විචරං ලභාම අයා ජුලලනාදා³ අමොකං කඨිනං අසුතං කාලවිචරනති අධිට්ඨංතිතා භාජාපෙසිති. උපාසකා උජ්ඣායනති බීයනති විපාවෙහති “කථං හි නාම අයා ජුලලනාදා අකාලවිචරං කාලවිචරනති අධිට්ඨංතිතා භාජාපෙසසනි”ති.

1. අනෙතා අරුණං - මජ්ඣං
2. වුඤ්ඤා - මජ්ඣං
3. අයා ජුලලනාද භික්‍ෂුනී - සුචු i.

රැය ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො විකැසු කල්හි විකැසු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො සුන් කල්හි සුන් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො පැහැරූ ගත් කල්හි පැහැරූ ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වේ.

නිසැඟි පය නො නිසැරු වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ තුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරූපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිඳේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වූ ගනිත් නම්, උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ නිසැරු පය නො දෙත්. භාගාවත්හට මෙ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැරු පය නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැ යි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්-බද අවසෙක්හි වස්වැස නිමියාහු වත් සපන් වූවාහු ඉරියවු සපන් වූවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රඵ සිවුරු ඇත්තාහු සැවැනට ගී.හ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක මේ භික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරියවු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රඵ සිවුරු ඇතියහ, මේ භික්ෂුණිහු අසිදගතුවෝ වන්තාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක “ආයතීවන් විසින් සිවුරු ලබන ලදද”යි, මෙය කීහ. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආයතී ධුල්ලනඤු තොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලද යැ. කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවාලූ යැ යි මෙය කීහ. උවසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනඤු තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූද”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙසා

2. අපේක්ෂාසුං බො භික්ෂුනීඡයා තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනනානං බීයනනානං විපාවෙනනානං යා තා භික්ෂුනීයො අජීව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායකභි බීයකභි විපාවෙකභි. “කථං භි නාම අයා චූලලනඤා අකාලචීවරං කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙසසනී”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ චූලලනඤා භික්ඛනී අකාලචීවරං කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙසීති. සචං භගවා. චිගරභි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ චූලලනඤා භික්ෂුනී අකාලචීවරං කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙසසනී නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසඤ්ඤා.

යා පන භික්ෂුනී අකාලචීවරං කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙසයා නියසග්ගියං පාචිත්තියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුචිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අකාලචීවරං නාම: අනත්තෙ කඨිනෙ එකාදසමාසෙ උපනනං අත්තෙ කඨිනෙ සත්තමාසෙ උපනනං කාලෙපි ආදියස දිනනං එතං අකාලචීවරං නාම.

අකාලචීවරං කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං පච්චාගෙන නියසග්ගියං හොති නියසජ්ඣතඛං සබ්බසස වා ගණසස වා එකභික්ෂුනීයා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ නියසජ්ඣතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අකාලචීවරං කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපිතං නියසග්ගියං ඉමාහං සඤ්ඤාස නියසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අකාලචීවරෙ අකාලචීවරසඤ්ඤා කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙති නියසග්ගියං පාචිත්තියා. අකාලචීවරෙ වෙමතිකා කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. අකාලචීවරෙ කාලචීවරසඤ්ඤා කාලචීවරනති අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙති අනාපත්ති.¹ කාලචීවරෙ අකාලචීවරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. කාලචීවරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසස. කාලචීවරෙ කාලචීවරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අකාලචීවරං කාලචීවරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලචීවරං කාලචීවරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලචීවරෙ කාලචීවරසඤ්ඤා කාලචීවරකභි අධිට්ඨභිත්වා භාජාපෙති අනාපත්ති - සීලු ||

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් දායානි පුලුපනානු කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවු’ද යි... සැබැඳ මහණෙනි පුලුපනානු භික්ෂුණි කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලුපනානු භික්ෂුණි කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ...මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසඟි පවිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ඛුනී... මෝකොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලච්චර නම: කෙළින් නො අතුළ කල්හි එකොළොස් මස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කල්හි සත්මස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිදු උදෙසා දෙන ලද තෙල සිවුර අකාලච්චර නම වේ.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැයි ඉටා බෙදවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැහි වෙ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතුයි... ආයතාවෙනි, මේ අකාල ච්චරය කාලච්චරයැයි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසැරීමි...දෙන්තේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආයතාවට දෙමි යි.

අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. අකාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලච්චරයෙහි අකාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

3. 3

තනියසිකධාපදං

1. සාවතීන්දනං. තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤා භික්ඛුනී අඤ්ඤකරාය භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා පරිභුඤ්ඤා¹. අප ඛො සා භික්ඛුනී තං වීවරං සංහරිතා² නිකඛිපි. චුලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී. එතදවොච: “යතො අයො මයා සද්ධිං වීවරං පරිවතති. කහං තං වීවර”නති. අප ඛො සා භික්ඛුනී තං වීවරං නිහරිතා චුලලනඤාය භික්ඛුනියා දසෙසසි. චුලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී. එතදවොච: “භඤ්ඤො කුඤ්ඤො වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං. යං කුඤ්ඤො කුඤ්ඤොමෙවතං යං මඤ්ඤො මඤ්ඤොමෙවතං. ආහර මෙතං සකං පච්චාහරා”ති අවජ්ඤී. අප ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම අයා චුලලනඤා භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා අවජ්ඤීසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ චුලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා අච්ඡන්දීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථංහි නාම භික්ඛවෙ චුලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා අච්ඡන්දීසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දීසහගු.

යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙතඤා සා පච්ඡා එවං වදෙයා භඤ්ඤො කුඤ්ඤො වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං, යං කුඤ්ඤො කුඤ්ඤොමෙවතං යං මඤ්ඤො මඤ්ඤොමෙවතං, ආහර මෙතං වීවරං සකං පච්චාහරාති අවජ්ඤෙයා වා අවජ්ඤෙයො වා නියසගගියං පාවිතති. යනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤං අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

1. පරිභුඤ්ඤා, - මඤ්ඤා,
2. සංහරිතා - මඤ්ඤා.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා තැබූ යැ. ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීවු යැ. “ආයඤ්චෙති, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවච්ඡනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිද්”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ධුලනාදු භික්ෂුණීය-හට දැක්වූ යැ. ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීවුයැ. “ආයඤ්චෙති, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි අසිදගත්තු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස්ඵුවෝ... ඔහු ලඞු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආයඤ්චෙති තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තුද්”යි... සැබැද මහණෙනි, ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තුද්”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් චූළුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවච්ඡනය කොට අසිදගත්තුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වැ මෙසේ කියන්නී ද “ආයඤ්චෙති, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහටමැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහටමැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගත්වා නම් හෝ නිසභි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණීය යි.

පාචිකතියපාළි භික්ඛුනීච්චවෙණා

4. භික්ඛුනියා සද්ධිනතී : අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා සද්ධිං.

වීචරං නාම: ඡයාං වීචරානං අඤ්ඤාතරං වීචරං විකප්පනුපග-
පච්චිමං.¹

පරිවණෙතඤ්ඤාතී: පරිවණෙන වා, විපුලං විපුලෙන වා පරික්ඛාං.

අච්චිකප්පයාතී: සයං අච්චිකප්පනී නිසසගගියං පාචිකතියං.

අච්චිකප්පයාතී: අඤ්ඤං ආණාපෙනි ආපතති සුක්ඛට්ඨසං. සකි
ආණඤ්ඤා ඛනුකමපි අච්චිකප්පනී නිසසගගියං භොති. නිසසජ්ඣිතඤ්ඤා
සඤ්ඤාසංඝා වා ගණඤ්ඤා වා ඵකභික්ඛුනියා වා, ඵචඤ්ඤා පන භික්ඛුනියා
නිසසජ්ඣිතඤ්ඤාං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙය වීචරං භික්ඛුනියා සද්ධිං පරි-
වණෙතඤ්ඤා අච්චිකප්පනී: නිසසගගියං ඉමාහං සඤ්ඤාසංඝා නිසසජාමිති -පෙ-
දදෙයාතී -පෙ- දදෙයානුඤ්ඤාතී -පෙ- අයාය දමමිති.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා වීචරං පරිවණෙතඤ්ඤා
අච්චිකප්පනී වා අච්චිකප්පනී වා නිසසගගියං පාචිකතියං. උපසම්පන්නාය
වෙමතිකා වීචරං පරිවණෙතඤ්ඤා අච්චිකප්පනී වා අච්චිකප්පනී වා
නිසසගගියං පාචිකතියං. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා වීචරං
පරිවණෙතඤ්ඤා අච්චිකප්පනී වා අච්චිකප්පනී වා නිසසගගියං පාචිකතියං.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං පරිවණෙතඤ්ඤා අච්චිකප්පනී වා අච්චිකප්පනී වා
ආපතති සුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නාය සද්ධිං වීචරං වා අඤ්ඤං වා
පරික්ඛාරං පරිවණෙතඤ්ඤා අච්චිකප්පනී වා අච්චිකප්පනී වා ආපතති සුක්ඛට්ඨසං.
අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපතති සුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නාය
වෙමතිකා ආපතති සුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා
ආපතති සුක්ඛට්ඨසං.

අනාපතති : යා චා දෙනී, තස්සා චා චිත්තසෙනනී. ගණ්ඤාති
උච්චිකප්පනී -පෙ- ආදිකමමිකායාතී.

තතියසිකතියාපදං.

1. විකප්පනුපග-පච්චිමං - මඡසං.
2. අච්චිකප්පනී - මඡසං.
3. විසසගගී - මඡසං.

හිකචුනියා සදධි: අන් මෙහෙණක හා සමග,

වීචර නම: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට සුදුසු වූ එක්තරා සිවුරෙකි.

පරිවතෙකකා: කුඩා දූයෙකින් මහත් දූයක් හෝ මහත් දූයෙකින් කුඩා දූයක් හෝ යැ.

අච්ඡිංකුයා: කොමෝ අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ.

අච්ඡිංකුපෙයා: අනෙකක්හට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දී බොහෝ දූයකුත් අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. වෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි . . . ආයභාවෙනි, මා විසින් මේ සිවුර මෙහෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද ගන්නා ලද්දේ නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසප්ථි . . . දෙන්නෝ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයභාවහට දෙමියි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඕනොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්ති හෝ ගනී නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහට. . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

වතුකුසිකාවපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනාදු භික්ඛුනී ගිලානා හොති. අථ ඛො අඤ්ඤතරො උපාසකො යෙන ජුලලනාදු භික්ඛුනී තෙනුපසඩකමී උපසඩකමීනා ජුලලනාදු භික්ඛුනී. එතදවොච “කිං තෙ අයො අඵාසු, කිං ආභරියතු”ති. සඤ්ඤා මෙ ආවුසො අපොති. අථ ඛො සො උපාසකො අඤ්ඤතරසා ආපඤ්ඤකසා සරා කභාපඤ්ඤක සඤ්ඤා ආභරියා ජුලලනාදු භික්ඛුනියා අදසී. ජුලලනාදු භික්ඛුනී¹ “න මෙ ආවුසො සප්පිනා අපො, තෙලෙන මෙ අපො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපඤ්ඤකො තෙනුපසඩකමී. උපසඩකමීනා තං ආපඤ්ඤකං එතදවොච “න කිරයොසා අයාසා සඤ්ඤා අපො තෙලෙන අපො. භදු තෙ සඤ්ඤා, තෙලං මෙ දෙහී”ති. සඤ්ඤා මයං අයො විකකිතං භණ්ඩං පුන ආදිධිසසාම² කද අභිභාකං භණ්ඩං විකකාධිසසති. සඤ්ඤා කයෙන සඤ්ඤා භටං. තෙලසස කයං ආභර, තෙලං භරියසතිති. අථ ඛො සො උපාසකො උපාසකායති වියති විපාවෙති: “කථං භි නාම අයා ජුලලනාදු අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසති”ති. -පෙ- සඤ්ඤා කිර භික්ඛුවෙ ජුලලනාදු භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසති. සඤ්ඤා භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛුවෙ ජුලලනාදු භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසති. තෙන භික්ඛුව අපඤ්ඤානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාවපදං උද්දියනානු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසති සසගගියං පාවිතකියනති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතොති; යං කිඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙතො,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසතියාති: තං ධපෙතො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුකථං. පච්චාගෙන නිසසගගියං හොති. නිසසගගියං සඤ්ඤා වා ගඤ්ඤා වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසසගගියං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති, නිසසගගියං. ඉමාභං සඤ්ඤා නිසසගගියං -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයානති -පෙ- අයාසා දදෙහීති.

1. ජුලලනාදු භික්ඛුනී එවමාහාති දිසාතෙ මරමෙ ජටය සධරිති පටතෙ
2. ආභරියසාම, සිච්චි සි ච්චි

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ජුලනාඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගිලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවෙක් ජුලනාඤ භික්ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ජුලනාඤ භික්ෂුණියහට මෙය කියැ. “ආයතීවෙනි, ඔබට කිනම් අඵසුවෙක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදයි. ඇවැත, මට ගිතෙලින් ප්‍රයොජන වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගිතෙල් ගෙනවුත් ජුලනාඤ භික්ෂුණියහට දුන්නේ යැ. ජුලනාන්ද භික්ෂුණී තොමෝ “ඇවැත, මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයොජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කියැ. “ආයතීය, ආයතීවහට ගිතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයොජන වේල, ඔබගේ ගිතෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයතීය, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නෝද? ගිතෙල් මිලයෙන් ගිතෙල් ගෙයන ලදී. තලතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයතී ජුලනාන්ද තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද”යි. . . . “සැබැද මහණෙනි ජුලනාන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුලනාන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද”යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසභි පවිති වෙ යයි.

2. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ඛුනී . . . මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙඤා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසභි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි . . . ආයතීවෙනි, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සහනට නිසපමි”යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතීවහට දෙමි යි.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

අනෙකුත් අනෙකුත් සතුන් අනෙකුත් විකුණුවෙන් නිසසඟය පාවිතය.
අනෙකුත් වෙමනිකා අනෙකුත් විකුණුවෙන් නිසසඟය පාවිතය.
අනෙකුත් අනෙකුත් සතුන් අනෙකුත් විකුණුවෙන් නිසසඟය පාවිතය.

අනෙකුත් අනෙකුත් සතුන් අනෙකුත් විකුණුවෙන් ආපත්ති දුකකට සස.
අනෙකුත් වෙමනිකා අනෙකුත් විකුණුවෙන් ආපත්ති දුකකට සස.
අනෙකුත් අනෙකුත් සතුන් අනෙකුත්.

අනෙකුත්: තනෙකුත් විකුණුවෙන්, අනෙකුත් විකුණුවෙන්.
ආනිසංසං දසෙසනා විකුණුවෙන්, උමමන්කාය -පෙ- ආදිකමම-
කායානි.

වතුන් සිකාපද.

3. 5

පඤ්චම සිකාපද.

1. සාවස්නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන්
ගිලානා හොති. අපං ඛො අනෙකුත් උපාසකො යෙන ජුලලනඤ්ඤා
හිතවුන් තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිඤ්ඤා ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන් එතදවොච
කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය''නහි. න මෙ ආච්චසො ඛමනීයං
න යාපනීයනහි. අමුකසස අයො ආපණිකසස සරෙ කභාපණං
නිකඛිපිසසාමි. තනො යං ඉවෙඡයාසි තං ආභරාපෙයාසිති. ජුලලනඤ්ඤා
හිතවුන් අනෙකුත් සිකාමානං ආණාපෙසි, ගවඡ සිකාමානෙ අමුකසස
ආපණිකසස සරා කභාපණසස තෙලං ආභරානි. අපං ඛො සා සිකාමානා
තසස ආපණිකසස සරා කභාපණසස තෙලං ආභරිඤ්ඤා ජුලලනඤ්ඤා
හිතවුන්යා අදසි. ජුලලනඤ්ඤා හිතවුන් න මෙ සිකාමානෙ තෙලෙන
අඤ්ඤා සපිනා මෙ අඤ්ඤානි. අපං ඛො සා සිකාමානා යෙන යො
ආපණිකො තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිඤ්ඤා තං ආපණිකං එතදවොච:
''න කිර ආච්චසො අයාය තෙලෙන අඤ්ඤා සපිනා අඤ්ඤා හඤ්ඤා
තෙ තෙලං, සපිං මෙ දෙහිති, සවෙ මයං අයො විකකිතං හඤ්ඤා
පුන ආදිසිසසාම කද අමනාකං හඤ්ඤා විකකාසිසසති. තෙලසස කයෙන
තෙලං හටං. සපිසස කයං ආභර සපිං හරිසසතිති.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති දෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගිලන්වුවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්ඡවෙක් පුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද?”යි මෙය කීයැ, “ඇවැත්, මට ඉවසිය නො හැකියැ, යැපිය නො හැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කභවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙනවාගන්නේ යැයි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිතොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවුයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට දුන්නායැ. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙයි” (කිවුයැ) එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කිවුයැ. “ඇවැත්, ආර්යාවහට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙල, ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙල. ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදී. ගිතෙල් මිල ගෙනව. (එකල්හි) ගිතෙල් ගෙන යන්නේයැයි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙතො

2. අට ඛො සා සික්ඛමානා රොදහනී අටඨාසි. භික්ඛුනියො නං සික්ඛමානං එතදවොචුං: “කිසසි කං සික්ඛමානො රොදසී”ති. අට ඛො සා සික්ඛමානා භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අපීචජා -පෙ- තා උජ්ඣායන්තී වීයන්තී විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා චුලනන්ද අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤති”ති -පෙ- සළචං කිර හික්ඛවෙ චුලනන්ද හික්ඛනී අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙසිති. සළචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ චුලනන්ද භික්ඛුනී අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙසසති. නොතං හික්ඛවෙ අපසසනනානා වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤං පන හික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උදදීසඤ්ඤං.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය නිය්‍යග්ගියං පාච්ඤායන්තී.

3. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙ අධිපෙඤ්ඤං භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤති: යං කිඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤං;

අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍යාති: නං යපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසසණියං භොති. නිසසණීතඛං සබ්බසස වා ගණසස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤං පන හික්ඛවෙ නිසසණීතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසසණියං. ඉමාහං සබ්බසස නිසසණීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අඤ්ඤං අඤ්ඤංසඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසසණියං පාච්ඤායං අඤ්ඤං වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසසණියං පාච්ඤායං. අඤ්ඤං අනාඤ්ඤංසඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසසණියං පාච්ඤායං.

අනාඤ්ඤං අඤ්ඤංසඤ්ඤං අනාඤ්ඤං වෙනාපෙති ආපනති දුක්ඛංසස අනාඤ්ඤං වෙමතිකා අනාඤ්ඤං වෙනාපෙති ආපනති දුක්ඛංසස. අනාඤ්ඤං අනාඤ්ඤංසඤ්ඤං අනාපනති.

අනාපනති: නඤ්ඤං වෙනාපෙති, අඤ්ඤං වෙනාපෙති, ආනිසංසං දසෙසඤ්ඤං වෙනාපෙති උමෙතීකාය -පෙ- ආදීකමිකායාති.

සඤ්ඤංසඤ්ඤංසඤ්ඤං.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඬමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කීහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඬතිද”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූය. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය පුලලනඤා තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද”යි, ... සැබෑද මහණෙනි පුලලනඤා භික්ෂුණිතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුදයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤං වේතාපෙඤා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අඤ්ඤං වේතාපෙඤා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි ... ආර්යාවෙති මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකෙක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසස්මී යි...දෙන්තේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමීයි.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක් හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිදනං- නෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඛක්ඛා වීචරකාය ඡන්දකං සංහරිතා¹ අඤ්ඤානුරක්ඛා පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛපිතා භික්ඛුනියො උපසඤ්චන්ති එතදවොචුං: “අමුක්ඛස්ස අයෙඤ පාචාරිකස්ස සරෙ වීචරකාය පරික්ඛාරො නික්ඛන්තො තතො වීචරං ආභරාපෙතො භාපෙථා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන භෙසජ්ජං වෙනාපෙතො පරිභුඤ්ජිංසු. උපාසකා ජාතිතා උජ්ඣායභානී ඛියභානී, විපාවෙනති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදකීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛිකිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසභනී”ති.

2. අපෙක්ඛාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායභානී ඛියභානී විපාවෙතති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදකීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛිකිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසභනී”ති -පෙ- සච්චං කීර හික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදකීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛිකිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසනති. සච්චං භගවා. චිගරහි චුඤ්ඤො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදකීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛිකිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසනති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසභනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදකීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛිකිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසයා නියසග්ගියං පාවිතතියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසථීං අඤ්ඤං අධිපෙසතා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදකීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙනාති: අඤ්ඤාසක කාය දිනෙන්තා; සංසිකෙනාති: සඤ්ඤායා න ගණස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙනාපෙසයාති: යං අකාය දික්ඛං නං ධපෙතො අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ ඉක්කංචං. පටිලාගෙන නිස්සංගියං භොති. නිස්සංජ්ඣිතඛං සඤ්ඤාස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ නිස්සංජ්ඣිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙඤ අඤ්ඤාදකීකෙන “පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දීසිකෙන සඛිකිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිස්සංගියං. ඉමාභං සඤ්ඤාස්ස නියසජාමීති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාසුභති -පෙ- අයායා දමිති.

1. සඛිකරිකවා - මජ්ඣිමනිකායෙ

සචන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීතිදනයි - එසමයෙහි උචසුවෝ මෙහෙණ සභනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙකන්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙකන්ගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරෙක් තබනලදී. එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදා ගනු මැනවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගන්වා වැළඳුහ. උචසුවෝ දන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහ ද”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උචසුන්ගේ (අකීර්තිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වත්ද”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සඤ්ඤාදායකෙන: සභනට යෑ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤාදායකෙන: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගන්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසැඟි යි... දෙන්නේ යෑ... දෙන්නාහු යෑ... ආර්යාවහට දෙමියි.

පාචිත්තිය පාළි භික්ඛුනී විභවෙඛා

අඤ්ඤාදැනීමක අඤ්ඤාදැනීමක සංකල්පය අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදැනීමක වෙමතිකා අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදැනීමක අනඤ්ඤාදැනීමක සංකල්පය අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. නිසංසනියං පටිලභිතො යථාදුතො උපානො තඛො.

අනඤ්ඤාදැනීමක අඤ්ඤාදැනීමක සංකල්පය අපඤ්ඤාදැනීමක පුකකටසස. අනඤ්ඤාදැනීමක වෙමතිකා අපඤ්ඤාදැනීමක පුකකටසස. අනඤ්ඤාදැනීමක අනඤ්ඤාදැනීමක සංකල්පය අනාපඤ්ඤාදැනීමක.

අනාපඤ්ඤාදැනීමක: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදස්සු, උච්චෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

3. 7

සතකමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදැනීම:- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඛතසස විවරජාය ඡන්දකං සංභරිතො අඤ්ඤාතරසස පාචාරිකසස සරෙ පරිකුරො නිකඛිපිතො භික්ඛුනියො උපසඛතමිතො එතදදොවුං: අමුකසස අයො පාචාරික සස සරෙ විවරජාය පරිකුරො නිකඛිතො, තනො විවරං ආභරොපෙතො භාපෙතො'ති. භික්ඛුනියො තෙන ව පරිකුරොරෙන සයමි යාවිතො හෙසජ්ජං වෙනාපෙතො පරිභුඤ්ඤාදැනීම. උපාසකා ජානිතො උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙතනි: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදැනීමක පරිකුරොරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙත සඤ්ඤාදැනීමකෙත අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙසසනාති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදැනීමක පරිකුරොරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙත සඤ්ඤාදැනීමකෙත අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙතනිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදැනීමක පරිකුරොරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙත සඤ්ඤාදැනීමකෙත සඤ්ඤාදැනීමක අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙසසනාති. තෙන භික්ඛුනියො අපසසනනාතං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදැනීමක පරිකුරොරෙන අඤ්ඤාදැනීමකෙත සඤ්ඤාදැනීමකෙත සඤ්ඤාදැනීමක අඤ්ඤාදැනීමක වෙනාපෙසසන නිසංසනියං පාචිත්තියනාති.

1. සංගාචිකෙත - මජ්ඣං

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දේහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැප්පදයක් පිළිලැබ දෙනලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දේහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවානම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - එසමයෙහි වනාහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කීහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙඳහුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ උරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගන්වා වැළඳූහ. උවසුවෝ දන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු දෑ”යි...සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන්දෑ”යි සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු උරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟිපවිති වේ යයි.

පාර්ක්කියපාලි භික්ඛුනීච්ඡවෙකා

2. යා පණාති: යා යාදිසා -ඵප- භික්ඛුනීති: -ඵප- අයං ඉමස්සීං අප්පෙ අධීපෙතො භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදුද්ධිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසංඝස්ථාය දිට්ඨෙතො.

සංඛිකෙනාති: සඛ්ඛසංඝ න ගණස්ස න ඵකභික්ඛුනියා,

සඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදනාති: සයං යාවච්ඡා,

අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදනාති: යං අස්ථාය දික්ඛං, තං ධම්මපච්ඡා අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදනාති පට්ඨාසංඝ පුක්ඛං, පට්ඨාසංඝ නික්ඛංගියං ගොති, නික්ඛපච්ඡිකඛං සඛ්ඛස්ස වා ගණස්ස වා ඵකභික්ඛුනියා වා. ඵච්ඡා පන භික්ඛවෙ නික්ඛපච්ඡිකඛං -ඵප- ඉදං මෙ අප්පෙ අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදුද්ධිසිකෙන සඛිකෙන සඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන නික්ඛංගියං, ඉමාහං සඛ්ඛසංඝ නික්ඛපාමීති -ඵප- දදෙය්ගුනාති -ඵප- අයස්ස දඤ්ඤාති.

අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදනාති අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන නික්ඛංගියං පාච්ඡිකං. අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන වෙමතිකා අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන නික්ඛංගියං පාච්ඡිකං. අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අනඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන නික්ඛංගියං පාච්ඡිකං. නික්ඛංගියං පට්ඨෙතිකා යථාදුතෙ උපගතඛංගියං.

අනඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අපච්ඡා පුක්ඛංගියං. අනඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන වෙමතිකා අපච්ඡා පුක්ඛංගියං. අනඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අනඤ්ඤාදුඤ්ඤාපච්ඡෙදන අනාපච්ඡා.

අනාපච්ඡා: පෙසකං උපගතති, සාමීකෙ අපච්ඡාකෙස්ථා උපගතති, අපද්ධු, උමාත්ඛිකාය -ඵප- අදිකමමීකායාති.

සංඝමඛික්ඛාපදං

2. යා පනා: යම් යම්බදු... හික්ඛුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද චික්ඛුණිය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකඛාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක්
සදහා දුන්;

සඤ්ඤාදායකෙන: සභනට යැ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සඤ්ඤාදායකෙන: තමා විසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤාදායකෙන: වෙතාපෙයා: යමක් සදහා දෙන ලද ද, එය තමා
අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් පියෝහි දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි...
ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
විසින් ඉල්වා ගත් සභසතු පිරිකරින් මාවිසින් අනෙකක් මිලදී
ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟිවිය. මම මෙය සභනට නිසපමිසි ...
දෙන්තේ යැ ... දෙන්තාහුයැ ... ආර්යාවහට දෙමිසි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙන ලද
සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.
අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගත්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සදහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා
නම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැපුදුය පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා
දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන
ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවානම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මකාවහට ඇවැත් නැති.

අටයම්බිකවාපදං

1. සාවස්තීනිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස පුගස්ස පරිචේතුවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කීලමනාදී. අට ඛො ඤා දුග්ගො භික්ඛුනීනං යාගු අත්ථාය ජන්දකං සංභරීත්වා අඤ්ඤතරස්ස ආපච්ඤිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසධ්මාමිත්වා එතදවොච: "අමුක්ඛස්ස අයො ආපච්ඤිකස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිත්තො තතො තඤ්ඤිලං ආභරාපෙත්වා යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුඤ්ජා"ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසජ්ජං වෙතාපෙත්වා පරිභුඤ්ජංසු. අට ඛො ඤා දුග්ගො ජානීත්වා උජ්ඣායති වියති චිපාචෙති; "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤදස්සිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙස්සනති"ති -පෙ- සටඨං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤදස්සිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්තීති. සඨමං භගවා. චීරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤදස්සිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙස්සනති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛවාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදස්සිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙයා නිසසගගියං පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං. අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤදස්සිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤස්සත්ථාය දින්නතං.

මහාජනිකෙනාති: ගණසන න සඛතස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙතාපෙයාති: යං අත්ථාය දින්නං, තං යපෙත්වා අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්කටං. පටිලාගහන නිසසගගියං හොති, නිසසජ්ජිතඛං සඛතස්ස වා ගණසන වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ජිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤදස්සිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසගගියං. ඉමාහං සඛතස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාපුත්තී -පෙ- අයාය දමිති.

අඤ්ඤදස්සිකෙ අඤ්ඤදස්සිකසඤ්ඤ, අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤදස්සිකෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤදස්සිකෙ අනඤ්ඤදස්සිකසඤ්ඤ, අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. නිසසට්ඨං පටිලභිත්වා යථාදුතෙ උපතෙතඛං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළඹා මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළඳහුගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබන ලදී. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ යි. මෙහෙණේ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. එකල්හි ඒ මුළුව දන ලමුකොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද" යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වත් ද" යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් මුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝනො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු...හිකඛුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකඛුණි යි.

අඤ්ඤාදර්ශිකෙන පරිකාරොපන අඤ්ඤාදර්ශිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්

මහාජනිකෙන: ගණහට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වේකාපෙයා: යමක් සඳහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට භෝ ගණයාහට භෝ එක් මෙහෙණකට භෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්ථි යි ... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍රී වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසැඟි පවිත්‍රී වෙයි. නිසැරු දෑ පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

පාච්ඤ්ඤා පාලි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨං.
අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ චෙට්ඨිකා ආපනති ඉක්ඛට්ඨං. අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ අනාඤ්ඤා-
දර්ශකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙත්වා
උපනෙති, ආපදසු, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

3. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථීදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරංසං පුගස්ස
පරිචෙතුවාසිකා භික්ෂුනීයො යාගුයා කීලමනති. අට්ඨ ඛො සො පුගඟො
භික්ෂුනීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරිත්වා අඤ්ඤාතරංසං ආපණ්ඩස්ස
සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛීපිත්වා භික්ෂුනීයො උපසඬ්ඨමිත්වා එතදචොච:
“අමුක්ඛස්ස අයෙහ ආපණ්ඩස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො.
තතො තංඤ්ඤං¹ ආභරාපෙත්වා යාගුං පචාපෙත්වා පරිභුඤ්ජරා”ති.
භික්ෂුනීයො නෙන ච පරික්ඛාරෙන සයමිසි යාවිත්වා භෙසජ්ජං චෙතාපෙත්වා
පරිභුඤ්ජරිංසු. සො පුගඟො ජානිත්වා උඡ්ඛායති වියති විපාචෙති: “කට්ඨං
හි නාම භික්ෂුනීයො අඤ්ඤාදර්ශනෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශකෙන
මහාජනිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති”ති. -පෙ- සච්චිං
කීර්ඨිතං භික්ෂුනීයො අඤ්ඤාදර්ශනෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශකෙන
මහාජනිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති. සච්චං භගවා.
වීගර්භී චූලදායං භගවා -පෙ- කට්ඨං හි නාම භික්ෂුනීයො භික්ෂුනීයො
අඤ්ඤාදර්ශනෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශකෙන මහාජනිකෙන
සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති. නෙතං භික්ෂුනීයො අපසන්නානානා
වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං
උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤාදර්ශනෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදර්ශකෙන
මහාජනිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වා නිසංග්ගිඤ්ඤා
පාච්ඤ්ඤා”නති.

2. යා පනාති; යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්සීං
අපෙස අධිතොතා භික්ෂුනීති.

1. ඡන්දමුච්චං - මරම.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන උද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අවචන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදනා යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කී යැ. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ'යි, මෙහෙණේ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා බෙහෙත් මිල දී ගන්වා වැළඳුහ. ඒ මුළුව දන ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වුහු ද යි...සැබෑද මහණෙනි; මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වුහු ද යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා ;

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසභිපවිති වෙ'"යයි.

2. යා පන; යම්, යම්බඳු...හිකුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාච්ඤානියාපාදි භික්ෂුනීචිහවෙයා

අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරිකාමාචරන අඤ්ඤාදර්ශනෙතාති: අඤ්ඤාසත්තජාය දිනෙතන,

මහාජනිකෙතාති: ගණසන න සධාසත්ත න එකභිකඛුනියා.

සඤ්ඤාචිකෙතාති: සයං යාචිජා.

අඤ්ඤාං චෙතාචෙපයාති: යං අජාය දිනතං තං යචෙපජා අඤ්ඤාං චෙතාචෙති පයොගෙ දුක්කටං. පච්චාගෙන නිසස්සණ්ණයං හොති. නිසස්සණ්ණිකඛං සධාසත්ත වා ගණසත්ත වා එකභිකඛුනියා වා, එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසස්සණ්ණිකඛං -චෙ- ඉදං මෙ අයෙත අඤ්ඤාදර්ශනෙත පරිකාමාචරන අඤ්ඤාදර්ශනෙත මහාජනිකෙත සඤ්ඤාචිකෙත අඤ්ඤාං චෙතාචිතං නිසස්සණ්ණයං. ඉමාතං සධාසත්ත නිසස්සණ්ණිකඛං -චෙ- දදෙයාති -චෙ- දදෙයපුත්ති -චෙ- අයතාය දලම්භි.

අඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශනසඤ්ඤා අඤ්ඤාං චෙතාචෙති නිසස්සණ්ණයං පාචිකඛියං. අඤ්ඤාදර්ශනෙ චෙමතිකා අඤ්ඤාං චෙතාචෙති නිසස්සණ්ණයං පාචිකඛියං. අඤ්ඤාදර්ශනෙ අනඤ්ඤාදර්ශනසඤ්ඤා අඤ්ඤාං චෙතාචෙති නිසස්සණ්ණයං පාචිකඛියං, නිසස්සණ්ණිකඛං පච්චිකඛිජා යචාදනෙ උපනෙතඛං.

අනඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශනසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්කටසත්ත. අනඤ්ඤාදර්ශනෙ චෙමතිකා ආපත්ති දුක්කටසත්ත. අනඤ්ඤාදර්ශනෙ අනඤ්ඤාදර්ශනසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපච්චාකෙජා උපනෙති, ආපදසු, උමච්චකාය -චෙ- ආදිකම්භිකායාති.

නවමසිකාපදං.

අඤ්ඤාදර්ශන පරික්ඛාරන **අඤ්ඤාදර්ශන**: අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාජනිකෙන: ගණයාහට යෑ, සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සඤ්ඤාවකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤාවෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය, මම මෙය සහනට නිසපමි යි ... දෙන්නේ යෑ ... දෙන්නාහු යෑ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවති වේ. නිසැඟු දූය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්ති ඛුද්ධානං භොති භාණ්ඩාකා වීසාරද පට්ඨා ධර්මං කරං කාතුං. ඛුද්ධානං චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්තිං පට්ඨරුපාසනං. තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්තිං පරිවෙණං උද්දියති. මනුස්සා චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්තිං එතදවොදානං: "කිසිදං තෙ අයො පරිවෙණං උද්දියති"ති. නඤ්ඤාදායො දයකා නඤ්ඤා කාරකාති. අථ ඛො තෙ මනුස්සා චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්තිං පරිවෙණඤ්ඤා ජන්තං සංභරිතො චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්තිං පරිකුමාරං අදංසු. චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්ති තෙන ච පරිකුමාරෙන සයම්පි යාචිතො භෙසජ්ඣං වෙතාපෙතො පරිභුංසු. මනුස්සා ජාතිතො උච්චායනං විසනං වීපාවොනං: "කරං හි නාම අයො චුලලනඤ්ඤා අඤ්ඤාදායකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාදායකෙන අඤ්ඤා වෙතාපෙසකං"ති. -ප- සච්චං කිර හිකුමො චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්ති අඤ්ඤාදායකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාදායකෙන අඤ්ඤා වෙතාපෙසකං. සච්චං භගවා. විගරහි චුලලනඤ්ඤා භගවා -ප- කරං හි නාම හිකුමො චුලලනඤ්ඤා භික්ඛන්ති අඤ්ඤාදායකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාදායකෙන අඤ්ඤා වෙතාපෙසකං. තෙනං හිකුමො අපසසනානං වා පසාදය -ප- එවං පන හිකුමො භික්ඛන්තියො ඉමං සිකුමොපදං උද්දියන්තු;

"යා පන හිකුමො අඤ්ඤාදායකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාදායකෙන අඤ්ඤා වෙතාපෙසකා නිසසග්ගියං පච්ඡන්ති"නං.

2. යා පනාති: යා යාදියා -ප- හිකුමොති; -ප- අයං ඉමංසීං අපෙ අධිපෙපතා භික්ඛන්ති.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙනාති: අඤ්ඤාසකඤ්ඤාදායකෙන,

පුග්ගලිකෙනාති: එකාය භික්ඛන්තියා න සඛාසකා න ගණසකා,

සඤ්ඤාදායකෙනාති: සයං යාචිතො,

අඤ්ඤා වෙතාපෙසකාති: යං අකාය දිනං තං යපෙතො අඤ්ඤා වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පච්චාගෙන නිසසග්ගියං භොති. නිසසග්ගියං සඛාසකා වා ගණසකා වා එකභික්ඛන්තියා වා. එවංසීං පන හිකුමො නිසසග්ගියං -ප- "ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදායකෙන පරිකුමාරෙන අඤ්ඤාදායකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාදායකෙන අඤ්ඤා වෙතාපෙති නිසසග්ගියං ඉමංසීං සඛාසකා නිසසග්ගියං"ති -ප- අදායනං -ප- අයාය දමිති.

1. ධර්මං-සුඛා
2. උද්දියති-පෙස.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තින්දන සි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරදවුවා දහම් කපා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ඇසිරි කෙරෙති. එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි, මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට "ආර්යාවෙනි, ඔබගේ මේ පිරිවෙන කුමක් හෙයින් බිඳවැටේ" ද යි මෙය කීහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන පිණිය (මෙරමා) සඳ හා රිසිදනවා පිරිකරක් ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුන්හු. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු තොමෝ මැ යැද බෙහෙක් මිල දී ගත්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනෑ ලබු කොට සිතති, නුඹුණු පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අක්කදදඨකෙන පරිකාමරෙන අක්කදද්දිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුග්ගලිකෙන: එක් මෙහෙණකහට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සක්කදදඨකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අක්කදද වෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තමා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට දෙමි යි ... දෙත්තේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

අඤ්ඤාදායීතෙ අඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසඤ්ඤා පාච්ඤානියං. අඤ්ඤාදායීතෙ චෙමතිකා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසඤ්ඤා පාච්ඤානියං. අඤ්ඤාදායීතෙ අනඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසඤ්ඤා පාච්ඤානියං. නිසසඤ්ඤා පච්චරිතා යථාදනෙ උපනෙතඛං.

අනඤ්ඤාදායීතෙ අඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනඤ්ඤාදායීතෙ චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. අනඤ්ඤාදායීතෙ අනඤ්ඤාදායීකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීතෙ අපලොකෙතා උපනෙති, ආපදස්ස, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකඛාපදං.

3. 11

එකාදසමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදායීතං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඛහුසුතා භොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මෙ. කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො සීතකාලෙ මහග්ගං කම්බලං පාරුපිතා යෙන චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී තෙනුපසධාමී. උපසධාමීතා චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී. අභිවාදෙතා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසික්ඛං ඛො රාජානං පසෙනදිං කොසලං චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසංසි සමාදපෙසි සමුත්තපෙසි සමපභංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනීයා ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසංසිතො සමාදපිතො සමුත්තපිතො සමපභංසිතො චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී. එතදචොච: “චදෙයාසි අයො යෙන අපො”ති. සචෙ මෙ ත්වං මහාරාජ දතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහීති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනීයා කම්බලං දතා උට්ඨායාසනා චුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී. අභිවාදෙතා පදකම්මං කතා පසංඝාමී.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැපු දූය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුලලනන්ද හිඤ්ඤි බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම ඇත්තී විශාරද වූවා දහුම් කථා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජතෙමේ ශීතකාලයෙහි මහඇඟි පලසක් පොරවා ජුලලනන්ද හිඤ්ඤිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤිය සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජහට ජුලලනන්ද හිඤ්ඤි නොමෝ දහුම් කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජ තෙමේ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤිය විසින් දහුම් කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤියට "ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ"යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙකුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලස මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනජීන් කොඹල රජතෙමේ ජුලලනන්ද හිඤ්ඤියට පලස දී හුනස්නෙන් නැඟිට ජුලලනන්ද හිඤ්ඤිය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීව්ගඛේශා

2. මනුස්සා උජ්ඣායනථී වීයභතී වීජාවෙනතී; “මභිව්ජා ඉමා භික්ඛුනීයො අසඤ්ඤාධරා, කථං භි නාම රාජානං කඛලං වීඤ්ඤාපෙයසනතී”ති. අපෙයසාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං වීජාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනීයො අපච්චජා -පෙ- තා උජ්ඣායනථී වීයනථී වීජාවෙනතී: “කථං භි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා රාජානං කඛලං වීඤ්ඤාපෙයසනතී”ති -පෙ- සචචං කීර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී රාජානං කඛලං වීඤ්ඤාපෙයසනතී. සචචං භගවා. විගරභී ඛුලෙඤ්ඤා භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී රාජානං කඛලං වීඤ්ඤාපෙයසනතී. තොතං භික්ඛවෙ අපෙයසනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උදදීඤ්ඤා;

“ගරුපාපුරණං” පන භික්ඛුනීයා වෙතාපෙනතීයා වතුක්කංසපරමං වෙතාපෙනධධං, තතො වෙ උත්තරී” වෙතාපෙයා නියසග්ගියං සාච්ඤතීය”නතී.

3. ගරුපාපුරණං නාම: යං කීඤ්චි සීතකාලෙ පාපුරණං;

වෙතාපෙනතීයාති: වීඤ්ඤාපෙයනථීයා.

වතුක්කංසපරමං වෙතාපෙනධධනතී: සොළසකභාපණ්ණානකං වෙතාපෙනධධං.

තතො වෙ උත්තරී” වෙතාපෙයාති: තතුත්තරී. වීඤ්ඤාපෙති පයොගෙ සුකථං, පච්චාගෙන නික්ඛණ්ණියං ගොතී. නික්ඛණ්ණියං සඛ්ඛාසඤ්ඤා වා ගණ්ණා වා ඵකභික්ඛුනීයා වා, ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නික්ඛණ්ණියං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ගරුපාපුරණං අතිරෙකවතුක්කංසපරමං වෙතාපිතං නික්ඛණ්ණියං ඉමාභං සඛ්ඛාසඤ්ඤා නික්ඛණ්ණියං” -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයසුතතී -පෙ- අයාය දමමිති.

අතිරෙකවතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා වෙතාපෙති නික්ඛණ්ණියං පාච්ඤතීයං. අතිරෙකවතුක්කංසෙ වෙමතිකා වෙතාපෙති නික්ඛණ්ණියං පාච්ඤතීයං. අතිරෙකවතුක්කංසෙ උනතකසඤ්ඤා වෙතාපෙති නික්ඛණ්ණියං පාච්ඤතීයං.

උනතකවතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපතති සුකථවසං. උනතකවතුක්කංසෙ වෙමතිකා ආපතති සුකථවසං. උනතකවතුක්කංසෙ උනතකසඤ්ඤා ආපතති.

1. ගරුපාපුරණං - මජ්ඣං.
2. උත්තරී - මජ්ඣං.
3. උනතකවතුක්කංසෙඤ්ඤා - මජ්ඣං ||

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "මේ භික්ෂුණිහු මහත් ශිෂ්‍යකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුහුදු"යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්ද) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "කෙසේ නම් ආර්යා ධුලනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද යි, සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කහවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. ගරුපාසුරණ නම: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්;

වේතාපෙන්තියා: විනවන්නිය විසින්;

වතුක්කංසපරමං වේතාපෙනඛං: සොළොස් කහවණුවක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

කතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝභි දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා සොළොස් කහවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වැ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසඟමි"යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහුසැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු සොළොස් කහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කහවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාරිත්ථයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

අනාපතති: චතුක්කංසපරමං වේතාපෙති. උනකචතුක්කංස පරමං වේතාපෙති, ඤාතකානං, පචාරීතානං, අඤ්ඤාසිසභාය, අත්තනො ධනෙන, මහඤ්ඤං වේතාපෙතුකාමස්ස අපඤ්ඤං වේතාපෙති, උමමතතිකාය -පෙ- අදිකමමකායාති.

එකාදසමයිකඛාපදං.

3. 12

දවාදසමයිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙන අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඛුසුසුතා හොති භාණ්ඩකා විසාරද පච්චා ධමමං කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උණ්ණකාලෙ මහඤ්ඤං ඛොමං පාරුපිඤ්ඤා යෙන චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙනුපසඛිකමි. උපසඛිකමිඤ්ඤා චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනීං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීදන්තං ඛො රාජානං පසෙනදි කොසලං චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී ධමමො කරාය සඤ්ඤාසසි, සමාදපෙසි. සමුඤ්ඤාපෙසි, සමපභංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා ධමමො කරාය සඤ්ඤාසිතො සමාදපිතො සමුඤ්ඤාපිතො සමපභංසිතො චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනීං එතදවොච: “චදෙය්‍යාසි අයෙය යෙන අපො”ති. සචෙ මෙ ඤ්ඤාං චතාරාජ දතුකාමොසි, ඉමං ඛොමං දෙහිති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා ඛොමං දඤ්ඤා උච්චායාසනා චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනීං අභිවාදෙඤ්ඤා පදකඤ්ඤා කරා පකකාමි.

2. මනුස්සා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාවෙනති: “මභිවජා ඉමා භික්ෂුනීයො අසඤ්ඤාධො කරං භි නාම රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසතති”ති. අපෙසසාසු ඛො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානා ඛියනානා විපාවෙනානා. යා තා භික්ෂුනීයො අඤ්ඤා -පෙ- තා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාවෙනති: “කරං භි නාම අය්‍යා චූළනඤ්ඤා රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසිති. සචං භගවා.

සොළොස් කභවණු පරම කොට ඇතියක් වීනවා නම්, උත්‍රසොළොස් කභවණු පරම කොට ඇතියක් වීනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, මහඇතියක් වීනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් වීනවා නම් ඇවැත් නැත. උමභනිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද සි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි ධුලෑනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වුවා දහුම් කරා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡිත් කොඹල රජ තෙමේ උෂ්ණකාලයෙහි මහඇඟි කොමු පිළියක් පෙරෙවගෙන ධුලුනන්ද හිඤ්ඤාය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ධුලුනන්ද හිඤ්ඤාය සකසා වැද එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනච්ඡිත් කොඹල රජහට ධුලුනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡිත් කොඹල රජ ධුලුනන්ද හිඤ්ඤාය විසින් දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ධුලුනන්ද හිඤ්ඤායට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොමු පිළිය මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනච්ඡිත් කොඹල රජ ධුලුනන්ද හිඤ්ඤායට කොමු පිළිය දී හුනස්නෙන් නැඟිට ධුලුනන්ද හිඤ්ඤාය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හිඤ්ඤාහු මහත් ගීජුකම ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වුවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොමු පිළියක් වීනවුහු” ද යි, හිඤ්ඤාහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ගබ්දය) ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ධුලුනන්ද රජහුගෙන් කොමු පිළියක් වීනවු” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලුනන්ද හිඤ්ඤා රජහුගෙන් කොමු පිළියක් වීනවූ ද යි, සැබෑවැ භාගාවකුත් වහන්ස,

පාචිත්තිය පාළු හි කවුනිච්චගෙය

විගරහි බුද්ධෝ හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිකඛවෙ චුලලනඤ
හිකවුනී රාජානං බොමං විඤ්ඤපෙසසති. නෙතං හිකඛවෙ අප්පසන්ධානං
වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන හිකඛවෙ හිකවුනියො ඉමං සිකඛාපදං
උද්දියන්තු;

“ලහුපාපුරණං¹ පන හිකවුනියා වෙතාපෙත්තියා අධිඤ්ඤාසකංස-
පරමං වෙතාපෙතබ්බං. තතො වෙ උත්තරිං වෙතාපෙය්‍ය
නිසසග්ගියං පාචිත්තිය”නති.

3. ලහුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්ඤී උණහකාලෙ පාපුරණං.

වෙතාපෙත්තියාති: විඤ්ඤපෙත්තියා.

**අධිඤ්ඤාසකංසපරමං වෙතාපෙතබ්බනති: දසකභාපණග්ගනකං
වෙතාපෙතබ්බං.**

තතො වෙ උත්තරිං වෙතාපෙය්‍යාති: තතුත්තරිං විඤ්ඤපෙති
පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසග්ගියං හොති. නිසසඤ්ඤානබ්බං
සබ්බසස වා ගණසස වා එකහිකවුනියා වා. එවඤ්ඤ පන හිකඛවෙ,
නිසසඤ්ඤානබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ලහුපාපුරණං අතිරෙක
අධිඤ්ඤාසකංසපරමං වෙතාපිතං නිසසග්ගියං. ඉමංහං සබ්බසස
නිසසජාමී”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ- අය්‍යාය දමමීති.

අතිරෙකඅධිඤ්ඤාසකංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා වෙතාපෙති නිසසග්ගියං
පාචිත්තියං. අතිරෙකඅධිඤ්ඤාසකංසෙ වෙමතිකා වෙතාපෙති නිසසග්ගියං
පාචිත්තියං. අතිරෙකඅධිඤ්ඤාසකංසෙ උනනකසඤ්ඤා වෙතාපෙති
නිසසග්ගියං පාචිත්තියං.

උනනකඅධිඤ්ඤාසකංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසස.
උනනකඅධිඤ්ඤාසකංසෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. උනනක-
අධිඤ්ඤාසකංසෙ උනනකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අධිඤ්ඤාසකංසපරමං වෙතාපෙති, උනනකඅධිඤ්ඤා-
සකංසපරමං වෙතාපෙති, ඤ්ඤාකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසසඤ්ඤා,
අත්තනො ධනෙන, මහග්ගං වෙතාපෙතුකාමසස අපහග්ගං වෙතාපෙති,
උමුච්ඤ්ඤාකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

චාදසමසිකඛාපදං.

1. ලහුපාපුරණං - ෧෪෧;

භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ඌහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ” යයි.

3. ලහුපාපුරණ නම: උෂණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වේතාපෙන්තියා: විනවන්නිය විසින්.

අධිස්තෙයාකංසපරමං වේතාපෙනධිං: දසකභවණු අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උතඨිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝභි දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සභනට හෝ ගණයාභට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... “ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ඌහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වූ නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසඟි”යි ... දෙන්තේ යෑ ... දෙන්නාහු යෑ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරූ වන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහආභියක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උමමෙකකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

මෙසං උද්දානං :

පඤ්ඤා අකාලකාලඤ්ඤා - පරිවර්තන ව චික්ඛාපෙ
වෙනාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤාදඤ්ඤා - සඤ්ඤා මහාපඤ්ඤා
සඤ්ඤාචාරා පුඤ්ඤා - වතුකඤ්ඤාසඤ්ඤායාකානි.

උද්දානං චො අයායො තිංසනිසංගහියා පාචිකායා ධම්මා.
තඤ්ඤායායො පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. දුකිංසනි පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා
පරිසුඤ්ඤා. තඤ්ඤායො පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුඤ්ඤා. පරිසුඤ්ඤායායො
තඤ්ඤා තුඤ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාමිති.

තිසසංගහියා නිවසිතා¹

---

1. භික්ඛුනිවසංගහියා නිසංගහියා නිවසිතා, මජ්ඣං;

ඔවුන්ගේ උද්දනය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විඤ්ඤපන යැ වෙතාපන
යැ අඤ්ඤාදායීක යැ සබ්බික යැ මහාජනික යැ සඤ්ඤාචීක යැ
පුඤ්ඤාලික යැ චතුකකංස (පරම)යැ අඛණ්ණෙය්‍ය (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟි පවිත්‍රී ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි,
එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි.
කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද?
ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිහඬයහ, මෙසේ මෙය
දරමි යි.

නිසැඟිහු නිමියහ.

පාවිතනිය බණඩං

1 ලසුනවගො

4. 1. 1

පයමසිකතාපදං

ඉමෙ ඛො පනසායො ජසට්ඨිසතා පාවිතියා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසඤ්ඤා ලසුනෙන පචාරිතො හොති. යාසං අයානං ලසුනෙන අඤ්ඤා අභං ලසුනෙනාති. ඛෙක්ඛපාලො ච ආණ්ණො හොති. සචෙ භි භික්ඛුනියො ආගච්ඡති. එකෙකාය¹ භික්ඛුනියා දෙව තයො හණ්ඩකෙ දෙභීති. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤාං උඤ්ඤවො හොති. යථාහතං ලසුනං පරික්ඛයං අගමාසි. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසඤ්ඤාමිතො එතදවොදුං. “ලසුනෙන ආදුසො අඤ්ඤා”ති. නත්ථයො² යථාහතං ලසුනං පරික්ඛණං ඛෙක්ඛං ගච්ඡාති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ඛෙක්ඛං ගණ්ඨා න මක්ඛං ජානිතො ඛහුං ලසුනං හරාපෙසී³. ඛෙක්ඛපාලො උඤ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො න මක්ඛං ජානිතො ඛහුං ලසුනං හරාපෙසසති”ති.

2. අදෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස ඛෙක්ඛපාලස්ස උඤ්ඤා-යත්තස්ස ඛියනාස්ස විපාවෙනාස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චිතා -පෙ- තා උඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම අයානං ථුලලනඤ්ඤා න මක්ඛං ජානිතො ඛහුං ලසුනං හරාපෙසසති”ති -පෙ- සචචං කීර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි න මක්ඛං ජානිතො ඛහුං ලසුනං හරාපෙසීති. සචචං හගවා. විගරභි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි න මක්ඛං ජානිතො ඛහුං ලසුනං හරාපෙසසති. තෙන භික්ඛවෙ අපසසනානං චා පසාදය -පෙ- ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනොසි.

3. භුක්ඛුඛං භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පජාපති අහොසි. තිස්සො ච ධිතරො නඤ්ඤා නඤ්ඤවති සුඤ්ඤරිනඤ්ඤා අථ ඛො භික්ඛවෙ සො බ්‍රාහ්මණො කාලං කතො අඤ්ඤතරං හංසයොතිං උපපජ්ඣී. තස්ස සඤ්ඤායොචණ්ණමයා පක්ඛා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පක්ඛං දෙති. අථ ඛො භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා

1. එකමකාය-මචසං,
2. න එත්ථයො-සිඉ ii
3. ආහරාපෙසි-සිඉ i සිඉ ii

පාච්ඤානිය කාණ්ඩය

ලසුනවග්ගය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතීවෙනි, මේ එක්සිය සසැටක් පච්ඤානිය ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේ-
පිඬු සිටුහුගේ අරමහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා
උවසුවකු විසින් හික්ෂුණී සඬක තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ
වෙයි. යම් ආයතී කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම්
මම ලුහුනෙන් (පවරම්) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම්
එක් එක් මෙහෙණකට දෙතුන් ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල්
තෙමන් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි
උත්සවයෙක් වෙයි. ගෙනවුත් තුඩු ලුහුනු නිමාවට හියේ යැ.
මෙහෙණෝ ඒ උවසු වෙත එළැඹැ ඇවැත, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන
වේ යයි, තෙල කරුණ කීහු. නැත ආයතීවෙනි, ගෙනවුත් තුඩු
ලුහුනු අවසන් විය. කෙතට යනු මැනැවැ යි. ජුලුනන්ද හික්ෂුණී
කෙතට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ.
කෙත්පල් තෙමේ ලවු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි:
“කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා
ගත්තු ද” යි.

2. හික්ෂුණීහු ලවු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන.
ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුලුනන්ද පමණ නො දන
බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුලුනන්ද
හික්ෂුණී පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි.
සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ
නම් මහණෙනි, ජුලුනන්ද හික්ෂුණී පමණ නො දන බොහෝ
ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය
පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙනි, පෙරවූවක් කියමි. ජුලුනන්ද හික්ෂුණී එක්තරා
බමුණක්හුගේ අඹු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරීනන්ද යැයි
දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙනි, ඒ බමුණු තෙමේ
කලුරිය කොට එක්තරා භංසයොනියෙකු උපන්නේ යැ. ඔහුගේ
පියාපත් සියල්ල රන්මුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-
පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙනි, ජුලුනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ

පාචිත්තය පාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

භික්ෂුනී අයං භංසො අභොකං ඵලකකං පනතං දෙනීති කං භංසරාජං¹ ගහෙතො නිඤ්ජනං අකාසි. තස්ස සුත ජායමානා පනතා සෙතා සමඤ්ජංසු. තදපි භික්ෂවො ධුලලනංසු භික්ෂුනී අනිලො-හෙන සුවණණං පරිභිතා, ඉදති ලසුනා පරිභාසියස්නීති.

‘යං ලභං තෙන තුට්ඨබ්බං - අනිලොහො හි පාපකො භංසරාජං ගහෙතො - සුවණණං පරිභාසරා’ති.

අප මො භගවා ධුලලනංසු භික්ෂුනීං අනෙකපරියායෙන වීගරහිතො දුගරතාය -පෙ- ඵලකං පන භික්ෂවො භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී ලසුනං බාදෙයා පාචිත්තිය”නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

ලසුනං නාම: මාගධකං² වුට්ඨති. බාදියොමීති පතිගණනාති ආපත්ත දුක්ඛස්ස. අජේඛාභාතෙ අජේඛාභාතෙ ආපත්ත පාචිත්තියස්ස.

ලසුනෙ ලසුනසඤ්ඤා බාදති ආපත්තී පාචිත්තියස්ස ලසුනෙ වෙමතිකා බාදති ආපත්තී පාචිත්තියස්ස. ලසුනෙ අලසුනසඤ්ඤා බාදති ආපත්තී පාචිත්තියස්ස.

අලසුනෙ ලසුනසඤ්ඤා ආපත්තී දුක්ඛස්ස. අලසුනෙ වෙමතිකා ආපත්තී දුක්ඛස්ස අලසුනෙ අලසුන සඤ්ඤා අනාපත්තී.

අනාපත්තී: පලඤ්ඤානෙ භඤ්ජනකෙ භරීතකෙ වාවලසුනෙ³ සුපසම්පාකෙ මංසම්පාකෙ තෙලසම්පාකෙ සාලවෙ උත්තරීභවෙයා උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමීතිකායාති.

පට්ඨපිකාපදං⁴.

4. 1. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡී නිදනං- තෙන මො පන සමයෙන ජබ්බගභියා භික්ෂුනියො සම්බාධෙ ලොමං සංභරාපෙතො අචීරවතිසා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා ඵකතිපෙ නභායහති. වෙසියා උජ්ඣායහති වියහති විපාවෙනති: “කපං හි නාම භික්ෂුනියො සම්බාධෙ ලොමං සංභරාපෙත්තහති සෙයාරාසි. ගිහී කාමභොගීනියොති”.

1. භංසරාජනං-සීඝ්‍ර i සීඝ්‍ර ii සී iii
2. මාගධං, සී i සීඝ්‍ර ii
3. අලසුනෙ ලසුනසඤ්ඤා බාදති ආපත්තී - මජ්ඣ., MO:
4. වාපලසුනෙ, මජ්ඣ.
5. ලසුනෙ සික්ඛාපදං පට්ඨං, මජ්ඣ., සීඝ්‍ර i,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපතක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි හටගන්නා පියාපත්හු සුදු වූ හටගත්හ. එද ද මහණෙනි, ජුංචනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අතිලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතීඡලාභය වනාහී ලාමක යැ. හස්රජහු අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ජුංචනන්ද භික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පවිති වෙ” යයි.

4. යා පන: යම, යමබදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ලසුන නම: මගඳරට උපනෑ යි කියනු ලැබෙයි. කන්තොමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි වීමනි ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි වීමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, යෑ ලුහුනෙහි, පලාවන් ලුහුනෙහි, මීදුර නැති ලුහුනෙහි, සුපයමපාකයෙහි, මංසසමපාකයෙහි, තෙල සමපාකයෙහි. ගිවුර සාලටියෙහි, අවුරපත්ති, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදීකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහී සචග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා අවිරවනී නදියෙහි වෙසඟනන් සමග නග්න වූ එක් තොටෙහි ය්‍යානස කෙරෙත්. වෙසඟනෝ ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමභොගිනීන් මෙන් පිළිසන පියෙසෙහි ලොම් හැර- දුහු” ද යි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනියො තාසං වෙසියානං උජ්ඣායනානි විපාවෙනානි. යා තා භික්ෂුනියො අපීච්චා-පෙ- තා උජ්ඣායනානි විපාවෙනානි: “කථං හි නාම ජබ්බකේයා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනානි”ති.-පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බකේයා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසනානි, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බකේයා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනානි, නොතං භික්ෂුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසසඤ්ඤා.

“යා පන භික්ෂුනී සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසා පාච්ඤාය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

සම්මාධො නාම: උභො උපකච්ඡකා මුත්තකරණං.

සංහරාපෙසසානි: ඵකඤ්ච ලොමං සංහරාපෙති ආපනති පාච්ඤායසස. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපනති පාච්ඤායසස.

අනාපනති: අධාධප්පවටයා උමමනකාය -පෙ- ආදිකමේකායානි.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 1. 3

තතියසික්ඛාපදං.

1. යාවඤ්ච නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන දො භික්ෂුනියො අනභිරතියා පිළිතා ඔවරකං පච්චිකා තලසාතකං කරොනති. භික්ෂුනියො තෙන සද්දෙන උපධාවඤ්චා තා භික්ෂුනියො ඵතදවොච්චි: “කිසස තුමෙ අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදසසාමානි. න මයං අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදසසාමානි. භික්ෂුනීනං ඵතමඤ්චං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපීච්චා-පෙ- තා උජ්ඣායනානි විපාවෙනානි විපාවෙනානි: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තලසාතකං කරිසසනානි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො තලසාතකං කරොනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො තලසාතකං කරිසසනානි. නොතං භික්ෂුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසසඤ්ඤා:

“තලසාතකෙ පාච්ඤාය”නති

1. පුරිසෙන - මඡමං.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ වෙසභනන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවන් ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත : යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

සමොධ නම් : දෙ කිසිල්ල යෑ මුත්‍රකරණ යි.

සංහරාපෙයා : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභිරතයෙන් පිඩින වූවාහු ගබට පිවිස තලසාතකය කෙරෙති. භික්ෂුණිහු ඒ ශබ්දයෙන් දිවෑ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙනි, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යවහුද”යි කීහු. ආයතීවෙනි, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යවම්භ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ තලසාතකය කොළෝද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කෙරෙද්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“තලසාතකයෙහි පවිති වේ” යයි.

පාචිත්තිය පාළු භික්ෂුනීවිභවේයා

3. **තලසාතකං නාම:** සල්ඝසං සාදියනභි අනතමසො උපල-පභෙසනපි මුක්තකරණෙ පභාරං දෙති ආපත්ත පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ආබාධපච්චයා උමමත්තකාය -පෙ- අදිකමමකායාති.

තතියසිකඛාපදං

4. 1. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා පුරාණරාජොරොධා භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොති. අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අනභිරතියා පිළිතා යෙන සා භික්ෂුනී තෙනුපසධකම්. උපසධකම්ඤ්ඤා තඃ භික්ෂුනීං එතදචොච: "රාජා ටො අයො තුලෙන චිරාචිරං ගච්ඡති කථං තුලෙන ධාරෙථා"ති. ජතුමට්ටකෙනා අයොති. කිං එතං අයො ජතුමට්ටකණ්. දථ ටො සා භික්ෂුනී නසො භික්ෂුනියා ජතුමට්ටකං ආචිකම්. දථ ටො සා භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිඤ්ඤා ධොචිතුං විසසරිඤ්ඤා එකමනතං ජධෙධසි. භික්ෂුනියො මක්ඛිකාභි සමපරිකම්භණං පසසිඤ්ඤා එවමාහංසු "කසීදං කමමනති" සා එවමාහ මඤ්ඤං කමමනති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අඤ්ඤා -පෙ- තා උජ්ඣායනභි වියනභි විපාචොනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිඤ්ඤාති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිඤ්ඤාති. තෙනං භික්ෂුවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියඤ්ඤා.

"ජතුමට්ටකෙ පාචිත්තිය"නති

3. **ජතුමට්ටකං නාම:** ජතුමයං කට්ඨමයං පිට්ඨමයං මත්තකාමයං. ආදියෙයානති: සල්ඝසං සාදියනභි අනතමසො උපලපත්තමු මුක්තකරණං පචෙසෙති ආපත්ත පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ආබාධපච්චයා උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

චතුස්සිකඛාපදං

1. ජතුමට්ටකෙන, 8 ii, - මජ්ඣ.
2. ආබාධපච්චයා- මජ්ඣ.

3. තලසාපක නම: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතිත්තු චූත්ත කරණයෙහි පහර දේ නම පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පෙඬ ගිහි බැවිහි රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රියක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙඵණී ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹූ ඒ මෙහෙණහට “ආයඛාවෙනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙහි කෙසේ ඉවසා දරව දු”යි තෙල කරුණ කීවූ යැ. ආයඛාවෙනි, ජතුමට්ටකයෙනි. ආයඛාවෙනි, තෙල ජතුමට්ටකය කීමෙක් ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුමට්ටකය පැහැදිලි කොට කීවූ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගෙන දෙවින්නට නො යිහි කොට එකත්පසෙක දැවූ යැ. මෙහෙණෝ මැස්සන්ගෙන් භාත්පයින් ගැවයි ගන්නා ලද්ද දක “මේ කාගේ කායඛියක්ද”යි කීහ. ඔ තොමෝ මෙය මාගේ කායඛියෙකැ යි කීවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලුමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගතුද” යි... “සැබෑ මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය [ප්‍රයොජනයට] ගතුද” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය ගතු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා”

“ජතුමට්ටකයෙහි පවිති වේ” යැ යි.

3. ජතුමට්ටක නම: ලහච්චා යැ දවච්චා යි පිටි ච්චා යැ මැටිච්චා යැ.

ආදියෙය්‍යා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතකු චූත්ත කරණයට පිවිස්වා නම පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 1. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සකෙකසු විහරති කපිල-වක්ඛස්මී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී යෙන භගවා තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීතො භගවනතං අභිවාදෙතො අධොවාතෙ අට්ඨාසි. "දුග්ගජො භගවා මාතුගාමො"ති. අථ ඛො භගවා ආදියඤ්ඤා ඛො භික්ඛුනියො උදකසුදධිකතති, මහාපජාපතී. ගොතමී ධමමීයා කථාය සඤ්ඤෙසසි සමාදපෙසි සමුත්තෙතෙසි සමභංසෙසි. අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී භගවතා ධමමීයා කථාය සඤ්ඤිතා සමාදපිතා සමුත්තෙතීතා සමභංසිතා භගවනතං අභිවාදෙතො පදකඛණං කතො පකඛාමී.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මී. නිදනෙ එතස්මී පකරණෙ ධමමි. කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි. "අනුජානාමී භික්ඛවෙ භික්ඛුනීනං උදකසුදධික"නති. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී භගවතා උදකසුදධිකා අනුඤ්ඤතාති අතිගමීරං උදකසුදධිකං ආදියතති මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමස්මං ආරාවෙසි.

3. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුදධිකං ආදියිසසති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුදධිකං ආදියිති.¹ සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුදධිකං ආදියිසසති, නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනානං පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසඤ්ඤා:

"උදකසුදධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය අධිගුලපඛපරමං ආදතඛං. තං අතීකකාමෙනතියා පාවිතතිය"නති.

4. උදකසුදධිකං නාම: මුත්තකරණස්ස ධොවනා වුච්චති.

ආදියමානායාති:² ධොවතතියා.

අධිගුලපඛපරමං ආදතඛනති; අභිසු අධිගුලීසු දෙව පඛපරමා ආදතඛං.

1. ආදියිසසති - සිඉ
2. ආදියතතියා, සිඉ සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු ශාක්‍යජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුදානුගඞරමිති වැඩැවෙසෙති. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් වෙත එළැඹියා යෑ. එළැඹූ භාග්‍යවතුන් සකසා වැඳ “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගම දුගදයැ”යි යවී සුළභෙහි සිටියා යෑ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “භික්ෂුණිහු උදකඟුද්ධිකය ගනිත්ව”යි. මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දඟුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ සේක. මොනවට කරුණු ගන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගන්වූ සේක. මොනවට සතුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් විසින් දඟුම් කරාවෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද ගන්වන ලද්දී මොනවට සතුටු කරවන ලද්දී භාග්‍යවතුන් සකසා වැඳ පැදකුණු කොට ගියා යෑ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දඟුම් කරා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකඟුද්ධිකය අනුදනිමි”යි. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් භාග්‍යවතුන් විසින් උදකඟුද්ධිකය අනුදන වදරන ලදු යි ඉතා ගැඹුරට උදකඟුද්ධිකය ගන්නී මුත් කරණයෙහි වණයක් කළා යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යෑ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඟුද්ධිකය ගතු” දු යි ... සැබෑද මහණෙනි. මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඟුද්ධිකය ගතු දු යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඟුද්ධිකය ගතුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“උදක ඟුද්ධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවිති වේ” යෑයි.

4. උදකඟුද්ධික නම්: මුත්‍රකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.

ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

ඛඩිගුලපබ්බපරමං ආදිතබ්බං: දෙ ඇඟිල්ලෙහි දෙ පුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙඛා

නං අතික්කාමෙනයාති: සමඵ සසං සාදියනති අනතමසො
කෙසග්ගමනනෙවු අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අතිරෙකදඬුලපබෙඛ අතිරෙකසඤ්ඤ ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියසස. අතිරෙකදඬුලපබෙඛ වෙමනිකා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියසස. අතිරෙකදඬුලපබෙඛ උනකසඤ්ඤ ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියසස.

උනකදඬුලපබෙඛ අතිරෙකසඤ්ඤ ආපත්ති දුක්ඛටසස.
උනකදඬුලපබෙඛ වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. උනකදඬුල-
පබෙඛ උනකසඤ්ඤ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: දඬුලපබෙඛපරමං ආදියති, උනකදඬුලපබෙඛ
පරමං ආදියති, ආබාධපච්චයා, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

පඤ්චමයික්කාපදං.

4. 1. 6

ඡට්ඨයික්කාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ආරොහනො¹
නාම ඛොවනො භික්ඛුසු පබ්බජිතො භොති. තස්ස පුරාණදුනිසිකා
භික්ඛුනීසු පබ්බජිතා භොති. තෙන ඛො පන සමයෙන සො භික්ඛු
තස්සා භික්ඛුනීයා සත්තකෙ භතච්ඤ්ඤා කරොති. අථ ඛො සා
භික්ඛුනී තස්ස භික්ඛුනො භුඤ්ජනතස්ස පානීයෙන වා විධුපනෙන වා
උපනිට්ඨිඤ්ඤා අවච්චදති. අථ ඛො සො භික්ඛු නං භික්ඛුනී.
අපසාදෙසි.² “මා භගීනි ඵචරුපං අකාසි. නොනං කප්පනී”ති. පුබ්බෙ මං
ඤ්ඤා ඵචඤ්ඤා ඵචඤ්ඤා කරොසි. ඉදති ඵඤ්ඤා න සහසීති
පානීයථාලකං මඤ්ජකෙ ආසුච්චිඤ්ඤා විධුපනෙන පහාරං අදසි.

2. යා නා භික්ඛුනීයො අපපිච්ඤා -පෙ- නා උඤ්ඤාසත්ති
වීයසති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුසු පහාරං
දස්සති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී භික්ඛුසු පහාරං
අදසීති. සචං භගවා. වීගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම
භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී භික්ඛුසු පහාරං දස්සති. නොනං භික්ඛුවෙ
අපසාදනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීයො
ඉමං සික්කාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුසු භුඤ්ජනතස්ස පානීයෙන වා විධුපනෙන
වා උපනිට්ඨියා පාචිත්තිය”නති.

1. රොහනො, - සිච්චි 2. අපසාදෙසි, - මජ්ඣ.

කං අතිකකාමෙනිසා: පහස ඉටසන්ති යටත් පිරිසෙයින්
ඡකසගක් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇභිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගනී නම්
පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇභිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
ගනී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇභිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
ඇතියා ගනී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇභිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකුළා
ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇභිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇභිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇභිලි දෙපුරුකක් පරම ශකාට ගනී නම්, උනු දෙඇභිලි
දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, අවැත් නොවේ.
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
පැරැණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එයමයෙහි
වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළඳෙහි බන්ධිය කෙරෙයි.
එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
තල්වැටීන් පවන් සැළීමෙන් ද [උවටැත් කරමින්] වෙතැ සිට
[පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපවුසු] වදන් බෙණෙයි.
එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
නහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දුන් මෙවිචරකුන්
නො ඉටසනි යැ යි පැන්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටීන්
පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්චුවෝ...ඔහු උමු කොට
සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නාදැ”යි ... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවකුන් වහන්ස.
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් මහණක්හට
පහරදුන්නාද මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය
උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටීන්
හෝ සුතු වැ වෙතැ එළැඹැ සිටි නම් පවිති වේ”යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීචිතවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්සිං අපෙඨ අධිපෙඨතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුසාසාති: උපසමපනනස්ස.

භුඤ්ජනනසාසාති: පඤ්ඤානං භොජනානං අඤ්ඤානං භොජනං භුඤ්ජනනස්ස.

පානීයං නාම: 'යං කිඤ්චි පානීයං,

විඤ්චනං නාම: යා කාචී වීජනී'

උපතිට්ඨෙය්‍යාති: භස්සපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසමපනෙන උපසමපනනසඤ්ඤා පානීයෙන වා විඤ්චනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසමපනෙන වෙමතිකා පානීයෙන වා විඤ්චනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස උපසමපනො අනුපසමපනනසඤ්ඤා පානීයෙන වා විඤ්චනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

භස්සපාසං වීජනීනා උපතිට්ඨති අපඤ්ඤානං සුක්ඛංසස්ස. බාදනීයං බාදනනස්ස උපතිට්ඨති අපඤ්ඤානං සුක්ඛංසස්ස. අනුපසමපනනස්ස උපතිට්ඨති ආපත්ති සුක්ඛංසස්ස. අනුපසමපනෙන උපසමපනනසඤ්ඤා ආපඤ්ඤානං සුක්ඛංසස්ස. අනුපසමපනෙන වෙමතිකා ආපත්ති සුක්ඛංසස්ස. අනුපසමපනෙන අනුපසමපනනසඤ්ඤා ආපත්ති සුක්ඛංසස්ස.

අනාපඤ්ඤාති: දෙනී දුපෙනී, අනුපසමපනං ආණාපෙනී උමමත්තකාය -පෙ ආදිකමේකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 1. 7

සත්තමසිකඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො සස්සකාලෙ ආමකධඤ්ඤාං වීඤ්ඤාපෙඨා නගරං අතිහරතී. දුරාරච්ඡානෙ දෙවයො භාගභතී පළිබුද්ධිනා' මුඤ්චංසු. අථ ඛො තා භික්ඛුනීයො උපසස්සං ගහනා භික්ඛුනීනං එතලඤ්ඤං ආරොචෙවුං.

1. ඩීජනී - මඤ්ඤා,
2. වේදිකාපදා - මඤ්ඤා,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මෙ අඞියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණි යි.

භික්ඛුණා: උපසපනක්භට.

භුඤ්ජනසය: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහට.

පානීය නම: යම්කිසි පියයුතු දෑයක්.

විධුපන නම: යම්කිසි විජනියක්.

උපතිට්ඨෙයා: අත්පසැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපනසන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු වෙනැ සිටී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක් කෙරෙහි උපසපනසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපනසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දේ නම්, දෙවා නම්, අනුපසපනක්භු අණවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ අස්වනු කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා නුවරට ගෙන එති. [නුවට] දෙරටු-තන්හි ආයඹාවෙති, කොටසක් දෙවුයැ යි හිරිහැර කොට මුදුලුහ. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

පාවිත්තිය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියන්ති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ආමකධංකුඤ්ඤං විඤ්ඤපෙසසනනී”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආමකධංකුඤ්ඤං විඤ්ඤපෙසනනී. සඳ්චං භගවා. විගර්භී ධුද්දො භගවා, -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආමකධංකුඤ්ඤං විඤ්ඤපෙසසනනී, නෙතං භික්ඛවෙ අඤ්ඤාසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵලංඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී ආමකධංකුඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසො වා විඤ්ඤපාපෙසො වා¹ හජ්ජිතො වා හජ්ජාපෙසො වා කොට්ටෙසො වා කොට්ටාපෙසො වා පච්චිතො වා පච්චාපෙසො වා පරිභුඤ්ජෙජයා පාවිත්තිය”නනී.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

ආමකධංකුඤ්ඤං නාම: සාලි වීභී යවො ගොධුමො කඬු වරකො කුදුසකො.

විඤ්ඤාපෙසොති: සයං විඤ්ඤපෙසො.

විඤ්ඤපාපෙසොති: අඤ්ඤං විඤ්ඤපාපෙසො².

හජ්ජිතොති: සයං හජ්ජිතො.

හජ්ජාපෙසොති: අඤ්ඤං හජ්ජාපෙසො.

කොට්ටෙසොති: සයං කොට්ටෙසො,

කොට්ටාපෙසොති: අඤ්ඤං කොට්ටාපෙසො.

පච්චිතොති: සයං පච්චිතො.

පච්චාපෙසොති: අඤ්ඤං පච්චාපෙසො. භුක්ඤ්ඤාමිති පනිගණනාති ආපනති ඉක්කට්ඨස. අලෙඤ්ඤාභාලෙ අලෙඤ්ඤාභාලෙ ආපනති පාවිත්තියසසි.

අනාපනති: ආබාධපච්චියා අපරණණං විඤ්ඤපෙනි, උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. විඤ්ඤාපො වා විඤ්ඤාපෙසො වා - සිච්ච i, මජ්ඣං;
2. විඤ්ඤාපෙසො - සිච්ච i සිච්ච ii මජ්ඣං,

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියවුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුණු” දැයි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය වින වත්” දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුණුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පියැ හෝ පියවා හෝ වළඳා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුති... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඡුණි යි.

ආමකධඤ්ඤා නම්: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කඹඟු යැ වරා යැ අමු යැ.

විඤ්ඤාපෙතො: නමා විසින් විනවා.

විඤ්ඤපාපෙතො: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිතො: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙතො: මෙරමා ලවා බදවා.

කොටොතො: තෙමේ කොටා.

කොටොපෙතො: මෙරමා ලවා කොටවා.

පවිතො: තෙමේ පියැ.

පවාපෙතො: මෙරමා ලවා පියවා.

බුදින්නොමැ යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤිතරො බ්‍රාහ්මණො නිබ්බන්ධාරාජභට්ටො තඤ්ඤෙව භට්ඨපථං යාවිස්සාමිති සීසං නභාධිකා භික්ඛුනුපසස්සයං උපනීස්සායා¹ රාජකුලං ගව්ඨති. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී කට්ඨාගෙහ වච්චං කඤ්ඤා තිරොකුදෙධි ඡදෙධිනතී තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මඤ්ඤෙ ආසුච්චි. අට්ඨ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති වියති විපාචෙති: “අස්සමණියො ඉමා මුණ්ඩා වඤ්ඤිතියො” කථං හි නාම ඉට්ඨකට්ඨාගං මඤ්ඤෙ ආසුච්චිස්සතති. ඉමාසං උපසස්සයං ක්ඛාපෙස්සාමී”ති උච්චුකං² ගහෙතවා උපසස්සයං පච්චසති. අඤ්ඤතරො උපාසකො උපසස්සයා කිංකබ්බෙතො අඤ්ඤ තං බ්‍රාහ්මණං උච්චුකං ගහෙතවා උපසස්සයං පච්චසන්තං. දිසවාන තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච “කිස්ස ඤ්ඤා භො උච්චුකං ගහෙතවා උපසස්සයං පච්චසයි”ති. ඉමා මං භො මුණ්ඩා වඤ්ඤිතියො ඉට්ඨකට්ඨාගං මඤ්ඤෙ ආසුච්චිස්ස. ඉමාසං උපසස්සයං ක්ඛාපෙස්සාමීති. ගව්ඨ භො බ්‍රාහ්මණ මබ්බලං එතං සහස්සං ලච්චසි තඤ්ඤ භට්ඨපථතති. අට්ඨ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො සීසං නභාධිකා රාජකුලං ගහතවා සහස්සං අලඤ්ඤ තඤ්ඤ භට්ඨපථං.

2. අට්ඨ ඛො සො උපාසකො උපසස්සයං පච්චසිතවා භික්ඛුනීතං එතමඤ්ඤා ආරොචෙතවා පරිභාසි. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ටපා -පෙ- තා උජ්ඣායතති වියතති විපාචෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී” උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කීර් භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිස්සති නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තා:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පසාදං වා සධ්කාරං වා විසාසං වා තිරොකුදෙධි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡදෙධියා වා ඡධ්ධාපෙසා වා පාවිතතිය”න්ති.

- 3. යා පනාති: යා යදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.
- උච්චාරො නාම: ඉච්චො වුච්චති.
- පසාදො නාම: මුඤ්ඤං වුච්චති.
- සධ්කාරං නාම: කච්චරං වුච්චති.

- 1. උපනීස්සාය - සීඉ ii, මඡසං.
- 2. බන්ධනීතියො-මඡසං.
- 3. උච්චුකං - සීඉ i සීඉ ii සීඉ ii
- 4. භික්ඛුනියො - සීඉ i - මඡසං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැලියට සේවා කරන රාජභටයෙක් වූයේ ඒ භටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-තෙමැ යි භීස දෙවා සනභා මෙහෙණවරට සම්පමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කීස කොට බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි දමාපියන්නී ඒ බමුණාගේ භීස මත්තෙහි හෙලූ යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නො මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් භීසමත්තෙහි හෙලූහු ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්තෙමැ යි ගිනිහුලක් ගෙනූ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවෙක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්නේ ගිනිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දීවී. දකෑ එ බමුණුහට “පින්වත තෝ කුමකට ගිනිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” ද යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලූහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර දමාලන්තෙමී යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මඟුල් යැ. දහසක් ද ඒ භටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ භීස දෙවා නභා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ භටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ඇරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නා යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ මල භිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල භිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල භිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ භිත්තියෙන් පිටතෑ හෝ පවුරෙන් පිටතෑ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිසී වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

- උචාර නම්: ගුරුය කියනු ලැබෙයි.
- පසාච නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.
- සධකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

විසාසං නාම: චලකානි වා අධිකානි වා උචච්චෙධාදකං වා

කුඨො නාම: තයො කුඨො ඉඨකාකුඨො සිලාකුඨො දරුකුඨො.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දරුපාකාරො.

තිරොකුඨොති: කුඨියස පරතො.

තිරොපාකාරෙති: පාකාරයස පරතො.

ඡධොයානි: සයං ඡධොති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

ඡධාපෙයානි: අඤ්ඤං ආණාපෙනි ආපත්ති දුක්ඛටසසි. සකිං ආණනා බහුකමෙ ඡධොති ආපත්ති පාචිත්තියසස

අනාපත්ති; ඔලොකෙතො ඡධොති, අචලඤ්ඤ ඡධොති, උමිඤ්ඤකාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 1. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස ට්‍රාභමණයස භික්ඛුනුපසසයං නිසසාය යවඛෙත්තං හොති. භික්ඛුනියො උච්චාරමෙ පසසාවමෙ සඛිකාරමෙ විසාසමෙ හරිතෙ¹ ඡධොතති. අථ ඛො සො ට්‍රාභමණො උඡ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමභාකං යවඛෙත්තං දුසෙසසනති”ති.

2. අපෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තසස ට්‍රාභමණයස උඡ්ඤා. යනතයස ඛියනතයස විපාවෙනතසස. යා නා භික්ඛුනියො අඡච්චා -පෙ- තා උඡ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උච්චාරමෙ පසසාවමෙ සඛිකාරමෙ විසාසමෙ හරිතෙ ඡධොයසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උච්චාරමෙ පසසාවමෙ සඛිකාරමෙ විසාසමෙ හරිතෙ ඡධොතතීති. සච්චං හගවා විගරහී බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උච්චාරමෙ පසසාවමෙ සඛිකාරමෙ විසාසමෙ හරිතෙ ඡධොයසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

1. ඛෙත්තෙ - මඡසං.

විසාස නම: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩධ නම: ගඩොළු බිතු යැ සෙල් බිතු යැ දුව බිතු යැයි බිතු තුනෙකි.

පාකාර නම: ගඩොළු පවුරු යැ සෙල් පවුරු යැ දුව පවුරු යැයි පවුරු තුනෙකි.

තිරොකුඳෙඩ: බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි;

තිරො පාකාර: පවුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජබ්බියා: තෙමේ දමාපියා නම පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජබ්බියාපෙයා: මෙරමා අණවා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති,

අටවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණුවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියකි. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාසුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාසුහු ද? මහණෙනි; මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්තයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

“යා පන භික්ෂුනී උචාරං වා පසාචං වා සධකාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ඡද්ධියා වා ඡධ්ධාපෙයා වා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනී ති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤිං අප්පෙ අධිප්පෙතා භික්ෂුනීති.

උචාරො නාම: ගුරො වුචති.

පසාචො නාම: මුත්තා වුචති.

සධකාරං නාම: කවචරං වුචති.

විසාසං නාම: වලකානි වා අට්ඨිකානි වා උච්චිවෙයාදකං වා.

හරිතං නාම: පුබ්බන්තා අපරන්තා යං මනුස්සානං උපහොගපරිහොගං රොපිමං.

ඡද්ධියාති: සයං ඡද්ධිති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

ඡධ්ධාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටසස. සකිං ආණ්ණා බහුකමපි ඡද්ධිති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

හරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ඡද්ධිති වා ඡධ්ධාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියසස. හරිතෙ වෙමතිකා ඡද්ධිති වා ඡධ්ධාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියසස. හරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා ඡද්ධිති වා ඡධ්ධාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අහරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසස. අහරිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසස. අහරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඡධ්ධිතවෙහෙ ඡද්ධිති, සාමීකෙ අපලොකෙතවා ඡද්ධිති, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකාපදං.

4. 1. 10

දසමසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ වීහරති වෙඡචතෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ ගිරණසමජා හොති. ඡබ්බෙත්ඨියා භික්ෂුනීයො ගිරණසමජං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උප්පායතති වියතති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො නච්චමපි ගීතමපි වාදිතමපි දස්සනාය අගච්චිසත්තති සෙය්‍යරාපි ගිභීකාමහොගිනීයො”ති.

1. අනාපත්ති ඕලොකෙතවා ඡද්ධිති, බෙහෙමරියාදයෙ ඡද්ධිති, සාමීකෙ ආපුච්ඡිතවා අපලොකෙතවා ඡද්ධිති, - මිජ්ඣං.

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුනී... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

උච්චාර නම: ගුච ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම: මුත්ත කියනු ලැබෙයි.

සධිකාර නම: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විභාස නම: සප හෝ ඇට හෝ ඉදුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහොග පරිභොගයට රොප ය කරන ලදද [ඒ] පුර්වන්ත යැ අපරාන්ත යැ යි.

ඡධිධෙයා: තොමෝ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡධිධාපෙයා: මෙරමාහට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැඳ දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර ගිරග නැටුමෙක් වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ගිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලවු කොට සිතති. නුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොගීනීන් මෙන් නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු ද”යි.

පාවිතත්වය පාළු හිතවුන් වීභවය

2. අපේක්ෂා සුභං ඛො හිතවුන්ගේ තෙසං මනුස්සානං උරුකිය-
නානානං බියනානානං විපාවෙනානානං. යා තා හිතවුන්ගේ අපිට්ඨා-
-පෙ- තා උරුකියකති බියකති විපාවෙනති: “කරං හි නාම
ඡබ්බෙකියා හිතවුන්ගේ නළබ්බෙ ගීතබ්බෙ වාදිතබ්බෙ දස්සනාය ගච්ඡස
කති”ති -පෙ- සළබං කීර හිතවුන්ගේ ඡබ්බෙකියා හිතවුන්ගේ නළබ්බෙ
ගීතබ්බෙ වාදිතබ්බෙ දස්සනාය ගච්ඡකති”ති. සළබං භගවා. විගරහි
බුද්ධො භගවා. -පෙ- කරං හි නාම හිතවුන්ගේ ඡබ්බෙකියා හිතවු-
න්ගේ නළබ්බෙ ගීතබ්බෙ වාදිතබ්බෙ දස්සනාය ගච්ඡසකති. නෙතං
හිතවුන්ගේ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ණි පන හිතවුන්ගේ
හිතවුන්ගේ ඉමං සිකුබාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිතවුන් නවචං වා ගීතං වා වාදිතං වා දස්සනාය
ගච්ඡෙය්‍ය පාවිතත්වය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්ති: -පෙ- අයං
ඉමංකමී අපෙ අධිපෙපතා හිතවුන්ති.

නවචං නාම: යං කිණ්ණචී නළබ්බං;

ගීතං නාම: යං කිණ්ණචී ගීතං;

වාදිතං නාම: යං කිණ්ණචී වාදිතං;

දස්සනාය ගච්ඡති ආපනති දුකකටස්ස. යස්ස ධීතා පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා දාපනති පාවිතත්වයස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣිතො පුනපුනං
පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාවිතත්වයස්ස. එකමෙකං දස්සනාය
ගච්ඡති ආපනති දුකකටස්ස. යස්ස ධීතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා
ආපනති පාවිතත්වයස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣිතො පුනපුනං පස්සති වා
සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාවිතත්වයස්ස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධීතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා හිතවුන්ගේ
ධීතොකාසං වා නිසිපොහොකාසං වා නිපනොකාකාසං වා ආගන්ථො
නළබ්බකති වා ගායකති වා වාදෙහති වා පටිපටං ගච්ඡකති පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා සතිකරණියෙ ගන්ථො පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා,
ආපදසු, උමමන්ඡකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දසමසිකුබාපදං.

ලසුනවගො පඨමො.

කසුද්දනං

ලසුනං සංභරෙ ලොමං - තලසට්ටණ්ණි සුඤ්ඤං,
භුඤ්ඤනාම කධණ්ණෙන - දෙව විසාසෙන දස්සනාති.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අචියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

නව්ව නම: යම් කිසි නැටීමක්.

ගීත නම: යම් කිසි ගැයිමක්.

වාදිත නම: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටී තෙතට හෝ හුන්තෙතට හෝ හොත්තෙතට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයත් නම් හෝ වයත් නම් හෝ, පෙරැමග යන්නී දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරැණක් ඇති කල්හි ගොස් දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, ලමුත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දනය :-

ලසුන යැ ලොමසංභරණ යැ තලසාතක යැ ජකුමට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධණ්ණ ය සමභ භුණ්ණත්ත යැ විසාස දෙක යැ දස්සන යැ යි.

4. 2. 1

පස්මසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙන අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දසංකාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ඛුනියා¹ ඤාතකො පුරියො ගාමකා සාවස්ථියං අගමාසි කෙනවීදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තෙන පුරියෙන සද්ධිං රත්තනධාතොරෙ අපදීපෙ එකෙනෙකා සහතිධම්පි සලලපතිපි.

2. යානා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ-තා උජ්ඣායහති ධියහති චීපාවෙහති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපදීපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්පිසසතිපි සලලපිසසතිපි"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපදීපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්පි සලලපතිපිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපදීපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්පිසසතිපි සලලපිසසතිපි. තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුංසපදං උද්දිසඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපදීපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිධම්පියා වා සලලපෙයා වා පාවිකතිය"තති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අඤ්ඤං අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

රත්තනධාතොරෙති: ඔහගතො² පුරියෙ.

අපදීපෙති: අනාලොකෙ

පුරියො නාම: මත්‍රසසපුරියො, න යකො න පෙතො න තීරව්ජාන ගතො වීඤ්ඤ පච්චලො සහතිධම්පිඤ්ඤං සලලපිඤ්ඤං.

සද්ධිනති: එකතො.

1. අනෙතවාසියා භික්ඛුනියා - ජෙසං,

2. ඔහතො - සි i සිඉ ii

4. 2. 1

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙහි. එ සමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද?” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

රත්තනධකාරො: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අපාදීපෙ: එලියක් නැති.

පුරිස නම: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නොවෙයි. ප්‍රත්‍ර-යෙක් නොවෙයි. තිරිසන් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටීමත්තට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඤ්ඤි: එක්වැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙනා

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති භික්‍ෂුනී ව,

සනතීටෙධොයාවානි: පුරිසංස හස්පාසෙ තිඨන්ති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසස.

සලලපෙයාවානි: පුරිසංස හස්පාසෙ ධිතා සලලපති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසස.

හස්පාසං විජනිතා සනතීඨන්ති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටසස. යකෙඛනා වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා තීරච්ඡානගත- මනුසසවිඤ්ඤාන වා සද්ධිං සනතීඨන්ති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටසස.

අනාපත්ති: යො කොච්චී චීඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤචිතිතා සනතීඨන්ති වා සලලපති වා, උමමතතිකාය -පෙ- ආදි- කමමිකායානි.

පමමසික්ඛාපදං.

4. 2. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදානං - නෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤ කාපිලානියා අනෙතවාසීභික්‍ෂුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවඤ්ඤා අගමාසි කෙනච්චෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්‍ෂුනී හගච්ඡා පච්චික්ඛනං රක්ඛාක්ඛාතො අපපදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතීඨන්ති. සලලපිතූනි නෙතෙව පුරිසෙන සද්ධිං පච්චික්ඛනෙ ඔකාසෙ එකෙනෙකා සනතීඨන්ති සලලපතිපි.

2. යා තා භික්‍ෂුනියො අඤ්ඤා -පෙ- තා උජ්ඣායනි ධියනති විපාචෙතනි: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනී පච්චික්ඛනෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතීඨන්තිපි සලලපිසතිපි” ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනී පච්චික්ඛනෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතීඨන්තිපි සලලපතිපිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනී පච්චික්ඛනෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතීඨන්තිපි සලලපිසතිපි. නෙතං භික්ඛවෙ, අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤාසඤ්ඤා:

“යා පන භික්ඛුනී පච්චික්ඛනෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතීඨොයා වා සලලපෙයා වා පාච්ඡන්ද්‍ය”නති.

1. අනෙතවාසීනියා භික්‍ෂුනියා - මජ්ඣ

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙය්යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යකෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනෙකු දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි නැතියා, අන්‍යවිහිත වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මකතිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමන් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීන්තට සල්ලාප කරන්තට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද්දී එම පිරිමිනියා සමග පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාද”යි. ... සැබෑ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාදයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටීන්ති ද, සල්ලාපත් කරන්තිද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.”

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

පට්ඨනෙතො නාම: ඕකාසො කුඤ්ඤාන වා කවාටෙන වා කීලඤ්ඤාන වා සාණිපාකාරෙන වා රුඤ්ඤාන වා ඵලෙහන වා කොසලියා¹ වා යෙන කෙනවි පට්ඨනෙතො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙතො න තීරථනාගතො වීඤ්ඤා පට්ඨලො සඤ්චිකුං සලලපිකුං.

සඤ්චිකු: ඵකතො,

ඵකෙනෙකාති: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව.

සනාතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස භස්සාපාසෙ තිට්ඨති ආපක්ඛි පාචිත්තියස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස භස්සාපාසෙ ධීනා සලලපති ආපක්ඛි පාචිත්තියස්ස.

භස්සාපාසං වීච්චිනා සඤ්චිකුං වා සලලපති වා ආපක්ඛි ඉක්කටස්ස. යකොන වා පෙතෙන වා පණ්ඨනෙන වා තීරථනාගතමනුස්ස වීඤ්ඤාන වා සඤ්චිකුං සඤ්චිකුං වා සලලපති වා ආපක්ඛි ඉක්කටස්ස.

අනාපක්ඛි: යො කොවි වීඤ්ඤා දුතියො හොති, අරහොපෙකො අඤ්ඤාවිහිතා සඤ්චිකුං වා සලලපති වා උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්බකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 2. 3

තනියසික්ඛාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන ඔවා පන සමයෙන භග්ගස කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ෂුනීයා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවච්චීං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අඵ ඔවා සා භික්ෂුනී භගවතා පට්ඨනෙතං පට්ඨනෙතො ඕකාසෙ පුරිසෙන සඤ්චිකුං ඵකෙනෙකා සඤ්චිකුං සලලපිකුං තෙනෙව පුරිසෙන සඤ්චිකුං අඤ්ඤාකාසෙ ඵකෙනෙකා සඤ්චිකුං පි සලලපතිපි.

1. කොසලියා වා - මජ්ඣං,

3. යා පනා: යම යමබදු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මෙ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

පට්ඨත්තන නම: බිතුයෙන් හෝ කටුපයෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩකුරා පටුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඹින් හෝ කොතැල්ල කින් හෝ යම කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පුරිස නම: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙනැ සිටින්නට සලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම පච්ඡි ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම පච්ඡි ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරියා වෙතැ සිටි නම හෝ සලලාප කෙරේ නම හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙතැ සිටි නම හෝ සලලාප කෙරේ නම හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යච්ඡික වැ වෙතැ සිටි නම හෝ සලලාප කෙරේ නම හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ආති පුරුෂයෙක් කිසියම ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වූවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටිමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යවතුන් වීසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග මැ එළිමහන්හි වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සලලාප ද කෙරෙයි.

සාචිකතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චරා -පෙ- තා උරුඛායතති වියතති විපාලෙනති: “කථං භි නාම භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සතතිට්ඨිසසතිපි සලලපියසතිපි”ති -පෙ- සච්ච. කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සතතිට්ඨිපි සලලපතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සතතිට්ඨිසසතිපි සලලපියසතිපි. නෙතං භික්ෂුවෙ අපසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්චසඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධි. එකෙනෙකා සතතිට්ඨිසසතිපි වා සලලපෙයා වා සාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්ථි. අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අපේක්ෂාකාමෙ නාම: අපච්චරෙතො භොති කුච්චිත වා කච්චාටෙන වා කිලඤ්ඤෙන වා සාචිකතාකාරෙන වා රුඤ්චෙන වා එමෙහන වා කොසලියා වා යෙන කෙනවි අපච්චරෙතො භොති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො න තීරච්චාන ආතො විඤ්ඤ පච්චලො සතතිට්ඨිතං සලලපිතං.

සද්ධිනති: එකෙනො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච භොති භික්ෂුනී ව.

සතතිට්ඨිසසතිපිවති: පුරිසසස භසුපාමෙ තිට්ඨති ආපසන් සාචිකතියසස.

සලලපෙයාවති: පුරිසසස භසුපාමෙ ධීතා සලලපති ආපසන් සාචිකතියසස.

භසුපාමං. විජහිතා සතතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපසන් සුකකට්ඨස. යකෙඛන වා පෙතෙන වා පඤ්ඤකෙන වා තීරච්චානගත-මනුසසච්චගහෙන වා සද්ධි. සතතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපසන් සුකකට්ඨස.

අනාපසති; යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො භොති, අරභොපෙසඛා අඤ්ඤචිතිතා සතතිට්ඨති වා සලලපති වා, උමමිත්තකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

තතියසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි... සැබෑද මහණෙහි මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේ දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් තොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි... මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිතබුනි... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අපේක්ෂාකාය නම්: බිතුයෙන් හෝ කවුළුවෙන් හෝ කළාලීන් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඹින් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසන් වූ පියසෙක් වෙයි.

සුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රත්‍යයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවයෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටිනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලාපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රත්‍යයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන්ඟිය මිනිස් පිරිමි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රබුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිභිත වූ වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් භෝ ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

1. සාවස්තීදනං - තෙන මො පන සමයෙන ජුලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි¹ බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤි ඵකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලාපතිපි නිකණ්ණිකමුපි ජපෙති දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායහති වියහති විපාවෙහති: "කථං හි නාම අයා ජුලනන්දා රටියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤි ඵකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලාපිස්සතිපි නිකණ්ණිකමුපි ජපෙසෙති² දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙතිස්සති"³ති. -පෙ- සචං. කිර භික්ඛවෙ ජුලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤි ඵකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලාපතිපි නිකණ්ණිකමුපි ජපෙති දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙතිති. සචං. භගවා. විගර්ථී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤි ඵකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලාපිස්සතිපි නිකණ්ණිකමුපි ජපෙසෙති. දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙතිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ණි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙත්ථා :

"යා පන භික්ඛුනී රටියාය වා බ්‍යුභෙ වා සිඛ්ඛාටකෙ වා පුරිසෙන සඤ්ඤි ඵකෙනෙකා සහතිට්ඨස්ස වා සලාපෙයා වා නිකණ්ණිකං වා ජපෙසයා දුතිසිකං වා භික්ඛුනී. උයොපෙයා පාවිතති"නති.

3. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමණ්ණි අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රටියා නාම: රච්ඡා වුච්ඡති.

බ්‍යුභං නාම: යෙනෙව පච්ඡෙහති තෙනෙව නික්ඛමහති.

සිඛ්ඛාටකො නාම: වරචං වුච්චති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙඛා න පෙතො 'න තිරච්ඡානගතො විණ්ණෙ පටිබලො සහතිට්ඨිතුං සලාපිතුං.

සඤ්ඤිනාති: ඵකෙනා.

1. රටියායපි - මෙසං: රටියාය - මුඛි
2. ජපෙසෙති - මෙසං
3. රටියා - මෙසං

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වතාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද යි. ... සැබෑද මහණෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලෑ කෙදිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? මහණෙහි, මෙය ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්මුලෑ කොදුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

රජියා නම්: වීජිය කියනු ලැබෙයි.

බ්‍රහ්ම නම්: යම් මහකින් මැ පිවිසෙත් ද ඒ මහින් මැ නික්මෙත්.

සිඬසාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දකුමැකි ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

පාරිභෝගික පාලන භික්ෂුන් විභවය

එකෙනෙකානි: පූර්වයා වෙච හොති භික්ෂුනී ව.

සනතිවෙද්දායාවානි: පූර්වසස් හත්පාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාරිභෝගිකය.

සලලපෙයා වානි: පූර්වසස් හත්පාසෙ ධීතා සලලපති ආපත්ති පාරිභෝගිකය.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපයානි: පූර්වසස් උපකණ්ණිකෙ ආරොවෙති ආපත්ති පාරිභෝගිකය.

දුකිධිකං වා භික්ෂුනී උයොපෙයානි: අනාවාරං ආවර්තුකාමා දුකිධිකෙ¹ භික්ෂුනී උයොපෙති ආපත්ති දුකකටසස්. දසසනුපවාරං වා සවණුපවාරං වා විජහනියා ආපත්ති දුකකටසස්. විජහිතෙ ආපත්ති පාරිභෝගිකය. හත්පාසං විජහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුකකටසස්. යපෙඛන වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා තීරව්ජාගත මනුසස්විගහෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුකකටසස්.

අනාපනි: යො කොච්චි විඤ්ඤ දුකියො හොති, අරහොපෙසා ආඤ්ඤවිහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාවාරං ආවර්තුකාමා සතිකරණියෙ දුකිධිකං භික්ෂුනී උයොපෙති උමමිකිකාය -ප- ආදීකමිකායානි.

වතුසමිකාවදං.

4. 2. 5

පඤ්චමසිකාවදං

1. සාවස්ථිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස කුලපිකා හොති නිවචහන්තා. අථ ඛො සා භික්ෂුනී පුඛනභසමයං නිවාසෙසා පත්තච්චිරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛසමී. උපසඛසමීනා ආසනෙ නිසීදිතා සාමීකෙ අනාපුච්ච පකකාමී. තස්ස කුලස්ස දසී සරං සමමජ්ජනනී තං ආසනං භාජනනකරිකාය පකඛිපි. මනුසසා තං ආසනං අපස්සනතා තං භික්ෂුනී එතදවොච්චි. කභං තං අයො ආසනනනී. නාභං තං ආචුසො ආසනං පස්සාමීති. දෙථයො² තං ආසනනනී පරිභාසිතා නිවචහනකං³ උච්චිදිංසු⁴. අථ ඛො තෙ මනුසසා සරං සොධෙතො තං ආසනං භාජනනකරිකාය පකසිතා තං භික්ෂුනී ඛොපෙසා නිවචහනකං පට්ඨපෙසු.

1. දුකිධිකං - සිච්ච ii
2. දෙහයා - සි.ච්ච.
3. නිවචහනකං - මජ්ඣ.
4. පච්චිදිංසු - මජ්ඣ. HO

එකෙනෙකා: පිරිමතියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙයියා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙයා: පිරිමතියක්හු කන්මුලැ ඇරොණා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුතිසිකං වා හිකඛුතිං උයොජෙයා: අනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්ති දෙවන මෙහෙණකුදු නභා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරැපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරැපු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරැපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රඹුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවරිත වැ වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, අනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවභට... ආදිකම්මිකාවභට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබත් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරවැ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙතැ එළඹියා යැ. එළැඹූ අස්නෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා යැ. ඒ කුලයෙහි දසි තොමෝ හමදින්නී ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙයි බහාලූ යැ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණභට "ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිද"යි කීහු. ඇවැත්නි, මම ඒ අසුන නොදකිමි. 'ආයඨාවෙනි, ඒ අසුන දෙට'යි තැනිගන්වා නිතිබක සිඳූලුභ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ඉඳකරන්නාහු ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි දක එ මෙහෙණ කලාකරවා නිතිබක (යළි) තැබුහ.

පාචිත්තිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අට බො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි. යා තා භික්ෂුනීයො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වීයගති ච්චාචොනි “කථං හි නාම භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධාමීඤ්ඤා ආසනෙන නිසිද්ධා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධාමීඤ්ඤා ආසනෙන නිසිද්ධා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමීති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධාමීඤ්ඤා ආසනෙන නිසිද්ධා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අසපකතානං වා පසාදය -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසතඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධාමීඤ්ඤා ආසනෙන නිසිද්ධා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

පුරෙහන්තං නාම: අරුණුඤ්ඤාමනං උපාදය යාව මජ්ඣනිකා. කුලං නාම: වහාරි කුලානි ඛත්තියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසුකුලං සුඤ්ඤාලං,

උපසඩ්ධාමීඤ්ඤාති: තඤ්ඤා ගතඤ්ඤා,

ආසනං නාම: පලලබ්ධස්ස ඔකාසො චුච්චිති.

නිසිද්ධාති: තස්මිං නිසිද්ධා,

සාමීකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුසෙසා චිඤ්ඤා තං අනාපුච්ඡා ආනොචස්සකං අතික්කාමෙහතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අපෙක්ඛාකාසෙ උපචාරං අතික්කාමෙහතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

පලලබ්ධස්ස අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුච්ඡෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ගච්ඡති, අසංභාරිමෙ, ගිලානාය ආපදසු උමච්ඡන්තාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ නොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබන්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා දු”යි ... සැබෑද මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබන්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබන්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබන්හි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ් යි.

පුරෙහතත නම්: අරුණ නැඟීම පටන් මද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ බ්‍රාහ්මණ කුල යැ වෛශ්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්ඛා: එහි ගොස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිකා: එහි හිඳ,

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දැනුමැති යම් මිත්තියෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි නො පිළිවිසිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනූ යා හැකි අස්නෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උමමන්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ජරැසිකබාපදං

1. සාවතීනිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ධුලලනන්දු භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසඩ්ධමීචා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනීසීදනී පි අභිනීපජ්ජනී පි. මනුස්සා ධුලලනන්දු භික්ඛුනී භිට්ඨමානා ආසනෙ නෙව අභිනීසීදනී, න අභිනීපජ්ජනී, මනුස්සා උජ්ඣායනී වියනනී විපාවෙණි "කථං භි නාම අය්‍යා ධුලලනන්දු පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසඩ්ධමීචා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනීසීදනී පි අභිනීපජ්ජනී පි"ති.

2. අය්‍යොසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනනානං විපාවෙණානං. යා තා භික්ඛුනීයො අජීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනනී වියනනී විපාවෙණනී "කථං භි නාම අය්‍යා ධුලලනන්දු පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසඩ්ධමීචා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනීසීදනී පි අභිනීපජ්ජනී පි"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුනී ධුලලනන්දු භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසඩ්ධමීචා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනීසීදනී පි අභිනීපජ්ජනී පි. සච්චං හඟවා. විගර්භී චූඤ්ඤා හඟවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛුනී ධුලලනන්දු භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසඩ්ධමීචා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනීසීදනී පි අභිනීපජ්ජනී පි, නෙන භික්ඛුනී අපසකනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණේ පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීයො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසෙතු:

"යා පන භික්ඛුනී පච්ඡාභක්ඛං කුලානී උපසඩ්ධමීචා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනීසීදනී වා අභිනීපජ්ජනී වා පාවිතනීය"නනී.

3. යා පනානී: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනී: -පෙ- අයං ඉමස්මී අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීනී.

පච්ඡාභක්ඛං නාම: මජ්ඣිමනිකෙ වීතීවග්ගෙ යාව අසුඛග්ගෙ සුරියෙ.

කුලං නාම: වග්ගාරී කුලානී ඛෙත්තියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසකුලං සුද්දකුලං

උපසඩ්ධමීචානී: තස්ස ගතචා.

සාමීකෙ අනාපුච්ඡානී: යො තස්මී කුලෙ මනුස්සො සාමීකො දතුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලධිකස්ස ඔකාසො චූළවනී.

අභිනීසීදනානී: තස්මී අභිනීසීදනී ආපග්ග පාවිතනියස්ස.

අභිනීපජ්ජනානී: තස්මී අභිනීපජ්ජනී ආපග්ග පාවිතනියස්ස.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳීම ද කෙරෙයි. වැදහොවීම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගෙන් උස්ත වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමැ හිඳිත්, නොමැ හොවිත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද තොමෝ පසු-බතෑ කුලයන් වෙතෑ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳීම කළාද? වැදහොවීම කළා ද සි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද තොමෝ පසු-බතෑ කුලයන් වෙතෑ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳීමත් කළාද? වැදහොවීමත් කළා ද සි... සැබෑද මහණෙනි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳීමත් කෙරේද? වැද හොවීමත් කෙරේ ද සි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳීමත් කළාද? වැද හොවීමත් කළා ද සි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පසුබතෑ කුලයන් වෙතෑ එළඹූ හිමියන් නො පිළිවිසෑ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී.. මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි සි.

පව්ඡාහකන නම්, මද්දහන ඉක්මගිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්. කුල නම්; ක්ෂත්‍රීයකුල යෑ බ්‍රාහ්මණකුල යෑ වෛශ්‍යකුල යෑ ශුද්‍රකුල යෑ සි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්පනා: එහි ගොස්.

සාමීකො අනාසුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසෑ.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාවිතය පාළු හික්කුනිවිභවෙතො

අනාපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා ආසනා අභිනිසිදන් වා අභිනි-
පඡන්ති වා ආපත්ත පාවිතියසස. අනාපුච්ඡතෙ වෙමනිකා ආසනෙ
අභිනිසිදන් වා අභිනිපඡන්ති වා ආපත්ති පාවිතියසස. අනාපුච්ඡතෙ
ආපුච්ඡතසඤ්ඤා ආසනෙ අභිනිසිදන් වා අභිනිපඡන්ති වා ආපත්ති
පාවිතියසස.

පලලබ්ධාසස අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. ආපුච්ඡතෙ
අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. ආපුච්ඡතෙ වෙමනිකා ආපත්ති
දුක්ඛට්ඨස. ආපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිදන් වා අභිනිපඡන්ති වා
ධුට්ඨපඤ්ඤානෙත, ගිලානාය, ආපදසු, උච්චන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ඡට්ඨසිකඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන සම්භුලා හික්කු
නියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවස්ථිං ගව්ඡන්තියො සායං අඤ්ඤාතරං
ගාමං උපගන්තො අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසඛිකම්මිතො ඔකාසං
යාචිංසු. අථ ඛො සා බ්‍රාහ්මණි තා හික්කුනියො එතදවොච “ආගමෙථ
අයො යාචි බ්‍රාහ්මණො ආගව්ඡන්ති” ති. හික්කුනියො යාචි බ්‍රාහ්මණො
ආගව්ඡන්ති සෙයාං සන්ථරිතො එකච්චා නිසිදිංසු, එකච්චා ජ්ඣංසු,
අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රතති. ආගන්තො තං බ්‍රාහ්මණි එතදවොච,
කා ඉමාති. හික්කුනියො අයානාති. නික්කඛිඨා ඉමා මුණ්ඛා වක්ඛන්ති-
යොති සරතො නික්කඛිඨාපෙසි.

2. අථ ඛො තා හික්කුනියො සාවස්ථිං ගන්තො හික්කුනීනං එතමන්ථං
ආරොචෙසුං. යා තා හික්කුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣා
යනති ඛියනති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම හික්කුනියො විකාලෙ-
කුලානි උපසඛිකම්මිතො සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං සන්ථරිතො
අභිනිසිද්ධසනතිපි අභිනිපඡන්තීති” -පෙ- සච්චං කිර හික්කඛෙ
හික්කුනියො විකාලෙ කුලානි උපසඛිකම්මිතො සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙයාං සන්ථරිතො අභිනිසිද්ධසනතිපි අභිනිපඡන්තීති” ති සච්චං හගවා.
විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- “කථං හි නාම හික්කඛෙ හික්කුනියො
විකාලෙ කුලානි උපසඛිකම්මිතො සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං
සන්ථරිතො අභිනිසිද්ධසනතිපි අභිනිපඡන්තීති. තෙනං හික්කඛෙ
අපසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හික්කඛෙ හික්කුනියො
ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:”

1. නික්කඛිඨං සිමු i - 348.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි වීමති ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, හීලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... අදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනවවෙහි සිට සැවැතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙති බමුණා එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණෝ බමුණා එන තෙක් ශයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රෑ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුද යි කී යැ. ආයතීය, මෙහෙණෝ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ විකාරයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳීමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ විකාරයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳීමත් කෙරෙත් ද? වැද හොච්මත් කෙරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණෝ විකාරයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳීමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාච්ඤාය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙඤා

“යා පන භික්ෂුනී විකාලෙ කුලානි උපසඬකමීතා යාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදෙය්‍යා වා අභිනිපජෙජය්‍යා වා පාච්ඤාය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අපෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

විකාලො නාම: අත්ඛගතෙ සුරියෙ යාව අරුණුග්ගමනා. කුලං නාම: වකාරිකුලානි ඛන්දයකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසෂකුලං සුඤ්ජකුලං.

උපසඬකමීතාති: තස් ගන්තවා.

යාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තසමී. කුලෙ මනුසෙසා යාමිකො දුභං තං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යං නාම: අන්තමසො පණණසකාරොපි.

සන්ධරිතාති: සයං සන්ධරිතා.

සන්ධරාපෙතාති: අඤ්ඤං සන්ධරාපෙතා.

අභිනිසිදෙය්‍යාති: තසමී. අභිනිසිදති ආපත්ති පාච්ඤායසස.

අභිනිපජෙජය්‍යාති: තසමී. අභිනිපජති ආපත්ති පාච්ඤායසස.

අනාපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාච්ඤායසස අනාපුච්ඡතෙ වෙමතිකා සෙය්‍යං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාච්ඤායසස. අනාපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාච්ඤායසස.

ආපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස. ආපුච්ඡතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස. ආපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා, ගිලානාය, ආපදසු, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

සත්තමසිකතාපදං.

“යම් මෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ් යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැඟීම කෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ඉද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසධකමිඤ්ඤා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්තට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

සෙය්‍යා නම්: යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුන්.

සන්ථරිඤ්ඤා: තොමෝ අතුරා.

සන්ථරාපෙඤ්ඤා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙය්‍යා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපජ්ජෙය්‍යා: එහි වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදසෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අධ්‍යමයිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දා කාපිලානියා අනෙතවාසි භික්ඛුනී¹ හද්දං කාපිලානීං සකකච්චං උපට්ඨෙති. හද්දා කාපිලානී භික්ඛුනියො එතදවොච: "අයං මං අයො භික්ඛුනී සකකච්චං උපට්ඨෙති ඉමිසසාහං වීචරං දසසාමී"ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසි: "අහං කීර අයො අයාං න සකකච්චං උපට්ඨෙමි, න කීර මෙ අයාං වීචරං දසසාමී"ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියන්ති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසීති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසීති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරි-තෙන පරං උජ්ඣාපෙසසීති." නෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්තාං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී දුග්ගභිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසා පාවිත්තිය"න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

දුග්ගභිතෙනාති: අඤ්ඤථා ගභිතෙන.

දුපධාරිතෙනාති: අඤ්ඤථා උපධාරිතෙන.

පරන්ති: උපසමපන්නං උජ්ඣාපෙති ආපත්ත පාවිත්තියසී.

උපසමපන්නාය උපසමපන්නසඤ්ඤ උජ්ඣාපෙති ආපත්ත පාවිත්තියසී. උපසමපන්නාය වෙමතිකා උජ්ඣාපෙති ආපත්ත පාවිත්තියසී. උපසමපන්නාය අනුපසමපන්නසඤ්ඤ උජ්ඣාපෙති ආපත්ත පාවිත්තියසී.

අනුපසමපන්නං උජ්ඣාපෙති ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපන්නාය උපසමපන්නසඤ්ඤ ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස, අනුපසමපන්නාය වෙමතිකා ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස. අනුපසමපන්නාය අනුපසමපන්නසඤ්ඤ ආපත්ත දුක්ඛට්ඨස.

අනාසත්ති: උමචත්තකාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

අධ්‍යමයිකතාපදං

1. අනෙතවාසිති - මජ්ඣ. අනෙතවාසි - 809, 809ii

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි හද්‍යා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් නොමෝ හද්‍යා කාපිලානියට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. හද්‍යා කාපිලානී නොමෝ මෙහෙණන්ට “ආයඤ්චෙති, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි”යි මෙය කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආයඤ්චෙති, මම වනාහි ආයඤ්චිතට සකසා උවටැන් නො කෙරෙමි ල, ආයඤ්ච නොමෝ මට සිවුරක් නො දෙන්නී ලැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු” දී යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු දී යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

දුග්ගහිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලද්දෙන්,

දුපධාරිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලද්දෙන්.

පර: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වේ.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වේ.

උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැන් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නාවමසිකධාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපසසනනියො වණ්ඩකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: “අපයො අභිකාකං භණ්ඩකං පසෙසයායාසි”ති. වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අභමෙව නුන චොරී, අභමෙව නුන අඋජ්ඣී” යා අයඛායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපසසනනියො තා මං එවමාභංසු: “අපයො අභිකාකං භණ්ඩකං පසෙසයායාසි”ති. සවාභං අයො තුභකාකං භණ්ඩකං ගණ්භාමී අසසමණී හොමී බුභමවරියා වවාමී නිරයං උපපජ්ජාමී, යා පන මං අභුතෙන එවමාභ සාපි අසසමණී හොතු බුභමවරියා වචතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනි: “කථං භි නාම අයඛා වණ්ඩකාළි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසපිසසති”ති -පෙ- සඤ්ඤං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසපතිති,² සචං භගවා, විගරහී බුඤ්ඤා භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසපිසසති. නෙනතං භික්ඛවෙ, අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවකඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසනතු;

“යා පන භික්ඛුනී අත්තනානං වා පරං වා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපෙයා පාවිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අඤ්ඤං අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අත්තනානාති: පච්චතනං.

පරනාති: උපසමපනනං.

නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

උපසමපනනාය උපසමපනනසඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති³ ආපත්ති පාවිත්තියසස. උපසමපනනාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති ආපත්ති පාවිත්තියසස, උපසමපනනාය අනුපසමපනනසඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසපති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

1. අයතා - සිච්චි
2. අභිසපෙසිති - සිච්චි
3. අභිසපෙති - සිච්චි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාලී මෙහෙණට “ආයතීවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි” ද යි මෙය කීහු. වණ්ඩකාලී මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආයතී කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට “ආයතීවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි” ද යි මෙසේ කීහු යැ. මම මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම වෙම ද, මම මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතියකිම වෙම ද, ඉදින් ආයතීවෙනි, නොපගේ බඩු ගනිම නම් නො මෙහෙණකිම වෙමි. බඹසරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යමක් වනාහි අභූතයෙන් මා හට මෙසේ කීවු ද, ඔ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වෙවා, බඹසරින් ගිලිහෙවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාලී තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනුහු හැවූ” ද යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාලී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනුහු හවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාලී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනුහු හැවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

අකතානං: තමා කෙරෙහි.

පරං: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

පාවිච්චියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

නිරව්ජානගොතියා වා පෙත්තවිසයෙන වා මනුසසදෙහගගෙන වා අභිසපති ආපත්ත දුක්ඛවස්ස. අනුපසම්පන්නං අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස, අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපත්ති: අත්පුරෙකාරාය, ධම්මපුරෙකාරාය, අනුසාසනී පුරෙකාරාය උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

නවමසිකඛාපදං

4. 2. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සද්ධිං භණ්ඩිතා අත්තානං වධිතා වධිතා රොදති. යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ඨා -පෙ- තා උච්චිත්තකායෙහි ඛියන්ති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිසසති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදතිති. සථං භගවා. චිගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිසසති. තෙන භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදෙයා පාවිච්චිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමං අපෙඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අත්තානන්ති: පච්චිත්තං

වධිතා රොදති ආපත්ති පාවිච්චියස්ස. වධිතා න රොදති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස, රොදති න වධිතා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපත්ති: ඤාතිබ්බසනෙන වා භොගබ්බසනෙන වා රොග-බ්බසනෙන වා ජුට්ඨා රොදති න වධිතා උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

දසමසිකඛාපදං

අනධකාරවග්ගො ඤ්ඤියො

කඤ්ඤාදානං:

අනධකාරෙ පට්ඨන්තො අරෙඤ්ඤාකායෙ සිඛකාටකෙ,
දෙව නාපුට්ඨා විකාලෙ ව දුග්ගහී නිරයෙ වධිති.

1. වධිතා වධිතා-මඡසං.
2. රත්තනධකාරවග්ගො - ඩී ඩිඉඛී

6, තීරස්ථිත යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවීඝයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දෞර්භාගයෙන් හෝ හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරීය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධරීය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී මෙහෙණ මෙහෙණත් සමග කලභ කොට නමාට පැහැරූ පැහැරූ හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයථී වණ්ඩකාළී තමාට පැහැරූ පැහැරූ හැඩු” ද යි. ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැරූ පැහැරූ හැඩු ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැරූ පැහැරූ හැඩු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැරූ පැහැරූ හඬා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී .. මෝ නොමෝ මේ අරීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඡුණි යි.

අත්තානා: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිව්‍යසනයෙන් හෝ භොගව්‍යසනයෙන් හෝ රොග-ව්‍යසනයෙන් හෝ පහස්නා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතීය අත්ඛකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ඛකාර යැ පච්චිජන්ත යැ අජෙක්ඛාකාස යැ සිඬසාවක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගහිත යැ නිරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පටමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සලොහුලා භික්ඛුනියො අවිරවතියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකනිසෙ නභායනි. වෙසියා තා භික්ඛුනියො උපපණ්ඩවස්සුං: “කිත්තු ඛො නාම තුම්භාකං අයො දහරානං දහරානං¹ බ්‍රහ්මචරියං වීණෙණෙන. නත්තු නාම කාමා පරිභුඤ්ජිතඛවා. යදු ජිණ්ණො භවිස්සථ තදු බ්‍රහ්මචරියං වරිස්සථ. එවඤ්ඤා² තුම්භාකං උභො අක්ඛා පරිග්ගහිතා භවිස්සන්ති”ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උපපණ්ඩියමානා මධ්දු³ අභෙස්සුං. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො උපස්සයං ගන්ත්වා භික්ඛුනීනං එතමක්ඛං ආරොවෙස්සුං. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමක්ඛං ආරොවෙස්සුං. භික්ඛු භගවතො එතමක්ඛං ආරොවෙස්සුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤාපෙසසාමී දස අක්ඛවසෙ පටිච්ච සම්බසුච්ඡිතාය -පෙ- විනායානුග්ගභාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නග්ගා නභායෙයා පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

නග්ගා නභායෙයාති: අතිවක්ඛා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුකකටං. නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: අච්චිනාවිරිකාය නවධවිරිකාය⁴ ආපදස්සු උමුක්ඛ-කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පටමසිකඛාපදං.

4. 3. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤානිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛුනීනං උදක සාවඤ්ඤා අනුඤ්ඤාතා භොති. ඡන්ධගගියා භික්ඛුනියො භගවතා උදකසාවඤ්ඤා අනුඤ්ඤාතාති අපපමාණිකායො උදකසාවඤ්ඤායො ධාරෙන්නි⁵ පුරතොපි පච්ඡතොපි ආකඤ්ඤාතා⁶ ආභිණ්ඩනාති.

---

1. අයො දහරානං - මජ්ඣ.
 2. එවං - මජ්ඣ: එවංකෙට්ඨ - සි ii
 3. මධ්දු - සිමුච්ඡි සි ii
 4. අච්චිනාවිරිකාය වා නවධවිරිකාය වා - සිමුච්ඡි
 5. ධාරෙන්නං - මජ්ඣ.
 6. කඤ්ඤාතා - සිමුච්ඡි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙතවන නම් අනේ-පිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ අවිරවනී නදියෙහි වෙසහනන් සමඟ නග්න වූ එක් තොටු ස්නානය කෙරෙති. වෙසහනෝ ඒ මෙහෙණන්හට කෙළි-කවට කම් කළහ: “ආයතාවෙනි, ඉතා තරුණ වූ තොපට බඹසර පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභෝග කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකු මහලුටුවෝ වන්තාහු නම් එකල්හි බඹසර හැසිරෙවු. මෙසේ වනාහි තොප විසින් දෙ කරුණ මෑ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ” යැ යි. වෙසහනන් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණෝ මකුටුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණෝ මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. මහණෝ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසර යෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමතුවෙක: එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්ට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඛිසයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යෑ ... චිනයට රුකුල් පිණිස යෑ මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නග්න වූ ස්නාන කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

නග්ගා නභායෙයා: නො හදනා ලද්දී හෝ නො පොරවන ලද්දී හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැනැහුම් පිරියතෑ පවිති ඇවැත් වේ.

අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙහෙණන්ට දියසඵව අනුදන්තා ලද්දේ වෙයි. සඵව මෙහෙණෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵව අනුදන්තා ලද යි පමණ ඉක්ම වූ දියසඵ දරන්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇවිදිත්.

පාචික්‍රියාපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙසා

2. යා තා භික්‍ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්‍ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨකායො ධාරෙසසනතී”ති -පෙ- සථං කීර හික්ඛචෙ, ජබ්බගගියා භික්‍ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨකායො ධාරෙතතීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛචෙ, ජබ්බගගියා භික්‍ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨකායො ධාරෙසසනතී, තෙනං භික්ඛචෙ අපසනනානං වා පසාදා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛචෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“උදකසාට්ඨකමපන භික්‍ෂුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්‍රිදං පමාණං දීඝසො චතසෙසා විදජ්ඣියො සුගතවිදජ්ඣියා තිරියං දෙව විදජ්ඣියො. තං අතික්කාමෙතතීයා ඡෙදනං පාචික්‍රියා”නති.

3. උදකසාට්ඨකා නාම: යාය නිවජ්ඣා නභායති,

කාරයමානායාති: කරොනතීයා වා කාරාපෙතතීයා වා. පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්‍රිදං පමාණං: දීඝසො චතසෙසා විදජ්ඣියො සුගතවිදජ්ඣියා තිරියං දෙව විදජ්ඣියො, තං අතික්කාමෙතතී කරොති වා කාරාපෙති වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ඡිද්දිතා පාචික්‍රියං දෙසෙතබ්බං.

අඤ්ඤා විපසකතං අඤ්ඤා පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචික්‍රියාසස අඤ්ඤා විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචික්‍රියාසස පරෙහි විපසකතං අඤ්ඤා පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචික්‍රියාසස. පරෙහි විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙති ආපත්ති පාචික්‍රියාසස.

අඤ්ඤාසසත්ථාය කරොති වා කාරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛංසස, අඤ්ඤාන කතං පටිලභිතා පරිභුඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස.

අනාපත්ති: පමාණිකං කරොති, උනාකං කරොති, අඤ්ඤාන කතං පමාණාතික්කනතං පටිලභිතා ඡිද්දිතා පරිභුඤ්ඤා, විතානං වා භුම්චිකුරුණං වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිඤ්ඤාහනං වා කරොති, උම්චන්කාය -පෙ- ආදිකම්චකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාට්ඨකතී-සිච්චි
2. නිවජ්ඣා- සා,
3. භුමිකුරුණං - ඡෙසං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුටු කොට සිතකි, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුහු” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍ය වතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“දියසළුවක් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිදුලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකසාටිකා නම: යමෙකින් හදනා ලද්දී සනහා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිදු පවති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති කොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවුණක් පිළිලැබ සිදුපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරුවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවුලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 3. 3

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාභරියසා භික්ඛුනියා මහග්ගෙස වීචරදුග්ගෙස වීචරං දුක්ඛතං¹ ගොති දුස්සිඛිතං. ථුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදඵොච: “සුඤ්ඤං ඛො ඉදං තෙ අයොග වීචරදුග්ගං වීචරඤ්ඤ ඛො දුක්ඛතං දුස්සිඛිතං”න්ති. විසිඛෙඛම්² අයොග සිඤ්ඤසුඤ්ඤිති³. ආමයොග සිඛෙඛසාසාමීති⁴. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං වීචරං විසිඛෙඛඤා ථුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනියා අද්ධි. ථුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී සිඛෙඛසාසාමී සිඛෙඛසාසාමීති නෙච සිඛෙඛති⁵ න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාකං කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ඤ ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති ඒපාවෙනති: “කථං හි නාම අයගා ථුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛධාපෙඤා නෙච සිඛෙඛසුඤ්ඤි න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාකං කරියසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ථුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛධාපෙඤා නෙච සිඛෙඛති න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනාඤ්ඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛධාපෙඤා නෙච සිඛෙඛසුඤ්ඤි න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාකං කරියසති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිඛධාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා වීචරං විසිඛධාපෙඤා වා විසිඛධාපෙඤා වා සා පච්ඡා අනන්තරාසිකිනී නෙච සිඛධාපනාය න සිඛධාපනාය උසුඤ්ඤාකං කරෙයා අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාහා පාවිතතිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමසුඤ්ඤං අප්පෙ අධිඤ්ඤො භික්ඛුනීති.

---

1. දුක්ඛං - මඡසං.
 2. සිඛෙඛම් - සිච්ච.
 3. සිඛිසුඤ්ඤිති - මඡසං.
 4. සිඛිසාසාමීති - මඡසං.
 5. සිඛති - මඡසං.

4. 3. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණකගේ මාඟුහි සිවුරු පිළියෙන් සිවුරක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ වෙයි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී එ මෙහෙණට මෙය කිවුයැ. “ආර්යාවෙනි, නොපගේ මේ සිවුරු පිළිය සොඳුරු එහෙත් සිවුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ මැ”යි. ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් හරනෙමී. ගෙත්තම් කෙරෙහි දූ යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් කරන්නෙමී යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිවුර ගෙත්තම් හැර ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුනු යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී “ගෙත්තම් කරන්නෙමී ගෙත්තම් කරන්නෙමී” යි නොම ගෙත්තම් කරයි. ගෙත්තම් කරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොමෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නො මැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා”දූ යි ... සැබෑද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කෙරේ ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දූ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” යැයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පාවිච්චියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤය භික්ෂුනියා.

වීවරං නාම: ඡන්තං වීවරානං අඤ්ඤතරං වීවරං.

විසිඛෙඛන්තාති: සයං විසිඛෙඛන්තා.

විසිඛොපෙත්වාති: අඤ්ඤං විසිඛොපෙත්වා.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනීති: අසනී අනන්තරායෙ.

නෙව සිඛෙඛයාති: න සයං සිඛෙඛයා.

න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආභ්වාපෙයා.

අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහාති : යපෙත්වා චතුහපඤ්ඤාහං නෙව සිඛෙඛසාමී න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොයාමීති ධූරං නික්ඛන්තමනෙහ ආපත්ති පාවිච්චියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාවිච්චියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමනිකා වීවරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාවිච්චියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාවිච්චියස්ස.

අඤ්ඤං පරිසාරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුට්ඨකස්ස. අනුපසම්පන්නා වීවරං වා අඤ්ඤං වා පරිසාරං විසිඛෙඛන්තා වා විසිඛොපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: සනී අනන්තරායෙ, පරියෙසිත්වා න ලහති, කරොහති චතුහපඤ්ඤාහං අතික්ඛාමෙති, ගීලානාය, ආපද්දු, උච්චෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති,

තතිසසික්ඛාපදං

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

වීචර නම: සවැදූරුම සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිබෙණා: නොමෝ ගෙන්නම් හැර.

විසිබොපෙණා: මෙරමා ලවා ගෙන්නම් හරවා.

සා පඬුණ අනන්තරායිකීනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව සිබෙණා: නොමෝ ගෙන්නම් නො කරන්නේ යැ.

න සිබොපණාය උසස්කකං කරෙණා: මෙරමාහට නො අණවන්නේ යැ.

අක්කඤ්චු වතුපසඤ්චාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කරන්නෙහි. ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙ මි යි දුරනික්මෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්නි සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක ගේ සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නි සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති

4. 3. 4

චතුස්සිකාපදං

1. සාවතී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුත්තරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමනති, තානි චීවරානි චීරං නික්ඛිත්තානි කණණකිතානි භොනති. තානි භික්ඛුනියො ඔතාපෙනති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං; 'කසිමානි අයො චීවරානි කණණකිතානීති'. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං එතමසං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනානි බියනානි චීපාවෙනාති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුත්තරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමිත්තනාති'ති -පෙ- සාදං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුත්තරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමනතීති. සච්චං හගවා. චීගරභි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව චීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුත්තරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමිත්තනාති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී පඤ්චාභිකං සිංඛාවීචාරං¹ අතික්කාමෙයා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අසෙව අධිපෙනා භික්ඛුනීති.

පඤ්චාභිකං සිංඛාවීචාරං අතික්කාමෙයානාති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවීචරානි නෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඔතාපෙති පඤ්චමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියසීස.

පඤ්චාභානික්කනෙන අතික්කනතසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියසීස. පඤ්චාභානික්කනෙන වෙමතිකා ආපත්ති පාවිත්තියසීස. පඤ්චාභානික්කනෙන අනතික්කනතසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියසීස.

පඤ්චාභානතික්කනෙන² අතික්කනතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්කට්ඨසීස. පඤ්චාභානතික්කනෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්කට්ඨසීස. පඤ්චාභානතික්කනෙන අනතික්කනතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවීචරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඔතාපෙති වා, ගිලානාය ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදි කමමිකායාති.

චතුස්සිකාපදං

1. සිංඛාවීචාරං--සා.
2. පඤ්චාභා අනතික්කනෙන - මඪසං,

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හදනය සහිත උතුරුසහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවුසැරි සැරිමට යෙති. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණෝ වියළුවත්. මෙහෙණෝ ඒ වෙහෙණන්ට "ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්හුගේද"යි තෙල කරුණ කීහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හදනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද"යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හදනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට යෙද්ද"යි. සැබැදැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හදනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද? මෙහෙණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පඤ්චාහිකං සධිසාවිචාරං අතිකතාමයා: පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හදී නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ වියළා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හදී නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියළා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 3. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී පිණ්ඩාය වරිතා අලලච්චරං පඤ්චරිතා විහාරං පාවිසී. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී නං චීවරං පාරුපිතා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. සා නිකඛිපිතා භික්ඛුනියො පුජිථි: 'අපයො මයාං චීවරං පසෙසයාපා'ති. භික්ඛුනියො තසසා භික්ඛුනියා එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. අථ ඛො සා භික්ඛුනී උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනී මයාං චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපිසසති'ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසී.

2. යා නා භික්ඛුනියො අච්ච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායතභි ඛියතභි විපාවෙතභි: 'කථං හි නාම භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපිසසති'ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං අනාපුච්ඡා පාරුපිසසති 'ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉම: සිකතාපද: උද්දිසඤ්ඤ:

'යා පන භික්ඛුනී චීවරසධකමනීයං ධාරෙයා පාවිතනීය'නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුචිං අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

චීවරසධකමනීයං නාම: උපසමපනාය පඤ්චනතං චීවරානං අඤ්ඤතරං චීවරං. තසසා වා අදිනතා නං වා අනාපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපත්තී පාවිතනීයසස.

උපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤ චීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්තී පාවිතනීයසස. උපසමපනාය වෙමතිකා චීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්තී පාවිතනීයසස. උපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤ චීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්තී පාවිතනීයසස.

අනුපසමපනාය චීවරසධකමනීයං ධාරෙති ආපත්තී දුක්ඛටසස. අනුපසමපනාය උපසමපනාසඤ්ඤ ආපත්තී දුක්ඛටසස. අනුපසමපනාය වෙමතිකා ආපත්තී දුක්ඛටසස. අනුපසමපනාය අනුපසමපනාසඤ්ඤ ආපත්තී දුක්ඛටසස.

අනාපතති: යා වා දෙති, නං වා ආපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අච්ච්ඡනචීවරිකාය, නට්ඨචීවරිකාය, ආපදසු, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඬුපිණිස හැසිරූ තෙත් සිවුර විදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඬුපිණිස පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම “ආයතාවෙහි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද” යි මෙහෙණන් පිළිවිසු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙලකරුණ ඇරොස්සු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි ... සැබැඳු මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසූ පෙරවූ ද යි. සැබැවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යඤ්ච සුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසන්වා:

“යම මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... හිකඳුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්ෂුණි යි.

විවරසංකමනීය නම් : උපසපනකගේ සිවුරූපස අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනු පසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔ මෑ දේ නම් හෝ ඇය පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් පොරවා නම්, අසිදගන් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නට සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

ජටයසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලලනාදුස භික්ඛුනියා උපටයාකකුලං ධුලලනාදුං භික්ඛුනීං එතදවොච: "භික්ඛුනී සංඝාසස අයො චීවරං දය්සාමාති. ධුලලනාදු භික්ඛුනී තුමෙහ ඛහුකිට්ඨා ඛහුකරණියාති අනතරායං අකාසි. තෙන ඛො පන සමයෙන තසස කුලසස සරං ඩය්හති, තෙ උරුඛායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අය්සා ධුලලනාදු අමොකං¹ දෙයාධමමං අනතරායං කර්සසති උභයෙනමහා² පරිචීනා³ හොගෙහි ච පුදෙඤ්ඤන වා"⁴ති.

2. අසෙසසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසිසානං උරුඛායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපච්චා -පෙ- නා උරුඛායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අය්සා ධුලලනාදු ගණසස චීවරලාභං අනතරායං කර්සසති"¹ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ධුලලනාදු භික්ඛුනී ගණසස චීවරලාභං අනතරායං අකාසීති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ධුලලනාදු භික්ඛුනී ගණසස චීවරලාභං අනතරායං කර්සසති. නොතං භික්ඛවෙ, අසසනානං වා පසාදුය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසුහු:

"යා පන භික්ඛුනී ගණසස චීවරලාභං අනතරායං කරෙයා පාවිතිය"²නාති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ-භික්ඛුනීති:-පෙ-අයං ඉමසමිං අසෙඤ්ඤ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනීසමෙහා වුච්චති.

චීවරං නාම: ජනනා චීවරානං අඤ්ඤතරං චීවරං විකපඤ්ඤපගපච්චිමං,⁴

අනතරායං කරෙයානාති: කථං ඉමෙ චීවරං දදෙය්සනාති³ අනතරායං කරොති ආපත්ති පාවිතියසස. අඤ්ඤං පරිසඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස. සමඛහුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසමපනාය වා චීවරං වා අඤ්ඤං වා පරිසඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දසෙසඤා නිවාරෙති උමච්චන්කාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

ජටයසිකඛාපදං

1. ධුලලනාදු ගණසස අමොකං--සිඞ්ගි
2. උභයෙනාමි--මජ්ඣං.
3. පරිචීනා--මජ්ඣං.
4. විකපඤ්ඤපගං පච්චිමං--මජ්ඣං.
5. කථං ඉමෙ චීවරං න දදෙය්සනාති--මජ්ඣං. සිඞ්ගි සිඞ්

4. 3. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුනිය ගේ උපස්ථායක කුලය ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයතීවෙති මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ තෙපි බොහෝ කීස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහි ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද? අපි හොඟයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණමහ” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද” යි ... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : භික්ෂුණි සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකැපීමට සුදුසු පැසුර් සිවුර යි.

අන්තරායං කරෙයා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසපනකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යපරිෂ්කාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

4. 3. 7

සත්තමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිසඛොස්ස අකාලච්චරං උසුනන්තං භොති. අථ ඛො භික්ඛුනිසඛොසා නං ච්චරං භාජෙතුකාමො සනතිපති. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලනාසුස භික්ඛුනියා අනොවාසී භික්ඛුනියො¹ පක්කන්තා භොන්ති. ජුලනාසු භික්ඛුනි නා භික්ඛුනියො ඵතදවොච: "අයො භික්ඛුනියො පක්කන්තා න තාව ච්චරං භාජයිස්සති"²ති³ ධම්මිකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහි⁴. භික්ඛුනියො න තාව ච්චරං භාජයිස්සති පක්කමිංසු⁵ ජුලනාසු භික්ඛුනි අනොවාසීභික්ඛුනිසු⁶ ආගතාසු නං ච්චරං භාජාපෙසී.

2. යා නා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා ජුලනාසු ධම්මිකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහිස්සති"⁷ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ජුලනාසු භික්ඛුනි ධම්මිකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලනාසු භික්ඛුනි ධම්මිකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසන්නන්තං වා පසාදස -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

..යා පන භික්ඛුනි ධම්මිකං ච්චරච්චඛං පට්ඨාහෙයා පාවිත්තිය"⁸න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා භික්ඛුනිති.

ධම්මිකො නාම ච්චරච්චඛො: සමග්ගො භික්ඛුනිසඛෙයා සනතිපතිඤ්ඤා භාජෙති.

පට්ඨාහෙයාති: කථං ඉදං ච්චරං භාජෙයාති? පට්ඨාහති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ධම්මෙක ධම්මකසඤ්ඤා පට්ඨාහති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ධම්මෙක වෙමතිකා පට්ඨාහති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ධම්මෙක අධම්මකසඤ්ඤා පට්ඨාහති අනාපත්ති.

අධම්මෙක ධම්මකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මෙක වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මෙක අධම්මකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දුග්ගන්ථා පට්ඨාහති උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං

1. අනොවාසීනියො භික්ඛුනියො - මජ්ඣ.
2. භාජයිස්සති-සිච්චි සිච්ච භාජයිස්සතිති - මජ්ඣ.
3. පට්ඨාහති - මජ්ඣ.
4. විපක්කමිංසු - ස්ථා.
5. අනොවාසීසු භික්ඛුනිසු - මජ්ඣ.
6. ඉමං මජ්ඣ.
7. න භාජෙයාති - සිච්චි

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නොකල් සිවුරෙක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු ඒ සිවුර බෙදනු කැමැති වූ රැස්වූහ. එසමයෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු වෙති. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට ලෙය කිවු යැ. “ආයතාවෙහි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු යැ. (එන) තෙක් සිවුර නො බෙදන්නේ යැයි දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ යැ. මෙහෙණේ එතෙක් සිවුරු නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියාහු යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි අතැවැසි මෙහෙණන් පැමිණි කල්හි ඒ සිවුර බෙදවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලබුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතා ජුල්ලනන්ද නොමෝ දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ දැ”යි... සැබැඳ මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක් වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දැනුම් සිවුරු බෙදීම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියි.

ධමේකච්චර විභංග නම් : සමග වු මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පට්ඨාහෙය්‍යා : කෙසේ මේ සිවුර බෙද ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දැනුමෙහි දැනුමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දැනුමෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත්වෙයි. දැනුමෙහි නොදැනුමිසන් ඇතියා වළක්වානම් ඇවැත් නැති.

නො දැනුමෙහි දැනුමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැනුමෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැනුමෙහි නො දැනුමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උමමන්තිකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලනන්ද භික්ඛුනී නවානමපි නවකානමපි¹ ලඛ්භිකානමපි² සොකසාධිකානමපි³ කුමභද්දුඤ්ඤිකානමපි⁴ සමණවීචරං දෙනි මයං පරිසතිං⁵ චණණං භාසටාති. නවාපි නවකාපි ලඛ්භිකාපි සොකසාධිකාපි කුමභද්දුඤ්ඤිකාපි චූලනන්දය භික්ඛුනියා පරිසතිං චණණං භාසනති: "අයා චූලනන්ද ඛුභුසුතා භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. දෙථ අය්‍යාය කරොථ අය්‍යායා"ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අය්‍යා චූලනන්ද අගාරිකස්ස සමණවීචරං දස්සති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, චූලනන්ද භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සමණවීචරං දෙනිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, චූලනන්ද භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සමණවීචරං දස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා සමණවීචරං දදෙය්‍ය පාවිතතිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාවසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුණ්ඤි සාමණෙරණ්ඤි ධපෙඤා යො කොචි පරිබ්බාජකසමාපෙණො.

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනීණ්ඤි සිකඛමානණ්ඤි සාමණෙරිණ්ඤි ධපෙඤා යා කාචි පරිබ්බාජිකසමාපනො.

සමණවීචරං නාම: කප්පකතං වුවවති. දෙනි ආපත්ති පාවිතතියස්ස.

අනාපතති: මාතාපිතුණ්ණං⁶ දෙනි තාවකාලිකං දෙනි උම්මතතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නාවකානමපි - මඡසං.
2. ලඛ්භිකානමපි - මඡසං.
3. සොකසාධිකානමපි මඡසං.
4. කුමභද්දුඤ්ඤිකානමපි - මඡසං.
5. පරිසති මඡසං.
6. මාතාපිතුණං - මඡසං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි කොමෝ "මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදලියන්ට ද කළකිඬියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදලියෝ ද කළකිඬියරු ද ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: "ආයතී ජුල්ලනන්ද කොමෝ බොහෝ ඇසු පිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වුවා දහුමී කථා කරන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. ආයතීවට දෙවු. ආයතීවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද කොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද"යි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැජියකුට හෝ පිරිවැජිනියකට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ කොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අගාරික නම් : ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබ්බාජක නම් : මහණ ද හෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබ්බාජිකා නම් : මෙහෙණ ද භික්ෂුණුව ද හෙරණිය ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණවීර නම් : කප්පින්නදු ඔබනලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මවුපියන්ට දේ නම්, තවකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමයිකාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලනානුය භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ධුලනානුං භික්ඛුනිං එතදවොච: “සචෙ මයං අයො සකෙසාම භික්ඛුනිසඛාසස්ථවිරං දසසාමා”ති. තෙන ඛො පන සමයෙන වසසං චුඤ්ඤා භික්ඛුනියො චවිරං භාජෙතකාමා සනතිපතිංසු. ධුලනානු භික්ඛුනී නා භික්ඛුනියො එතදවොච: “ආගමෙථ අයො, අඤ්ඤා භික්ඛුනිසඛාසස්ථවිරපච්චාසානි. භික්ඛුනියො ධුලනානුං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: ගච්ඤො” නං චවිරං ජානාහීති. ධුලනානු භික්ඛුනී යෙන නං කුලං තෙත්තපසඛකමී. උපසඛකමීඤ්ඤා තෙ මත්තදොසං එතදවොච: “දෙථාචුඤ්ඤා භික්ඛුනිසඛාසස්ථවිර”නති. න මයං අයො සකෙසාම භික්ඛුනිසඛාසස්ථවිරං දතනති. ධුලනානු භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොචෙයි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ධුලනානු දුබ්බලච්චරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතිකකාමෙසසති”ති.-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ධුලනානු භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතිකකාමෙසීති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ධුලනානු භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතිකකාමෙසසති. තෙන භික්ඛවෙ, අපසකානං වා පසාදය-පෙ-එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තඤ්ඤා:

“යා පන භික්ඛුනී දුබ්බලච්චරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතිකකාමෙයා පාවිතතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ඛුනීති.

දුබ්බලච්චරපච්චාසා නාම: සචෙ මයං සකෙසාම දසසාම කච්චිකාමානි වාචා භික්ඛා හොති.

විවරකාලසමයො නාම: අනන්තෙ කධිනෙ වසසානසස්ථවිරො මාසො, අනන්තෙ කධිනෙ පඤ්ඤාමාසා.

විවරකාලසමයං අතිකකාමෙයාති: අනන්තෙ කධිනෙ වසසානසස්ථවිරො දිවසං අතිකකාමෙති ආපඤ්ඤා පාවිතතියස්ථ. අනන්තෙ කධිනෙ කධිනුදාරදිවසං අතිකකාමෙති ආපඤ්ඤා පාවිතතියස්ථ.

---

1. ගවෙසනං - සිඤ්ඤා

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයතීවෙනි, “ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙම හ” යි. එ සමයෙහි වස්චැස නිමවූ මෙහෙණෝ සිටුරු බෙදනු කැමැත්තාහු රැස්වූහ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවු යැ: “ආයතීවෙනි පොරොත්තු වවු; මෙහෙණසභනට වීචරප්‍රකාශාව ඇතැ” යි. මෙහෙණෝ ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කීහු; ආයතීවෙනි, “යව ඒ සිටුර දනුව” යි. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ කුලය වෙත එළඹියා ය. එළැඹූ ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීවු යැ: ඇවැත්නි, “මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙව” යි. “ආයතීවෙනි, අපි මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ” යි. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුල්ලනන්ද නොමෝ සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචරකාලසමය ඉක්මවූ ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචරකාලසමය ඉක්මවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීචර කාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

දුබලවීචරපව්වාසා නම් : ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නවු කරන්නවු යි වාග් හෙද කලා වෙයි.

වීචරකාලසමය නම් : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුර්මය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මය යි.

වීචරකාලසමයං අභිකතාමෙයා : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුර් දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උදුරන දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

සාවික්‍යසපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙතො

දුඛලච්චරෙ දුඛලච්චරසඤ්ඤා වීචරකාලසමයං අතීක්‍ෂාමෙති ආපත්තිපාවිත්තියස්ස. දුඛලච්චරෙ වෙමතිකා වීචරකාලසමයං අතීක්‍ෂාමෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස, දුඛලච්චරෙ අදුඛලච්චරසඤ්ඤා වීචරකාලසමයං අතීක්‍ෂාමෙති අනාපත්ති.

අදුඛලච්චරෙ දුඛලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අදුඛලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අදුඛලච්චරෙ අදුඛලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දසෙසඤ්ඤා නිවාරෙති¹ උමමන්ත්තකාය - ටෙප-ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකධාපදං

4. 3. 10

දසමසිකධාපදං

1. සාවජී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන සඛ්ඤා උද්දිසස වීභාරො කාරාපිනො භොති. සො තස්ස වීභාරස්ස මහෙ උභතො සඛ්ඤාස්ස අකාලච්චරං දතුකාමො භොති. තෙන ඛො පන සමයෙන උභතො සඛ්ඤාස්ස කඨිනං අත්තං භොති. අථ ඛො සො උපාසකො සඛ්ඤා උපසඛ්ඤාමිත්වා කඨිනුද්ධාරං යාචී, භගවතො එතමත්තං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කථා භික්ඛු ආමනොසී: “අනුජානාමී භික්ඛවෙ කඨිනං උද්ධරිතුං” එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ උද්ධරිතඛබ්බං, බ්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙතා ඤ්ඤපෙතඛබ්බො.

2. සුඤ්ඤානු මෙ භනොත සඛෙතා යදි සඛ්ඤාස්ස පත්තකලං සඛෙතා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤ්ඤන්.

සුඤ්ඤානු මෙ භනොත සඛෙතා, සඛෙතා කඨිනං උද්ධරති යස්සියායසමනො ඛමති කඨිනාස්ස උඛ්ඤාරො² සො තුඤ්ඤාස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය: උඛ්ඤාතං සඛෙතන කඨිනං ඛමති සඛ්ඤාස්ස තඤ්ඤා තුඤ්ඤා එවමෙතං ධාරයාමිති.

3. අථ ඛො සො උපාසකො භික්ඛුනීසඛ්ඤා උපසඛ්ඤාමිත්වා කඨිනුද්ධාරං යාචී. චුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී වීචරං අමනාකං භවිස්සතිති. කඨිනුද්ධාරං පටිබාහි. අථ ඛො සො උපාසකො උඤ්ඤායති ඛියති විපාවෙති: කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමනාකං කඨිනුද්ධාරං න දස්සන්තිති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස උපාසකස්ස උඤ්ඤායනාත්තස්ස ඛියනාත්තස්ස

1. වාරෙති--සීඉච්ච
2. උද්ධාරො - මඤ්ඤා.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවකු විසින් සභිසයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර පුජොත්සවයෙහි දෙ සභන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සභන් විසින් කඨිනය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු මේ සභිසයා වෙතැ එළැඹූ කඨින ඉදිරිම යැදී යැ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ පැරොජුහු. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, කඨිනය උදුරන්නට අනුදනිමි' මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සභිසයා දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සභිසයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සභිසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභිසයා කඨිනය උදුරන්නේ යැ. මේ ඥජ්ඣි යි.

ස්වාමීනි සභිසයා ම වදන් අසාවා. සභිසයා කඨිනය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මන් කෙනකු කඨිනය ඉදිරිම රුස්තේ නම් හෙ නිහඬ වන්නේ යැ. යමක්හට නො රුස්තේ නම් හෙ කියන්නේ යැ. සභිසයා විසින් කඨින උදුරන ලදී. සභිසයාට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණසභන් වෙතැ එළැඹූ කඨින ඉදිරිම යැදී යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඨින ඉදිරිම වැළැක්වූ යැ. එකල්හි ඒ උවසු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපට කඨින ඉදිරිම නො දුන්නු දූ" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවාගේ (අකීර්තනි ශබ්දය) ඇසුහු.

පාවිත්‍රය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙහා

විපාලවනකසී. යා නා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා-පෙ-නා උජ්ඣායනී වියනී විපාලවනී; “කථං හි නාම අයා චුළුනඤ්ඤ ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසීති” -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, චුළුනඤ්ඤ භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහීති, සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, චුළුනඤ්ඤ භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසීති. නෙන භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහෙයා පාවිත්‍රිය” නති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අතෙ අධිපෙපනා භික්ෂුනීති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදාරො: සමනො භික්ෂුනීසබ්බො සනාතිපතිඤා උඤ්ඤති.

පටිබාහෙයාති: කථං ඉදං කඨිනං උඤ්ඤරෙයාති¹ පටිබාහති ආපනති පාවිත්‍රියසී.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤ පටිබාහති දාපනති පාවිත්‍රියසී. ධම්මකෙ වෙමනිකා පටිබාහති ආපනති දුක්ඛටසී. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤ පටිබාහති අනාපනති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤ ආපනති දුක්ඛටසී. අධම්මකෙ වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛටසී. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤ අනාපනති.

අනාපනති: ආනිසංසං දසෙසීඤා පටිබාහති උච්චෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති,

දසමසික්ඛාපදං

නාගචගෙහා තතියො

තසසුද්දනං:

- නනෙහාදකං විසිබ්බෙඤා - පඤ්චාභසංකමානීයං
- ගණවිභග්ග සමණං - දුඛබලං කඨිනෙන වාති.

1. න උඤ්ඤරෙයාති- මජ්ඣං.
 2. දුඛබලකඨිනෙන - සීඝ්‍රා

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ල නන්ද තොමෝ දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ” දෑ යි ... සැබෑද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක් වූ දෑ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන : යම්, යම්බඳු ... හික්බුහි : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

ධම්මකකඩිනුද්ධාර නම් : සමහ වූ මෙහෙණ සහහු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ කඩින උදුරන්නෝ දෑ යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහැමියෙහි දහැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දහැමියෙහි දහැමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමි යෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසර් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදි කම්මකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්න වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදක (සාටිකා) යැ විසිබ්බන යැ පඤ්චාහික යැ (වීචර) සභිකමතීය යැ ගණ යැ (වීචර) විහභිග යැ සමණ (වීචර) යැ දුබ්බල යැ කඩිනෙයන් දෑ යි.

4. 4. 1

පයමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ පිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙහති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙසසනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙසසනති”ති. -පෙ- සඵචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙසසනති. සඵචං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤෙ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසෙතු: “යා පන භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙසසං පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසමපනායො වුච්චෙහති.

දො ඵකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙසසනති: ඵකාය නිපණ්ණාය අපරා නිපජ්ජති ආපකති පාවිත්තියසස. උභො වා නිපජ්ජති ආපකති පාවිත්තියසස. උට්ඨභිතා පුනාපුනං නිපජ්ජති ආපකති පාවිත්තියසස.

අනාපකති: ඵකාය නිපණ්ණාය අපරා නිසීදති උභො වා නිසීදති උමමකකානං -පෙ- ආදිකමමිකානනති.”

පයමසිකධාපදං නිවර්තං

8. 6. 3

දුතියසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤාදිනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො ඵකකුරුණපාපුරුණා තුවට්ටෙනති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකකුරුණපාපුරුණා තුවට්ටෙසසනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං.

1. ඵකකුරුණ පාපුරුණා-ඡජසං; HO

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැහැ පෙතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද"යි. හික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද"යි ... සැබෑද මහණෙකි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙකි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද? මහණෙකි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙකි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින් නම් පවිති වේ" යයි,

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුනියෝ: උපසපන් දූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥා එකමකෝ කුටුමෙයප්‍රා: එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හොවී නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. දෙදෙන මැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වෙයි, නැතිට පුන පුනා හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වේ.

එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හිදී නම්, දෙදෙන මැ හිදින් නම්, උමමත්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැන් නැති.

පළමු සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ ගෘහීකාමභොගිනියන් මෙන් හොන්හු"දයි, හික්ෂුණු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන. ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනිවිභවෙයා

2. යා තා හික්කුනියො අපිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ධියානී විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා කුචචෙට්ඨසනතී”ති -පෙ- සච්චං කීර හික්කුචෙව, හික්කුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා කුචචෙට්ඨනතී. සච්චං භගවා. චීගරහි චුදො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කුචෙව, හික්කුනියො දො ඵකසුරණ- පාපුරණා කුචචෙට්ඨසනතී. නෙතං හික්කුචෙව, අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵඤ්ඤා පන හික්කුචෙව, හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දීසකතු :

“යා පන හික්කුනියො දො ඵකසුරණපාපුරණා කුචචෙට්ඨයුං පාවිත්තිය”නතී.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනියොති උපසම්පන්නායො චුට්ඨනතී.

දො ඵකසුරණපාපුරණා කුචචෙට්ඨයුනතී: තඤ්ඤෙව අසුරිතවා තඤ්ඤෙව පාරුපනති ආපනති පාවිත්තියසී.

ඵකසුරණපාපුරණෙ ඵකසුරණපාපුරණසඤ්ඤා කුචචෙට්ඨනතී ආපනති පාවිත්තියසී, ඵකසුරණපාපුරණෙ වෙමනිකා කුචචෙට්ඨනතී ආපනති පාවිත්තියසී, ඵකසුරණපාපුරණෙ නානාසුරණපාපුරණසඤ්ඤා කුචචෙට්ඨනතී ආපනති පාවිත්තියසී.

ඵකසුරණෙ නානාපාපුරණසඤ්ඤා¹ ආපනති දුක්ඛට්ඨසී. නානාසුරණෙ ඵකපාපුරණසඤ්ඤා² ආපනති දුක්ඛට්ඨසී. නානාසුරණ- පාපුරණෙ ඵකසුරණපාපුරණසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසී. නානාසුරණ- පාපුරණෙ වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසී. නානාසුරණපාපුරණෙ නානාසුරණපාපුරණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: වච්චානං දොසසකා නිපජ්ජනතී, උච්චෙත්තිකානං -පෙ- ආදිකම්මකානනතී.

දුක්ඛසික්කාපදං

- 1. නානාපාපුරණෙ-සා.
- 2. ඵකපාපුරණෙ-සා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු දූ” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් දූ යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනියො: උපසපන්වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥේ එකස්තරණප්‍රාවරණං කුචට්ටෙය්‍යුං: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවන් නම් පවිති ඇවැන් වේ.

එකාස්තරණප්‍රාවරණයෙහි එකාස්තරණප්‍රාවරණසංඥා ඇතියාහු එක්වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාවරණයෙහි විමති ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. එකාස්තරණ-ප්‍රාවරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාවරණසංඥා ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැන් වේ.

එකාස්තරණයෙහි නානාප්‍රාවරණසංඥා ඇත්යාහු නම් දුකුලා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණයෙහි එකප්‍රාවරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාවරණයෙහි එකාස්තරණප්‍රාවරණ සංඥා ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාවරණ-යෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුලා ඇවැන් වෙයි. නානාස්තරණ-ප්‍රාවරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාවරණසංඥා ඇතියාහු නම් ඇවැන් නැති.

අතරක් දක්වා හොවින් නම් ඇවැන් නොවේ. උම්මන්තිකාවනට... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැන් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තත්වසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ භික්ඛුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හදදපි කාපිලානී¹ බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුසසා අය්‍යා හදද කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාර-සමභාවිතාති, හදදං කාපිලානීං පඨමං පඨිරුපාසිතවා පච්ඡා ජුලල-නඤං භික්ඛුනීං පඨිරුපාසනති. ජුලලනඤා භික්ඛුනී ඉසසාපකතා “ඉමා කිර අජීවජා සනතුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා යා ඉමා සඤ්ඤාත්තබහුලා විඤ්ඤාත්තබහුලා විහරන්ති”ති හදදය කාපිලානීයා පුරතො වඩකමතිපි තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි සෙය්‍යමපි කපෙති. උද්දි-සතිපි උද්දිසාපෙතිපි සජ්ඣායමපි කරොති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අජීවජා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලෙත්ති: “කථං හි නාම අය්‍යා ජුලලනඤා අය්‍යාය හදදය කාපිලානීයා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරිසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජුලලනඤා භික්ඛුනී හදදය කාපිලානීයා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජුලලනඤා භික්ඛුනී හදදය කාපිලානීයා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරිසසති. නෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසහතු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියො සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොසා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අය. ඉමසමීං අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනීයාති: අඤ්ඤය භික්ඛුනීයා.

සඤ්චිච්චාති: ජානන්ත සඤ්ඤානන්ති වෙච්ච අභිච්චන්තවා වීති කකමො.

අඵාසුං කරොසාති: ඉමීනා ඉමීසසා අඵාසු භවිසසතිති අනාපුච්ඡා පුරතො වඩකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කපෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති ආපත්ත පාවිත්තියසස.

---

1. ඤ්ඤාත්තබහුලා - සිඉii

4. 4. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හද්‍යා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හද්‍යා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කථා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා යැයි හද්‍යා කාපිලානීය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණීය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ඊර්ණ්‍යාවෙන් මධ්‍යා ලද්දී “මොහු වනාහි අපිස්වූවාහු යන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රච්චික්ත වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බදු මොහු හැඟවීම් බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම් බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙද්දැයි හද්‍යා කාපිලානීයගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිටීම ද කෙරෙයි, හිඳීම ද කෙරෙයි, ශයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදෑරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනඤ්ඤා තොමෝ ආර්යා හද්‍යා කාපිලානීයහට දැනැදැනැ අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනඤ්ඤා මෙහෙණ හද්‍යා කාපිලානීයහට දැන දැන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ හද්‍යා කාපිලානීයහට දැනැදැනැ අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො ... වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෙක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

සඤ්චිච්ච: දන්තී මොනවට දන්තී සිතා නියැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයැ.

අඵාසුං කරෙය්‍යා: මෙයින් මැයහට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳී නම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිතය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා සඤ්ච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාචිතියසස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා සඤ්ච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාචිතියසස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්න සඤ්ඤා සඤ්ච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාචිතියසස.

අනුපසම්පන්නාය සඤ්ච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති දුක්ඛ-
ටසස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසස.
අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසස. අනුපසම්පන්නාය
අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසස.

අනාපනති: න අඵාසුං කතතුකාමා, ආපුච්ඡා පුරතො වඩකමති
වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙයාං වා කප්පෙති උද්දසති වා
උද්දසාපෙති වා සඤ්ඤායං වා කරොති, උච්චිතකාය -පෙ- ආදි-
කමෙකායාති.

තනියසිකඛාපදං.

4. 4. 4

වතුසුසිකඛාපදං.

1. සාවඤ්චී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති. නෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය
උඤ්ඤාකං කරොති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උඤ්ඤායනාති ඛියන්තී
විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා පුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවීති.
නෙව උපට්ඨෙසසති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරියසති”ති.
-පෙ- සවචං කිර භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති.
නෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොතිති. සවචං
භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති. නෙව උපට්ඨෙසසති න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරියසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානාං
වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකඛාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති. නෙව උපට්ඨෙයා න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරෙයා පාචිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී-
අසෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකහට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදීකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි චනාහි ජුල්ලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා” දැයි ... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකඛුති: ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

දුක්ඛිතා නාම: ගීලානා වුච්චති.

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිභාරිනී වුච්චති.

නෙව උපට්ඨයායාති: න සයං උපට්ඨයාය.

න උපට්ඨාපනය උසුක්කං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා නෙව උපට්ඨෙයාමී න උපට්ඨාපනය උසුක්කං කරිසසාමීති ධුරං නික්ඛිතමඛන ආපක්ඛි පාච්ඤායසා. අනෙතවාසිනිං වා අනුප- සමානං වා නෙව උපට්ඨති න උපට්ඨාපනය උසුක්කං කරොති ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨසා.

අනාපනති: සති අනතරායෙ පරියෙසිතා න උභති, ගීලානාය ආපදසු උච්චිත්තයාය -පෙ- ආදිසමිකායාති.

වතුසමිකවාපදං.

4. 4. 5

පඤ්චමසිකවාපදං

1. සාවත්ඨී නිදනං - නෙත ඛො පන සමයෙන හඳු කාපිලානී සාකෙතෙ වසං උපගතා හොති. සා නෙතවිදෙව උඛාලො' පුලලනඤ්ඤාය භික්ෂුනියා සකභිකෙ දුතං පාලෙයි. "සචෙ මෙ අයා පුලලනඤ්ඤා උපසංසයං දදෙයා ආගචෙජයාමහං සාවත්ඨී"ති. පුලල- නඤ්ඤා භික්ෂුනී ඵවමාහ: "ආගච්ඡතු දසසාමී"ති. අඵ ඛො හඳු කාපිලානී සාකෙතා සාවත්ඨීං අගමාසි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී හඳුය කාපිලානියා උපසංසයං අදයි. නෙත ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කඵං කාතුං. හඳුපි කාපිලානී බහුසුතා' හොති භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කඵං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුසසා අයා හඳු කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කඵං කාතුං උළාරසමභාවිතාති හඳුං කාපිලානිං පඵමං පඨිරුපාසිතා පඵචා පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං පඨිරුපාසනාති. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඉසසාපකතා "ඉමා කිර අඤ්ඤාසා සතතුඛං පවිච්ඡා අසංසට්ඨා යා ඉමා සඤ්ඤාත්ඛෙහුලා විඤ්ඤාත්ඛි බහුලා විහරහති"ති කුපිතා අනතමනා හඳුං කාපිලානිං උපසංසයා නික්ඛධිසී.

1. සා කෙතවිදෙව කරණයෙන උඛාලො-මඡසං,
2. බහුසුතායෙව -මඡසං.

දුක්ඛිතා නම: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

සහජීවිනී නම: සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

නෙව උපටෙය්යා: නොමෝ උවටැන් නො කෙරෙයි.

න උපට්ඨාපනාය උසසුකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

නොමැ උවටැන් කරන්නෙමී උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කරන්නෙමී යි ධුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අතැවැසිනියකට හෝ අනුපසපනකහට හෝ නොමැ උවටැන් කෙරේ නම් උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇතිකල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලනහට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි උනාහි හදා කාපිලානී නොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ඕනොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ සමීපයෙහි දුතයකු යැවූ යැ. “ඉදින් ආයතී චුල්ලනන්ද නොමෝ මාහට අසපුවක් දෙන්නී නම් මම සැවැනට එන්නෙමී”යි. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’යි මෙසේ කිවූ යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානී නොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැනට පැමිණියා යැ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී හදා කාපිලානීහට අසපුවක් දුනු යැ. එසමයෙහි චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. හදා කාපිලානී නොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදර සම්භාවිතවූවා වෙයි. මිනිස්සු ආයතී හදා කාපිලානී නොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදරසම්භාවිතවූවායයි හදා කාපිලානීය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ චුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඬනා ලද්දී “යම්බදු මොහු හැඟවීම බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිය ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල; ප්‍රකර්ෂවිචෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොගැටුනාහු ලැ යි, කිසියා නො සියමන් වූවා හදා කාපිලානීය අසපුවෙන් ඇද දැමූ යැ.

පාචිකත්වය පාළු හිතවුන් වෙත

2. යා තා හිතවුන්ගේ අපේක්ෂා -පෙ- තා උරුමයෙන් බියකරී විපාලවනකි "කරං හි නාම අයා පුලුනුනුදා අයාය හදුය කාපිලානියා උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති"ති -පෙ- සචං කිර හිකබවෙ, පුලුනුනුදා හිකබනී හදුය කාපිලානියා උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කරං හි නාම හිකබවෙ, පුලුනුනුදා හිතවුන් හදුය කාපිලානියා උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති. නෙතං හිකබවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවසේ පන හිකබවෙ, හිතවුන්ගේ ඉමං සිකබපදං උද්දිසනතු:

'යා පන හිතවුන් හිතවුන්ගේ උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති වා නිකකධිසසතියා වා පාචිකත්වය'නකි.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්හි -පෙ- අයං ඉමසේ අපෙ අධිපෙතා හිතවුන්හි.

හිතවුන්ගේ: අඤ්ඤා හිතවුන්ගේ.

උපසසයො නාම: කවාටබද්ධා වුවනි.

දඬාති: සයං දඬා.

කුපිතා අනන්තමනාති: අනභිරඤ්ඤා ආහතචිතා බිලපාතා.

නිකකධිසසතියාති: ගබ්බො ගහෙතො පමුඛං නිකකධිසසති ආපකති පාචිකත්වයසස. පමුඛෙ ගහෙතො බහි නිකකධිසසති ආපකති පාචිකත්වයසස. එතෙන පයොගෙන බහුකෙපි ද්වාරෙ අතිකතාමෙති ආපකති පාචිකත්වයසස.

නිකකධිසසතියාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපකති දුකකටසස.* සකිං ආණනා බහුකෙපි ද්වාරෙ අතිකතාමෙති ආපකති පාචිකත්වයසස. උපසමපනාය උපසමපනසඤ්ඤා උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති වා නිකකධිසසතියාමෙති වා ආපකති පාචිකත්වයසස. උපසමපනාය වෙමනිකා උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති වා නිකකධිසසතියාමෙති වා ආපකති පාචිකත්වයසස. උපසමපනාය අනුපසමපනසඤ්ඤා උපසසයං දඬා කුපිතා අනන්තමනා නිකකධිසසති වා නිකකධිසසතියාමෙති වා ආපකති පාචිකත්වයසස.

* ආණාපෙති නිකකධිසසතියාමෙති ආපකති පාචිකත්වයසසති ගලිතං විය දියසතෙ. එස අඤ්ඤං ආණාපෙති පාචිකත්වයසසති මෙමෙවං සබ්බිති පිටතෙ පරිසොධිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද නොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇදදැමූ දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදැමූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසංඝය නම්: කචුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දඩා: නොමෝ දී.

කුපිතා අනතකමනා: නො ඇලුනි හැනුනු සිතැත්තී හටගත් ක්‍රොධහුල් ඇත්තී.

නිකකධෙස්සයා: ගැබෙහි ගෙනෑ අඟ්දෙරියට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අඟ්දෙරියෙහි ගෙනෑ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිකකධාපෙසයා: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්තිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙයා

තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අකවාටබ්භා නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසම්පන්නං කවාටබ්භා වා අකවාටබ්භා වා නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස.

අනාපතති: අලප්ථිතිං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා උමුච්ඤ්ඤිකං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා හණ්දන කාරිකං -පෙ-කලහකාරිකං -පෙ- විවාදකාරිකං -පෙ- හස්සකාරිකං -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරිකං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා අනොච්චාසිතිං වා සඤ්චිභාරිතිං වා නසමොච්චනනතිං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා තසසා පරික්ඛාරං නික්කමිඨ්ඨි වා නික්කමිඨාපෙති වා උමුච්ඤ්ඤිකාය -පෙ- ආදිකමිඨිකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාදස්සී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඨකාළී භික්ඛුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතීනාපි ගහපතීපුඤ්ඤනාපි.¹ යා තා භික්ඛුනීයො අප්චිඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඨකාළී සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතීනාපි ගහපතීපුඤ්ඤනාපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඨකාළී භික්ඛුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතීනාපි ගහපතීපුඤ්ඤනාපිති. සච්චං භගවා. විගර්භී ඛුඤ්ඤා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඨකාළී භික්ඛුනී සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතීනාපි ගහපතීපුඤ්ඤනාපි. නෙන භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. ගහපතීපුඤ්ඤනපි - මජ්ඣිමනිකායා - 03 සං 10

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනී ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලජ්ජිනියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමානම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මත්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඩබරකාරියක ... කලභකාරියක ... විවාදකාරියක ... හස්සකාරියක ... සච්ඡයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිතියක හෝ සද්ධිවිහාරිණියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... පාදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි

4. 4. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනී වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාළී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනී වුසු දැ” යි ... සැබෑද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනී වෙසේ දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනී වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාවිච්චිය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරෙයා ගහපතිනා වා ගහපති-
පුත්තෙන වා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි එවමයා වචනියා: “මායො
සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි. විවිච්චියො විවෙක-
ඤ්ඤාව හගිනියා සඛෙයා වණ්ණෙනී”ති. එවඤ්ඤා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි
වුච්චමානා තථෙව පගගණෙයා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතකියං
සමනුභාසිතංඛා තස්ස පටිනිසසග්ගාය. යාවතකියඤ්ඤා සමනුභාසියමානා
තං පටිනිසසජෙජයා ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසසජෙජයා
පාවිච්චිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමයමී-
අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාඨිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

ගහපති නාම: යො කොච්චි අගාරං අර්ඤ්ඤාවසති.

ගහපතිපුත්තො නාම: යෙ කෙච්චි පුත්තභාතරො.¹

සා භික්ෂුනීති: යා සා සංසට්ඨා භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහීති: අඤ්ඤාහි භික්ෂුනීහි.

යා පසසනති යා පුණ්ණති තාහි වතතංඛා “මායො සංසට්ඨා
විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි විවිච්චියො, විවෙකඤ්ඤාව හගිනියා
සඛෙයා වණ්ණෙනී”ති. දුතියමපි වතතංඛා-තනියමපි වතතංඛා සචෙ
පටිනිසසජනි ඉච්චිතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසසජනි ආපත්ත
දුක්ඛංසස. සුඤ්ඤා න වදනති ආපත්ත දුක්ඛංසස. සා භික්ෂුනී සඛිත-
මර්ඤ්ඤා ආකඨිඤ්ඤා වතතංඛා: “මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි
ගහපතිපුත්තෙනාපි, විවිච්චියො, විවෙකඤ්ඤාව හගිනියා සඛෙයා
වණ්ණෙනීති. දුතියමපි වතතංඛා— තනියමපි වතතංඛා. සචෙ පටි-
නිසසජනි ඉච්චිතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසසජනි ආපත්ත දුක්ඛංසස.
සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතංඛා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුනීවෙ, සමනුභාසිතංඛා
බාහ්මාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඛෙයා ඤ්ඤාපෙතංඛො.

සුණාතු මෙ අයො සංසො අයං ඉඤ්ඤාමා භික්ෂුනී
සංසට්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි, සා තං වදන්තං
නපටිනිසසජනි, යදි සඛිතංසස පතකලලං සඛෙයා ඉඤ්ඤාමං
භික්ෂුනී මනුභාසෙයා තස්ස වතදුක්ඛ පටිනිසසග්ගාය එසා ඤ්ඤාති.

1. එවඤ්ඤා සා - මර්ඤ්ඤා,
2. යො කොච්චි පුත්තභාතරො - සී.ඉ.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමග හෝ ගැහැවිපුතකු සමග හෝ හැනුනී වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයතාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සධ්‍යයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩ්වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අභියෝගී ලා දැහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සංසධ්‍යා නම: අනුලොමී නොවූ කායිකවාචසික ප්‍රයෝගයෙන් හැනුනී යැ.

ගහපති නම: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හේ යැ.

ගහපතිපුපත නම: යම් කිසි දරුවැ කෙනෙක්.

සා හිකබුනී: ගිහියන් හා හැනීසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් තොමෝ යැ.

හිකබුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයතාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සධ්‍යයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සධ්‍යයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධ්‍යයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සධ්‍යයා මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුත ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕතොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සධ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිච්ඡබ්භෙතා

සුඡාතු මෙ අයො සබ්භො අයං ඉස්සානාමා භික්ඛුනී සංසට්ඨා චිහරතී ගහපතීනාපි ගහපතීපුකෙතනාපි. සා තං වතථුං නප්පට්ඨිස්ස ජජනී. සබ්භො ඉස්සානාමං භික්ඛුනීං සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටීනීස්ස භාගො. යස්සා අයායා ඛමති, ඉස්සානාමාය භික්ඛුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣස්ස පටීනීස්ස භාගො. සා තුඡ්ඡාසස්ස යස්සා නසබ්බති සා භාගෙයා. දුතියමපි එතමස්සං වදම් -පෙ- තතියමපි එතමස්සං වදම් -පෙ- සමනුභට්ඨා සබ්භෙන ඉස්සානාමා භික්ඛුනී තස්ස වජ්ඣස්ස පටීනීස්ස භාගො, ඛමති සබ්භස්ස තසමා තුඡ්ඡතී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤතියා දුක්ඛං. දච්ඡි කමුච්චාචාහි දෙව දුක්ඛං. කමමච්චාචා-පරියොසානෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්ස ජජනී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නප්පට්ඨිස්ස ජජනී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්ස ජජනී ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනතියා, පටීනීස්ස ජජනතියා, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 4. 7

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. සාවස්ථී නිදනං— තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමුච්චෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරහතී. බුභ්භා දුසෙතතී. යා තා භික්ඛුනියො අප්චිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාචෙතතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමුච්චෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිස්සහතී”ති. -පෙ- සමං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමුච්චෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරහතීති. සමං හගවා. චිහරහි බුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො අනෙතාරචෙධ සාසඛකසමුච්චෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිස්සහතී. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයෙ -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤනතු:

[4.4.7] සත්වන සිකපදය

ආර්යාවෙහි සඩ්ධයා මවදන් අසාවා. මෙ මෙන්ම ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. සඩ්ධයා මෙන්ම ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙන්ම ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතාවකට රැස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රැස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙන්ම ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සඩ්ධයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සහනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වෙයි.

දහමිකම්හි දහමිකම් සන් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහමිකම්හි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහමිකම්හි නො දහමිකම් සන් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

නො දහමිකම්හි දහමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහමිකම්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහමිකම්හි නො දහමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, තුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද"යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු දයි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්‍යයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

“යා පන භික්ෂුනී අනෙකාරවෙට්ඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරෙයා පාවිතනිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම් අසෙ අධිපෙහතා භික්ෂුනීති.

අනෙකාරවෙට්ඨි: යසස වීරීනෙ විහරති තසස රවෙට්ඨ.

සාසඛකං නාම තසම් මග්ගෙ වොරානං නිවිට්ඨොකාසො දිසසති භුක්කොකාසො දිසසති ධීතොකාසො දිසසති නිසික්කොකාසො දිසසති නිපක්කොකාසො දිසසති.

සප්පට්ඨයං නාම: තසම් මග්ගෙ වොරෙහි මනුසසා හතා දිසසනති වීදුහතා දිසසනති ආකොචිතා දිසසනති.

අසත්ථිකා නාම: විතා සසෙන්න

වාරිකං වරෙයානති: කුසාකුට්ඨපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපනති පාවිතනියසස. අගාමනෙ අරභෙඤ්ඤ අඤ්ඤාපනෙ අඤ්ඤාපනෙ ආපනති පාවිතනියසස.

අනාපනති: සසෙන්න සහ ගච්ඡති, ඛෙට්ඨෙ අප්පහයෙ ගච්ඡති, ආපදසු උමමන්තාය -පෙ- ආදිකම්ඪිකායානි.

සතමසිකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. යාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරහති. ධුහතා දුසෙහති. යා නා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිසසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරහතිති. සච්චං හගවා. විහරෙහි වුදෙඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො තිරොරවෙට්ඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසහඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී තිරොරවෙට්ඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරෙයා පාවිතනිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකවුනි... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ් යි.

අනෙකාරයෝ: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර-කිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසථිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නසන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්තා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙති.

අසථිකා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම් දෙසම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද? යි, ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබැවැ භාගාවකුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වනාහි සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිච්චියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්ඛුනීති: —පෙ— අයං ඉමස්මිං අපෙඤ අධිපෙතතා භික්ඛුනීති.

තිරොරවෙයති: යස්ස විජිතෙ විහරති තං ධපෙඤා අඤ්ඤස්ස රවෙයං.

සාසඛිකං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරානං නිව්ටෙයාකාසො දිස්සති භුතෙතාකාසො දිස්සති ධීතොකාසො දිස්සති නිසිනෙතාකාසො දිස්සති නිපනෙතාකාසො දිස්සති.

සප්පට්ඨයං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සා භතා දිස්සන්ති විලුභතා දිස්සන්ති ආකොට්ඨා දිස්සන්ති.

අසඤ්ඤා නාම: විනා සපෙඤා.

වාරිකං වරෙය්‍යාති: කුතකුටසම්පාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාවිච්චියස්ස. අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ අඤ්ඤොජනෙ අඤ්ඤොජනෙ ආපත්ති පාවිච්චියස්ස.

අනාපත්ති: සපෙඤා සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අප්පට්ඨයෙ ගච්ඡති, ආපදස්සු උමුඤ්ඤකාය —පෙ— ආදිකමේකායාති.

අධ්‍යමසිකඛාපදං.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදං,

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ ක්ලඤ්ඤනිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො අනෙතා-ව්‍යං වාරිකං වරන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. හරිතාති තිණාති¹ සලුඤ්ඤන්තා එකිනදියං ජීවං විභෙධෙනතා බහු බුද්ධකෙ පාණෙ සඛිකානං ආපාදෙන්තා”ති.

2. අනෙතාසු ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣා-යන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං යා තා භික්ඛුනීයො අප්පට්ඨා —පෙ— තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සචං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරන්ති” ති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා —පෙ— කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පට්ඨස්සානං වා පසාදය —පෙ— එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනෙතාවස්සං වාරිකං වරෙය්‍යා පාවිච්චිය”න්ති.

1. හරිතාති තිණාතිව - ඡෙසං, සිඉ ii

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

කිරොරධං නම්: යමක්භුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්භුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසූ තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිය කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටී තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසාවිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්තා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසකීකා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අධියොක්තෙහි අධියොක්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂෙම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ඇතුළුවසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ නිල්තණ මඩින්තෝ එකේන්ද්‍රිය ජීවය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාගාවකුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිච්චියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අනෙතාවයානති: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං අවසිනා.

වාරිකං වරෙයානති: කුකුඤ්චසමුපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපක්ඛ පාවිච්චියසී. අගාමකෙ අරමෙකෙ අදාධියොපනෙ අදාධියොපනෙ ආපක්ඛ පාවිච්චියසී.

අනාපනති: සත්තාහකරණියෙන ගවජනී, කෙනවී උඛිඤ්ඤා ගවජනී, ආපදසු උමමකතිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 4. 10

දසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵවනෙ කලඤ්ඤනීවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො තපෙව රාජගහෙ වසී. වසනති. තප්ඵ භෙමනතං තප්ඵ ගිමං. මනුසො උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: “ආහුඤ්ඤා භික්ඛුනීතං දිසා අඤ්ඤාතො න ඉමාසං දිසා පකඛායනතී”ති.¹

2. අසොසාසුං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුසොනං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. අප්ඵ ඛො නා භික්ඛුනීයො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. භික්ඛු භගව්නො එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. අප්ඵ ඛො භගවා එතසමීං නිදනෙ එතසමීං පකරණෙ ධමමී. කපං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙතසී. තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීතං සිකඛාපදං පඤ්ඤපෙසසාමී දස අසුවසෙ පටිච්චි: සඛ්ඤ්ඤානාය -පෙ- සද්ධමමට්ඨිකියා විනායානුභවනාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වයසං වුඤ්ඤා වාරිකං න පකඛමෙයා අනතමෙයා ජපඤ්ඤවයොපනානිපි පාවිච්චිය”නති.

1. පෙකඛායනතීති - සීචු|

3. යා පන: යම, යමිබ්දු...භික්ෂුනී...මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අනෙකාවසයං: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ නො වැස.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්ති අධියොත්තෙහි අධියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

සත්තාහකරණියයෙන් යේ නම, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී 'යේ නම, ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළුමන නම් කලන්දකනිවාපයෙහි වැඩුවෙසෙනී, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එහි මැ රජගහනුවර වස් වෙසෙනී. හිමන් සමය එහි යැ ගිමන් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “මෙහෙණන්ට දිගුහු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුනට දියාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ භික්ෂුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඬසයාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්ටා:

“යම් මෙහෙණක් කොමෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

3. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— හිතවුන්: —පෙ— අය. ඉමසීං අපේ අධිපොතා හිතවුන්.

වසං වුසා නාම: පුරිම. වා තෙමාසං පච්ඡම. වා තෙමාසං වසං වුසා වාරිකං න පකකම්සාමි අනාමයො ජපපඤච යොජනානිපිති ධුරං නිකඛිතමනෙහ ආපතති පාවිතියසං.

අනාපතති: සති අනාරායෙ පරියෙසිතා දුතිසිකං හිතවුන්. න ලහති, හිලානාය ආපදසු උමමතියාය —පෙ— ආදිකමිකායාති.

දසමසිකවාපදං.

කුචචචගෙහා වකුසො.

කසසුද්දනං:

සෙයාසුච්ඡාචාසුකං දුකඛිතා උපසංසයෙන ව සංසචමා දුලෙ රචමා අනෙතාවනෙහ න වාරිකාති.

3. යා පන: යම, යමබදු...හිකවුනි...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

වසාංවුසා නම: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනතුදු වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි යි දුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපදයි.

චතුර් තුවට වර් යි.

එහි උද්දනය:-

සෙය්‍ය යැ එකසුරණ යැ අඵාසුක යැ දුකඛ්ඛ යැ උපසංඝය සමඟ සංසට්ඨ යැ අනෙතාරට්ඨ-නිරොරට්ඨ දෙක යැ අනෙතා-වසංඝය සමඟ වාරිකා යැ යි.

4. 5. 1

පයමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන රඤ්ඤා පසෙනදියා කොසලස්ස උය්‍යානෙ විතතාගාරෙ පටිභානවිතතං කතං හොති. බහු මනුස්සා විතතාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡන්ති. ඡබ්බගහියාපි භික්ඛුනියො විතතාගාරං දක්ඛනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො විතතාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡස්සන්ති සෙය්‍යාථාපි ගිහී කාමභොගිනියොති.

2. අසේසාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනනානං ඛියනනානං විපාවෙනනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බගෙයා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගෙයා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡන්තිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගෙයා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා විතතාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොකබරණීං වා දක්ඛනාය ගච්ඡෙය්‍යා පාවිකති”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රාජාගාරං නාම: යසු කසුචි රඤ්ඤා කීලිතුං රමීතුං කතං හොති.

විතතාගාරං නාම: යසු කසුචි මනුස්සානං කීලිතුං රමීතුං කතං හොති.

ආරාමො නාම: යසු කසුචි මනුස්සානං කීලිතුං රමීතුං කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යසු කසුචි මනුස්සානං කීලිතුං රමීතුං කතං හොති.

පොකබරණී නාම: යසු කසුචි මනුස්සානං කීලිතුං රමීතුං කතං හොති.

4. 5, 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු සැවැකැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රසෙනජීන් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙති. සවග මෙහෙණෝ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි.

2. හික්‍ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවගමෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි. ... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්‍ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස්කරන ලද හික්‍ෂුණී යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දේ වෙයි.

වික්‍රාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

උයනය නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්නට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

පොකුණි නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරනලද්දී වේ.

පාවිත්තය පාළු හික්වුනිව්හබෙයා

දසසනාය ගව්නි ආපනති දුක්කටසස. යඤ්ථ ධීතා පසසති ආපනති පාවිත්තයසස. දසසනුපවාරං විජහිතා පුනපපුනං පසසති ආපනති පාවිත්තයසස. එකමෙකං දසසනාය ගව්නි ආපනති දුක්කටසස. යඤ්ථ ධීතා පසසති ආපනති පාවිත්තයසස. දසසනුපවාරං විජහිතා පුනපපුනං පසසති ආපනති පාවිත්තයසස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධීතා පසසති, ගව්නති වා ආගව්නති වා පසසති, සති කරණියෙ ගතවා පසසති, ආපදසු, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පයමසිකවාපදං.

4, 5. 2

දුතිසසිකවාපදං

1. සාවඤ්ථ නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන හික්වුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති. මනුසසා විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤනා පසසිතා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්වුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති සෙයාථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.

2. අසොසාසුං ඛො හික්වුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්වුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්වුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති”ති. -පෙ- සච්චං කිර හික්වෙව හික්වුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති. සච්චං හගවා. විගරහී චුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්වෙව හික්වුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඤාමපි පරිභුඤ්ජනාති. තෙනං හික්වෙව අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන හික්වෙව හික්වුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්වුනී ආසද්දිං වා පලලඛ්ඤාං වා පරිභුඤ්ජනයා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්වුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙපතා හික්වුනීති.

ආසද්දි නාම: අතිකකන්තපමාණා චුච්චති.

පලලඛ්ඤා නාම: ආහරිමෙහි වාලෙහි කතො භොති.

පරිභුඤ්ජනයාති: තස්මිං අභිනිසිදති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපනති පාවිත්තියසස.

දැක්ම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දැක්ම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දැකී නම්, යන්තී හෝ එන්තී හෝ දැකී නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දැකී නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකමෙකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරති. මිත්ස්සු ජිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමභොගිනියන් වෛරා දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද" යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිතිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දික්භහලා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් දික්භහලා පුටු හෝ පලභ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ" ය යි.

3. යා පනා: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආසඤ්ඤි නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලඛක නම්: ඇරැහිවූවා කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුඤ්ජයා: එහි වැදහිදී නම් හෝ වැද හොචී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිච්චිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙහා

අනාපතනී: ආසනදියා පාදෙ ඡීදිඤා පරිභුඤ්ඤාති, පලලකාසස වාලෙ භිදිඤා පරිභුඤ්ඤාති, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසිකඛාපදං

4. 5. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතතං කන්තනති. මනුසසා විභාරවාරිකං ආභිඤ්ඤානතා පසසිඤා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො සුතතං කන්තියසසනති සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනියො”ති.

2. අසෙසාසුං බො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතතං කන්තියසසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතතං කන්තනති. සච්චං භගවා. විගරහි වුඤ්ඤා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතතං කන්තියසසනති. තෙන භික්ඛවෙ අපසසනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵට්ඨඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉචං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී සුතතං කන්තෙය්‍ය පාවිච්චිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අනෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

සුතතං නාම: ඡ සුතනාති. බොමං කපපාසිකං කොසෙය්‍යං කබ්බලං සාණං භබ්බං.

කන්තෙය්‍යානි: සයං කන්තති පයොගෙ දුකකථං උජ්ඣවුජ්ඣවෙ ආපතති පාවිච්චියසස.

අනාපතනී: කන්තියසුතතං කන්තති, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතියසිකඛාපදං

දික්භභළා පුටුවෙහි පා සිද්ධියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලභෙහි වගරු බිදපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්න නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ හු කථිති. මිනිස්සු චිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද”යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ හු කථිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හු කථි නම් පවිති වෙ”යයි:

3. යා පන: යම්, යම් බදු... භික්ෂුණී... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සුඤ්ඤ නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැදුහු යැ, පලස් හු යැ, භණහු යැ, මුසුහු යැ.

කනොකයා: නොමෝ කථි නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පවිති ඇවැත් වේ.

කථින ලද හුයක් කථි නම් ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 4

වතුසුඛිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං- තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්‍යා -පෙ- තා උජ්ඣායනාඨී වීයනාඨී විපාවෙනාඨී: "කථං හී නාම භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරි්‍ය්‍යනාඨී"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරොන්තිති. සච්චං භගවා. විගරභී ඩුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හී නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරි්‍ය්‍යනාඨී; තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තො:

"යා පන භික්ඛුනී ගිභීවෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය පාවිතනිය"න්ති.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මීං අජෙඨ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගිභී වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භතතං වා බාදනීයං වා පචති, සාටකං වා වෙය්‍යං වා ධොවති, ආපතනී පාවිතනියස්ස.

අනාපතනී: යාගුපානෙ සඛ්ඛභතෙන වෙතියපුජ්ජාය අත්තනො වෙය්‍යා-වච්චකර්‍ය්‍ය යාගුං වා භතතං වා බාදනීයං වා පචති සාටකං වා වෙය්‍යං වා ධොවති උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

වතුසුඛිකතාපදං.

4. 5, 5

පඤ්චමසිකතාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී ඵුලලනඤ්ඤං භික්ඛුනීං උපසංඛ්‍යමිතො එතදවොච: "එභයො ඉමං අධිකරණං චුපසමෙහී"ති. ඵුලලනඤ්ඤං භික්ඛුනී සාධුති පච්චසුඤ්ඤානා¹ නෙච චුපසමෙති න චුපසමාය උසුඤ්ඤං කරොති. අථ බො යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමසුං ආරොචෙසී.

1. පච්චසුඤ්ඤා ඔච්චි ඔච්චි හො

4, 5. 4

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසනී නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලුලු කොට සිනහි, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහු දැ”යි...සැබෑද මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙත් ද යි ...සැබෑවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස හගවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නායන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණී යි.

ගිහිවෙය්‍යාවච්ච නම: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පිසා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබන්හි සැපිදුමෙහි නමාගේ වතාවත්කරුට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පිසා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමචන්කාවට ආදිකමචකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4, 5. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසනී නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ ධුලනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළඹූ “ආයඹාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව”යි කිවු යැ. ධුලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ “මැනැවැ”යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

පාච්ඤානියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපීච්ඡා -පෙ- තා උඤ්ඤායනං වියහති විපාවෙහති: “කථං හි නාම අයාං චූළලනානු භික්ෂුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙහසති න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂවෙ චූළලනානු භික්ෂුනී භික්ෂුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂවෙ චූළලනානු භික්ෂුනී භික්ෂුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වූච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙහසති න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරිසසති. නෙතං භික්ෂවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිසඛාපදං උද්දිසහතු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනියා එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති බුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනී නෙව වූපසමෙයා න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරෙයා පාච්ඤානිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසං අපෙඨ අධිපෙඨතා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

අධිකරණං නාම: වසාරී අධිකරණානී. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපනාධිකරණං කීර්වාධිකරණං.

එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති: එභයො ඉමං අධිකරණං විනිවෙඡ්භි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙයාති: න සයං වූපසමෙයා.

න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරෙයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. නෙව වූපසමෙහසාමී න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරිසසාමීති ධුරං නිකඛිත්තං මනෙ ආපතති පාච්ඤානියසී.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්න සඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරොති ආපතති පාච්ඤානියසී. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරොති ආපතති පාච්ඤානියසී. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුඤ්ඤා කරොති ආපතති පාච්ඤානියසී.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුච්චි කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතීය ජූලනාදා මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවූ ද? සන්සිදුවා ලීම පිණිස වෑයම් නො කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි ජූලනාදා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුවයි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවා ද සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ ද’ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් වූදුහු ගැරහු ... ‘කෙසේ නම් මහණෙනි ජූලනාදා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසූ නොම සන්සිදුවූද සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කළා දැ යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක විසින් ‘ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි ගිවිසූ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ සන්සිදුවා නම් සංසිදුවීමට වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි,

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණක විසින්.

අධිකරණ නම්: විවාදාධිකරණ යැ අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සතර අධිකරණයෙකි.

එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි: ආයතීයවෙති එව මේ අධිකරණය විනිශ්චය කරව.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වූපසමෙයා: තොමෝ නො සන්සිදුව යි.

න වූපසමාය උඤ්ඤකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිදුවන්නෙමි, සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිකේෂපය කළ කෙනෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නොම සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අනුපසම්මෙඤ්ඤාය අධිකරණං නෙව චූපසමෙක්ඛී න චූපසමාය උභෙසකං කරොති ආපනති දුක්ඛට්ඨිඤ්ඤා. අනුපසම්මෙඤ්ඤාය උපසමෙඤ්ඤාය අදානං ආපනති දුක්ඛට්ඨිඤ්ඤා. අනුපසම්මෙඤ්ඤාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨිඤ්ඤා. අනුපසම්මෙඤ්ඤාය අනුපසම්මෙඤ්ඤාය අදානං දුක්ඛට්ඨිඤ්ඤා.

අනාපනති: සති අනතරායෙ, පරිභෙසිකා න ලහති, ගීලානාය ආපදසු, උච්චතීකාය -පෙ- ආදිකමභිකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

4. 5. 6

ජට්ඨසිකතාපදං

1. ඥානං නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී නටානමපි නට්ටකානමපි ලඛිකානමපි සොකසාධිකානමපි කුමභට්ඨිකානමපි සහජා ඛාදනීයං භොජනීයං දෙති, මඤ්ඤා පරිසනිං වණණං භාසට්ඨාති. නටාපි නට්ටකාපි ලඛිකාපි සොකසාධිකාපි කුමභට්ඨිකාපි චූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා පරිසනිං වණණං භාසනාති: “අයා චූලලනඤ්ඤා ඛෙසුඤ්ඤා භාණිකා විසාරද පච්චා ධම්මිං කථං කාතුං. දෙථ අයාය කරොථ අයායා”ති.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම අයා චූලලනඤ්ඤා අගාරිකසස සහජා ඛාදනීයං භොජනීයං දසසනී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී අගාරිකසස සහජා ඛාදනීයං භොජනීයං දෙතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී අගාරිකසස සහජා ඛාදනීයං භොජනීයං දසසනී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසනතු.

“යා පන භික්ෂුනී අගාරිකසස වා පරිභිබාජකසස වා පරිබබාජකාය වා සහජා ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙයා පාච්ඤාය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසම්මං අතෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අරුඤ්ඤාචසනී.

පරිබබාජකො නාම: භික්ෂුඤ්ඤා සාමඤ්ඤාඤ්ඤා ධම්මෙසා යො කොචි පරිබබාජකසමාපනො.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො මැ සත්සිද්ධා නම් සත්සිද්ධාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 5. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉදුරුදලියන්ට ද කළකිඨියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉදුරුදලියෝ ද කළකිඨියරු ද පිරිස්හි පුලලනඤ භික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයඨි වූ පුලලනඤ තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කලා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. ආයඨාවට දෙවූ ආයඨාවට (සත්කාර) කරව යි.

2 යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “කෙසේ නම් ආයඨා පුලලනඤ ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, පුලලනඤ භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ දෑ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤ භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජියකට හෝ සියතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පනා; යම්, යම්බදු... හිකුනුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අතියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

- අගාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙ යි ද (හේ යැ)
- පරිබ්බාජක නම්: මහණ ද හෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පාචික්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීච්ඡාදනා

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්‍ෂුනීඤ්ඤා සික්‍ඛමානාඤ්ඤා සාමඤ්ඤාඤ්ඤා
යපෙඤ්ඤා යා කාචී පරිබ්බාජිකසමාපනනා.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි උදකදන්තපොඤ්ඤා යපෙඤ්ඤා
අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුම්මාසො සත්තං
මධෙඤ්ඤා මංසං.

දදෙය්‍යානි: කායෙන වා කායපච්චිකේතන වා නිසසඤ්ඤායෙන වා
දෙති ආපත්ති පාචික්‍රියසසං. උදකදන්තපොඤ්ඤා දෙති ආපත්ති
සුක්‍ඛකම්පසං.

අනාපතති: දුපෙති න දෙති, උපනිකම්පිඤ්ඤා දෙති, බාහිරාලොපං¹
දෙති, උමමක්‍රියකාය -පෙ- ආදිකම්පකායානි.

ජට්ඨසික්‍ඛාපදං

4. 5. 7

සත්තමසික්‍ඛාපදං

1. සාවතී නිදන:- නෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනාදු
භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි. අඤ්ඤා උතුනියො
භික්‍ෂුනියො න ලභතති. යා තා භික්‍ෂුනියො අපච්චා -පෙ- නා
උජ්ඣායනා නියතානි විපාලොනානි: “කථං භි නාම දය්‍යා ජුලලනාදු
ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි”ති -පෙ- සචං කිර
භික්‍ඛවෙ ජුලලනාදු භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි.
සචං භගවා. විගරභි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්‍ඛවෙ
ජුලලනාදු භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි. නෙන
භික්‍ඛවෙ අනුසංඝානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්‍ඛවෙ
භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්‍ඛාපදං උද්දිසෙඤ්ඤා:

“යා පන භික්‍ෂුනී ආවසථච්චරං අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤා
පාචික්‍රිය”නති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසීං
අපෙඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා භික්‍ෂුනීති.

ආවසථච්චරං නාම: උතුනියො භික්‍ෂුනියො පරිභුඤ්ඤානතුනී
දින්නං භොති.

අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤායානි: ද්‍රෝ නිසෙසා රක්‍ඛියො පරිභුඤ්ඤා
චතුස්ඵලසෙ ධොච්චා භික්‍ෂුනියා වා සික්‍ඛමානාය වා සාමඤ්ඤායා²
වා අනිසසජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤානි ආපත්ති පාචික්‍රියසසං.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,
2. සාමඤ්ඤායා-මජ්ඣං,

පරිබාහිර නම: මෙහෙණ ද භික්ෂුව ද හෙරණියද තබා පිරිවැරී බවට පැමිණී යම කිසිවක.

බාදනීය නම: පස් බොජුන දිය දූහැටි තබා සෙස්ස බාදනීය නම වේ.

භොජනීය නම: පස් බොජුනැ, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දෛයා: කයින් හෝ කයපිළිබැදියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම පවිති ඇවැත් වේ. දිය දූහැටි දේ නම දුකුලා ඇවැත් වේ.

දෙවනම, නො දේ නම, වෙනැ තබා දේ නම, බැහැරි පිඩක් දේ නම උච්චතණ්කාවට...ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ භික්ෂුණි ආවසථ වීචරය නො නිසැපු පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්වූ මෙහෙණෝ නො ලබත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඹ පුලලනඤ නොමෝ ආවසථවීචරය නොනිසැපු පිරිබෝ කලා ද” යි ... සැබැද මහණෙහි පුලලනඤ භික්ෂුණි ආවසථවීචරය නො නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි පුලලනඤ භික්ෂුණි ආවසථවීචරය නොනිසැපු පිරිබෝ කලා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නා-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

“යම් මෙහෙණක් ආවසථවීචරය නොනිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසථවීචර නම: ඔසප්වූ මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනිසසනී පරිභුඤ්ජයා: දෙතුන් රැයක් පිරිබෝ කොට සිවුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ භික්ෂුවකට හෝ හෙරණියකට හෝ නොනිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිතය පාළු හික්කුනිවිභවෙහා

අනිසස්ඡර්තේ¹ අනිසස්ඡර්තසඤ්ඤා පරිභු ඤජති ආපක්ඛි
පාවිතයසස. අනිසස්ඡර්තෙ වෙමතිකා පරිභු ඤජති ආපක්ඛි
පාවිතයසස. අනිසස්ඡර්තෙ නිසස්ඡර්තසඤ්ඤා පරිභු ඤජති ආපක්ඛි
පාවිතයසස.

නිසස්ඡර්තෙ අනිසස්ඡර්තසඤ්ඤා ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨසස. නිසස්ඡර්තෙ
වෙමතිකා ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨසස. නිසස්ඡර්තෙ නිසස්ඡර්තසඤ්ඤා
අනාපක්ඛි.

අනාපක්ඛි: නිසස්ඡර්තො පරිභු ඤජති, පුනපරියායෙන පරිභු ඤජති.
අඤ්ඤා උතුනියො න භොනති, අද්දික්ඛවිචරිකාය, නට්ඨවිචරිකාය
ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සක්කමසික්කාපදං

4. 5. 8

අට්ඨමසික්කාපදං

සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනන්ද හික්කුනී
ආවසටං අනිසස්ඡර්තො වාරිකං පක්කාමී, තෙන ඛො පන සමයෙන
ථුලලනන්ද හික්කුනියා ආවසටො ඩඤ්ඤති. හික්කුනියො ඵවමාහංසු:
“හන්දයො හණ්ඩකං නිහරාමා”ති. ඵක්ඛවා ඵවමාහංසු: “න මය:
අයො නිහරිස්සාම යං කිඤ්ඤි නට්ඨං සබ්බං අවෙභ අභියුඤ්ජිස්සති”ති.
ථුලලනන්ද හික්කුනී පුනදෙව තං ආවසටං පච්චාගන්තො හික්කුනියො
සුද්දි. “අපයො හණ්ඩකං නිහරිස්සා”ති න මයං අයො නිහරිස්සාති.
ථුලලනන්ද හික්කුනී උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම
හික්කුනියො ආවසටෙ ඩඤ්ඤමානෙ හණ්ඩකං න නිහරිස්සනති”ති.

2. යා නා හික්කුනියො අජීව්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති
ඛියන්ති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනන්ද ආවසටං
අනිසස්ඡර්තො වාරිකං පක්කමිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ
ථුලලනන්ද හික්කුනී ආවසටං අනිසස්ඡර්තො වාරිකං පක්කමීති.² සච්චං
භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ ථුලලනන්ද
හික්කුනී ආවසටං අනිසස්ඡර්තො වාරිකං පක්කමිස්සති, තෙනං හික්කවෙ
අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන හික්කවෙ හික්කුනියො
ඉමං සික්කාපදං උද්දියන්ත;

“යා පන හික්කුනී ආවසටං අනිසස්ඡර්තො වාරිකං පක්කමෙයා
පාවිතය”න්ති.

1. අනිසස්ඡර්තෙ - සිච්චා සිච්චා
2. පක්කමීති - ඉජසං,

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, දන් මෙහෙණේ ඔසප් නොවූවෝ වෙන් නම්, ඇසිදගන් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ජුලනාදු භික්ෂුණී තොමෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි ජුලනාදු භික්ෂුණීයගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණීහු මෙසේ කීහු: “ආයතීවෙනි එසේ නම් බඩු බැහැර කරමහ” යි. ඇතැම් මෙහෙණ කෙනෙක් “ආයතීවෙනි, අපි බැහැර නො කරමහ. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විවාරා” යැ යි මෙසේ කීහු. ජුලනාදු භික්ෂුණී නැවැත ඒ ආවාසයට පෙරළා අවුත් මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. ආයතීවෙනි, බඩු බැහැර කළහු ද යි. ආයතීවෙනි, අපි නො බැහැර කළමහ. ජුලනාදු භික්ෂුණී ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ආවාසය දූවෙන කල්හි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ජුලනාදු තොමෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ජුලනාදු භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ජුලනාදු භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිති වේ” යයි.

පාචිත්තිය පාළු හි තබාගැනීමට

3. යා පනානි: යා යාදියා -ප- හිතවුනිති -ප- අය. ඉමසම්. අපේ අධිපතිවන හිතවුනිති.

ආවසරො නාම: කවාටබදා දුටුනි.

අනිසස්චරිතා වාරිකං පක්කමෙය්‍යාති: හිතවුනියා වා සිසිබමානාය වා සාමනෙරාය වා අනිසස්චරිතා පරිකම්බනස්ස ආවසරස්ස පරිකෙඛපං අතිකකාමෙනතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අපරිකම්බනස්ස ආවසරස්ස උපවාරං අතිකකාමෙනතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනිසස්චරිතෙ අනිසස්චරිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනිසස්චරිතෙ වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස අනිසස්චරිතෙ නිසස්චරිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අකවාටබදාං අනිසස්චරිතා පක්කමති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිසස්චරිතෙ අනිසස්චරිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිසස්චරිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිසස්චරිතෙ නිසස්චරිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නිසස්චරිතා පක්කමති, සති අනතරායෙ පරියෙසිතා, න උභති, ගිලානාය, ආපදසු, උමෙත්තිකාය -ප- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 5. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවචී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා හිතවුනියො තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණන්ති. මනුසසා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම හිතවුනියො තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණියන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමහොගිතිතියොති.

3. යා පතා: යම, යමබදු...භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසථ නම: කචුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අතියසඤ්චා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ භික්මනුවකට හෝ හෙදණියකට හෝ නොනිසැරු පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි උචසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වේ.

නොනිසැරියෙහි නොනිසැරු සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි නිසැරුසන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කචුළු නො බැඳියක් නොනිසැරු බැහැර යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි නොනිසැරුසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැරියෙහි නිසැරු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැරු බැහැර යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උමමක්කාවට ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසනී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සුවග මෙහෙණෝ තීරස්විනවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් ‘‘කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමහොගිනියන් මෙන් තීරස්විනවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද’’යි.

පාච්ඤ්ඤාපාලි භික්ෂුනීවිභවයා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං වීයනානං විපාලෙනානං, යා තා භික්ෂුනියො අජීවජා -පෙ- නා උජ්ඣායනානී වීයනානී විපාලෙනානී: “කථං හි නාම ඡඤ්ඤියා භික්ෂුනියො තීරවජානවීජං පරියාපුණ්ණසනති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡඤ්ඤියා භික්ෂුනියො තීරවජානවීජං පරියාපුණ්ණනති. සච්චං භගවා, විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡඤ්ඤියා භික්ෂුනියො තීරවජානවීජං පරියාපුණ්ණසනති. නොතං භික්ඛවෙ අපසයනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී තීරවජානවීජං පරියාපුණ්ණයා පාච්ඤ්ඤා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුඤ්ඤි අපෙඤ්ඤි අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

තීරවජානවීජං¹ නාම: යං කිඤ්චි බාහිරකං අනත්ථසංභිතං.

පරියාපුණ්ණයානී: පදෙන පරියාපුණානී පදෙ පදෙ ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාසුං, අඤ්ඤාය පරියාපුණානී අඤ්ඤාසුං ආපත්ති පාච්ඤ්ඤාසුං.

අනාපතති: ලෙඛං පරියාපුණානී ධාරණං පරියාපුණානී ගුණානාය පරීක්ෂා පරියාපුණානී උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

නවමසික්ඛාපදං

4. 5. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡඤ්ඤියා භික්ෂුනියො තීරවජානවීජං වාලෙනානී. මනුසසා උජ්ඣායනානී. වීයනානී විපාලෙනානී: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තීරවජානවීජං වාලෙනානී සෙයාපාපි ගිථිකාමහොගිනියො”ති.

1. තීරවජානවීජයා, - මජ්ඣ.

2. භික්ෂුණීහු ලමුකොට සිහන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීනවීද්‍යා පුහුණු කළාහු ද’යි ... ‘සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීනවීද්‍යා පුහුණු කෙරෙත් ද’”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීනවීද්‍යා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ඉඹේස් ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරස්චීනවීද්‍යා පුහුණු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

තිරව්‍යානවිජ්ජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාපුණෙයා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිච්ච පුහුණු කෙරේ නම්, දුර්ච පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්කව පිණිස මන්ත්‍ර පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීන වීද්‍යා හදරවත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිභීකාමහොගිනියන් මෙන් තිරස්චීනවීද්‍යා හැදැරුවහු ද යි.

පාචිකතිය පාළු හිතකුණිවිභවයො

2. අපේක්ෂාසුං ඛො හිතකුණියො තෙසං මනුසිසානං උරුකා-
සනානානං ඛියතානානං විපාවෙනානානං. යා තා හිතකුණියො අප්චජා
-පෙ- තා උරුකාසතති ඛියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජඤ්ඤතියා
හිතකුණියො තිරචජානව්ජජං වාවෙසසතති”ති. -පෙ- සච්චං කිර හිතකුණියො
ජඤ්ඤතියා හිතකුණියො තිරචජානව්ජජං වාවෙසතති. සච්චං හගවා.
චිගරහි චුදො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හිතකුණියො ජඤ්ඤතියා
හිතකුණියො තිරචජානව්ජජං වාවෙසසතති. නෙතං හිතකුණියො අප්පසනානානං
වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හිතකුණියො ඉමං සිසාපදං
උද්දිසන්තී:

“යා පන හිතකුණි තිරචජානව්ජජං වාවෙසා පාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතකුණිති -පෙ- අයං ඉමසම්-
අසෙ අධිපෙපතා හිතකුණිති.

තිරචජානව්ජජං නාම: යං කිඤ්ඤි ඛාහිරකං අනාසුසංහිතං.

වාචෙයාසති: පදෙන වාවෙති පදෙ පදෙ ආපතති පාචිකතියසස
අකඛරාය වාවෙති අකඛරකඛරාය ආපතති පාචිකතියසස.

අනාපතති: ලෙඛං වාවෙති ධාරණං වාවෙති ගුණාකාය පරිකතං
වාචෙති උමච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමච්ඤ්ඤායාති.

දසමසිකඛාපදං.

විකතාගාරවගෙහා පඤ්චමො

තසුදුතා:

රාජා සජ්ඣි සුතතඤ්ඤා හිභිවුපසමෙන ව,
දදෙ චිචරාවසථං පරියාපුණවාටනෙති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ කිරිමින විද්‍යා හැදෑරුවුහු දැ යි ... ‘සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ කිරිමින විද්‍යා හදරවත් දැ’යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ කිරිමින විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිරිමිනවිද්‍යා හදරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ තොවෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිරිමිනවිජ්ජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම්කිසි විද්‍යාවකි.

වාචෙයා: පදයෙන් හදරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිවීම හදරවා නම්, දුරීම හදරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පඤ්චම විතකාගාර වර්ග යි

එහි උද්දානය:

රාජාගාර යැ ආසන්දි යැ සුක්ක යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ වීචර යැ ආවසර යැ පරියාපුණන යැ වාචන යැ යි.

4. 6. 1

පස්මසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්චියං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සඛෙහුලා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකවීවරා වීවරකලං කරොන්ති. භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිකා යෙන තෙ භික්ඛු තෙහුපසඛාමීංසු. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙහති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිකාන්ති” ති -පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිකාන්ති. සච්චං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිකාන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඊට්ඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චෙය්‍යා පාවිතස්ස”න්ති.

එව ඤ්චිදං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තලභා ආවාසා පසඤ්චිංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පසඤ්චන්තා”ති ආරාමං නාගමීංසු¹ අථ ඛො තෙ භික්ඛු පුනාදෙව තං ආවාසං පච්චාගමීංසු. භික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගතාති ආපුච්ඡා ආරාමං පච්චිකා යෙන තෙ භික්ඛු තෙන උපසඛාමීංසු. උපසඛාමීන්තා තෙ භික්ඛු අභිවාදෙඤ්චා එකමන්තං අට්ඨංසු. එකමන්තං ධීනා ඛො තා භික්ඛුනියො තෙ භික්ඛු එතදවොචුං: “කිස්ස තුලො හගීතියො ආරාමං නෙව සලලජ්ඣි. න පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපිඤ්චා”ති. භගවතා අය්‍යා සිකඛාපදං පඤ්ඤන්තං² “න අනාපුච්ඡා ආරාමො පච්චිකඛෙඛා”ති. තෙන මයං න ආගමිමහාති. භගවතො එතමඤ්ච ආචරාවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ සන්තං භික්ඛුං ආපුච්ඡා ආරාමං පච්චිකුං.” එව ඤ්චි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චෙය්‍යා පාවිතස්ස”න්ති.

එව ඤ්චිදං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

1. නාගමීංසු-මජ්ඣං.
2. පඤ්ඤන්තං හොති - මජ්ඣං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ර ජෙනවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩුවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගම්බද අවයෙක්හි එක් සිවුරක් ඇතියාහු සිවුරුකම් කෙරෙත්. මෙහෙණෝ නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියාහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... ඡකස් නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ. නම් පවිති වෙ”යි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණෝ ආයතියෝ බැහැර ගියහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණෝ ආයතියෝ ආවාහ යි පිළිවිසෑ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළඹූ ඒ භික්ෂුන් වැද එකත් පසෙකැ සිටියහ. එකක් පසෙකැ සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කිහු: ‘බුහුනොති, තෙපි කුමක් හෙයින් අරම නො මැ හැමදුහු ද? පැත් හා පිරිබෝදිය නො මැ එළවා තැබුහු ද’යි. ආයතියෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසෑ අරමට නො පිවිසියුතු’යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියමිහ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසෑ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදනිමි’යි. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් පවිති වෙ”යි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාච්ඤාය පාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

3. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමො ආවාසා පකකම්භා පුනදෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡංසු. භික්ඛුනීයො “අයා පකකන්තා” ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිංසු. තාසං කුණ්ඤවටං අහොසි. හගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤත්තං “න සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමො පච්චිතඤ්ඤා” ති. මයඤ්ඤමො සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චිමො. කච්චිනුඛො මයං පාච්ඤායං ආපත්තං ආපන්නාති. හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනො එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙකසි. -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී ජානං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පච්චෙසයා පාච්ඤාය” නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීනී.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙතති තෙ වා ආරොචෙතති.

සභික්ඛුකො ආරාමො නාම: යඤ්ඤ රුකඛලුලෙපි වසන්තී.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චෙසයානී: භික්ඛුං වා සාමණෙරං වා ආරාමිකං වා අනාපුච්ඡා පරිකඛ්ඛන්තස්ස ආරාමස්ස පරිකෙඤ්ඤං අනිකඤ්ඤාමනීයා ආපත්ති පාච්ඤායස්ස, අපරිකඛ්ඛන්තස්ස ආරාමස්ස උපවාරං ඔසකමනීයා ආපත්ති පාච්ඤායස්ස.

සභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසති ආපත්ති පාච්ඤායස්ස. සභික්ඛුකෙ වෙමතිකා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සභික්ඛුකෙ අභික්ඛුක-සඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පච්චසති අනාපත්ති.

අභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අභික්ඛුකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අභික්ඛුකෙ අභික්ඛුකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පච්චසති අසන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පච්චසති සීසානුලොකිකා¹ ගච්ඡති, යඤ්ඤ භික්ඛුනීයො සන්තිපතිතා හොතති, තඤ්ඤ ගච්ඡති ආරාමෙන මනෙහා හොති, ගීලානාය ආපදසු උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

පට්ඨසිකඛාපදං.

1. සීසානුලොකිකා-- සීii

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂු ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැත් එ මැ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයුරයෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියුතු ය’යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියෙමු. කීම? අපි පවිත් ඇවැත්වට පැමිණියමෝ ද යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතුයේක ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් දන දන මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසැ පිවිසේ නම් පවිත් වේ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාහි නම්: තොවෝ හෝ දනියි. අනාහු හෝ ඇයට ඇරොපති. ඔහු හෝ ඇරොපත්.

සහිකුකුක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්මුලෙක්හි දු මහණෝ වෙසෙත්ද ඒ අරම.

අනාපුට්ඨා ආරාමං පච්චෙය්‍යා: මහණක්හු හෝ හෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසැ පිරිකෙවි කළ අරමිහි පරිකෙපය ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙවි කළ අරමිහි උච්චරට බසින්තියට පවිත් ඇවැත් වේ.

භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. භික්ෂු රහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසැ පිවිසේ නම්, භිය අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙක මෙහෙණේ රැස්වූවාහු වෙත්ද එහි යේ නම්. අරමිහි මග වේ නම්, ගිලුන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 6. 2

දුතියයිකාවපද

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා මහාවතෙ විහරති කුටාගාර සාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමනො උපාලිසස උපජ්ඣායො ආයසමා කප්පිකකො සුසානෙ විහරති. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බඝේයානං භික්ඛුනීනාං මහනාතතරා¹ භික්ඛුනී කාලකතා² හොති. ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො තං භික්ඛුනීං නීහරීතො ආයසමනො කප්පිකකසස විහාරසස අවිදුරෙ කුමාපෙතො ධුපං කතො ගන්තො තසමිං ධුපෙ රොදනති. අථ ඛො ආයසමා කප්පිකකො තෙන සද්දෙන උබ්බාලොහා තං ධුපං භික්ඛුනීනාං පකිරෙසි. ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො “ඉමීනා කප්පිකකෙන අමහාකං අයායා ධුපො භික්ඛො හඤ්ඤා සාතෙමා”³ ති මනෙතසුං. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී ආයසමනො උපාලිසස එතමසං ආරොචෙසි. ආයසමා උපාලි ආයසමනො කප්පිකකසස එතමසං ආරොචෙසි. අථ ඛො ආයසමා කප්පිකකො විහාරා නිසබ්බීතො නිලීනො අජිජි. අථ ඛො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො යෙනායසමනො කප්පිකකසස විහාරො තෙනුපසට්ඨකමිංසු. උපසට්ඨකමීතො ආයසමනො කප්පිකකසස විහාරං පාසානෙති ච ලෙඩ්දුභි ච ඔත්ථරාපෙතො මතො කප්පිකකොති පකකමිංසු.

2. අථ ඛො ආයසමා කප්පිකකො තසසා රතනියා අවචයෙන සුබ්බන්තසායමයං නිවාසෙතො පකතවිචරං ආදය වෙසාලි, පිණ්ඩාය පාවිසි. අද්දසංසු ඛො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො ආයසමනාං කප්පිකකං පිණ්ඩාය වරනතං. දීසවාන එවමාහංසු: “අයං කප්පිකකො ජීවති. කො ඤු ඛො අමහාකං මනතං සංහරී”⁴ ති. අසෙසාසු ඛො ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො “අයොන කිර උපාලිනා අමහාකං මනෙතා සංහටො”⁵ ති. තා ආයසමනාං උපාලිං අකෙතාසිංසු: “කථං හි නාම අයං කාසාවටො ඔලමජ්ජනො නිභීතජ්ජෙවො අමහාකං මනතං සංහරීසුසති”⁶ ති.

යා තා භික්ඛුනීයො අපට්ඨිජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො අයං උපාලිං අකෙකාසිසනති”⁷ ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො උපාලිං අකෙකාසනති ති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බඝේයා භික්ඛුනීයො උපාලිං අකෙකාසිසනති ති. තෙතං භික්ඛුවෙ අපසසනනාං වා පසාදය - පෙ - එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකාවපදං උද්දිසන්තො:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුං අකෙකාසෙයා වා පටිභාසෙයා චා පාවිසති”⁸ ති.

1. මහතරා-මජ්ඣං, මහතර
2. කාලකතා - මජ්ඣං.

4. 6. 2

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු වීසල්පුර මහවෙතෙහි කුලාරුලීහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාදානාය වූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන් අතුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ තොමෝ කප්පිය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට තුදුරෙහි දවා තුබුණ කොට ගොස් ඒ තුබු ලඟ හබත්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ ගබ්දයෙන් පිහින වූවාහු ඒ තුබු බිඳ විසුරුවාලූහ. සවග මෙහෙණෝ "මේ කප්පිකකයා විසින් අපගේ ආයතනයේ තුබු බිඳන ලදී. එබැවින් ඔහු නසාලමහ"යි මන්ත්‍රණය කළාහු යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කැණ ඇරෙන්න. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ට තෙල කැණ ඇරෙන්න. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම යැහවී හුත්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණෝ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළඹූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරය පහණින් ද කැවින් ද වතුරුවා කප්පික මෙලේ සැ යි බැහැර ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ රූ ඇවැ-
මෙන් පෙරවැරැහි හැඳ පෙරවැ පා සිවුරු ගෙන වීසල්පුරට පිටු
පිණිය පිවිසියහ. සවග මෙහෙණෝ පිටු පිණිය හැසිරෙන ආයුෂ්මත්
කප්පික තෙරුන් දක මෙසේ කීහ. "මේ කප්පික තෙමේ ජීවත්
වෙයි. කවරෙක් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි. සවග
මෙහෙණෝ "ආයතන උපාලි තෙරුන් විසින් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන
යන ලද"යි ඇහුහු. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආත්‍රොග
කළහ: කෙසේ නම් මේ කාසාවට (කහවත් හැඳ නැහැවකම් කළ
මලභර්ත නිභිතජාති ඇතියේ අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට
සිතති, කුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග
මෙහෙණෝ උපාලි ආර්යන්ට ආත්‍රොග කොළෝ"ද යි ... සැබෑ ද
මහණෙහි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආත්‍රොග කෙරෙත් ද යි,
සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ
නම් මහණෙහි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආත්‍රොග කළෝ ද?
මහණෙහි, මෙය අත්‍රසත්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි,
මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආත්‍රොග කෙරේ නම් හෝ ඩිය
එළවා නම් හෝ පවිසි වේ"යි.

පාචිත්තයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙඛයා

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමයමී- අප්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනති: උපසමපනං.

අකෙකාසෙය්‍යා වාති: දසභි වා අකෙකාසවනඋච්චි අකෙකාසති එතෙස- වා අඤ්ඤතරෙන ආපනති පාචිත්තියස්ස.

පරිභාසෙය්‍යා වාති: භයං උපදංසෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

උපසමපනෙ උපසමපනසඤ්ඤ අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාචිත්තියස්ස. උපසමපනෙ වෙමතිකා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාචිත්තියස්ස. උපසමපනෙ අනුපසමපනසඤ්ඤ අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනුපසමපනං අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති දුක්ඛංස්ස. අනුපසමපනෙන උපසමපනසඤ්ඤ ආපනති දුක්ඛංස්ස. අනුපසමපනෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංස්ස. අනුපසමපනෙ අනුපසමපනසඤ්ඤ ආපනති දුක්ඛංස්ස.

අනාපනති: අත්ථපුරෙකඛාරාය ධම්මපුරෙකඛාරාය අනුසාසතී- පුරෙකඛාරාය උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

දුතියයිකඛාපදං.

4. 6. 3

තතියයිකඛාපදං

1. සාවතී තිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඛකාළී භික්ඛුනී භණ්ඩනකාරීකා හොති කලභකාරීකා විවාදකාරීකා භක්ඛකාරීකා සබ්බෙ අධිකරණකාරීකා. පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී තඤ්ඤ කමෙම කසිරමානෝ¹ පටිකෙකාසෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී ගාමකං අගමාසී කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප ඛො භික්ඛුනීසබ්බෙකා 'පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී පසකන්තා'²ති වණ්ඛකාළීං භික්ඛුනීං ආපනතියා අදස්සෙන උකඛිපි. පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී ගාමකෙ තං කරණියං තීරෙත්වා පුනදෙව සාවතීං පච්චාගඤ්ඤි.³ වණ්ඛකාළී භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනියා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤපෙසි. න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනීකඛිපි න පච්චුග්ගන්තවා පත්තචීවරං පටිග්ගහෙසි. න පානීයෙන ආපුච්ඡි. පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී වණ්ඛකාළීං භික්ඛුනීං එතදවොච:

1. කරියමානෙ - මජ්ඣං.
2. පච්චාගච්ඡි - මජ්ඣං.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂු: උපසපනක්භු.

අනෙකාසෙයා වා: දශආත්‍රොශවස්තුවෙන් හෝ ඔවුනතුරෙන් එක්තරයකින් හෝ ආත්‍රොශ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිභාසෙයා වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්භව ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උමුතති කාවට ... ආදී කමිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ධබරකරන්තී කලහකරන්තී විවාදකරන්තී දෙඩමඑකම් කරන්තී සබ්බයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්තී වෙයි. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටහැණි වැ කරුණු කියයි, එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණීසබ්බ තෙමේ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බැහැර ගියා යැ යි වණ්ඩකාළී භික්ෂුණීයට ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනීකම් කෙළේ යැ. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවැත්වී යැවැත්වීමට පෙරළා අවු යැ. වණ්ඩකාළී භික්ෂුණී තොමෝ එන්තා වූ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණීයට අසුන් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගතු යැ. පැතින් නො පිළිවුසු යැ. පුටුනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ වණ්ඩකාළී භික්ෂුණීයට මෙය කීවූ යැ:

පාචිකත්වය පාළු හිත බුද්ධිවිභවයට

“කිසිසේ නිම අයෙකු මගේ ආගම වන්නියා නොවී ආසනං පඤ්ඤාපෙසී න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකයලිකං උපනිකම්බි. න පච්චුග්ගණඛා පඤ්චවරං පටිග්ගභෙසී. න පානියෙන ආපුච්ඡි”¹ නි. “එවං ඉහතං අයෙකු නොති යථා තං අනාථායා”² නි. “කිසිසේ පන නිම අයෙකු අනාථා”³ නි “ඉමා මං අයෙකු හිත බුද්ධිවිභවය අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නත්ථි ඉමිසසා කාචි පටිවතනාති¹ ආපත්තියා අදසසනෙ උකම්බිංසු”² නි. චුලලනාදු හිත බුද්ධි බාලා එතා අබ්බතතා එතා නොතා ජානත්ථි කම්බිං වා කම්බිදෙසං වා කම්බිච්චතනිං වා කම්බිසම්පතනිං වාති වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසී.

2. යා නා හිත බුද්ධියො අසීච්චා -පෙ- තා උපකාරයනාති බියකති විපාලෙකති “කථං හි නාම අයා චුලලනාදු වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීසසාති” -පෙ- සථවං කීර හිකම්බි චුලලනාදු හිත බුද්ධි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීති. සථවං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකම්බි චුලලනාදු හිත බුද්ධි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීසසති. නොතං හිකම්බි අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හිකම්බි චුලලනාදු ඉමං සිකම්බිපදං උද්දීපනතු :

“යා පන හිත බුද්ධි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසෙය්‍යා පාචිකත්වය”³ නති.

3. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- හිත බුද්ධිති: -පෙ- අයං ඉමසම් අපෙ අධිපෙතනා හිත බුද්ධිති.

වණ්ඨිකතා නාම: කොධනා වුවවති.

ගණො නාම: හිත බුද්ධි සමෙසා වුවවති.

පරිභාසෙය්‍යාති: බාලා එතා අබ්බතතා එතා, නොතා ජානනාති කම්බිං වා කම්බිදෙසං වා කම්බිච්චතනිං වා කම්බිසම්පතනිං වාති පරිභාසති ආපත්ති පාචිකත්වසස. සම්බුද්ධා හිත බුද්ධියො වා එක හිත බුද්ධි¹ වා අනුපසම්පතනං වා පරිභාසති ආපත්ති දුකකම්බිසස.

අනාපකම්බි: අපුපුරෙකම්බරාය ධම්මපුරෙකම්බරාය අනුසාසති පුරෙකම්බරාය උම්බනිකාය -පෙ- ආදිකම්බිකායාති.

තති ය සිකම්බිපදං

1. පතිවතනාති - මජ්ඣ. 2. එකං හිත බුද්ධි - මජ්ඣ.

ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොමැ පැනවූ, පා දෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබුව, පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනුව, පැතින් නො පිළිවූහු වී, ආර්යාවෙනි, මෙය මෙසේ මැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මෝ තොමෝ පිළිසරණ නැතියකු අප්‍රසිද්ධ යැ, මෑය පිළිබඳ වැ කිසියම් පටහැණි ව කියන්නියක් නැතැ”යි ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙව්විකම් කළහ යි, ථූලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ මෙව්හු බාලයෝ යැ, මෙව්හු අවියත්හු යැ. මෙව්හු කමීය හෝ කම්දේෂය හෝ කම්චිපත්තිය හෝ කම්සමපත්තිය හෝ නො දැනිති යි කළසැඩබව ඇත්තී ගණයා තැනි ගැන්වූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය ථූලනාදා තොමෝ කළ සැඩබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ”ද යි... සැබෑද මහණෙනි, ථූලනාදා මෙහෙණ කළ සැඩබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ ද යි, සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනාදා මෙහෙණ කළ සැඩබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් කළ සැඩබව ඇත්තී ගණයා තැනි ගන්වා නම් පවිති වේ”යි.

3. යා පන: යම්, යවබ්‍රදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වණ්ඨිකතා නම: කොධනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙයා: මෙව්හු බාලයෝ යැ මෙව්හු අවියත්හු යැ, මෙව්හු කමීය හෝ කම්දේෂය හෝ කම් චිපත්තිය හෝ කම් සමපත්තිය හෝ නො දැනිති යි තැනිගන්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැනි ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්ම පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උච්චෙත්තකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදයි.

වතුකුසිකධාපදං

1. සාවඤ්චී නිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙනතො භොජෙසි. භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා ඤාතිකුලානි ගහනො එකච්චා භුඤ්ජංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්ඡිස්සකො එතදවොච: “භික්ඛුනියො මයා අයා සන්තප්පිතා. එථ තුමහපි සන්තප්පස්සාමී”ති තෙ එවමාහංසු “කිං කං අයො අමෙහ සන්තප්පස්සපි. යාපි තයා නිමනතීතා තාපි අමහාකං සරානි ආගහනො එකච්චා භුඤ්ජංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමහාකං සරෙ භුඤ්ජනා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ජස්සන්ති න වාහං පටිබලො යාවදකං දත්තී. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනත්තස්ස ඛියන්තස්ස විපාවෙත්තස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අස්ච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ජස්සන්ති”ති-පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ජන්ති”ති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුක්තාවී පචාරිතා අඤ්ඤත්‍ර භුඤ්ජස්සන්ති. තෙනං භික්ඛුනියො අප්පසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තා:

“යා පන භික්ඛුනී නිමනතීතා වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙයා වා භුඤ්ජෙයා වා පාවිතනීය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉච්ඡමී. අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

නිමනතීතා නාම: පඤ්ඤානං භොජනානං අඤ්ඤතරෙන භොජනෙන නිමනන්තා.

පචාරිතා නාම: අසනං පඤ්ඤායනී භොජනං පඤ්ඤායනී භක්ඛපාසෙ ධීතා අභිගරති පටිකෙබ්බො පඤ්ඤායනී.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි යාඉං යාමකාලිකං සන්තාහකාලිකං යාවච්චිකං යථෙතො අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුමලාසො සකු මච්චො චංස .

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණන් පවරා වැළඳවී යෑ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ නෑ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිසපාතය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යෑ. ආයතියෙනි, මා විසින් මෙහෙණෝ සතප්පනලදහ, තෙපිදු එවූ සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයතිය, කිම තෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? තා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදහු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිස-පාතය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ ගෙහි වළඳා අත් තැනෙකැ වැළඳුහු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි” දයි භික්ෂුණිහු, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අත්තැනෙකැ වැළඳුහු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අත්තැනෙකැ වළඳන් ද යි. සැබැවෑ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අත් තැනෙකැ වැළඳුහු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ යම් මෙහෙණක් නිමතනලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කෑ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්දී නම් හෝ පවිති වෙ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

නිමතනිතා නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමතන ලද්දී යෑ.

පචාරිතා නම්: අඩාළ කළ බොජුන පැනෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැනෙයි, අත්පස සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැනේ.

බාදනීය නම්: පස්බොජුන, හමු යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

හොපනීය නම්: පස් බොජුනෑ: බත් යෑ කොමු යෑ අත්සුණු යෑ දියමස් යෑ ගොඩමස් යෑ.

පාවිතය පාළු හික්වූ නිවහබෙහා

බාදිසසාමී භුඤ්ඵසසාමීති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසස. අලේඛාභාලෙ අලේඛාභාලෙ ආපනති පාවිතයසස.*

යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං ආභාරජාය පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටසස. අලේඛාභාලෙ අලේඛාභාලෙ ආපනති දුක්ඛටසස.

අනාපනති: නිලෙනානා අප්පචාරිතා යාගුං පිච්චි, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා භුඤ්ඵති යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං සති පව්චයෙ පරිභුඤ්ඵති, උමමන්කාය-පෙ-ආදිකමමිකායාති.

වතුසුඛිකතාපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවච්චි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා හික්වුනී සාවච්චියං අඤ්ඤත රිසසා විසිබාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන අඤ්ඤතරං කුලං තෙනුපස ධම්මි. උපස ධම්මිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙන නිසීදී. අථ ඛො තෙ මනුසසා නං හික්වුනීං භොජෙත්වා එතදවොචු: “අඤ්ඤපි අයො හික්වුනියො ආගච්චන්තු”ති. ඒථ ඛො සා හික්වුනී ‘කථං හි නාම’ හික්වුනියො නාගචෙච්චය්ඤ්ඤති හික්වුනියො උපස ධම්මිත්වා එතදවොච: අච්චිකසමීං අයො ඔකාසෙ වාළා සුතබා වණේවා බළිවදො විසබ්ලො ඔකාසො, ඔං ඛො තස් අගමිත්වාති. අඤ්ඤතරාපි හික්වුනී කසසා විසිබාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන නං කුලං තෙනුපස ධම්මි. උපස ධම්මිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙන නිසීදී. අථ ඛො තෙ මනුසසා නං හික්වුනීං භොජෙත්වා එතදවොචු: “තිසස අයො හික්වුනියො න ආගච්චන්ති”ති.

2. අථ ඛො සා හික්වුනී තෙසං මනුසසානං එතමත්ථං ආරොචෙසි. මනුසසා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්වුනී කුලං මච්චරාධිසසති”ති. -පෙ- සචං කිර හික්වෙවෙ හික්වුනී කුලං මච්චරායනීති. සචං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්වෙවෙ හික්වුනී කුලං මච්චරාධිසසති. නෙන නං හික්වෙවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන හික්වෙවෙ හික්වුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිගන්තු:

“යා පන හික්වුනී කුලමච්චරී අයස පාවිතය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්වුනීති: -පෙ- අයං ඉමපමී අපෙ අධිපෙතා හික්වුනීති.

* නිමනනික නිමනනිකසඤ්ඤා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදනී වා භුඤ්ඵති වා ආපනති පාවිතියසස, නිමනනික වෙමනිකා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනී වා භුඤ්ඵති වා ආපනති පාවිතියසස. නිමනනික අනිමනනිකසඤ්ඤා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදනී වා භුඤ්ඵති වා ආපනති පාවිතියසස. - මජ්ඣ. (මජ්ඣිමනිකවග්ගපිටකයෙවදිකපන)

1. කථං අඤ්ඤා - සා.

කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි ධි පිළිගනී නමි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය අභර පිණිස පිළිගනී නමි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙ.

නිමනන ලද්දී නො පවරන ලද්දී හඹු බෝ නමි, හිමියන් පිළිවිසෑ වළඳා නමි, යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නමි, ඇවැත් නැත. උච්ඡික්කාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදාන ධි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් සැවැතූ එක්තරා වීරියෙකු පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයතීවෙති, අන් මෙහෙණෝ ද එක්වා"යි. එකල්හි ඒ වෛහෙණ කෙසේ නමි මෙහෙණෝ නො එන්නාහු දැයි වෛහෙණන් වෙත එළඹූ මෙය කීවූ යැ. "ආයතීවෙති, අසුවල පෙදෙසෙහි ව්‍යාලභුනකයෝ යැ, සැබ මොන් යැ, මඩපියෙස් යැ. එහි නහමක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝත් ඒ වීරියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැනවූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයතීවෙති, කුමක් හෙයින් මෙහෙණෝ නො එත් ද" යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන්හට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නමි මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකමි කළා ද?" යි... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකමි කෙරේ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නමි මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකමි කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම මෙහෙණක් වනාහි කුල මසුරුකමි කරනසුලු වූවා වෙ නමි පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන: යමි, යමිබදු ... හිතකුනී ... මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

පාවිච්චිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙයා

කුලං නාම: චත්තාරී කුලානී. ඛන්ධය කුලං බ්‍රාහ්මණ කුලං වෙසසකුලං සුද්දකුලං.

මච්ඡරීනී අස්සානී: කථං භික්ෂුනියො නාගචෙජයසුනනී. භික්ෂුනීනං සනනිකෙ කුලසස් අවණණං හණනී ආපනනි පාවිච්චියස්ස. කුලසස් වා සනනිකෙ භික්ෂුනීනං අවණණං හණනී ආපනනි පාවිච්චියස්ස.

අනාපනනී: කුලං න මච්ඡරායනනී සනතං යෙව ආදීනවං ආවිච්චනී, උච්චෙත්තකාය -පෙ- ආදීකම්මිකායානී.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චී නිදන්තං - නෙන ඛො පන සමයෙන සඛෙත්‍රලා භික්ෂුනියො ගාමකාවාසෙ වස්සං චුඤ්චා සාවඤ්චී අගමිඤ්චු. භික්ෂුනියො නා භික්ෂුනියො එතදවොචු: “කඤ්චායායො වස්සං චුඤ්චා කච්චී ඔවාදෙ ඉද්ධො අහොසී”නී. නඤ්චායො තඤ්ච භික්ෂු, කුඤ්චා ඔවාදෙ ඉද්ධො හවිසසනීනී. යා නා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනනී බියනනී විපාවෙතනී: “කථං හී නාම භික්ෂුනියො අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිසසනනී”නී -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුචෙව භික්ෂුනියො අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසනනීනී. සච්චං හගවා. විගරහී චුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හී නාම භික්ෂුචෙව භික්ෂුනියො අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිසසනනී. නෙනං භික්ෂුචෙව අප්පසනනානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුචෙව භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙයා පාවිච්චිය”නනී.

2. යා පනානී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනී -පෙ- අයං ඉමසමී. අඤ්ච අධිචෙතනා භික්ෂුනීනී.

අභික්ෂුකො ආවාසො නාම: න සකකා හොනී ඔවාදය වා සංවාසාය වා ගනතුං.

වස්සං වසිසසාමීනී සෙනාසනං පඤ්ඤපෙතී පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨපෙතී* පරිවෙණං සමමජ්චනී ආපනනී දුක්කටස්ස. සහ අරුණුඤ්ඤාමනා ආපනනී පාවිච්චියස්ස.

අනාපනනී: වසසුපගතා භික්ෂු පසකනනා වා හොනී විඛනනා වා කාලකතා වා පකඛසඛකනනා වා ආපදසු උච්චෙත්තකාය -පෙ- ආදීකම්මිකායානී.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

1. හාසනී-මජ්ඣං.
2. උපට්ඨාපෙතී--සීඉච්චි සීඉච්චි.

කුල නම: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සංකරෙකි.

මධ්‍යරීතී අයුස: කෙසේ මෙහෙණෝ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන් වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නී ඇති මැ දෙසක් කියා නම්, ඇවැත් නැත. උච්චක්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි - එ සමයෙහි චනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස නිජියාහු සැවැනට ගියාහු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ නො තැන්නි වස් වැස හිටියාහු ද? කීම, අවවාද සමාදා වී ද යි. ආයතීවෙති, එහි හිකුණු නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදා චන්නෝ ද? යම් ඒ මෙහෙණ කෙණෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ හිකුණු රහිත වාසයෙහි වස්වූහු ද” යි ... සැබෑද මහණෙති, මෙහෙණෝ හිකුණු රහිත ආවාසයෙහි වස් වසන් ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් චන්තය, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙති, මෙහෙණෝ හිකුණු රහිත ආවාසයෙහි වස් වූහු ද? මහණෙති, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද චනාහි මහණෙති, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හිකුණු රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකුණි ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිකුණි යි.

අභිකඛුක ආවාස නම: සදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ යන්නට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්නෙමි යි සෙනසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා තබා නම් පිරිවෙන හමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු හිකුණු බැහැර ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ කලුරිය කළාහු හෝ තීක්ෂායතනයකට ගියාහු හෝ වෙත් නම්, ආපදයෙහි, උමච්චකාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 6. 7

සත්තමසිකධාපදං.

1. සාවස්ථී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමනුලා භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ වස්සං චුඤ්ඤා සාවස්ථී අගමංසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: “කඤ්ඤායායො වස්සං චුඤ්ඤා කඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරිතො”ති. න මයං අයො භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරෙමාති. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උඤ්ඤායනති, වීයනති, විපාවෙනති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො වස්සං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙස්සනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛු යො වස්සං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙතනීති. සච්චං භගවා. විගරභි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො වස්සං චුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නපචාරෙස්සනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසකානාං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකධාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වස්සං චුඤ්ඤා උභතො සඤ්ඤා තීභි යානෙභි නපචාරෙයා දිට්ඨත වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාචිකිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයා ඉමසමී අපෙ අධිපෙකා භික්ඛුනීති.

වස්සං චුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං චුඤ්ඤා උභතොසඤ්ඤා තීභි යානෙභි නපචාරෙස්සාමී දිට්ඨත වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං නිකඤ්ඤාමනො ආපකභී පාචිකියස්ස.

අනාපකභී: සති අනාතරායෙ පරියෙසිකා න උභති, භිලානාය ආපදසු උමච්ඡිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසිකධාපදං

1. කච්චි-සායා

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස හිටියාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිමියාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසඛ්‍යා නෙමෙ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතීවෙනි, අපි භික්ෂුසඛ්‍යා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පවරන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසඛ්‍යා නො පැවැරුහු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසඛ්‍යා නො පවරන්ද යි. සැබැවූ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසඛ්‍යා නො පැවැරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිමියාහු දෙසගුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අත්ථි-යෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසං චුක්ඛා නම්: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ වැස නිමියාහු දෙසගුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරන්තීඝෝෂපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපතති: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි, උමච්ඤ්ඤාවට ... ආදිකමච්ඤාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අධ්‍යාපන සංස්කරණ

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවත්ථසී. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙත වො පන සමයෙහි ජබ්බකසීයා භික්ඛු භික්ඛුනුප්පසයං උපසඬකමිඤ්ඤා ජබ්බකසීයා භික්ඛුනිඤ්ඤා ඔවදකති. භික්ඛුනිඤ්ඤා ජබ්බකසීයා භික්ඛුනිඤ්ඤා එතදවොදුං: 'එඵ'ඤ්ඤා ඔවාදං ගමී'කාමා'ති. යච්ච චයං අඤ්ඤා ගච්චයතාම ඔවාදස්ස කාරණා අයතා ජබ්බකසීයා ඉධෙව අමෙහ' ඔවදකති. යා තා භික්ඛුනිඤ්ඤා අප්පිච්ඤා -ඵප- තා උපස්සායනති වියනති විපාලෙතති: "කඵං භි නාම ජබ්බකසීයා භික්ඛුනිඤ්ඤා ඔවාදං න ගච්චස්සනති"ති. -ඵප- සඵචං කීර භික්ඛුනිඤ්ඤා ජබ්බකසීයා භික්ඛුනිඤ්ඤා ඔවාදං න ගච්චනතිති. සඵචං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -ඵප- කඵං භි නාම භික්ඛුනිඤ්ඤා ජබ්බකසීයා භික්ඛුනිඤ්ඤා ඔවාදං න ගච්චස්සනති. තෙතං භික්ඛුනිඤ්ඤා අප්පසස්සනාං වා පසාදය -ඵප- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුනිඤ්ඤා ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤාසග්ග:

"යා පන භික්ඛුනි ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්චයතා පාවිඤ්ඤා"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -ඵප- භික්ඛුනිති: -ඵප- අයං ඉමසමි. අමෙහ අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

ඔවාදෙ නාම: අධ්‍යාපන ගරුධමමා.

සංවාසා නාම: එකකමි. එකුදෙදෙසො සමසිකමතා. ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්චස්සනති ධුරං නිකමිතමමෙතො ආපනති පාවිඤ්ඤාසක.

අනාපනති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිඤ්ඤා දුතියිකං භික්ඛුනි. න උභති, භීලානාය ආපදස්ස උච්චතතිකාය -ඵප- ආදිකමමිකායාති.

අධ්‍යාපන සංස්කරණ.

---

1. ඉධෙව අ:ගපවා අමෙහ - මඡං.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු භාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඞුල්වතෑ කුගඳරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළැඹූ සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයාබ්වෙනි, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයාබ්වෙනි, අපි යම් තැනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්තමෝ නම් සවග ආයාබ්වෙෝ මෙහි මෑ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුතුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද” යි... සැබෑද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිති වෙ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි යි.

ඔවාද නම්: අණට ගරුධම්යෝ යැ.

සංවාස නම්: එකකම් යැ, එකොදෙදු යැ, සමගික්ෂතා යැ, ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්තෙමී යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උමිහිකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 6. 9

නවමයිකාවපද

1. සාවඪී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදමි න යාවන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ටියන්ති විපාවෙන්ති: "කරං හි නාම භික්ඛුනියො උපොසරමි න පුජ්ජිසසන්ති ඔවාදමි න යාවිසසන්ති"ති, -පෙ- සව්ඨං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්ති. සවචං භගවා. වීගරහි බුද්දො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසරමි න පුජ්ජිසසන්ති ඔවාදමි න යාවිසසන්ති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාවපදං උඤ්ඤන්තු:

"අනවඤ්ඤාසං භික්ඛුනියා භික්ඛුසධ්දිසතො දෙව ධම්මා පච්ඡාසිංසිතඛවා උපොසරපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච තං අභිකකාමෙන්තියා පාවිසන්තිය"න්ති.

2. අනවඤ්ඤාසන්ති: අනුපොසවීකං.

උපොසරො නාම: දෙව උපොසරා වාතුද්දසිකො ව පණ්ණරසිකො ව.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨගරුධම්මා. උපොසරමි න පුජ්ජිසසාමී ඔවාදමි න යාවිසසාමීති ධුරං නික්ඛන්තමග්ගෙන ආපත්ති පාවිසන්තියසස.

අනාපඤ්ඤි: සති අනතරායෙ, පරියෙසිච්චා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න ලභති, ගීලානාය, ආපදසු, උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමයිකාවපද.

4. 6. 10

දසමයිකාවපද

සාවඪී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී පසාමෙ ජාතං ගණ්ඨං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා භෙදපෙසි. අර ටො සො පුරිසො තං භික්ඛුනී: දුසෙතුං උපසකමී. සා විසාරමකාසි, භික්ඛුනියො උපධාවිච්චා තං භික්ඛුනී. එතදවොච්චා: "කිසස ඤං අයො වසාරමකාසිති. අර ටො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ච ආරොවෙසි.

4. 6. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පොහොය ද නො පිළිවිසිනි. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැහුනු ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැහුනුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"අධිමසක් පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසධිසයා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස ඵලාභීම ද යි දෙදහමහු බලාපොරොත්තු විය යුක්තං. එය ඉක්මවන්නියට පවිභී වෙ" යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: තුද්ධවක යැ, පසලොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

ඔවාද නම්: අෂ්ටගරුධම්මයෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසින්- නෙම්. අවවාදයත් නො යදින්නෙම් යි ධුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිභී ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්ද්‍රවාට, ආපදයෙහි උච්ඡිත්තකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 6. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුරැ) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඬක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දුෂණය කරන්නට වැයම් කෙළේ යැ. ඔ තොමෝ වියරුහඬක් කළා යැ. මෙහෙණේ වෙතැ දුටු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කීහු: ආයතාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඬක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාචිකතියපාදි භික්ෂුනීවිභවෙතො

යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති:
“කථං හි නාම භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා
හෙදපෙසසති” ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසිති. සච්චං හගවා. ඒගරභී
බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති. නෙතං භික්ෂුවෙ
අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො
ඉමං සිකාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං වා රුහිතං¹ වා අනපලො-
කෙභවා සධ්දං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසය වා
ඵලාපෙසය වා ධොවාපෙසය වා ආලිම්පාපෙසය වා ධනධාපෙසය වා
මොවාපෙසය වා පාචිකතිය” ති.

2. යා පනාති: යා යාදීසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම්-
අපෙඤ අධිපෙතතා භික්ෂුනීති.

පසාමං නාම: අධොනාහි උඤ්චාණ්ඩලං.

ජාතනති: තඤ්ච ජාතං.

ගණෙතො නාම: යො කොචී ගණෙතො.

රුහිතං නාම: යං කිඤ්චී වණං¹

අනපලොකෙභවති: අනාපුච්චා.

සධෙසා නාම: භික්ෂුනීසඤ්ඤා වුළුනි.

ගණො නාම: සමඛුත්තො භික්ෂුනීයො වුළුනති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො. න යකෙඤ්ඤා න පෙතො න
කීරච්චානගතො වීඤ්ඤා පට්ඨලො දුසෙතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච්ච භොති භික්ෂුනී ව.

1. රුහිතං - මෙසං; රුහිතං, ඔලු, ඔලු
2. වණං - ඔලු, ඔලු, ඔලු හො

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලබු කොට සිඳිති, නුභුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දැ”යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සඳියා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසෑ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බිඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිත්‍රී වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පසාබ නම්: නැබෙන් යට දණමඬලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඨ නම්: යම්කිසි ගඩකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොකෙඤා: නො පිළිවිසෑ.

සඬා නම්: භික්ෂුණි සඬා නෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණෝ කියනු ලැබෙත්.

සුරිය නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රත්‍යයක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දුෂණය කරන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඬිං: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාචිත්තිය පාළු තිත්තූනිවිහවෙතො

භිඤ්ඤා ආණාපෙන ආපනති දුක්ඛචය්‍යස. භිඤ්ඤා ආපනති පාචිත්තියසස. ඵාලොභිති ආණාපෙන ආපනති දුක්ඛචය්‍යස. ඵාලිනෙ ආපනති පාචිත්තියසස. ධොවොති ආණාපෙන ආපනති දුක්ඛචය්‍යස. ධොවිනෙ¹ ආපනති පාචිත්තියසස. ආලිමපාති ආණාපෙන ආපනති දුක්ඛචය්‍යස. ලිනෙ² ආපනති පාචිත්තියසස. ඛන්ධාභිති ආණාපෙන ආපනති දුක්ඛචය්‍යස. ඛදෙධි ආපනති පාචිත්තියසස. මොවෙභිති ආණාපෙන ආපනති දුක්ඛචය්‍යස. මුඛෙභා ආපනති පාචිත්තියසස.

අනාපතති: අපලොකෙත්වා හෙදපෙනි වා ඵාලාපෙනි වා ධොවොපෙනි වා ආලිමපාපෙනි වා ඛන්ධාපෙනි වා මොවාපෙනි වා, යා කාචී විඤ්ඤා දුතිඨිකා³ හොති, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකමම්මකායාති.

දහමභික්ඛාපද.

ආරාමවග්ගො ඡට්ඨො:

තඤ්ඤානා:

ආරාමකෙඤ්ඤා චණ්ඨි ව — භුඤ්ඤායා කුලමච්ඡරී,
විඤ්ඤාපචාරණොවාද — දෙව ධම්මා පසාමෙන වාති.

1. ධොතෙ - ස්‍යා;
2. ආලිතෙ - ස්‍යා,
3. දුතියා - ස්‍යා.

'බ්‍රහ්මවිදිය' අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බුන් කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'පළව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'දෙව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'ආලෙපනය කරව'යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'බ්‍රහ්මවිදිය' අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳි කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. 'මුදව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි.

පිළිවිසැ බ්‍රහ්මවිදිය නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

මමය ආරාම වගී යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අකෙසාස යැ වණ්චිකත යැ භුඤ්ජන යැ කුල-
මච්ඡරී යැ වසස යැ පවාරණ යැ ඔවාද යැ දොව ධමම යැ පසාම-
යෙන් දූ යි වගීය වේ.

4. 7. 1

පදමසිකිඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුස්සා ඵචමාහංසු: දෙථ අය්‍යාය භික්ඛං ගරුභාරා² අය්‍යාති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාචෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසසන්ති”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාචෙතනානං, යා තා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාචෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසසන්ති”ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සච්චං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසසන්ති, තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකිඛාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙසස පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මී අජෙඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගබ්භිනී නාම: ආපනතසක්ඛා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙසසාති: උපසමපාදෙසා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචාරිනිං වා පතනං වා චීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මනනති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං ද්වීති කම්මවාචාහි දුක්ඛට්ඨා, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිනියා ච ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස³.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤො වුට්ඨාපෙති ආපනති පාවිත්තියස්ස⁴. ගබ්භිනියා චෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ගබ්භිනියා අගබ්භිනීසඤ්ඤො වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤො ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤො අනාපනති.

1. තා පිණ්ඩාය වරතනී - සිච්චි සිච්චි
 2. ගරුගඛා-සා.
 3. පාවිත්තියස්ස-සිච්චි සිච්චි
 4. දුක්ඛට්ඨස්ස-සිච්චි සිච්චි

4. 7. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගැබ්නිය උපසපත් කරවත්. ඕනොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කීහු: ආයතීවට පිඬු දෙවු, ආර්යා නොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවුහු ද”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ඉබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවුහු ද”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවත් ද”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබ්නියක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබ්නියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම් බදු... භික්ෂුනී... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ගබ්නී නම්: පිළිසිදගත් දරු ඇත්තී කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙය්‍ය: උපසපත් කරවන්නේ යැ.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරියක හෝ පාත්‍රය හෝ සිවුරක් හෝ පොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙතැ උවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබ්නිය කෙරෙහි ගැබ්නියන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබ්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබ්නිය කෙරෙහි නො ගැබ්නී සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබ්නිය කෙරෙහි ගැබ්නියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබ්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබ්නිය කෙරෙහි නො ගැබ්නියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාර්ක්කියපාළි භික්ඛුනිච්ඡංදෙයා

6. අනාපතී: ගඛිනිං අගඛිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අගඛිනීං අගඛිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි උච්ඡන්දකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

පට්ඨකම්මපදං.

4. 7. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුස්සා ඵවමාහංසු ඉදං අයාය භික්ඛං සදුකිසිකා අයානති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙත්සංකති”ති. අත්ඤාසු ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායකානං ඛියනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාලෙනති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙත්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙත්සනති. තෙනං භික්ඛුනියො අත්ඤාසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසහතු:

“යා පන භික්ඛුනී පායනති. වුට්ඨාපෙයා පාර්ක්කිය”නති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසථීං අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ඛුනීනි.

පායනති නාම: මාතා වා හොති ධානී වා.²

වුට්ඨාපෙයානි: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙත්සානීති ගණං වා ආචාරීනිං වා පන්තං වා වීචරං වා පරියෙසති සීමං වා සමුත්තනති ආපතති දුක්ඛංකමස්ස. ඤාතියා දුක්ඛං දඤ්ඤි කම්මවාචානි දුක්ඛං, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපතති පාර්ක්කියස්ස, ගණස්ස ච ආචාරීනියා ච ආපතති දුක්ඛංකමස්ස.

පායනතියා පායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපතති පාර්ක්කියස්ස. පායනතියා චෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපතති දුක්ඛංකමස්ස. පායනතියා අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපතති.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති-සීලා සීලා
2. මාතා වා හොතු ධානී වා-ඡේසං

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අළු මු සිකපද යි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවති. ඕනොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කීහු. 'ආර්යාවට පිඬු දෙවු, ආර්යා තොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තී' යැ යි. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තියක උපසපන් කරවුහු ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද" යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු... භික්ෂුණී... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනභී නම: මව හෝ වෙයි, කිරිමව හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්රක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භද්දතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්ර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි වීමිනි ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිතොපොවන්තියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤානියපාළි භික්ඛුනීවීභවෙයා

අපායනතීයා පායනතීසඤ්ඤා ආපකතී දුක්ඛටසස. අපායනතීයා
චෙමතිකා ආපකතී දුක්ඛටසස, අපායනතීයා අපායනතීසඤ්ඤා අනාපකතී.

අනාපකතී: පායනතී. අපායනතීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, අපායනතී.
අපායනතීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උච්චතීකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

දුතියසිකඛාපදං

4. 7. 3

තතීයසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිදුතං - තෙන චො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො ඉඛ
වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති, තා
බාලා භොනතී අබ්බාතා. න ජානනති කඡ්ඡයං වා අකඡ්ඡයං වා.
යා තා භික්ඛුනීයො අඡ්චජා -පෙ- තා උඡ්ඤායනති බීයනති විපා-
චෙතති: "කථං හි නාම භික්ඛුනීයො ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු
අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනති" ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛචෙ
භික්ඛුනීයො ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං
වුට්ඨාපෙනති ති. සච්චං හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛචෙ භික්ඛුනීයො
ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනති.
තෙනං භික්ඛචෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිජා ධම්මං
කථං කචා භික්ඛු ආමනෙතසි "අනුජානාමී භික්ඛචෙ සිකඛමානාය
ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දුතං". එවඤ්ඤා පන භික්ඛචෙ
දුතඛඛා. තාය සිකඛමානාය සඛ්ඤං උපසඛ්ඤාමිජා එකංසං උඤ්ඤාසඛඛං
කරිජා භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිජා උකඤ්චිකං නිසිද්දිජා අඤ්ඤා ලිම්ඵඤ්ඤා-
භෙජා එවමඤ්ඤා වචනීයො, අභං අයො ඉඤ්ඤාමා ඉඤ්ඤාමාය
අයාය සිකඛමානා සඛ්ඤං ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං
යාවාමීති. දුතියමෙ යාවිතඛඛා. තතීයමෙ යාවිතඛඛා. බ්බාතාය භික්ඛුනීයා
පච්චලාය සඛ්ඤා ඤාපෙනචෙඛා.

2. සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛ්ඤා, අයං ඉඤ්ඤාමා ඉඤ්ඤාමාය
අයාය සිකඛමානා සඛ්ඤං ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං
යාවති, යදි සඛ්ඤා පනකකලලං සඛ්ඤා ඉඤ්ඤාමාය සිකඛමානාය
ඉඛ වසානති ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤාකතී.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි චනාහි මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දැහැමි කරා කොට හික්මුණු ඇමැතු යේක. ‘මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි’. මෙසේ ද චනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැබූ උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයතීවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඛ්‍යයාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටදු යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටදු යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඛ්‍යයාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාච්ඤානික භික්ෂුනීවිභවය

සුභාතු මෙ අයෝ සමේඝා, අයං ඉක්කමාමාය අයාය සිකම්මානා සංඝං දෙච වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස සිකම්මානෙවුතිං යාවති, සමේඝා ඉක්කමාමාය සිකම්මානාය දෙච වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස සිකම්මානෙවුතිං දෙති. යස්සා අයාය ඛමති ඉක්කමාමාය සිකම්මානාය දෙච වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස සිකම්මානෙවුතිං යා දනං, සා තුණ්හසස, යස්සා නසම්මති සා භාසෙය්. දික්ඝා සංසෙන ඉක්කමාමාය සිකම්මානාය දෙච වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස සිකම්මානෙවුති, ඛමති සමාසස තස්මා තුණ්හී ඵචමෙතං ධාරයාමීති.

සා සිකම්මානා ඵචං වදෙහීති වතඛංඛා: පාණානිපානා වෙරමණං දෙච වසසානි අච්චිකම්මසමාදනං¹ සමාදියාමී. අදික්ඝාදනා වෙරමණං දෙච වසසානි අච්චිකම්මසමාදනං සමාදියාමී. අබ්බභවරියා වෙරමණං දෙච වසසානි අච්චිකම්මසමාදනං සමාදියාමී. මුසාවාද වෙරමණං දෙච වසසානි අච්චිකම්මසමාදනං සමාදියාමී. සුරාමෙරය මජ්ඣමාදිකානා වෙරමණං දෙච වසසානි අච්චිකම්මසමාදනං සමාදියාමී. විකාලභොජනා වෙරමණං දෙච වසසානි අච්චිකම්මසමාදනං සමාදියාමී. අථ ඛො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා දුගරතාය -පෙ- ඵචඤ්චන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකම්මපදං උද්දිසහභු:

“යා පන භික්ෂුනී දෙච වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ස අසිකම්මසිකම්මං සිකම්මානං වුට්ඨාපෙය් පාච්ඤානිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම්මං අපෙ අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

දෙච වසසානීති: දෙච සංවච්ඡරානි.

අසිකම්මසිකම්මං නාම: සිකම්මං වා න දික්ඝා භොති, දික්ඝා වා සිකම්මං කුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්නාති: උපසම්පාදෙය්.

වුට්ඨාපෙය්නාමීති ගණං වා ආචරිනිං වා පක්ඝං වා විචරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මන්තති ආපත්ති දුක්ඝාපක්ඝං. සද්දන්තියා දුක්ඝාපද්ධිති කම්මවාචාති දුක්ඝාපා, කම්මවාචාපරියෙසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාච්ඤානියං. ගණං ව ආචරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඝාපක්ඝං.

1. අච්චිකම්ම සමාදනං - මජ්ඣං

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬියහ. මෙය මෙසේ දරමි'යි.

ඒ හික්මනු තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අබ්‍රමසරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. විකල් බොජුනෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෝ ගරහා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍රී වේ” යයි.

3. ශා පනා: යම්, යම්බදු...හික්මුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ආච වය්‍යානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකම්මසිකවා නම්: සික හෝ නො දෙන ලද්දී වෙයි. දෙන ලද සික කිපියා හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙශා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අප්තියෙන් දුකුළා වෙයි, දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිච්ඡාධර්මය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියංසු. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියංසු. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙමසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියංසු.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛාපදා. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛාපදා. අධම්මකමෙම, අධම්මකමෙමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛාපදා.

අනාපත්ති: ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

තතියසිකඛාපදං

4. 7. 4

චතුස්සිකඛාපදං.

1. සාවත්ති නිදනං - නෙන බො පග සමයෙන භික්ඛුනියො ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සචෙක්ඛන අසමමනං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො ඵවමානංසු: "ඵඵ සිකඛමානා ඉමං ඡානාඵ, ඉමං ඡෙඵ, ඉමං ආහරඵ, ඉමීනා අසො, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. තා ඵවමානංසු: "න මයං අයො සිකඛමානා භික්ඛුනියො මය"නති. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උඡ්ඤායනති බියනති විපාවෙනති: "කඵං හි නාම භික්ඛුනියො ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සචෙක්ඛන අසමමනං වුට්ඨාපෙසසනති -පෙ- සචිං කිරි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සචෙක්ඛන අසමමනං වුට්ඨාපෙසසනති. සචිං හචො. විගරහි බුද්ධො හගචො. -පෙ- කඵං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං සංසෙන අසමමනං වුට්ඨාපෙසසනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කඵං කචො භික්ඛු ආමනෙතසි. "අනුජානාමී භික්ඛවෙ, ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානාය වුට්ඨානසමමුත්තිං දතුං" ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, දතබ්බා. තාය ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානාය සංසං උපසඤ්චාචිත්වා ඵංසං උක්ඛරාසඛං කඵ්චො භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛචිත්තං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාලිමඤ්ඤාහෙත්වා ඵවමසස වචනියො: අහං අයො ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයාය ඉච්ච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛං සිකඛමානා සඛං වුට්ඨානසමමුත්තිං යාවාමීති. දුතියමපි යාවිතබ්බා තතියමපි යාවිතබ්බා. බාහකාය භික්ඛුනියා පච්චලාය සංසො ඤ්ඤපෙතබ්බො.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම සංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම සංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සික්මනුවක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපත් කරවත්. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: “එවු භික්මනුවෙනි, මෙය දැනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙනි, අපි භික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ”යි. යම ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපත් කරවුහු ද?”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපත් කරවද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛ්ඛයා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්මනුවක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහැමී කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති ඒ භික්මනුව විසින් සඛ්ඛයා වෙත එළැඹැ උතුරු සහසිපුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලුපයන් හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙතම ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්මනු වූ මෙතම ඇති මම සඛ්ඛයාගෙන් වුට්ඨාන-සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්ඛ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාච්ඤායාපාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. සුඤ්ඤානු මෙ අයොස සඤ්ඤා අයං ඉක්කමා ඉක්කමාය අයාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානා සඤ්ඤා වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති, යදි සඤ්ඤාස පනතකලං සඤ්ඤා ඉක්කමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානාය වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා, එසා ඤාති.

3. සුඤ්ඤානු මෙ අයොස සඤ්ඤා අයං ඉක්කමා ඉක්කමාය අයාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානා සඤ්ඤා වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති, සඤ්ඤා ඉක්කමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙති. යසා අයාය ඛමති ඉක්කමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානාය වුට්ඨානසමුත්තියා දනං. සා තුඤ්ඤාස, යසා නකමති සා භාසෙයා. දිනා සඤ්ඤාන ඉක්කමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානාය වුට්ඨානසමුත්තිං. ඛමති සඤ්ඤාස තඤ්ඤා තුඤ්ඤා, එවමෙතං ධාරයාමීති.

අඵ ඛො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකංපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන භික්ෂුනී දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං සිකමානා සංසෙන අසමතං වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤායා”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමංසී. අනෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

දො වසානානීති: දො සංවච්ඡරානී.

සිකන්තසිකං නාම: ඡසු ධම්මෙසු සිකන්තසිකං.

අසමතා නාම: ඤාති දුතියෙන කමෙතන වුට්ඨානසමුත්ති න දිනා භොති.

වුට්ඨාපෙයානී: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීති ගණං වා ආචරීනී. වා පනං වා වීචරං වා පරියෙසති සීමං වා සමමනනානි ආපනානි දුක්ඛංසස. ඤාතියා දුක්ඛං. ද්විති කමෙතවාහි දුක්ඛං. කමෙතවාහි පරියොසානෙ උපස්ඤ්ඤායා ආපනානි පාච්ඤායාසස. ගණංස ව ආචරීනියා ව ආපනානි දුක්ඛංසස.

2. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති මේ හික්වනු නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාන්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති මේ හික්වනු නොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. සඛ්‍ය තෙමේ දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙ නම් ඇති හික්වනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්වනුවට සඛ්‍යයා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් උහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්වනුවක උපසපත් කරවා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්වුනි ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

දො වසසානි: දැවුරුද්දක්.

සික්ඛිකසික්ඛා නම: සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇත්තී යැ.

අසම්මතා නම: ඥාප්ති ද්විතීය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්පක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥාප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිත් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්ප මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤ්ඤා භික්ෂුනීවිභවෙහෙය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤා යස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා චූට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤා යස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙම සඤ්ඤා චූට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤා යස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: ඉඵ ව්‍යසානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛි සිකඛමානං සංඝෙන සමමනං චූට්ඨාපෙති, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

වතුපසිකඛාපදං.

4. 7. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො උනද්ධාදසවස්සං ගිහීගතං චූට්ඨාපෙනති. නා අකඛමා හොනති සිතස්ස උණහස්ස ජීසච්ඡාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං¹ බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා² හොනති.

යා නා භික්ෂුනියො අපච්ඡිතං -පෙ- නා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හී නාම භික්ෂුනියො උනද්ධාදසවස්සං ගිහීගතං චූට්ඨාපෙස්සනති” ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො උනද්ධාදසවස්සං ගිහීගතං චූට්ඨාපෙස්සනති. සච්චං හගවා. වීගරහී බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හී නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො උනද්ධාදසවස්සං ගිහීගතං චූට්ඨාපෙස්සනති. උනද්ධාදසවස්සං හී භික්ඛවෙ, ගිහීගතා අකඛමා හොති සිතස්ස උණහස්ස ජීසච්ඡාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති. ද්ධාදසවස්සං ව ඛො භික්ඛවෙ, ගිහීගතා බමා හොති සිතස්ස උණහස්ස ජීසච්ඡාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කටුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති. නෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය --පෙ-- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසගඤ්ඤා:

1. තිබ්බානං - මජ්ඣං,
2. අනධිවාසකුජාතිකා, -මජ්ඣං,
3. උනද්ධාදසවස්සං - මජ්ඣං.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සැදැරූ දහමහි හික්වුණු සිඛ ඇති සඝඤා විසින් සම්මත කරන ලද හික්වනු වන උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගීයක උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ඩැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්ධන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගීයක උපසපත් කරවුනු ද"යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගීයක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගීයක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගීයා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියා වූ වෙයි. ඩැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්ධන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලුවා වෙයි. මහණෙනි, දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගීයා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස සිහිය හැකියා ද වෙයි. ඩැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්ධන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුල්ලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

“යා පන භික්ෂුනී උනදාදසවසසං ගිභිගතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනී -පෙ- අයං ඉමස්ථී. අපෙඤ අධිපෙපතා භික්ෂුනීනී.

උනදාදසවසසං නාම: අපඤ්ඤාදසවසසං.

ගිභිගතං නාම: පුරිසනකරගතං වුච්චති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසසාමීනී ගණං වා ආචරීනිං වා පතං වා වීචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමමනනනී ආපනන දුක්ඛකට්ඨසං. සද්ධකියා දුක්ඛකට්ඨනී කමමවාචානී දුක්ඛවා. කමමවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපනන පාවිත්තියසං. ගණස්ස ව ආචරීනියා ව ආපනන දුක්ඛකට්ඨසං.

උනදාදසවසසං උනදාදසවසසං සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනනී පාවිත්තියසං. උනදාදසවසසං වෙමනිකා වුට්ඨාපෙති ආපනනී දුක්ඛකට්ඨසං. උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනනී.

පරිපුණ්ණදාදසවසසං උනදාදසවසසං සඤ්ඤා ආපනනී දුක්ඛකට්ඨසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසං වෙමනිකා ආපනනී දුක්ඛකට්ඨසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනනී.

අනාපනනී: උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උමග්ගකං -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවස්ථීනීදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිභිගතං දො වසසානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසීකනීත සිසං වුට්ඨාපෙතති. තා ඛාලා භොනනී අබ්බංගං. න ඡානනනී කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනීයො අප්පිත්තං -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වෙ”යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හිකඩුනි... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

උනුදෙළොස්වස් නම: නො පත් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිගතා නම: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මන් කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස් වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 7. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්වුණු සිඛ ඇති, පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවති. ඕහු නො දුනුමැනි අව්‍යාක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ...

පාචිකයාපාළි හිකඩුනිවිභවෙහා

තා උජ්ඣායනභි ඛියනභි විපාවෙනභි: “කථං හි නාම හිකඩුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවසසං ගිහීගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං වුට්ඨාපෙසසනභි”ති-පෙ-සච්චං කීර හිකඩුවෙ, හිකඩුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවසසං ගිහීගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිත-සිකඛං වුට්ඨාපෙසනභිනි සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ-කථං හි නාම හිකඩුවෙ, හිකඩුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවසසං ගිහීගතං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං වුට්ඨාපෙසසනභි. නෙනං හිකඩුවෙ, අපසසනනානං වා පසාදස -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා හිකඩු ආමනෙනසි. “අනුජානාමී හිකඩුවෙ, පරිපුණ්ණඤාදස-වසසාය ගිහීගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුතිං දතුං” එවඤ්ඤා පන හිකඩුවෙ, දනඛ්ඛා: තාස පරිපුණ්ණඤාදසවසසාය ගිහීගතාය සඛං උපසඛකමිනා එකංසං උත්තරාසඛං කරිනා හිකඩුනිනං පාදෙ වැදිනා උකඤ්චිකං නිසීදිනා අඤ්චිමපග්ගහෙනා එවමසස වචනියො: අහං අයො ඉක්කංමා ඉක්කංමාය අයාය පරිපුණ්ණඤාදසවසසා ගිහීගතා සඛං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛා සමමුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතඛ්ඛා - තතියමපි යාවිතඛ්ඛා - ඛයනාය හිකඩුනියා පච්චිලාය සඛෙහා ඤාපොඛෙඛා.

2. සුඤ්ඤා මේ අයො සඛෙහා අයං ඉක්කංමා ඉක්කංමාය අයාය පරිපුණ්ණඤාදසවසසා ගිහීගතා සංසං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුතිං යාවති. යදි සංසංස පනකලං සංසො ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණඤාදසවසසාය ගිහීගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුතිං දදෙයා. එසා ඤාත්.

සුඤ්ඤා මේ අයො සඛෙහා අයං ඉක්කංමා ඉක්කංමාය අයාය පරිපුණ්ණඤාදසවසසා ගිහීගතා සඛං දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුතිං යාවති. සඛෙහා ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණ-ඤාදසවසසාය ගිහීගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුතිං දෙති, යසසා අයාය ඛමති ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණඤාදසවසසාය ගිහීගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුතිං යා දනං. සා තුණ්හසස, යසසා නකඛමති සා භාසෙයා. දිනා සංසෙන ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණඤාදසවසසාය ගිහීගතාය දො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමමුති. ඛමති සඛසස තසමා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමිති.

ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවා භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දහමි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනීමි’යි. මෙසේ - ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක විසින් සධසයා වෙත එළැඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උළුයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මම සධසයා ගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවන වටදු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. චාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධස තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සධස තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සධසයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සධසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සධස තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සධසයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. සධස තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ සධසයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛකයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

පාචිත්තිය පාළු හික්වුනිවිභවෙයා

සා පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා ගිහිගතා එවං වදෙහිති වත්තධ්මා: පාණාතිපාතා වෙරමණිං දො වසසානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමී -පෙ- විකාලභොජනා වෙරමණිං දො වසසානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමීති. අථ ඛො භගවා නා හික්වුනියො අනෙකපටියායෙන විගරහිතවා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්වෙ, හික්වුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු :

“යා පන හික්වුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ඵ අසික්ඛතිසික්ඛං වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්වුනිති -පෙ- අයං ඉමසමී අඤ්ඤා අධිපෙපතා හික්වුනිති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා නාම: පණද්වාදසවසසා.

ගිහිගතා නාම: පුරිසන්තාරගතා වුච්චති.

දො වසසානිති: දො සංවච්ඡරානි.

අසික්ඛතිසික්ඛා නාම: සික්ඛං වා හ දික්ඛා භොති. දික්ඛා වා සික්ඛං ඤාපිතා.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පතං වා විචරං වා පරියෙසති. ඕමං වා සම්මන්තති. ආපසං දුක්ඛකට්ඨසං. ඤාතියා දුක්ඛකට්ඨං. දවිහි කම්මවාචාහි දුක්ඛකට්ඨං. කම්මවාචාපරියොයානො උපජන්ඤායාය ආපසං පාචිත්තියං. ගණං ව ආචරිතියා ව ආපසං දුක්ඛකට්ඨසං.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපසං පාචිත්තියං. ධම්මකම්මෙ වෙමනිකා වුට්ඨාපෙති ආපසං පාචිත්තියං. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපසං පාචිත්තියං.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා¹ ආපසං දුක්ඛකට්ඨසං. අධම්මකම්මෙ වෙමනිකා ආපසං දුක්ඛකට්ඨසං. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපසං දුක්ඛකට්ඨසං.

අනාපතති: පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡස්ඵ ධම්මෙස්ඵ සික්ඛතිසික්ඛං වුට්ඨාපෙති උමීඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

1. ධම්මකම්මෙ සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - පෙසං.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ ඔ නොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. දෙවසක් පණ්ඩායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමියි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිනි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු . . . හිකබුනි. . . මෝ නොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

පරිපුණණදවාදසවසයා නම: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම: පිරිමනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දො වසානි: දැවුරුද්දක්.

අසිකම්මසිකමා නම: ශික්ඛාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ශික්ඛාව කොපා වුවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදනින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්‍යමයිකිකාවදං.

1. සාවඤ්චි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිකො පරිපුණ්ණඤ්චාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං සඬෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනති. භික්ඛුනියො එවමාභංගු: "එථ සිකබ්බානා, ඉමං ජානාර්ථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉච්ඡානා අපඤා, ඉමං කසීයං කරොථා"ති. තා එවමාභංගු: න මයං අයොසි සිකබ්බානා. භික්ඛුනියො මයනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසීච්ඤා -ථෙප- තා උපකායනාච්චි බියනති විපාචොනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤ්චාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං සඬෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනති"ති -ථෙප- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤ්චාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං සඬෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනතිති. -ථෙප- සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -ථෙප- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤ්චාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං සඬෙතන අසමනං වුට්ඨාපෙනතිති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -ථෙප- විගරහිත්වා ධමමං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනොතසි. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණඤ්චාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං වුට්ඨානසමමුතිං දඤං". එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දනබ්බා: තාය පරිපුණ්ණඤ්චාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං සඬෙතන අසමනං වුට්ඨානසමමුතිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා - තතියමි යාවිතබ්බා - බාහුතං භික්ඛුනියා පට්ටලාය සඬෙතා ඤාපෙනබ්බා.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයොසි සඬෙතා අයං ඉක්ඛානාමා ඉක්ඛානාමාය අයං පරිපුණ්ණ ඤාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං සඬෙතන අසමනං වුට්ඨානසමමුතිං යාවති. යදි සඬෙතන පනාකලං සඬෙතා ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණ ඤාදසවසං ගිහීගතං ඥෙච වසසානි ඡසු ධමමෙසු සිකතිතසිකං වුට්ඨානසමමුතිං දදෙයා එසා ඤාති.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති තිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඛකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. භික්ෂුණිහු මෙසේ කීහු: "එවු හික්වනුවෙනි, මෙය දැනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයොජන යැ. මෙය කැපකරවු" යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්වනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඛකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඛකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ, භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඛකයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසංගයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමී කථා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. 'මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වුටයාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමී' යි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ ඇය විසින් සඛකයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු 3බ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇති මම සඛකයාගෙන් වුටයාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛක තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙනි, සඛක තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති සාර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛකයාගෙන් වුටයාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඛකයාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛක තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇත්තියට වුටයාන සම්මුතිය දන්නේය. මේ ඥප්ති යැ.

පාච්ඤානියාලි භික්ෂුනීවිභවෙතා

සුඤ්ඤානං මෙ අයොග සඤ්ඤානං අයං ඉක්කන්තාමා ඉක්කන්තාමාය අයොග පරිපුණ්ණදාදසවසංසා ගිභිගතා දො වසානති ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සඤ්ඤානං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සඤ්ඤානං ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසංසා ගිභිගතාය දො වසානති ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙති, යසංසා අයොග ධම්මං ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසංසා ගිභිගතාය දො වසානති ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තියා දනං, සා තුඤ්ඤාසංසං, යසංසා නක්ඛවති සා භාගෙයා. දිනනා සඤ්ඤානං ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසංසා ගිභිගතාය දො වසානති ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨාන සමුත්තිං. ධම්මං සඤ්ඤානං තසමා තුඤ්ඤානං. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අථ ධො භගවා තා භික්ෂුනීයො අනෙකපරියායෙන වීගරහිතා දුගරතාය -පෙ- එවංඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උදදියන්තු :

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණදාදසවසංසං ගිභිගතං දො වසානති ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සඤ්ඤානං අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාච්ඤානියා”නති.

4. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසමං අනෙක අධිපෙතො භික්ෂුනීතී.

පරිපුණ්ණදාදසවසංසා නාම: පහණදාදසවසංසා.

ගිභිගතා නාම: පුරිසනතරගතා වුට්ඨති.

දො වසානතී: දො සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසමමතා නාම: ඤානදුතියෙන කමුච්චන වුට්ඨානසමුත්ති න දිනනා හොති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීතී ගණං වා ආචරිතීං වා පහං වා වීචරං වා පරි-
යෙසති, සිමං වා සමමනනති ආපකති දුක්ඛවසංසං. ඤානියා දුක්ඛව-
ද්වීති කමච්චාමාහි දුක්ඛවා. කමච්චාමාපරියොසානෙ උපසමායාය
ආපකති පාච්ඤානියා. ගණසංසං ව ආචරිතියා ච ආපකති දුක්ඛවසංසං.

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වූව්‍යාන සම්මුතිය යදීයි. සඛ්‍ය තෙමේ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූව්‍යාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූව්‍යාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූව්‍යාන සම්මුතිය දෙන ලද්දේ යැ. සඛ්‍යයාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති සාඤා චිඤ්ඤා සම්මත නො කරනලද පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිතිවේ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද හික්වුණි යි.

සපිපුණණදවාදසවය්‍යා නම: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කීයනු ලැබෙයි.

ඳෙව වය්‍යානි: උවුරුද්දක්.

සිකඛිතසිකඛා නම: සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම: ඤාතිදුතියකම්යෙන් වූව්‍යානසම්මුතිය මනා දෙන ලදවා වෙයි.

වූව්‍යාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පසක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙකම්වදුනින් දුකුලා දෙකක් වෙති. කම්වදන් පිරියකැ උඩද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇජරට ද දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤාසාදි භික්ඛුනීවිභවෙයා

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤාච්ඡි චුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤාසාදිසංඝං. ධම්මකමෙව වෙමතිකා චුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤාසාදිසංඝං. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා චුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤාසාදිසංඝං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛකම්පසං. අධම්මකමෙව වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛකම්පසං. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛකම්පසං.

අනාපනති: පරිපුණ්ණආදසවස්සං ගිභීගතං දොච වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සබ්බෙතං සමමතං චුට්ඨාපෙති, උච්චෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොච වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි න අනුග්ගණකාපෙති. තා බාලා භොනති අබ්බන්තා. න ජානකානි කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උච්චෙත්තකානි බියකානි විපාවන්තී: "කථං හි නාම අයං චුලලනඤ්ඤා සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොච වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි, න අනුග්ගණකාපෙසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, චුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොච වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි, න අනුග්ගණකාපෙතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොච වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානි, න අනුග්ගණකාපෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්තානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියෙතු:

"යා පන භික්ඛුනී සහජීවිනී චුට්ඨාපෙතො දොච වස්සානි නෙව අනුග්ගණකානා න අනුග්ගණකාපෙසසා පාච්ඤාසාදි"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙසනා භික්ඛුනීති.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකම්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සච්ඡයා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මකත්තාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසවයෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ඔහු නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙනා

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිහාරිනී වුච්චති.

වුට්ඨාපෙතානි: උපසම්පාදෙතා.

දෙව වසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

නෙව අනුග්‍රහණෙහයානි: න සයං අනුග්‍රහණෙහයා උද්දායෙන පරිපුච්ඡාය ඔවාදෙන් අනුසාසනියා.

අනුග්‍රහණාපෙයානි: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. දෙව වසානි න අනුග්‍රහණිකාමී න අනුග්‍රහණාපෙසසාමීති ධුරං නිකම්බනමනෙහ ආපක්ඛි පාච්ඤාසාදි.

අනාපක්ඛි: සති අනාරායෙ පරියෙසිතා න ලහති, ගිලානාය ආපදසු උච්චක්ඛාය -පෙ- ආදිකම්බකායානි.

අට්ඨමසිකතාපදං.

4. 7. 9

නවමසිකතාපදං

1. සාවඤ්ඤිනීදනං— නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවක්ඛනීං දෙව වසානි නානුබන්ධනී. තා බාලා භොනතී අබ්‍රාහ්මා න ඡානනතී කප්පියං වා අකප්පියං වා, යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනතී: “කථං භි නාම භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවක්ඛනීං දෙව වසානි නානුබන්ධසීනතී”ති. -පෙ- සච්චා කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවක්ඛනීං දෙව වසානි නානුබන්ධනීති. සච්චා භගවා. වීගරභී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවක්ඛනීං දෙව වසානි නානුබන්ධසීනතී. නෙතං භික්ඛවෙ අප්ප- සන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පඤ භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දායනතු:

“යා පන භික්ෂුනී වුට්ඨාපිතා දෙව වසානි නානුබන්ධනියා පාච්ඤාසාදි”නතී.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

සහජීවීනී නම: සද්ධිවිහාරිනිය කියනු ලැබෙයි.

වූටයාපෙකා උපසපන් කරවා.

ඥා වසයානි: දැවුරුද්දක්.

නෙව අනුග්ගණෙහයා: තොමෝ උද්දෙගයෙන් පරිපුට්ඨයෙන්. අවවාදයෙන් අනුසාසනායෙන් නො මැ අනුග්ග කරයි.

න අනුග්ගණාපෙයා: මෙරමාභට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්ග කරන්නෙමී, අනුග්ග නො කරවන්නෙමී යි ධුර-නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම, ගීලන්වූවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කරවුණු දූ"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදක පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරේ නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බඳු...හිකවුනී...මෝ නොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීච්ඡාදනා

3. වුට්ඨාපිතනති: උපසම්පාදිතං.

පවතනීති නාම: උපජ්ඣායා වුච්ඡිති.

දෙව වසානීති: දෙව සංවච්ඡරානී.

නානුබන්ධයානී: න උපට්ඨගෙයා.¹ දෙව වසානී නානු-
බන්ධසාමීති ධුරං නික්ඛන්තමන්ත ආපත්ත පාචිත්තියසස.

අනාපතති: උපජ්ඣායා බාලා වා හොති අලජ්ජිති වා,
ගීලානාය, ආපදසු, උලෙක්ඛකාය -පෙ- ආදීකම්මකායානී.

නවමසිකඛාපදං.

4. 7. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවන්ථී නිදන්තං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලලනඤ
භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙඤා නෙව වුපකාසෙසි.² න වුපකාසාපෙසි.
සාමීකො අග්ගහෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අජීව්ඨා -පෙ- තා උපජ්ඣායනී,
බියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ජුලලනඤා සහජීවිනිං වුට්ඨා-
පෙඤා නෙව වුපකාසෙසසති, න වුපකාසාපෙසසති, සාමීකො අග්ගහෙසි,
සවායං භික්ෂුනී පසකන්තා අසස න ව සාමීකො ගණනියා”නී -පෙ-
සාවං කීර භික්ඛවෙ, ජුලලනඤා භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙඤා
නෙව වුපකාසෙසි, න වුපකාසාපෙසි, සාමීකො අග්ගහෙසිති. සවං-
භගවා. විගර්හී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
ජුලලනඤා භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙඤා නෙව වුපකාසෙසසති,
න වුපකාසාපෙසසති, සාමීකො අග්ගහෙසි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්තා-
නං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකඛාපදං උද්දීසන්තා:

“යා පන භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙඤා නෙව වුපකාසෙය්‍යා න
වුපකාසාපෙය්‍යා අනකමයො ජපපඤ්චයොජනානිපි පාචිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං
ඉමසමිං අසෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

1. න සයං උපට්ඨගෙයා, - මජ්ඣං
2. නෙව වුපකාසෙති, නවුපකාසාපෙති, - මජ්ඣං

වුට්ඨාපිතං: උපසපන් කරවන ලද.

පවතනීති නම්: උචදා මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

ඛෙ වසසානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබනෙධයා: උචටැන් නො කරයි. දෙවසක් උචටැන් නො කරන්නෙමි යි ධුරනිකෛපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උචදා මෙහෙණ නො දැනුමැතියක හෝ උප්ථා නැතියක හෝ වේ නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවූ යැ. සැමියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ තොමෝ බැහැරට ගියා නම් සැමියා නො අල්වා ගත්තේ යැ" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුද්දහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොක්නකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවිති වේ" ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්කුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ- 3 යහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාරික්ෂකයාට භික්ෂුනිවිභවෙනා

සහජීවිනිං නාම: සද්ධිවිහාරිනී වුච්ඡි.

වුට්ඨාපෙකාකී: උපසම්පාදෙකා.

නෙව වූපකාසෙයායාකී: න සයං වූපකාසෙයා.

න වූපකාසාපෙයායාකී: න අනුඤ්ඤං ආණාපෙයා.

නෙව වූපකාසෙයායාමී න වූපකාසාපෙයායාමී අනාමයො ජප්පඤ්ඤා-
යොජනානිපිති ධුරං නිකම්භමනෙත ආපකි පාරික්ෂකයසස.

අනාපකි: සති අනතරායෙ, පරියෙසිනා දුතිසිකං භික්ෂුනි.
න උභතී, ගිලානාය ආපදසු උච්චිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

දසම සිකඛාපදං.

ගබ්භිනීවගෙගා සත්තමො

කසසුද්දනං:

ගබ්භිං පායනතිං ජ ධලෙච අසම්මතුනදාදස

පරිපුණ්ණඤ්ඤා සංසෙන සහ වුට්ඨා ජප්පඤ්ඤා ව

සහජීවීනී නම; සද්ධිවිහාරීනී කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙඤා: උපසපන් කරවා,

භාව වූපකාසෙයා: තොමෝ නො මැ ගෙනෑ යයි.

හ වූපකාසාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

සටන්පිරිසෙයින් සපය යොත්තකුදු නො මැ ගෙනෑ යන්නෙමී, මෙරමාහට නො අණවන්නෙමී යි දුර නික්මෙපය කළ ආණෙකි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමීකාවට ඇවැත් නැතී.

දසවන සිකපද යි.

සත්වැනි ගබ්හිනී වර්ග යි.

එහි උද්දනං:

ගබ්හිනී යැ පායන්තී යැ ජධම්මෙ යැ අසම්මත භෑ උනදවාදස යැ පරිපුණ්ණ (දාදස) යැ සඛ්ඛ යැ සහජීවීනී භෑ වුට්ඨාපිත යැ ජපඤා යොජන යැ යි.

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවස්ථියං චිහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙනති. තා අකංඛා හොති සීතස්ස උණ්කස්ස පීසව්ජාය පිපාසාය ධංසමකසවාතාතපසිරිංසපසලළස්සානං දුරුකසානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කවුක්ඛානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්හරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙනති”ති. සච්චං හගවා. චිහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙස්සනති. උනව්සතිවස්සා භික්ඛවෙ, කුමාරිභුතා අකංඛා හොති සීතස්ස උණ්කස්ස -පෙ- පාණ්හරානං අනධිවාසික ජාතිකා හොති. විසතිවස්සා ච ඛො භික්ඛවෙ කුමාරිභුතා ඛමා හොති සීතස්ස උණ්කස්ස -පෙ- පාණ්හරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති. තෙන භික්ඛවෙ අපපන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දියන්ත:

“යා පන භික්ඛුනී උනව්සතිවස්සං කුමාරිභුතං වුට්ඨාපෙයා සාව්සති”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ච අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

- උනව්සතිවස්සා නාම: අපපන්නව්සතිවස්සා.
- කුමාරිභුතා නාම: සාමඤ්ජරා වුච්චති.
- වුට්ඨාපෙයානති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙස්සාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පනතං වා චීවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමන්නති, ආපත්ත දුක්ඛංස්ස, ඤාත්තයා දුක්ඛං උච්චි කමමවාචාහි දුක්ඛං. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්තී පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපත්තී දුක්ඛංස්ස.

4. 8. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි විනාහි මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාහිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ධැහැමැයි මදුරු වා හිරු රැස් දිගදෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්-මග ද සිරිටි පිළිබැදි වැ උපත් නො සිහිය හැකි බහල කියුණු රඵ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවි හරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවත් ද යි ... සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) නො ඉවසනසුලු වූවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) ඉවසනසුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤි යි.

ලංනව්සනිවසා නම්: නො පත් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිටුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි ඤාත්තියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුලා වෙති. කම් වදන් පිරියකැ උවදෑ මෙහෙණහට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජරහටද දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍යය පාළු හිතකුනීවිභවයො

උනවීසතිවසසාය උනවීසතිවසසසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාවිත්‍යසස. උනවීසතිවසසාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛටසස. උනවීසතිවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය උනවීසතිවසසාති සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසස. පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසස, පරිපුණ්ණවීසති වසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනවීසතිවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණවීසතිවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

පයමසිකතාපදං.

4. 8. 2

දුතියසිකතාපදං

1. සාවතීනීදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතකුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිත සිකඛා වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොගනි අබ්‍යාතා, න ජානනී කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා හිතකුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනී බියනති විපාලොතනී; “කථං හි නාම හිතකුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිත- සිකඛා වුට්ඨාපෙසසනති” ති -පෙ- සච්චං කීර හිකඛිතෙව හිතකුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිත- සිකඛා වුට්ඨාපෙනති ති. සච්චං ගගවා. විගරහි බුඤ්ඤා ගගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකඛිතෙව හිතකුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛා වුට්ඨාපෙසසනති. තෙනං හිකඛිතෙව අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතො ධම්මං කථං කතො හිතකු ආමනෙතසි. “අනුජානාමී හිකඛිතෙව අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුච්චිතිං දතුං.” එවඤ්ඤා පන හිකඛිතෙව දනබ්බා: කාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය සභ්භං උප- සභ්භමීතො එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතො හිතකුනීනං පාදෙ වඤ්ඤා උකකුචිකං නිසීදිතො අඤ්ඤාලිමපඤ්ඤාගෙනො එවමසස වචනීයො: අභ. අයො ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරිභූතා සභ්භං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුච්චිතිං යාවාමීති. දුතියමපී යාවිතබ්බා- තතියමපී යාවිතබ්බා- බ්‍යාතාය හිතකුනියා පටිබලාය සඛෙඤ්ඤා ඤාපෙනතබ්බො.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන්ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිඛ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවති. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දැනින්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිඛ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවුහුදු"යි...සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිඛ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යාවන් බුදුහු ගැරඹු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිඛ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි... ගරහා දහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. 'මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති හෙරැණියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිය විසින් සඛකයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උපලයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මම සඛකයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමියි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛක තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාචිකතිය පාළු භික්ෂුනී විභවෙයා

2. සුඤ්ඤානං මෙ අයොග සංඛේතා අයං ඉක්කමාමා ඉක්කමාමාය අයතාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරීභුතා සංඛං දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු සිකංඛසම්මුතීං යාවතී. යදී සංඛංඝස පඤ්ඤාපට්ඨං සංඛේතා ඉක්කමාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරීභුතාය දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු සිකංඛසම්මුතීං දදෙයා. එසා ඤාතං.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයොග සංඛේතා, අයං ඉක්කමාමා ඉක්කමාමාය අයතාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරීභුතා සංඛං දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු සිකංඛසම්මුතීං යාවතී. සංඛේතා ඉක්කමාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරීභුතාය දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු සිකංඛසම්මුතීං දෙති. යසසා අයතාය ඛමතී ඉක්කමාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරීභුතාය දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු සිකංඛසම්මුතීයා දනං. සා තුණ්ඤ්ඤා. යසසා නසංඛමතී සා භාසෙයා. දිනනා සංඛේතන ඉක්කමාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරීභුතාය දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු සිකංඛසම්මුතී. ඛමතී සංඛංඝස තසමා තුණ්ඤ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාමීති.

4. සා අට්ඨාරසවසසා කුමාරීභුතා එවං වදෙහීති වතතඛංඛා: පාඤ්ඤානී පාතා වෙරමණිං දෙඛ වසසානී අච්චිකංඝමසමාදනං සමාදියාමී -පෙ- වීකාල-භොජනා වෙරමණිං දෙඛ වසසානී අච්චිකංඝමසමාදනං සමාදියාමීති. අථ මො භගවා නා භික්ෂුනීයො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුග්ගතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකංඛපදං උඤ්ඤානං:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණ වීසතිවසා කුමාරීභුතං දෙඛ වසසානී ඡසු ධම්මෙසු අසිකංඝසිකංඝං වුට්ඨාපෙයා පාචිකතිය”නතී.

5 යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤං අනෙක අධිසෙතා භික්ෂුනීති.

පරිපුණ්ණ වීසතිවසා නාම: පඤ්ඤානීවසසා.

කුමාරීභුතා නාම: සාමංඤ්ඤා වුට්ඨති.

දෙඛ වසසානීති: දෙඛ සංවච්ඡරානී.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤානෙමෙ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහිවූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිවූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤායාහට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤානෙමෙ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙමෙ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා නෙමෙ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියහට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දෙයි. අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට තොරුස්තේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා වීසින් අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ඛාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤායාහට රුස්තේයැ. එහෙයින් නිහඬය හ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

4. අටළොස් වස් ඇති ඒ හෙරැණිය මෙසේ කියවයි කියා යුත්තී යැ. දෙවසක් පණිවායෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් වීසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

5. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්ඛණි යි.

පරිපුණණවිසතිවසං නම: පැමිණි වීසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම: හෙරැණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

පාච්ඤ්ඤා පාළි භික්ඛුනිවිභවෙහා

අසිකඛිතසිකඛි නාම: සිකඛි වා න දික්ඛා හොති දික්ඛා වා සිකඛි කුපිතා

වුට්ඨාපෙය්‍යානී: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යානීති ගණං වා ආචරිතීං වා පඤ්ඤා වා විචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සම්මන්තනී ආපනති දුක්ඛඵසං. ඤාතියා දුක්ඛඵං ද්විතී කම්මවාචාහි දුක්ඛවා. කම්මවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපනති දුක්ඛඵසං.

ධම්මකමෙම ධම්මකම්මසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං. ධම්මකමෙම වෙමනීකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං. ධම්මකමෙම අධම්මකම්මසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාච්ඤ්ඤාසං.

අධම්මකමෙම ධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛඵසං. අධම්මකමෙම වෙමනීකා ආපනති දුක්ඛඵසං. අධම්මකමෙම අධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛඵසං.

අනාපනතී: පරිපුණ්ණවීයන්වස්සං කුමාරිභූතං දෙඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛි වුට්ඨාපෙති, උච්චන්දකාය -පෙ- ආදී-කම්මිකායානී.

දුතියසිකඛිපදං.

4. 8. 3

තනීයසිකඛිපදං

1. සාවකීනීදනං- තෙන ඛො පන සම්මෙතො භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීයන්වස්සං කුමාරිභූතං දෙඵ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛි සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො එච්චාභංසු. "එඵ සිකඛිමානා, ඉඵං ජානාඵ, ඉඵං දෙඵ, ඉඵං ආභරඵ, ඉඵීනා අප්ඤා, ඉඵං කප්පියං නරොඵා"ති. තා එච්චාභංසු: "න මයං අයො සිකඛිමානා භික්ඛුනියො මයතී".

අසිකතීකසිකතා නම: ශික්‍ෂාව නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්‍ෂාව කොප්‍ය වුවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිචුරක් හෝ සොයා නම සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතු උවදූ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියානම දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවා නම ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛකයා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරණියක උපසපන් කරවති. මෙහෙණෝ මෙසේ කීහු: 'එවු භික්ෂුණුවෙති, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙනඑවු, මෙයින් ප්‍රයොජන යැ, මෙය කැප කරවු'යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙති, අපි භික්ෂුණුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්තී වියන්තී විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරී-භූතං දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛා සංඛෙතන අසමන්තං වුට්ඨාපෙසසනති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරීභූතං දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛා සංඛෙතන අසමන්තං වුට්ඨාපෙසනති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං කුමාරීභූතං දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛා සංඛෙතන අසමන්තං වුට්ඨාපෙසසනති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙතීසි. "අනුජානාමී භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභූතාය දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දුකං". එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතඛංඛා: තාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභූතාය දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛාය සංඛං උපසංකමීකා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිකා භික්ඛුනීනං පාදෙ වඤ්ඤා උකකුට්ඨං නිසීදිකා අඤ්ඤි-මපනනෙහකා එවමසස වචනියො: "අභං අයො, ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීභූතා දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛා සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමී"ති. දුතියමපි යාවිතඛංඛා - තනියමපි යාවිතඛංඛා - බාහොය භික්ඛුනියා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙතබ්බො.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඛො අයං ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීභූතා දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛා සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. යදි සංඛසස පනකලං සංඛො ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභූතාය දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා. එසා ඤ්ඤා.

4. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඛො අයං ඉක්ඛාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීභූතා දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිත සිකංඛා සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සංඛො ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභූතාය දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙති. යසො අයාය බමති ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභූතාය දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛාය වුට්ඨානසමුත්තියා දනං, සා තුණ්කසස, යසො නකබමති සා භාසෙයා. දින්නා සංඛෙතන ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීභූතාය දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසිකංඛාය වුට්ඨානසමුත්ති, බමති සංඛසස තසො තුණ්භි. එවමන්තං ධාරයාමීති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුණුද”යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්‍යයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහුම් කථා කොට මහණුන් ඇමතුයේන. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනීමි.’ මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹූ උතුරැසඟ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා දැද උප්ලයෙන් හිද ඇදීලී බෑද මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඛ්‍යයා ගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදීමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදීයි. ඉදින් සඛ්‍යයාගට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්තේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදීයි. සඛ්‍ය තෙමේ පිරිපුන් විසි වස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාචිකාර්යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතා

5. අප ඔබ හඟවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවො භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණවීසතිවය්සං කුමාරිභූතං දොච වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සංඝොන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්ස පාචිකාර්ය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ච අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

පරිපුණ්ණවීසතිවය්සා නාම: පත්තවීසතිවය්සා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමඤ්ජරා වුච්චති.

දොච වසානීනි: දොච සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛං නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං.

අසම්මතා නාම: ඤාණදුතියෙන කමෙතන වුට්ඨානාසද්මුනි න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙය්සාති: උපසම්පාදෙය්ස.

වුට්ඨාපෙය්සාමීනි: ගණං වා ආචරිතීං වා පත්තං වා වීචරං වා පරියෙසති. සීමං වා සම්මන්තී, ආපනි දුක්ඛංසස. ඤාණියා දුක්ඛං. දව්භි කල්ලවාචාභි දුක්ඛවා. කල්ලවාචාපරියොසානෙ උපඡක්ඛායාය ආපනි පාචිකාර්යසස. ගණසස ච ආචරිතීයා ච ආපනි දුක්ඛංසස.

ධම්මකමෙච ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාචිකාර්යසස. ධම්මකමෙච වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාචිකාර්යසස. ධම්මකමෙච අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාචිකාර්යසස.

අධම්මකමෙච ධම්මකමෙසඤ්ඤා අපනි දුක්ඛංසස. අධම්මකමෙච වෙමතිකා ආපනි දුක්ඛංසස, අධම්මකමෙච අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනි දුක්ඛංසස.

අනාපනි: පරිපුණ්ණවීසතිවය්සං කුමාරිභූතං දොච වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන සම්මතං වුට්ඨාපෙති, උමන්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

තතිසසික්ඛාපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද ඔහුණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නොකරනලද භෙරණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

6. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්බුනි...මෝ නොමෝ මේ අරථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්භුණි යි:

පරිපුණණවිසතිවසා නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභුතා නම: භෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිසිකතා නම: සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇතියා යැ.

අසමතා නම: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමු යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඛකයා විසින් සම්මත කරනලද භෙරණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මකතිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නෙවන සිකපද යි.

වතුසුඛිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනද්වාදස වසසා වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොනති අබ්‍යන්තා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිභාරීනියොපි බාලා භොනති අබ්‍යන්තා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨනා-පෙ-නා උප්පායනති වියහති විපාවෙහත්: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසහති”ති-පෙ-සවුං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙහතිති. සවටං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසහති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසනහනං වා පසාදය-පෙ-ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙසා පාවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා-පෙ-භික්ඛුනීති: -පෙ-අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

උනද්වාදසවසසා නාම: අප්පහද්දාදසවසසා.

උට්ඨාපෙසානාති: උපසමපාදෙසා.

වුට්ඨාපෙසාමීති ගණං වා ආවරිනිං වා පහතං වා වීචරං වා පරියෙසති සීමං වා සමාහනති ආපහද්දකතවසස. ඤානියා දුකතව ද්විති කමවාචාති දුකවා. කමවාචාපරියොසානො උප්ප්ඛියාය ආපහති පාවිතතියසස. ගණස ව ආවරිනියා ව ආපහති දුකතවසස.

අනාපතති: පරිපුණ්ණද්දාදසවසසා වුට්ඨාපෙති, උමමත්තකාය-පෙ-ආදිකමමීකායාති.

වතුසුඛිකතාපදං.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි උනු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිභාරිනීහු ද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් උනු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුහු ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, උනු දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උනුදෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනු දෙලොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්බුණි යි.

ලානදාදසවසා නම්: නොපත් දෙලොස්වස් ඇතියා යැ.

වුටියාපෙසා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්‍රක හෝ පසක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇප්‍රහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං - තෙන මො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා භොතති අධ්‍යක්ඛා න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිච්ඡාරිතියොපි බාලා භොතති අධ්‍යක්ඛා න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසව්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායතති වියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙසසතති”ති -පෙ- සවිටිං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙතතිති, සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙසසතති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කතවා භික්ඛු ආමනෙත්ථසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණදාදස වස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසමුත්තිං දුතං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා සංසං උපසංකමිත්වා එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිත්වා බුඩ්ධානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වඤ්ඤිත්වා උකකුට්ඨකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අභං අයො ඉක්ඛාමා පරිපුණ්ණදාදසවස්සා භික්ඛුනීසබ්බං වුට්ඨාපන සමුත්තිං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා - තතියමපි යාවිතබ්බා. සා භික්ඛුනී සඛෙසන පරිච්ඡිදිතබ්බා¹ ‘ධ්‍යක්ඛායං’ භික්ඛුනී ලජ්ජිති²ති. සචෙ බාලා ච භොති අලජ්ජිති³ න දතබ්බා. සචෙ බාලා භොති ලජ්ජිති⁴ න දතබ්බා. සචෙ ධ්‍යක්ඛා ච භොති අලජ්ජිති න දතබ්බා. සචෙ ධ්‍යක්ඛා ච භොති ලජ්ජිති ච දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. ධ්‍යක්ඛාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සඛෙසා ඤාපෙතතබ්බා.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉක්ඛාමා පරිපුණ්ණදාදස වස්සා භික්ඛුනීසංසං වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාවති. යදි සංසයස්ස පත්තකලලං සංසො ඉක්ඛාමාය පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපන සමුත්තිං දදෙය්‍ය. එසා ඤාති.

1. පරිපුණ්ණදාදස, සිඞ්ඞි
2. ධ්‍යක්ඛායං - සිඞ්ඞි සිඞ්ඞි
3. ලජ්ජිති ව - සිඞ්ඞි සිඞ්ඞි.
4. අලජ්ජිති ව - සිඞ්ඞි සිඞ්ඞි.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්ද්‍රන යි— එසමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනීහුද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්. "කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද"යි...සැබැඳ මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඛසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගරභා දහමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙහෙණට වූධාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ: පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සඛසයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උඵලයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වූධාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ නොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්තී යැ. මේ මෙහෙණ නොමෝ ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවාද යි. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නොදිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් දිය යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඛස තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඛස තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ හික්ෂුණි සඛසයා ගෙන් වූධාපන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඛසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඛස තෙමේ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වූධාපනසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාචිකතිය පාළු හිකඩුනිවිභවෙහා

4. සුභාකු මෙ අයෝග සංඝෝ අයං ඉක්කනාමා පරිපුණ්ණ ද්වාදසවසසා හිකඩුනි සංඝං වුට්ඨාපනසමමුතිං යාවති. සංඝෝ ඉක්කනාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසසාය හිකඩුනියා වුට්ඨාපනසමමුතිං දෙති. යසසා අයායාය ඛමති ඉක්කනාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසසාය හිකඩුනියා වුට්ඨාපනසමමුතියා දනං, සා තුණ්හසස, යසසා නකඛමති සා භාසෙයා. දික්කා සංඝෙන ඉක්කනාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසසාය හිකඩුනියා වුට්ඨාපනසමමුති. ඛමති සංඝසස තසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

5. අථ ඛො භගවා තා හිකඩුනියො අනෙකපරියායෙන විගර-හිතා දුභරතාය -පෙ- එවසඤ්ච පන හිකඛවෙ හිකඩුනියො ඉමං සිකඛාපදං උඤ්ච සසතු:

“යා පන හිකඩුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා සංඝෙන අසමමතා වුට්ඨාපෙයා පාචිකතිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකඩුනීති: -පෙ- අය. ඉමසමී-අසෙ අධිපෙතා හිකඩුනීති.

පරිපුණ්ණ ද්වාදසවසසා නාම: පක්ඛද්වාදසවසසා.

අසමමතා නාම: ඤ්ඤතිදුතියෙන කමෙචන වුට්ඨාපනසමමුති න දික්කා හොති.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසමාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරීනිං වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මහනති, ආපනති දුක්ඛට්ඨස. ඤ්ඤතියා දුක්ඛට්ඨං. දවිහි කමචවාචාහි දුක්ඛට්ඨා. කමචවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාචිකතියස. ගණසස ව ආචරීනියා ව ආපනති දුක්ඛට්ඨස.

ධමමකමෙච ධමමකමෙසඤ්ඤ වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියස ධමමකමෙච වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියස. ධමමකමෙච අධමමකමෙසඤ්ඤ වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියස.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤා-ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදියි. සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙලොස්වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමී යි.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙන් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිරිපුන් දෙලොස් වස් ඇතියා සධ්‍යයා විසින් සම්මත නොකරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පරිපුණ්ණදාදසවසා නම්: පැමිණි දෙලොස්වස් ඇතියා යැ.

අසමතා නම්: ඤාණදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දී වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමී යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාණියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිච්චිය පාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අධිච්චකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා. අධිච්චකමෙම මෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා. අධිච්චකමෙම අධිච්චකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසා.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සබ්බන්ත සමච්චනා වුට්ඨාපෙනි, උච්චන්දකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 8. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළී භික්ෂුනී භික්ෂුනීසබ්බං උපසංකමීතො වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාථී¹. අප ඛො භික්ෂුනීසබ්බො වණ්ඤකාළී භික්ෂුනී පරිච්ඡිදීතො “අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙනා”ති වුට්ඨාපනසමුත්තිං න අදුසි. වණ්ඤකාළී භික්ෂුනී සාධුති පටිසුඤ්ඤා. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීසබ්බො අඤ්ඤාසං භික්ෂුනීනං වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙති. වණ්ඤකාළී භික්ෂුනී උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “අභමෙව නුන බාලා අභමෙව නුන අලංජරී යං සබ්බො අඤ්ඤාසං භික්ෂුනීනං වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙති, මඤ්ඤමෙව න දෙති”ති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අස්ථිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙතති: කපං හි නාම අයා වණ්ඤකාළී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියන ධම්මො ආපජ්ජසති¹ -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළී භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනධම්මො ආපජ්ජති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළී භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනධම්මො ආපජ්ජසති, තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙනාති වුට්ඨමානා සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනධම්මො ආපජ්ජයා පාවිතිය”නති.

1. යාවති - මජ්ඣ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සධ්‍යයා විසින් සමමන කරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සස්වන සිකපද යි.

4. 8. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙතැ එළැඹූ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදු යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙමේ වණ්ඛකාළී භික්ෂුණීය පිරිසිඳ “ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ” යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මැනැවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ උමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “මම මැ එකැතින් බාලයෙමි ද, මම මැ එකැතින් අලජ්ජනියෙමි ද, යම් හෙයෙකින් සඬ්ඝ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මට මැ නො දේ දැ” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය් වූවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඛකාළී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියාදැ” යි... සැබෑද මහණෙකි, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා දැ” යි. සැබෑවූ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඹු ... කෙසේ නම් මහණෙකි, වණ්ඛකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද? මහණෙකි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙකි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“ යම් මෙහෙණක් තොමෝ ‘ ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවූ නුගුණ පවසන සැහැවියට අවදී නම් පවිති වේ” ය යි.

පාචිකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසමිං අනෙඤ අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

අලං තාව නෙ අයො වුට්ඨාපිනෙතාති: අලං තාව නෙ අයො උපසමඤ්ඤෙන. සාධුනි පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනධමමං ආපජ්ඣති ආපක්ඛ පාචිකියසස.

අනාපතති: පකතියා ඡන්ද දෙසා මොහා භයා කරොන්තං ඛියති උමඤ්ඤකාය -පෙ- ආදිකමචීකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 8. 7

සතතමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදන්තං - නෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤන්තරා සික්ඛමානා ජුලලනන්දං භික්ෂුනීං උපසංකමීඤ්ඤා උපසමපදං යාචී. ජුලලනන්දං භික්ෂුනී තං සික්ඛමානං “සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසී, එවාහන්තං වුට්ඨාපෙඤ්ඤාමී”ති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති. අප ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොචෙසී.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙකති: “කථං හි නාම අයා ජුලලනන්දං සික්ඛමානං සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසී එවාහන්තං වුට්ඨාපෙඤ්ඤාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙසති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරිසසති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛචෙ ජුලලනන්දං භික්ෂුනී සික්ඛමානං “සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසී එවාහන්තං වුට්ඨාපෙඤ්ඤාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති”ති, සචං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛචෙ ජුලලනන්දං භික්ෂුනී සික්ඛමානං “සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛසී එවාහන්තං වුට්ඨාපෙඤ්ඤාමී”ති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙසති න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරිසසති, නෙතං භික්ඛචෙ අපසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛචෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා:

3. යා පන: යම, යමබදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙන: ආර්යාදෙනි, උපසපන් කැරැවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් දොෂයෙන් මොහයෙන් හයෙන් කරන්නහුට නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ පුල්ලනන්දා භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුට යැදු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මාහට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මාහට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවා ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මාහට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාරිඤ්ඤාපාලි භික්ඛුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ඛුනී සිකඛමානා සචෙ මෙ ඤා අයො වීචරං දසසසි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමීති වජා පච්ඡා සා අනන්තරායිකීනී නෙව වුට්ඨාපෙසා න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයා ඉමසමී. අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

සිකඛමානා නාම: දො වසසානි ජසු ධරෙඤසු සිකඛිතසිභවි.

සචෙ මෙ ඤා අයො වීචරං දසසසි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමීති: එවාහනතං උපසමපාදෙසසාමී.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකීනීති: අසති අනතරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසානී: න සයං වුට්ඨාපෙසා.

න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයානී: න අසුසං ආණාපෙසා. නෙව වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිසසාමීති ධුරං නිකඛිතමනෙහ ආපනා පාරිඤ්ඤාස.

අනාපනී: සති අනතරායෙ පරිඤසිඤා න ලභති, ගීලානාය ආපදසු උච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

සතමසිකඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදනං — නෙන ඛො පන සමයෙන අසුසතරා සිකඛමානා ධුලලනඤා භික්ඛුනී උපසමපාදො යාචී. ධුලලනඤා භික්ඛුනී නං සිකඛමානං¹ “සචෙ මං² ඤා අයො දො වසසානි අනුඛන්ධිසසසි එවාහනතං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වජා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොති. අථ ඛො සා සිකඛමානා භික්ඛුනීනං එතමඤා ආරොචෙසි.

1. සිකඛමානං එතදචොච - මජ්ඣං
2. මෙ-සිච්චි සිච්චි

“යම් මෙහෙණක් භික්ෂුචුට්ඨකට ආයාචාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමු යි මෙසේ කියා පසුවූ ඕනෑමෝ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපත් කරවා නම් උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත්‍රී වෙ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සිකඛමානා නම්, දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

සවෙ මෙ තුං අයො වීචරං දසාසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමී: මෙසේ මම තා උපසපත් කරවන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනතඨරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි,

නෙව වුට්ඨාපෙසා: නොමැ උපසපත් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපත් කරවන්නෙමි, උපසපත් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි දුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, යොයා නොලබා නම්, ගීලන්චුවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා භික්ෂුචුට්ඨක තොමෝ චුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුව යැ යැ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ භික්ෂුචුට්ඨකට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැත් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමු” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවයි. උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ භික්ෂු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාචිකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනභි වීයනභි විපාලෙකභි: “කථං භි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤ සිකඛමානං සචෙ මං. ඤං අයො ඤෙ වසානභි අනුබන්ධිසසභි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමීති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙසාමීති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිසාමීති -පෙ- සචෙ මං. කිර භිකඛෙව, ථුලලනඤ්ඤ භික්ෂුනී සිකඛමානං සචෙ මං. ඤං අයො ඤෙ වසානභි අනුබන්ධිසසභි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමීති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොතිති. සචිං හගවා. විගභි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං භි නාම භිකඛෙව ථුලලනඤ්ඤ භික්ෂුනී සිකඛමානං සචෙ මං. ඤං අයො ඤෙ වසානභි අනුබන්ධිසසභි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමීති: වඤා නෙව වුට්ඨාපෙසාමීති. න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිසාමීති. නෙතං භිකඛෙව අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භිකඛෙව භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනඤ්ඤ;

“යා පන භික්ෂුනී සිකඛමානං සචෙ මං. ඤං අයො ඤෙ වසානභි අනුබන්ධිසසභි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙසාමීති වඤා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීති නෙව වුට්ඨාපෙයා න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයා පාචිකිය”නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

සිකඛමානා නාම: ඤෙ වසානභි ඡසු ධලෙච්ඡු සිකඛිතසිකඛා.

සචෙ මං. ඤං අයො ඤෙ වසානභි අනුබන්ධිසසභි: ඤෙ සංවච්ඡරාති උපධම්භිසසභි.

ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමීති: ඵවාහනං උපසමාදෙසාමී.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙයාති: න සයං වුට්ඨාපෙයා.

න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා නෙව වුට්ඨාපෙසාමී න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිසාමීති බුරං නික්ඛිතමනෙ ආපනති පාචිකියසසභි.

අනාපනති: සති අනන්තරායෙ පරිපෙසිඤා න ලභති, ගිලානාය උමච්ඡිකියකාය -පෙ- ආදිකමච්ඡිකායාති.

අධ්වමසිකඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොම උපසපන් කරවු ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා” දැ යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද හික්මනු නොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද හික්මනු නොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවු ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් - තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා ඔ තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්මනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මනී යි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇතියා යැ.

සවේ මෙ කුං අයො අච වසානි අනුමනියසසි: දෙවසක් උවැටන් කරන්නෙහි නම්.

ඵවාහතං වුධ්‍යාපෙසාමී: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිතී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුධ්‍යාපෙසා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුධ්‍යාපනාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි උපසපන් කරවීමට වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරනික්මෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ඵලන්වුචට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුලලනානු භීතඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවස්සං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනි. යා තා භීතඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උජ්ඣායනඨී වියනඨී විපාලෙනඨී: "කරං භි නාම අය්‍යා චුලලනානු පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවස්සං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙස්සඨී"ති -පෙ- සච්චි කීර භීතඛවෙ චුලලනානු භීතඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවස්සං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසිති. සච්චි භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං භි නාම භීතඛවෙ චුලලනානු භීතඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවස්සං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙස්සඨී. තෙනං භීතඛවෙ අපසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භීතඛවෙ භීතඛුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දිපනතු:

"යා ඝන භීතඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං වණ්ඨි. සොකවස්සං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙස්සා පාවීත්තිය"නඨී.

2. යා පනාඨී: යා යාදියා -පෙ- භීතඛුනීඨී: -පෙ- අයං ඉමස්ථී අපෙඤ්ඤා අධිපෙතො භීතඛුනීඨී.

පුරිසො නාම: පඤ්ඤාවීසතිවසෙසා.

කුමාරකො නාම: අපසඤ්ඤාවීසතිවසෙසා.

සංසට්ඨා නාම: අනතුලොමිකෙන කායිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

වණ්ඨි නාම: කොධනා වුච්චති.

සොකවස්සා නාම: පරෙසං දුක්ඛං උපාදෙති සොකං ආවීසති.

සිකඛමානා නාම: දෙච වසානී ඡස්ඨ ධරෙචස්ඨ සිකඛ්භසිකඛා.

වුට්ඨාපෙස්සාඨී: උපසමිපාදෙයා: .

වුට්ඨාපෙස්සාඨීඨී ගණං වා ආචරීනී වා පඤ්ඤා වා ඵවරං වා පරියෙසති සීමං වා සමමඤ්ඤා ආපඤ්ඤා දුක්ඛකට්ඨස්ස. ඤාතියා දුක්ඛකට්ඨං දච්චි කමමවාචාහි දුක්ඛවා. කමමවාචා පරියොසානෙ උපජක්ඛායාය ආපඤ්ඤා පාවීත්තියකං. ගණස්ස ච ආචරීනියා ච ආපඤ්ඤා දුක්ඛකට්ඨස්ස.

අනාපඤ්ඤා: අජානනඨී වුට්ඨාපෙනි, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානී.

නවමසිකාපදං.

1. සොකවාචං. වණ්ඨි. සිකඛමානං, වණ්ඨි - සොකවස්සං - යා.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්දා භික්ෂුණී තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැබවු සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපත් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැබවු සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපත් කරවූ ද”යි... සැබෑද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැබවු සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපත් කරවූ ද යි. සැබෑවැ හාගාවකුන් වහන්ස. හාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැබවු සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපත් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනීගිය කුමරුවන් හා හැනීගිය සැබවු සෝ දනවන භික්මනුවක උපසපත්කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පුරිස නම: පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.

කුමාරක නම: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.

සංසධ්‍යා නම: අනුලොමී නො වූ කායික වාවසිකයෙන් මුසුවූවා යැ.

වණ්ඨි නම: කීපෙනසුලු වූවා කියනු ලැබෙයි.

සොකවසසා නම: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිවිස්වයි.

සිකබමානා නම: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්මුණු සිබ ඇතියා යැ.

වුධ්‍යාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරිසතු උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකඛාපදං

සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනනුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති. මාතෘපිතරොපි සාමීකොපි උජ්ඣායනාඨි වියනාඨි විපාචෙතනී: “කථං හි නාම අය්‍යා චූලලනඤ්ඤ අමෙහෙවි අනනුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී”ති. අපෙසාසු ඛො භික්ඛුනීයො මාතෘපිතූහනපි සාමීකසසපි උජ්ඣායනනානං වියනනානං විපාචෙතනානං. යා තා භික්ඛුනීයො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාඨි වියනාඨි විපාචෙතනී, “කථං හි නාම අය්‍යා චූලලනඤ්ඤ මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනනුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, චූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනනුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙතිති. සචං හගවා, විගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, චූලලනඤ්ඤ භික්ඛුනී මාතෘපිතූහිපි සාමීකෙතපි අනනුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනී. තෙන භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඨ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී මාතෘපිතූහි වා සාමීකෙත වා අනනුඤ්ඤතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසනා පාවිතනිය”නති.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමණ්ඨං අපෙස අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

මාතෘපිතරො නාම: ජනකා වුච්ඡන්.

සාමීකො නාම: යෙන පරිග්‍රහනියා හොති.

අනනුඤ්ඤතාතී: අනාචුට්ඨා.

සිකඛමානා නාම: ඉච්ච වසානි ජසු ධමමෙසු සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසනාතී: උපසමපාදෙසා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිනීං වා පහනං වා වීචරං වා පරියෙසනි සිමං වා සමුහනනි ආපහනි දුක්ඛටසස. ඤාණියා දුක්ඛටං. ද්විති කමමවාචාහි දුක්ඛටා. කමමවාචාපරිපෙයාසානෙ උපජ්ඣායාය ආපහනි පාවිතනියංස. ගණසස ව ආචරිනියා ව ආපහනි දුක්ඛටසස.

අනාපතනී: අජානහනී වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙතො වුට්ඨාපෙති, උච්ච්ඡන්තකාය -පෙ- ආදිකමමීකායාති.

දසමසිකඛාදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුවක උපසපත් කරවයි. දෙමාපියෝ ද හිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද හිමියාගේ ද (අකීර්ති ශබ්දය) ඇහුණු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියේ වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ" ද යි ... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවා ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ හිමියා විසින් හෝ නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකඩුනී ... මෝ කොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිතරෝ නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

සාමීක නම්: යමක්හු විසින් පරිගෘහිත වෙයි.

අනනුඤ්ඤාතා: නො පිළිවිසැ.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භද්ජනියෙජ දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපත් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ චිහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන චුල්ලනඤ්ඤ භික්ඛුනී "සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසාමී"ති ටෙරෙ භික්ඛු අසන්පාතෙතවා පහුතං ඛාදතියං හොජතියං පසසිතවා "න තාවාහං අයායා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසාමී"ති ටෙරෙ භික්ඛු උයොපාජෙතවා දෙවදත්තං කොකාලිකං කටමොරකභිසාසං ඛණ්ඩදෙවියා පුත්තං සමුද්දත්තං සහතිපාතෙතවා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අජීවිජා -පෙ- තං උජ්ඣායහති වියහති චිපාවෙහත්: "කථං භි නාම අයායා චුල්ලනඤ්ඤ පාරිවාසිකජඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසාමී"ති -පෙ- සච්චිකිර භික්ඛවෙ චුල්ලනඤ්ඤ භික්ඛුනී පාරිවාසිකජඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසිති. සච්චි. භගවා. චිහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ චුල්ලනඤ්ඤ භික්ඛුනී පාරිවාසිකජඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසාමී. තෙනං භික්ඛවෙ අභසඤ්ඤානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසත්තු:

"යා පන භික්ඛුනී පාරිවාසිකජඤ්ඤනෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසාය පාවිතතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්ථි අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

3. පාරිවාසිකජඤ්ඤනෙනාති: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකඛමානා නාම: දෙච්ච වසානි ඡත්ථ ධම්මෙසු සිකඛිතසිකා.

වුට්ඨාපෙසායාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසාමීති ගණං වා ආවරිති. වා පහං වා චීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මනනති ආපහති දුක්ඛකට්ඨසං. ඤාණියා දුක්ඛකට්ඨං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛකට්ඨං. කම්මවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපහති පාවිතතියසා. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපහති දුක්ඛකට්ඨසං.

අනාපහති: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙති, උච්චිකතියා -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ තුවඳ කලන්දක-
නිවාස නම් වෙළවන වෙහෙරෙහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි
වනාහි ජුල්ලනන්ද හිඤ්ඤි තොමෝ හික්මනුවක උපසපන් කර-
වන්තෙමි යි සඵර හික්ඤ්ඤන් රැස් කරවා බොහෝ කෑ යුතු බිදිය
යුතු දෑ බලා “ආර්යාවෙහි, එතෙක් මම හික්මනුව උපසපන් නො
කරවන්තෙමි” යි සඵර හික්ඤ්ඤන් නඟා යවා දෙවදන්ත යෑ .කොකා-
ලිකයෑ කටමොරකකිස්ස යෑ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යෑ සමුද්දදන්ත යෑ (යන
මොවුන්) රැස් කරවා හික්මනුව උපසපන් කරවූ යෑ. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙතෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිවෙස්
සෑද දීමෙන් හික්මනුව උපසපන් කරවූ ද” යි... සැබෑද මහණෙහි,
ජුල්ලනන්ද හිඤ්ඤි තොමෝ පිරිවෙස් සෑද දීමෙන් හික්මනුව
උපසපන් කරවූ ද යි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු
ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි, ජුල්ලනන්ද හිඤ්ඤි තොමෝ
පිරිවෙස් සෑද දීමෙන් හික්මනුව උපසපන් කරවූ ද? මහණෙහි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සෑද දීමෙන් හික්මනුවක උපසපන් කරවා
නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්ඤ්ඤි...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤි යි.

පාරිවාසිකපන්දදනෙන: පිරිස නැගිටී කල්හි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්මුණු සිම
ඇතියා යෑ.

වුධ්‍යාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්තෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්‍රක හෝ පයක්
හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
වෙති. කම්වදන් පිරිසකෑ උවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි.
ගණයාහටද ඇප්‍රට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගිටී කල්හි උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ද්විතීයිකවිකල්පය

1. සාවිච්චි නිදහස - තෙත මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙති, උපක්ඛංගො න සමුච්චති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිභවන්තො පඤ්චා උප්ඛායන්ති' වියනති විපාලෙතී: "කරං භි නාම භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙති උපක්ඛංගො න සමුච්චති"ති. අපෙක්ඛාසු මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායන්තානං වියන්තානං විපාලෙතන්තානං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අභිච්චා -පෙ- තා උප්ඛායන්ති වියනති විපාලෙතී: "කරං භි නාම භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛෙවෙ, භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛෙවෙ, භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතෙති. තෙතං භික්ඛෙවෙ, අපඤ්චානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛෙවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්චන්තී:

"යා පන භික්ෂුනී අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතා පාවිච්චිය"නති.

3. යා පනාතී: යා, යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

අනුචක්ඛනාති: අනුසංචරිතං.

වුට්ඨාපෙතාති: උපසම්පාදෙතා.

වුට්ඨාපෙතාමිති ගණං වා ආචරිතී. වා පනං වා විචරං වා පරියෙසති, සිමං වා සමුච්චනති ආපත්ති දුක්ඛංගො. ඤාතියා දුක්ඛංගො. ද්විතී කම්මවාචාහි දුක්ඛංගො කම්මවාචාපරියෙසානෙ උප්ඛායංගො ආපත්ති පාවිච්චියංගො. ගණංගො ච ආචරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛංගො.

අනාපතී: ඵකන්තරිකං වුට්ඨාපෙති, උමුච්චන්තියා -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ද්විතීයිකවිකල්පය.

1. මනුස්සා උප්ඛායන්ති - මෙසං.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවත්. මෙහෙණවර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුහු ද, මෙහෙණවර නො පොහෝනේ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුහුද”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් ඩුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුහු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසසා: වසක් පාසා.

වූට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ උවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතර කබා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදානං—තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො එකං වසං දො වුට්ඨාපෙනති. උපසංඝයො තරොව න සමුච්ඡිති. මනුස්සා චිහාර-චාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසංඝානා තරොව උප්පායනති ඛියනති විපාචෙනති. “කරං භි නාම භික්ඛුනියො එකං වසං දො වුට්ඨාපෙසසනති උපසංඝයො තරොව න සමුච්ඡිති”ති. අසංඝාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං ඛියනානං විපාචෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨනං -පෙ- තා උප්පායනති ඛියනති විපාචෙනති “කරං භි නාම භික්ඛුනියො එකං වසං දො වුට්ඨාපෙනති. සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසං දො වුට්ඨාපෙනති. සච්චං භගවා. චිතරභි චුදො භගවා -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසං දො වුට්ඨාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසංඝනානං වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී එකං වසං දො වුට්ඨාපෙයා පාවිකතිය”නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති; -පෙ- අයං ඉමසමී-අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

එකං වසනාති: එකං සංවච්ඡරං.

දො වුට්ඨාපෙයාති : දො උපසමපාදෙයා.

දො වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිනිං වා පණං වා චිවරං වා පරියෙසනී, සිමං වා සමමනනී, ආපනනී දුක්ඛවසනං. ඤානනීයා දුක්ඛං. ද්විති මුඛචාලානී දුක්ඛං. කමචාලාපරියොසානෙ උප්පායනාය ආපනනී පාවිකතියං. ගණං ව ආචරිනීයා ව ආපනනී දුක්ඛවසනං.

ආනාපනාති: එකං වුට්ඨාපෙනි, උච්චිකතියා එකං වසං -පෙ- ආදිකමේකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො.

කඤ්ඤාදානං :

කුමාරී දො ව සමෙකන දාදසා සමමතෙන ව අලං චිවර දො වසං සංසට්ඨා සාමකෙන ව පාරිවාසිකානුවසං දුවෙ වුට්ඨාපනෙන වා'ති.

තෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ උවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණවර එසේ මැ නො පොහොනේ යැ යි. භික්ෂුණිහු උවු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ..... ඔහු උවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද?” යි.....සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුනි..... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසං: එක්වසෑ.

ඉච්ච වුට්ඨාපෙයා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇර්ථක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදෑ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇර්ථට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසෑ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකා-වට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිභූතවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිභූත දෙසිහි යැ සඤ්ඤාසම්මත යැ උනද්වාදසවස්ස යැ අසම්මත යැ අලංකාව යැ වීචර යැ ද්වේවස්ස යැ සංසවය යැ (වර්ග වේ.) සාමිකය සමඟ පාරිවාසික යැ අනුවස්ස යැ ද්වේවුට්ඨාපනසිඛයෙන් ද යි

4. 9. 1

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං වීහරති ජෙනවනෙ අනාරාමිණධිකසස ආරාමෙ තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජනතුපාහනං ධාරොනති. මනුසසා උජ්ඣායනං වියනං විපාලෙතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ජනතුපාහනං ධාරොසුනතී සෙය්‍යරාපි ගීඪි කාමහොගීනියො"ති. අසොසාසුං ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙතානං. යා තා භික්ඛුනියො අභිච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනං වියනං විපාලෙතී: "කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජනතුපාහනං ධාරොසුනතී"ති -පෙ-සථවං කීර් භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජනතුපාහනං ධාරොනතීති. සච්චං හගවා. වීහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ජනතුපාහනං ධාරොසුනතී. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඨ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ජනතුපාහනං ධාරොය්‍ය පාවිතතීය"නති.

ඵවණ්ඨං හගවතා භික්ඛුනීනං සිකාපදං පණ්ණන්තං හොති.

2. තෙන ටො පන සමයෙන අණ්ණන්තරා භික්ඛුනී භීලානා හොති. තසසා වීනා ජනතුපාහනං න ඵාසු හොති. හගවතො ඵතමසං ආරොවෙසුං -පෙ- "අනුජනාමී භික්ඛවෙ භීලානාය භික්ඛුනියා, ජනතුපාහනං" ඵවණ්ඨ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අභීලානා ජනතුපාහනං ධාරොය්‍ය පාවිතතීය"නති.

යා පහාතී: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමසං අපෙඨ අධිලොකා භික්ඛුනීතී:

අභීලානා නාම: යසසා වීනා ජනතුපාහනා ඵාසු හොති.

භීලානා නාම: යසසා වීනා ජනතුපාහනා න ඵාසු හොති.

ජහනං නාම: තීණි ජහනානි සෙතච්ඡතං කිල ඤෙච්ඡතං පණ්ණච්ඡතං මණ්ඩලබ්ඛං සලාකාබ්ඛං.

ධාරොය්‍යාතී: සකිමිටි ධාරොති ආපකති පාවිතතීයසස.

1. ජනතුපාහනං-මජ්ඣ, 8

4. 9. 1

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධාරුහු දෑ"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වුවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධාරුහු දෑ"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරත් ලැයි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධාරුහු දෑ"යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වුවා වෙයි. ඇයට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වෑ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දන්වූහ ... "මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ඡත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි". මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වෑ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බඳු ... හික්බුනී යනු ... මෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

අගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වෑ පහසු වේද ඔ තොමෝ ය.

ගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වෑ පහසු නො වේ ද ඔ තොමෝ ය.

ජත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාල්සත යැ, පත්සතැ යි ඡත්‍ර තුනෙකි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාච්ඤ්ඤා පාච්ඤා භික්ෂුනීවිභවෙයා

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤා-
යසං. අභිලානා වෙමතිකා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසං.
අභිලානා භිලානසඤ්ඤා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤායසං.

ජනං ධාරෙති න උපාහනං ආපඤ්ඤා දුක්ඛටසං, උපාහනං
ධාරෙති න ජනං ආපඤ්ඤා දුක්ඛටසං. භිලානා අභිලානසඤ්ඤා
ආපඤ්ඤා දුක්ඛටසං. භිලානා වෙමතිකා ආපඤ්ඤා දුක්ඛටසං. භිලානා
භිලානසඤ්ඤා අනාපඤ්ඤා.

අනාපඤ්ඤා: භිලානාය ආරාමෙ ආරාමුපවාසෙ ධාරෙති ආපදසු
උමච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පටමසිකඛාපදං.

4. 9. 2

දුක්ඛසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදිතං - තෙන චො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
භික්ෂුනීයො යානෙන යායතී. මනුස්සා උරුකියතී වියතී
විපාවෙතී: "කරං හි නාම භික්ෂුනීයො යානෙන යාධිස්සතීති
සෙයාරාපි ගිහී කාමභොගීනීයො"ති. අසෙසාසු චො භික්ෂුනීයො
තෙසං මනුස්සානාං උරුකියතානාං වියතානාං විපාවෙතානාං.
යා තා භික්ෂුනීයො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උරුකියතී වියතී
විපාවෙතී; "කරං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො යානෙන
යාධිස්සතී"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො
යානෙන යාධිස්සතීති. සච්චං හගවා. වීගර්හි ධුරෙදා හගවා. -පෙ-
කරං හි නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනීයො යානෙන යාධිස්සතී.
තෙන භික්ෂුවෙ අපසසනානාං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන
භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසතතු:

"යා පන භික්ෂුනී යානෙන යායෙයා පාච්ඤාය"නති.

එවඤ්ඤා හගවතා භික්ෂුනීනා සිකඛාපදං පඤ්ඤාතං භොති.

2. තෙන චො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී භිලානා
භොති න සෙසෙතී පදසා ගතතුං. හගවතො එතමඤ්ඤා ආරොවෙසුං.
-පෙ- "අනුපානාමී භික්ෂුවෙ භිලානාය භික්ෂුනීයා යානං" එවඤ්ඤා
පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසතතු:

"යා පන භික්ෂුනී අභිලානා යානෙන යායෙයා පාච්ඤාය"නති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ඡත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්ති ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමිපචාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මත්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. ඡීනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් යානයෙන් ගියාහු ද” යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් වීසින් මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්නට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වූ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ථිං අපෙ අධිපෙපනා භික්ඛුනීති.

අභිලානා නාම: සකෙසාති පදසා ගනතුං.

ගිලානා නාම: න සකෙසාති පදසා ගනතුං.

යානං නාම: වය්ඤං රථො සකචං සඤ්ඤානිකා සිචිකා පාචඬති.

යායෙයානාති: සකිමපි යානෙන යායති ආපනති පාච්ඤායසස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපනති පාච්ඤා-යසස. අභිලානා වෙමතිකා යානෙන යායති ආපනති පාච්ඤායසස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපනති පාච්ඤායසස. ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛච්ඡෙද. ගිලානා වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛච්ඡෙද. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ගිලානාය ආපදසු උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමචිකායාති.

දුතියසිකධාපදං.

4. 9. 3

තතියසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී අඤ්ඤතරික්ඛා ඉඤ්ඤායා කුලුපිකා භොති. අච ටො සා ඉඤ්ඤී තං භික්ඛුනීං එතදවොච. “භඤ්ඤොය ඉමං සඛකාණිං අමුක්ඛාය නාම ඉඤ්ඤායා දෙභී”ති. අච ටො සා භික්ඛුනී සවාභං පඤ්ඤන ආදය ගම්ඤ්ඤාමී විසසරො මෙ භවික්ඛනීති පච්චුඤ්ඤායා අගමාසි. තස්සා රජියායා² සුභතකෙ ජිනෙන විපකිරිඨිංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කචං හි නාම භික්ඛුනීයො සඛකාණිං ධාරෙසසනති සෙයාථාපි ගිභී කාමභොගිනීයො”ති.* සා භික්ඛුනී තෙහි මනුස්සෙහි උපපණ්ඩියමානා මඬකු අභොසි. අච ටො සා භික්ඛුනී උපසසයං ගනතවා භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසි. යා තා භික්ඛුනීයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කචං හි නාම භික්ඛුනී සඛකාණිං ධාරෙසසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී සඛකාණිං ධාරෙසසනති. සච්චං භගවා. විගරහි වුද්දො භගවා. -පෙ- කචං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී සඛකාණිං ධාරෙසසනති. තෙන භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකධාපදං උඤ්ඤනතු:

“යා පන භික්ඛුනී සඛකාණිං ධාරෙයා පාච්ඤාය”නති.

1. ගච්ඡාමි - මජ්ඣං
2. රජියාය - මජ්ඣං
* අපෙයාසු ටො භික්ඛුනීයොකාදිපාදොභු සංදික්ඛනෙ මෙමෙවමසඛනීති පිටකෙ

3. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී යනු: ... මෝ මේ අප්පියෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුණී යි.

අභිලාන නම්: පයින් යන්නට හැකි වෙයි.

භිලාන නම්: පයින් යන්නට නොහැකි වෙයි.

යාන නම්: වඤ්ඤා යැ රථ යැ ශකට යැ සාන්ධකානිකා යැ සිව්කා යැ පාටඛ්‍යා යි.

යායෙයා යනු: වරකුණු යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වූවා ගිලන්සන් ඇති වැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපක්ඛි: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලුපග වෙයි. එසද ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කිව: "ඉද ආයතීවෙනි, මේ සඛ්‍යාණිය (කට් පලදනාව) අසුවල් ස්ත්‍රියට දෙව" යි එසද ඒ මෙහෙණ ඉදින් මම පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. වීරියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගීහි කාමභොගීනීන් මෙන් සඛ්‍යාණිය ධරුහු ද" යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූයැ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඛ්‍යාණිය දරු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඛ්‍යාණිය දරු ලැ"යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඛ්‍යාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සඛ්‍යාණිය ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ" යයි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සධ්‍යාණි නාම: යා කාවී කට්ඨපිකා.

ධාරෙයාති: සකිපි ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසාදි.

අනාපනති: ආබාධපච්චයා, කට්ඨපිකා ධාරෙති, උමභිකිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තනියසිකඛාපදං.

4. 9. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉජාලඛිකාරං ධාරෙහති. මනුස්සං උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙහති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො ඉජාලඛිකාරං ධාරෙහසහති සෙයාරාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙහති: "කථං හි නාම ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉජාලඛිකාරං ධාරෙහසහති"ති -පෙ- සථං කීර භික්ඛලෙ ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉජාලඛිකාරං ධාරෙහසහති. සච්චං හගවා. විගරහි චුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛලෙ ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉජාලඛිකාරං ධාරෙහසහති. නෙන භික්ඛලෙ, අපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛලෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී ඉජාලංකාරං ධාරෙයා පාච්ඤාසාදි"නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

ඉජාලංකාරො නාම: සිද්ධපගො ගීච්චපගො හසුපගො පාදපගො කට්ඨපගො.

ධාරෙයාති: සකිපි ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසාදි.

අනාපනති: ආබාධපච්චයා උමභිකිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

චතුස්සිකඛාපදං

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සධ්‍යාණි නම: යම් කිසි කට් පළඳනාවකි.

ධාරෙණී යනු: වරකුඳු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකතී: ආබාධ හෙතෙසෙන් කට්ඝුත්‍ර ධරා නම් ඇවැත් නැත. උමතුච්චාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුදුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිඹි කාමහොගිනීන් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුදුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ චූවාහු... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුදුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරන්ලැයි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. මුදුහු ගැඹුහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි .. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා.

"යම් මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පන යනු: යම් යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉසාලධිකාර නම: භිසැ පළඳනා යැ, ගෙල පළඳනා යැ, අත්පළඳනා යැ, පා පළඳනා යැ, කට් පළඳනා යි.

ධාරෙණා යනු: වරකුඳු දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකතී: ආබාධ හෙතෙසෙන් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9, 5

පඤ්චම සිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී. මනුසසා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී. තෙනං භික්ඛවෙ, අසප්පනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණ්ණකෙන නභායෙය්‍යා පාවිතතිය”නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤි අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගනෙධා නාම: යො කොචී ගනෙධා.

වණ්ණකං නාම: යං කිඤ්චි වණ්ණකං.

නභායෙය්‍යාතී: නභායතී. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිතතියසස.

අනාපතතී: අඛාධාපච්චියා උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමී- කායාතී.

පඤ්චම සිකඛාපදං.

4. 9, 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී. මනුසසා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී වියනතී විපාවෙනතී: “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ- ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී. සච්චං

4. 9. 5

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවදින් හා පැහැගන්වන දැයින් යුතු වැ ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභෝගිනීන් මෙන් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ"යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුහු ... "කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, කෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිතබුනී යි.

ගන්ධ නම: යම් කිසි ගදෙකි.

වණණක නම: යම් කිසි වර්ණයෙකි.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවති ඇවැත් වේ.

අනාපතනී: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදි කම්මික වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 6

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභෝගිනීන් මෙන් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවදකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබෑවූ

පාච්ඤායාමය භික්ෂුනීවිභවෙහා

භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජට්ඨගභියා භික්ඛනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායිසසනති. තෙන භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායෙයා පාච්ඤායාමය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛනීති -පෙ- අයං ඉමස්සී. අනෙං අධිපෙපතා භික්ඛනීති.

වාසිතකං නාම: යං කීංචී ගඤ්චවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිට්ඨං වුච්චති.

නභායෙයාතී: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපතති පාච්ඤායාමයසා.

අනාපතති: ආබාධපපච්චයා පකතිපිඤ්ඤකෙන නභායති උමමතති-කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 9. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛනියො භික්ඛනියා උමමදදපෙකතිපි පරිමදදපෙකතිපි. මනුස්සා විහාරචාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසයිචා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛනියො භික්ඛනියා උමමදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි සෙයාපාපි ගිභීකාමගොගීනියො”ති. අසෙසාසුං ඛො භික්ඛනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛනියො අපපිච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛනියො භික්ඛනියා උමමදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛනියො භික්ඛනියා උමමදදපෙනතිපි පරිමදදපෙනතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛනියො භික්ඛනියා උමමදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි. තෙන භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛනී භික්ඛනියා උමමදදපෙයා වා පරිමදදපෙයා වා පාච්ඤායාමය”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිතබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේශ හිතබුනී යි.

වාසිතක නම්: යම් කිසි සුවදකවන උද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම්: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපජඤ්ඤා: අබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උම්මත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉලීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විභාජවාටිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහුද යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡව්‍යාහුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්ඤ්ඤා අධිප්පතා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනීයාති: අඤ්ඤා භික්ෂුනීයා.

උමමද්දපෙයා වා ති: උඤ්ඤාපෙති¹ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පරිමද්දපෙයා වා ති: සමොභාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ගිලානාය, ආපදස්ස, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 9, 8 - 10

අටයම-නවම-දසමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො සික්ඛමානාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි -පෙ- සාමණේරාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. -පෙ- ගිභීනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. මනුස්සා විහාරචාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සා උරුකායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො ගිභීනියා උමමද්දපෙසුනතිපි පරිමද්දපෙසුනතිපි සෙයාපාපි ගිභී කාමභොගිනීයො”ති. අසස්සාස්ස ඛො භික්ෂුනීයො තෙසං මනුස්සානං උරුකායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ෂුනීයො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උරුකායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනීයො - ගිභීනියා උමමද්දපෙසුනතිපි, පරිමද්දපෙසුනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ගිභීනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ගිභීනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. තෙනං භික්ඛවෙ, අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී සික්ඛමානාය -පෙ- සාමණේරාය -පෙ- ගිභීනියා උමමද්දපෙයා වා පරිමද්දපෙයා වා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා, යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්ඤ්ඤා අධිප්පතා භික්ෂුනීති.

සික්ඛමානා නාම: ද්දො වස්සාති ජස්ස ධම්මස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

සාමණේරා නාම: දසසික්ඛාපදිකා.

ගිභීනී නාම: අගාරිනී වුච්ඤ්ඤි.

1. උමමද්දපෙති, මජ්ඣ. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හිකඩුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකඩුනී යි.

හිකඩුනියා යනු: අන් මෙහෙණක ලවා.

උමඤ්ඤාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ශිලන් වුවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වුවාට ද ... ආදී-කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

සත්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැඳිැන් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්තාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමහොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වුවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීමද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඳහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණිය ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හිකඩුනී යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකඩුනී යි.

සිකබමානා නම: දැවුරුද්දක් සවැදැරුම් ධම්මයෙහි හික්වුණු ශික්ෂා ඇත්තී.

සාමණේරා නම: දඟ ශික්ෂාපද ඇත්තී.

ගිහිනි නම: ගෘහිණි කියනු ලැබේ.

පාචික්ඛයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙඛතා

උමමඤ්ඤපෙය්‍ය වානි: උබ්බට්ඨාපෙතී, ආපක්ඛි පාචික්ඛයසංඝ.

පටිමඤ්ඤපෙය්‍ය වානි: සමොභාපෙතී, ආපක්ඛි පාචික්ඛයසංඝ.

අනාපක්ඛි: ගිලානාය ආපදසු උමමක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

අටයම නවම දසම සික්ඛාපදනී.

4. 9. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදනතී. භික්ඛු උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙතතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනීයො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදිසංඝනතී”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදනතීති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදිසංඝනතී. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදෙය්‍ය පාචික්ඛිය”නතී.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤ අධිපෙතනා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුසංඝ පුරතොනි: උපසමපනනසංඝ පුරතො.

අනාපුච්ඡානි: අනපලොකෙතො.

ආසනෙන නිසීදෙය්‍යානි: අනතමසො ඡමායපි නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියසංඝ.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියසංඝ. අනාපුච්ඡෙන වෙමනිකා ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියසංඝ. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියසංඝ.

ආපුච්ඡිතෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආපක්ඛි දුක්ඛකට්ඨසංඝ. ආපුච්ඡිතෙන වෙමනිකා ආපක්ඛි දුක්ඛකට්ඨසංඝ. ආපුච්ඡිතෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤ අනාපක්ඛි.

අනාපක්ඛි: ආපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදති, ගිලානාය, ආපදසු උමමක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානී.

එකාදසමසික්ඛාපදං

උම්මඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ ඉළීම කරවානම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හිදගනිති. මහණු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු මහණක්හු පෙරට වූ නො විවාරා අසුන්හි හිදිත් ලෑ”යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු මහණක්හු පෙරට වූ නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වූ නො විවාරා අස්නෙකු හිදගන්නී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනී යනු... මෝ මේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනී යි.

හිකබුසු පුරතො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වූ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආසනෙ නිසිදෙය්‍ය යනු: යටත් පිරිසෙයින් බිම ද හිදී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වූ අස්නෙහි හිදී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විමති ඇති වූ අස්නෙහි හිදී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වූ අස්නෙහි හිදී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විවාරා අස්නෙහි හිදී ද ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාර්ගසමසිකධාපදං

1. සාවස්තීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. භික්ඛු උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාලොන්ති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති”ති. -පෙ- සචචං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති”ති සචචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. තෙන. භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුච්ඡයා පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්පෙ අධිප්පතා භික්ඛුනීති.

අනොකාසකතන්ති: අනාපුච්ඡා.

භික්ඛුනන්ති: උපසමපන්නං.

පඤ්ඤං පුච්ඡයාන්ති: සුඤ්ඤානෙ ඔකාසං කාරාපෙඤ්ඤා විනයං වා අභිධම්මං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. විනයෙ ඔකාසං කාරාපෙඤ්ඤා සුඤ්ඤානං වා අභිධම්මං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අභිධම්මෙ ඔකාසං කාරාපෙඤ්ඤා සුඤ්ඤානං වා විනයං වා පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්ඤං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන වෙමනිකා පඤ්ඤං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්ඤං පුච්ඡති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ආපුච්ඡෙන වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඔකාසං කාරාපෙඤ්ඤා පුච්ඡති, අනොදිස්ස ඔකාසං කාරාපෙඤ්ඤා යත්ත කත්ථි පුච්ඡති; උමච්ඡන්තියා -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසිකධාපදං.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන සි - එසමයෙහි මෙහෙණු අවකාශ නො කළ මහණු අතින් පැන පුළුවස්නි. මහණු අවමන් කොට සිතනි. තුගුණ කියනි, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද"යි ... 'සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පුළුවසින් ලැ'යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක්හු අතින් පැන පුළුවස්නි නම් පවිති ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්. යම් බදු ... හිකුණි යනු ... මෝ මේ අර්ථ යෙහි අභිප්‍රේත හිකුණි යි.

අනොකාසකතං යනු: නො විචාරා.

හිකුණං යනු: උපසපනක්හු

පසාහං පුච්ඡයා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා වීනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. චීනයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ වීනය හෝ පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වූ පැන පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි වීමති ඇති වූ පැන පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇතිවූ පැන පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි වීමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපසාදි: අවකාශ කරවා පුළුවසි ද, අවධි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි නැතොන පුළුවසි ද, උමතු වුවට ද... ආදී කම්මික වුවට ද ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අනුදුරො භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. තසසා රථිකාය වාතමණ්ඩලිකා සඬකාථියො උක්ඛිපිංසු. මනුසසා උක්ඛුචි අකංසු සුදුරො අයභාය ඵනුදුරානි². සා භික්ඛුනී තෙහි මනුසෙහි උපසංඝට්ඨමානා මඬකු අහොසී. අථ ඛො සා භික්ඛුනී උපසංගනඤා භික්ඛුනීනං ඵතමඤ්ඤං ආරොචෙසී. යා තා භික්ඛුනියො අසීච්ඤා -පෙ- තා උපසංගනනී ඛියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිසසති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පාවිසීති. සචං භගවා විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමඤ්ඤං අපෙඤ්ඤං අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

අසඬකච්චිකාති: විනා සංකච්චිකං.

සංකච්චිකා නාම:³ අධකකං උඬහනාහි තසස පට්චජාදනඤාය.

ගාමං පවිසෙය්‍යාති: පරික්ඛිතතසස ගාමසස පරිකෙඬපං අතිකකාමෙතතියා ආපතති පාවිතතියසස. අපරික්ඛිතතසස ගාමසස උපචාරං ඔකකමනතියා ආපතති පාවිතතියසස.

අනාපතති: අච්ඡිකච්චවරිකාය, නට්ඨවරිකාය, භීලානාය, අසතියා, අජානතතියා, ආපදසු, උමමතතියා ආදිකමමකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

ජතතුපාහනවගෙගා නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො අයභායො ජසට්ඨිසතා පාවිතතියා ධම්මා. තඤ්ඤායො පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුද්ධා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිඤ්ඤා පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙඤ්ඤායො. තඤ්ඤා තුණ්හී. ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

1. අසඬක චාරිකා, - සසා.
2. සුදුරො අයභාය ඵනුදුරොති-සිඉ.
3. සංකච්චිකං නාම-මජ්ඣ.

තෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවම ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සඬකව්විකා (සැට්ටය) රහිත වැ පිඬු පිණිස ගමට වන. වීරියෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නභාලී යැ. මිනිස්සු ආයඹාවගේ පයොධර හා උදරය සුන්දර යැ යි ඔල්වරසන් නැඟූහ. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මතු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ සඬකව්විකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා ද”යි. -පෙ- සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬකව්විකා රහිතවැ ගමට පිවිසියා ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණුව ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬකව්විකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඬකව්විකා රහිත වැ ගම් වදි නම් පවිති ඇවැත් වෙ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකුන්ති යනු ... මෝ මේ අරත්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේත හිතබුන්ති යි.

අසඬකව්විකා යනු: සඬකව්විකාව නැති වැ.

සඬකව්විකා නම්: අකු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම: පවිසෙය්‍ය යනු: පිරිකෙව කරන ලද ගම්හි පිරිකෙව ඉක්ම-වන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව නොකළ ගම්හි උපවාරයට බැසගන්නියට පවිති ඇවැත්වෙ යි.

අනාපතති: අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිභියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමතු වූවාට, ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

තෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ඡත්තපාහන වර්ග යි.

ආයඹාවෙති, එක්සිය සසැටක් පාවිත්තිය ධම්මෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයඹාවන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහු උ? තෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? මෙහිලා ආයඹාවෝ පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමභුතයහ. දෙල මෙසේ ධරමි’යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

තසුද්දනං:

ජනනං යානඤ්ච සඛ්භාණී ලඛ්ඤාරා ගජධි පිඤ්ඤකා
භික්ඛුනී සිසඛමානා ච සාමණේරා භිච්චියා
'අනාපුච්ඡා අනොකාසා අසඛ්ඤවච්ඡිකාය තෙරසා'ති.

වග්ගද්දනං:

ලසුනං අජධිකාරඤ්ච නභ්භා තුවච්චිකෙත ච
චිත්තා'රාම ගඛ්චිනී ච කුමාරී ජතතුපාභනාති.

චූද්දකං නිට්ඨිතං.

එහි උද්‍යතය:

ඡත්‍ර යැ යාන යැ සඛසාණි යැ අලංකාර යැ ගන්ධපිඤ්ඤාක යැ භික්ෂුනී සික්ඛමානා සාමණේරා ගීභීනී සම්බන්ධ උම්මද්දන පරිමද්දන ශික්ෂා යැ අනාපුච්ඡා යැ අනොකාස යැ අසඬකච්චිකා යි ශික්ෂා තෙළෙසකි.

වර්ග උද්දතය:

ලසුන යැ අන්ධකාර යැ නග්න යැ තුවච්චක යැ චිත්තාරාම යැ ගඛිනී යැ කුමාරී යැ ඡත්තූපාහන යි.

බුද්දකය නිමි.

පාවිදේසනීයා

පදමපාවිදේසනීයසිකාපදං

ඉම මො පනයායො අධි පාවිදේසනීයා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති :

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථිභවිකසීස ආරාමෙ. තෙන මො පන සමයෙන ජබ්බණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤති. මනුසසා උරුකියනති බියනති විපාවෙනති : “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසනති. කසස සමපනනං න මනාපං, කසස සාදුං න රුචති”ති. අයෙසාසු මො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උරුකියනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්ච්ඡා - පෙ - නා උරුකියනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසනති”ති - පෙ - සච්චං කීර භික්ඛවෙ ජබ්බණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසනති. සච්චං හගවා. විගර්භි බුද්ධො හගවා - පෙ - කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය - පෙ - එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උඤ්ඤනතු.

යා පන භික්ඛුනී සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසා පවිදේසෙ - කබ්බං කාය භික්ඛුනියා ගාරහං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාවිදේසනීයං තං පවිදේසෙමීති.

එවඤ්ඤා හගවනා භික්ඛුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤනං හොති.

3. තෙන මො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගීලානා හොහති. ගීලානපුච්ඡිකා භික්ඛුනියො ගීලානා භික්ඛුනියො එතදවොච්චිං : “කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”හති. “පුබ්බ මයං අයො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාම. තෙන නො එසු හොති. ඉදනි පන හගවනා පටිකඛ්භනනති කුනඤ්චියනා න විඤ්ඤපෙම. තෙන නො න එසු හොති”ති. හගවතො එතමඤ්චං ආරොච්චිසුං - පෙ - “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤකුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උඤ්ඤනතු.

යා පන භික්ඛුනී අගීලානා සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤසා පවිදේසෙකබ්බං කාය භික්ඛුනියා ගාරහං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාවිදේසනීයං තං පවිදේසෙමීති.

4. යා පනාති: යා යාදියා - පෙ - භික්ඛුනීති - පෙ - අයං ඉමඤ්ච අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

පාට්‍රොනිය

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය

ආයතාවෙහි, මේ අෂටපාට්‍රොනිය ධර්මයේ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුණු ද”යි. කවරකුහට මිහිරිදය නො මැනවි ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුණු ද” යි ... සැබෑද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳත්දයි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුණුද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුස්සු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙසමි යි පට්ටෙසනා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණේ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කීහු. “කිමෙක්ද ආයතාවෙහි ඉවසියහැකිද යැපිය හැකිද” යි. “ආයතාවෙහි ඇපි පෙඳ ගිතෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරන ලද්දි කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වෙයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොජුහ...මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණහට ගිතෙල් විනවා බුද්ධන්තට අනුදනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහියයුතු වූ නුසුස්සු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙසමියි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... හිකබුනි යනු ... මෝ තොමෝ මේ අවිදෙහි ලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

පාවිච්චියපාළි භික්ෂුවිභවෙනා

අභිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා එංසු හොති. ගිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා න එංසු හොති. සප්පි නාම: ගොසපපි වා අප්පිකා සප්පි වා මාභිසං වා සප්පි¹. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලානා අත්තනො අත්තාය විඤ්ඤපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාහෙන භුඤ්ඤාමිති පටිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අපෙක්ඛාභාරෙ අපෙක්ඛාභාරෙ ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා සප්පිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස. අභිලානා වෙමතිකා සප්පිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා සප්පිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයස්ස.

ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා හුත්වා විඤ්ඤපෙතො අභිලානා භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසසත්තාය, අත්තනො ධනෙන, උමමනතිකාය, ආදිකමමිකායාති.

පයමපාවිදෙසනීයසික්ඛාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාවිදෙසනීයසික්ඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ඡෙතවනෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බණ්ඩියා භික්ෂුනියො තෙලං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති. -පෙ- මධුං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- එංසං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- මච්ඡං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- මංසං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- ධීරං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති -පෙ- දධිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති මනුස්සා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති, කස්ස සමපනතං න මනාපං, කස්ස සාදුං න රුච්චතීති. අපෙක්ඛාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති, “කථං හි නාම ඡබ්බණ්ඩියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බණ්ඩියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බණ්ඩියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤපෙතො භුඤ්ඤති, තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඡෙති පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු.

1. මහිංසපපිවා, මජ්ඣං.

අභිලාෂා නම: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. **ගිලාෂා නම:** යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. **සසී නම:** ගව ගිතෙල් හෝ එළ ගිතෙල් හෝ මිනි ගිතෙල් හෝ යි. යම් කෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල් යැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළදන්නෙමිසි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනී ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනීඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලනහට ගිලනක්වූ විනවා නොගිලනක්වූ වළදා නම්, ගිලනකගේ ශෙෂය වළදා නම්, නැයන්ගේ, පැවරියන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නී සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නී සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැකූ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිනී වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ තලතෙල් විනවා වළදන්. ... මී විනවා වළදන් ... උක්පැණි විනවා වළදන් ... දියමස් විනවා වළදන් ... ගොඩමස් විනවා වළදන් ... කිරි විනවා වළදන් ... දිනි විනවා වළදන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දිනි විනවා ගෙන වැළඳුහුද” යි. කවරකුහට මිනිරිදය නොමැනැවිද, කවරකුහට රසවන්දය නොරුස්නේ ද යි. හික්සුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ. කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වැළඳුහුද යි ... සැබෑද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වළදන්දැයි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගෑරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වැළඳුහුද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාච්ඡන්දයාදි භික්ඛුණීච්ඡාදායා

යා පන භික්ඛුණී දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤායා පට්ඨෙදෙසතඛධං
තාය භික්ඛුණියා භාරණං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං
පාට්ඨෙසනීයං තං පට්ඨෙදෙසමීති.

එවඤ්ඤාදං භගවතා භික්ඛුණීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤායනං භොති.

3. තෙන චො පන සමයෙන භික්ඛුණියො ගීලානා භොතති.
ගීලානපු ච්ඡිකා භික්ඛුණියො ගීලානා භික්ඛුණියො එතදවොචුං: “කච්චී
අයො ඛමනීයං කච්චී යාපනීය”තනී. “පුඛෙඛු මයං අයො දධිං
වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාම”¹. තෙන නො එතසු භොති. ඉදනි පන භගවතා
පට්ඨකඤ්ඤාතන් කුසකුච්චායනානා න වීඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න
එතසු භොති”ති. භගවතො එතමඤ්ඤා ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමී
භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුණියා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤා”². එවඤ්ඤා
පන භික්ඛවෙ භික්ඛුණියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තා.

යා පන භික්ඛුණී අගීලානා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤායා
පට්ඨෙදෙසතඛධං තාය භික්ඛුණියා භාරණං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං
අසප්පායං පාට්ඨෙසනීයං තං පට්ඨෙදෙසමීති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුණීති: -පෙ- අයං
ඉමඤ්ඤාදං අපෙඤා අධිචෙතනා භික්ඛුණීති.

අගීලානා නාම: යඤ්ඤා වීනා දධිනා එතසු භොති. ගීලානා
නාම: යඤ්ඤා වීනා දධිනා න එතසු භොති. තෙලං නාම: තිලතෙලං
සාසපතෙලං මධුකතෙලං එරණ්ඩතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම:
මකඤ්ඤාමධු. එතඤ්ඤා නාම: උච්ඡිකා තිඛඛන්තං. මච්චා නාම:
ඔදකො වුච්චති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං.
ඛීරං නාම: ගොඛීරං වා අච්චාඛීරං වා චාභිසඛීරං වා, යෙසං මංසං
කප්පති තෙසං ඛීරං. දධි නාම: තෙසංඤ්ඤාදි දධිං.

අගීලානා අක්කන්තො අත්ථාය වීඤ්ඤාපෙඤා පඤායෙ දුක්ඛං. පට්ඨාභෙන
භුඤ්ඤායාමිති පතිගණ්ඤාති ආපත්ති දුක්ඛංසස. අපෙඤාභාගෙර අපෙඤාභාගෙර
ආපත්ති පාට්ඨෙසනීයඤ්ඤා. අගීලානා ගීලානසඤ්ඤා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා
භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාට්ඨෙසනීයඤ්ඤා.

අගීලානා අගීලානසඤ්ඤා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාති ආපත්ති
පාට්ඨෙසනීයඤ්ඤා. අගීලානා චෙමනිකා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා භුඤ්ඤාති
ආපත්ති පාට්ඨෙසනීයඤ්ඤා. අගීලානා ගීලානසඤ්ඤා දධිං වීඤ්ඤාපෙඤා
භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාට්ඨෙසනීයඤ්ඤා.

ගීලානා අගීලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස. ගීලානා
චෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස. ගීලානා ගීලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

¹ භුඤ්ඤා - පෙඤා,

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයතීවෙති ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මියි.

මෙසේත් භාගාවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහ. “කිමෙක්ද ආයතීවෙති ඉවසියහැකිද කිම යැපියහැකිද”යි. “ආයතීවෙති, ඇපි පෙඳ දිනි විනවා වළඳවු. එයින් අපට පහසුවෙයි. දැන් වනාහි භාගාවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරනලද්දී කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවවු. එයින් අපට පහසු නො වෙයි” යි. තෙල කරුණ භාගාවතුන් හට ඇරොස්තු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණන්හට දිනි විනවා බුද්ධිනට අනුදනිමි. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ‘ආයතීවෙති ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මියි පට්‍රිකා කළයුතු යි.

4. යා පනා යනු: යම් යම්බදු ... හිසබුනි යනු ... මෝතොමෝ මේ අඵයෙහිලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. කෙල නම් තලතෙල්, අබතෙල්, මීතෙල්, එරබුතෙල්, වූරුණුතෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එයක නම් උක්පැණියැ. මධ් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බීර නම් ගවකිරි හෝ එළකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දධි නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝහි දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනි ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිතකියපාළි භික්ඛුණිවහලෙහි

අනාපතනී: ගිලානාය ගිලානා හුඬා විඤ්ඤපෙඬා අගිලානා භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං පචාරිතානං අසඤ්ඤස්සජාය අත්තනො ධනෙන උම්මතතිකාය ආදිකම්මකායානි.

අධම්මපාවිදෙසනීයසිකධාපදං.

7. උඤ්චධා ඛො අය්‍යායො අධම්මපාවිදෙසනීයා ධම්මො. තත්ථය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුඤ්ඤා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුඤ්ඤා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුඤ්ඤා. පරිසුද්දොක්ඛය්‍යායො, තස්මි චුණ්ඨී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාවිදෙසනීයානිඨ්ඨිතා.

6. සෙබ්බො

ඉමෙ ඛො පනායායො සෙබ්බොධම්මො උදෙද්දසං ආගච්ඡතී.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං චිහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බකේයා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී¹ නිවාසෙතතී. මනුස්සො උජ්ඣායනතී බ්බෙතතී විපාවෙනතී: කථං හි නාම භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙස්සනතී සෙය්‍යථාපි ගිභීකාමභොගිනීයොතී. අසෙස්සාස්සං ඛො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බ්බෙතනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී බ්බෙතතී විපාවෙනතී: කථං හි නාම ජබ්බකේයා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙස්සනතීති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බකේයා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙතතීති. සච්චං භගවා. චිහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බකේයා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛනතී නිවාසෙස්සනතී. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිකධාපදං උඤ්ඤසඤ්ඤා.

පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමීති සිකධා කරණියාති.

3. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙතඛං නාභිමණ්ඩලං ජාණුමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනතීයා. යා අනාදරියං පටිච්ච පුරතො වා පච්ඡතො වා ඔලලෙඛනතී නිවාසෙති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපතනී: අසඤ්ඤච්ච, අසතියා, අජානනතීයා, ගිලානාය ආපදස්ස -පෙ- උම්මතතිකාය ආදිකම්මකායානි.

1 ඔලලෙඛනා, සීඝ්‍ර i සීඝ්‍ර ii,

අනාපක්ති ගිලනහට, ගිලනක් වැ විනවා නොගිලනක් වැ වළඳා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂය වළඳා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැවරියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන් නම්, උමතු වූවකට, ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිදෙස්නී සිකපදයි.

ආයතාවෙහි අඹට පාට්දෙසනිය ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිඤ්ඤාසහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමග්ගසහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමයි.

පාට්දෙසනිය ශික්ෂා නිමි.

6. සෙවියා

ආයතාවෙහි මේ සෙවියධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හදිත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණේ කාමහොගී ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. හික්කුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණපවසන දෙස්පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හදිත්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි මෙසේ මේ සිකපදය ද මෙහෙණේ උදෙසත්වා.

පිරිමඩුලු කොට හදින්තෙමයි හික්මිය යුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තිය වීසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද යුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින් හෝ එල්වමින් හදිනම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපක්ති: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන්කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උමතුඇතියාහට, ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

පාච්ඤාසපාළි භික්ඛුණිවහරයෝ

1. තෙත සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤාං වීරහි ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙත ටො පන සමයෙන ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කරොන්ති. මනුස්සා උරුකියනති වියහති වීපාවෙහති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කරිස්සහති සෙයාරාමි ගිඪිකාමහොගිනියො”ති.¹

අනුස්සාසු ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකියනානං වියනානං වීපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උරුකියනති වියහති වීපාවෙනති, “කථං හි නාම ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කරිස්සහති”ති. අථ ටො භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

3. අථ ටො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකුරණං ධම්මං. කථං කඤ්ඤා භික්ඛුසංඝං සනතිපානාපෙඤ්ඤා භික්ඛු පටිටුච්ඡි, සඤ්ඤං කිරි භික්ඛවෙ ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කරොන්තිති. සථං භගවා. වීරහි බුද්ධෝ භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බණ්ණියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කරිස්සහති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවණ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු.

න උදුකෙ උච්චාරං වා පසසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමිති සිකඛා කරණියාති.

එවණ්ඤාදං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පණ්ණාසනං හොති.

4. තෙත ටො පන සමයෙන ගිලානා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කාතුං කුන්තෙච්චායන්ති. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා උදුකෙ උච්චාරමි පඤ්ඤාචමි ටෙළමි කාතුං”. එවණ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු.

හ උදුකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පසසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමිති සිකඛා කරණියාති.

5. න උදුකෙ අගිලානාය උච්චාරො වා පඤ්ඤාවො වා ටෙළො වා කාතමෙඤ්ඤං. යා අනාරාමියං පටිච්ච උදුකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පඤ්ඤාවං වා ටෙළං වා කරොති ආපඤ්ඤා දුක්ඛංඤ්ඤං.

1. ගිඪිනියො කාමහොගිනියො-මජ්ඣ. ගිඪිකාමහොගිනියො-පිඤ්ඤා

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජන්වන නම් අනේපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමගොභි ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

භික්ෂුණ්හු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සභන රැස්කරවා දූහැමි කපා කොට මහණුන් පුළුවන් සේක. සැබෑද මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂීය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුළුදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදැනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

නො ගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂීය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරීය පිණිස නොගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු ආර් කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිකියපාළි භික්ඛුණිවිභවෙයා

අනාපතති: අසංඝ්ඛිච්ච අසකියා අජානනකියා ගිලානාය ඵලෙකතො උදකං ඔසුරති, ආපදසු උමමතතිකාය විතනවිතතාය වෙදනට්ඨාය ආදිකමමිකායාති.

පණණරසමසිකඛාපදං.

උද්දිට්ඨා ඛො අයායො සෙවියා ධම්මා. තත්ථයායො පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙසුසායායො තසමාතුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

සෙවියා නිට්ඨිතා.

7. අධිකරණසමථා

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මො උදෙසං ආගච්ඡතී.

1. උපපනනුපනතානං අධිකරණානං සමථාය චූපසමාය සමුඛා-විනායො දතඛෙඛා, සතිවිනායො දතඛෙඛා, අමුළාචිනායො දතඛෙඛා, පටිඤ්ඤාය කාරෙතඛං, යෙභුයාසිකා තසසපාපියාසිකා තිණවජාර-කොති.

2. උද්දිට්ඨා ඛො අයායො සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මො. තත්ථ අයායො පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙසුසායායො තසමා තුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

අධිකරණසමථා නිට්ඨිතා

3. උද්දිට්ඨා ඛො අයායො නිදනං, උද්දිට්ඨා අච්චපාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ථරස සඛතාදිසෙසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංසනිසසකියා පාචිකියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ඡසවසිසතා පාචිකියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා අච්චපාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සෙවියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ථ අධිකරණසමථා ධම්මා, එතතකං තසස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපනං අනවඤ්චාසං උදෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සඛාගෙච සමග්ගාහි සමෙමාදාමානාහි අච්චදාමානාහි සිකත්ථවඛෙතී.

භික්ඛුණිවිභවෙයා නිට්ඨිතො.

පාචිකියපාළි නිට්ඨිතා.

අනාපක්ඛි: නොසිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, ගීලනහට, ගොඩබිම කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම්, ආපදයෙහි, උමතුඇතියාට, විසුරුණු සිත් ඇතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකමකාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වතු සිකපද යි.

ආයතාවෙහි සෙවියධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවුණි. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදුවවු ද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂණිමභුතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමි යි.

සෙවිය ගික්ඛා නිමි.

7. අධිකරණසමථ

ආයතාවෙහි මේ සථන අධිකරණසමථධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපතුපත් (විවාදී) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශමය පිණිස සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ යැ. සත්විනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවිනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙහුයාසිකායැ, තසසපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයතාවරුහි සථන අධිකරණසමථ ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවුණි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවුණි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂණිමභුතයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරමියි.

අධිකරණසමථයෝ නිමියාහුයි.

ආයතාවෙහි නිදනය උදෙසන ලදී. අෂ්ට පාරාජික ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ, සතළොස් සහවෙසෙස් දහමිහු උදෙසන ලදහ. තිස් නිසැඟි පවිති දහමිහු උදෙසන ලදහ. එක්සියසයැටක් පවිති දහමිහු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නි දහමිහු උදෙසන ලදහ. සෙවිය දහමිහු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමථ දහමිහු උදෙසන ලදහ. ඒ භාගාවතුන් වහන්සේගේ සුත්‍ර සංඛ්‍යාත භික්ඛුණි විහඬගයෙහි ආවාඩු භික්ඛුණිවිහඬයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ගික්ඛාවෝ අධිමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමඟ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා භික්මිය යුතු යි.

භික්ඛුණි විහඬගය නිමි.

පාවිතයපාළි නිමියා යැ.

පාවිතවිය පාලි භික්ෂුනීවිභවගය

සඤ්ඤානාමානුකකම ණිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අවිරවනී	184		104, 106, 122,
අනාරාමිණධීක	30, 34, 40, 134, 184, 208, 234, 256, 350		128, 134, 166, 172, 188, 196, 198, 200, 202, 204, 212, 214.
අරිට්ඨගඤ්ඤාධිපුබ්බ	18		336, 340, 342,
කටමොරකනිසසක	344	දෙවදන	344
කපිලවස්තු	142, 274	නඤ්ඤා	2, 134
කලඤ්ඤානිවාස	154, 228, 230, 344	නඤ්ඤා	2, 134
කොකාලික	344	නිග්‍රොධාරාම	142, 274
කොසල	36; 44, 46	පසෙනදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	භද්දාකාපිලානී	40, 158, 160, 178, 212
බණ්ඩදෙවියාපුත්ත	344	මහාපජාපනීගොතමී	142
වණ්ඤකාලී	48, 62, 70, 180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230, 344
ජබ්බණ්ඩියා	138	වෙසාලී	34
ජබ්බණ්ඩියා භික්ෂුනියො	350	වෙඵ්ඵන	154, 228, 232, 344
ජෙතවන	2, 14, 24, 30, 34, 40, 42, 44, 46, 158, 184, 234, 256, 350.	සමුද්දාන	344
චූලනඤ්ඤා	2, 14, 18, 30, 36, 48, 96, 98, 100,	සාකෙත	42, 216
		සාවනී	2, 14, 24, 30, 34, 350
		සාළුහ (මිඨාරනකා)	2, 14
		සුඤ්ඤා	2, 14, 54, 48, 134

පාවිතත්‍ය පාලි ගිණුම් විගස

විසෙස පදනුක කමණිකා

	අ	පිටවූ ඛණ්ඩ		අ	පිටවූ ඛණ්ඩ
අකත සභායං		20	අනවදාන මාසං		276
අකාල වීචරං		96, 98	අපසාදනාය		86
අකාමිකා		84	අපලොකෙකා		342
අකමමා		294	අපඤ්ඤානා		50
අච්චාදා		32	අපනිකාරං		18
අච්චිකා		96	අපධංසිත		40, 42, 46
අඤ්ඤාදිසිකෙත	110, 112, 114,		අභිධම්මං		366
	116, 120		අභ්‍යාපකො		92
අඤ්ඤාදිසිකෙත	110, 112, 114,		අරුණුග්ගමන		48
	116, 120		අවඤ්ඤාය		86
අච්චකාරික		34	අවලංකේඤ		150
අච්චවජ්ඣකා		26	අවසනා		14, 16
අච්චනෙය්‍යාසංසපරමං		130	අවසුත		4, 54, 60
අච්චාලනකොදනං		92	අවිතිකකමස මාදනං		300
අකිලාරිණි		34	අස ඛණ්ඩවිකා		368
අධකමක		8	අසදාමමසස		24
අධිකරණකාරිකා		48	අසාතානං		294
අධොචාන		142			
අනධිවාසික ජාතිකා		294, 314	ආ		
අනානුඤ්ඤානං		342	ආච්චක සෙය්‍යා		32
අනානාරාධිකිනී		336, 338	ආදිසස දිනනං		98
අනානාරිකා		58	ආපණිකසස		102, 116
අනාපලොකෙකා		278	ආපනාධිකරණං		72
අනභිරඤ්ඤා		64	ආපනනසසස		282
අනාපුච්චා		364	ආහතකො		34
අනුපොසථිකං		276	ආමකධංඤ්ඤා		146
අනුචසසං		346	ආමකතිකාපණං		92
අනුචාදාධිකරණං		72	ආරාමුපචාර		352
අනුසංචච්චරං		346	ආචසරො		250
අනොසාරිතො		24	ආසද්දි		236
අනතරවාසක		48	ආහතච්චික		64
අනොකාජාත		34	ආහුඤ්ඤා		230

ඵඨසසඨඨුඨඨඨඨඨඨඨ

	ඉ	පිටඨඨඨඨ	ඨ	පිටඨ ඨඨඨ
ඉඨඨ		58	ඨඨඨඨඨ	356
ඉඨඨඨඨඨඨ		356	ඨඨඨ	26
	ඨ		ඨඨඨ	36, 38
ඨඨඨඨඨ		290	ඨඨඨඨ	124
ඨඨඨඨඨඨඨඨඨ		18, 20	ඨඨ	102, 106
ඨඨඨඨ		84, 86	ඨඨඨඨඨඨ	34
ඨඨඨඨඨඨඨඨ		56, 60	ඨඨඨඨඨඨ	48
ඨඨඨඨඨඨ		184	ඨඨඨඨඨ	162
ඨඨඨඨඨඨ		142	ඨඨඨඨ	106
ඨඨඨඨඨ		30		
ඨඨඨඨඨ		346, 348	ඨඨ	
ඨඨඨඨඨ		276	ඨඨඨඨඨඨඨඨ	350, 352
ඨඨඨඨඨඨඨ		354	ඨඨඨඨඨ	98
ඨඨඨඨඨ		10		
ඨඨඨඨඨඨඨඨඨ		8	ඨඨඨඨඨඨ	350
ඨඨඨඨ		150	ඨඨඨඨඨ	162
ඨඨඨඨඨඨඨ		32		
ඨඨඨඨ		134	ඨඨ	
ඨඨඨඨඨ		336	ඨඨඨඨඨඨ	62, 64
	ඨ		ඨඨඨ	2
			ඨඨඨඨ	162
			ඨඨඨ	2
			ඨඨඨඨඨ	148
			ඨඨඨඨඨඨඨ	340
			ඨඨඨ	56
			ඨඨඨඨඨඨ	354
			ඨඨඨඨ	354
	ඨ			
ඨඨඨඨ		228		
	ඨ		ඨඨ	
ඨඨඨඨ		274, 276	ඨඨඨඨඨඨඨ	260
ඨඨඨ		46		
	ඨ		ඨඨ	
ඨඨඨ		148	ඨඨඨඨඨ	164
ඨඨඨඨ		150	ඨඨඨඨ	340
ඨඨඨඨඨ		294	ඨ	
			ඨඨඨ	294

විශේෂපද්‍යාකෘති සංඛ්‍යා

	වි	පිටුවක සංඛ්‍යාව		වි	පිටුවක සංඛ්‍යාව
විලසන		64	විවරකාලසමයෝ		202
	වි		විවරසංඛ්‍යාමතියං		194
විසන්ධමුළු		332		වෙ	
	වෙ		වෙනාපිනං		114
වෙනෙසාලො		134	වෙනාපෙතකියා		126
	වො		වේනාපෙයා		106, 114
වොමං		130		ජ	
	ඝ		ජතකුපාහනං		350
ගජධවණණකෙන		358	ජන්දකං (සංභරිච්චා)		110, 112, 116, 122
ගරුපාපුරණං		126	ජන්දගාමිනී		70
ගරුභාරා		282	ජස්ස ධර්මෙසු		286, 288
	භ			ජ	
ගාමිකාවාසෙ		272	ජතුව ච්චකෙන		140
	භි		ජනකා		342
භිලානා		350		ජි	
භිභී		350, 352	ජීසවජාය		294
භිභීගතං		294		ඛ	
භිභීගතා		304	ඛංසමකසවාතාතපසිරිංසප- සලෙසසානං		294
	භො			ක	
භොධුමො		148	කණ්ඩුලං		116
	ච		කලසාතකං		138
චණ්ඩිං		340		කි	
චතුක්කංස පරමං		126	කිසානං		294
චරණභිලානා		4		ච	
	චා		චතුදරා		368
චාවලසුනෙ		136		උ	
	චි		උඛමලා		70
චික්ඛලො		268	උරාගතානං		294, 314
චිණ්ණමානනා		90	උරුතානං		294, 314
චිත්තාරුපං		54			
චිත්තාගාරං		234			

විසෙසපදනුකකම මිනිසා

	දෙ	පිටව් බසා	ප	පිටව් බසා
දෙසගාමිනී		70	පරිශුච්චිතො	44
			පලණුටුතෙ	136
	බ		පලො බසං	236
ධනකකිත		34	පව්ඤ්ඤානී	310
			පසාචං	278
ධාතී	ධා	284	පසාචෙ (ජාතං)	276, 278
			පසාරෙසසනී	92
	චූ		පහුතං	344
ධුතතා		224		
			පා	
	නි		පාටඛකී	354
නිකුට		2	පාණහරානං	294
නිබාදන		2	පාදකඛලිකං	50, 264
නිසසාරණිය		32	පාදපීඨං	50, 264
			පාදෙදකං	50
	ප		පානීයරාලකං	144
පකඛමානකතං		90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පකඛස බසනතා		270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පච්චකඛාමී		62	පාපාචාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා		72	පායනතීං	284
පච්චා		122	පාරිවාසික ඡන්දුනෙන	344
පච්චෙකකාස		48	පාචාරිකසස	110, 112
පච්චෙකකාසනතී		78		
පච්චිවනතා		50	පි	
පණ්ඩක		56	පිඤ්ඤාකං	360
පණ්ඩුපලාසො		16	පිපාසාය	294
පණ්ණිච්චකතං		350		
පණ්ණවාණිජ්ජං		92	පි	
පණ්ණවීසතිවසෙසා		340	පුග්ගලිකෙන	122
පඤ්ඤාදනං		92	පුරීස නාතරගතා	296, 300
පරිකඛ්ඛිත		46	පුරීසසංසචං	340
පරිකඛ්ඛිතා		342		
පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං		296, 298	පු	
පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා		328, 330	සුග	36, 116, 118
පරිඛෙච්චකා		200	පෙ	
පරිභව්‍යතාය		86	පෙකකිකං	30

විෂයසපද්‍රනුකකමණිකා

	ඵ	පිටුවකයා		රා	පිටුවකයා
ඵරසු		2	රාජාගාරං		234
	ඛ				
ඛසුභ		166	රුහිතං		278
ඛභාරාමකොට්ඨක		4			
ඛභිච්චාරකොට්ඨක		4			
	භ		ලජ්ඣනියො		62, 64
භඤ්ජනකෙ		136	ලසුනං		134
භණ්ඩනකාරිකා		48	ලසුනෙන		134
භණ්ඩකෙ		134	ලහුපාපුරණං		130
භක්ඛග්ග		58	ලුබ්ඵවරා		96
භතකො		34			
භයගාමිනී		70		ච	
භසසකාරිකා		48	චචනපථානං		294, 314
			චචේචන		46
	භා		චජ්ජපට්ඨචජාදිකා	14, 76, 78, 84	
භාණිකා		122, 124	චජ්ඣං		36
	ච		චජ්ඣපුංඤා		38
චණ්ඩලබ්භං		350	චජ්ඣකිනියො		32
චක්ඛකාපකො		92	චය්ඤං		354
චභාජනිකෙන		116, 120	චරකො		148
චභිච්ජා		126	චරභණ්ඩං		36
චුණ්ඩා		32			
	චො		චාතමණ්ඩලිකා		368
චොභගාමිනී		70	චාසිතකං		360
			චාසිතකෙන	පිඤ්ඤකෙන	358
	ය		චාසී		2
යචො		148	චාළා		268
	යා				
යාගු		116, 118	චිකසානුපගපජ්ජමං		102
යාවජීවිකං		268	චිකාසං		150
යාමකාලිකං		268	චිවාදකාරිකා		48
	ර		චිවාදධිකරණං		72
රක්ඛන්ධකාරෙ		158	චිඤ්ඤනෙන		144
රට්ඨියාය		354	චිඤ්ඤනා		270
රජො		354	චිසසර		4, 44

විෂයසපදනුකෘමණිකා

	වී	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
විෂයරො		354	සංවාසා	274
විසාරද		122, 124	සන්දමානිකා	354
විභෙසිකා		76, 78, 84	සලාකාබඳ්ධිං	350
			සහජීවිනිං	306, 308, 312
	චූ			
චූට්ඨානසමුත්ථි		304, 328	සා	
චූට්ඨාපිතං		310	සාමමෙණරා	362
	චේ		සී	
චේතසසා		84	සීකම්මානා	286, 362
චේතසසිකතාය		86	සීකම්මසමුත්ථි	286, 288, 298
	චෝ		සීවීකා	354
චෝභාරීකමභාමසන		30		
	ස		සොකවසසං	340
සකටං		354		
සඛකච්චිකා		368	හ	
සඛකාරං		150	හංසයොනිං	134
සඛකාණි		354, 356	හංසරාජං	136
සංචච්ඡරානි		338	හරීතමෙ	136